

# TORSTAI, 17. JOULUKUUTA 2009

**Puhetta johti**  
**varapuhemies Pál SCHMITT**

## 1. Istunnon avaaminen

*(Istunto avattiin klo 9.00)*

## 2. Ammattipätevyyden tunnustaminen (keskustelu)

**Puhemies.** – (HU) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Malcolm Harbourin, Andreas Schwabin, Evelyne Gebhardtin, Cristian Silviu Buşoin, Heide Rühlen, Adam Bielanin ja Kyriacos Triantaphyllidesin sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä direktiivin 2005/36/EY täytäntöönpanosta (O-0108/2009/tark.2 – B7-0217/2009)

**Malcolm Harbour,** *kysymyksen esittäjä.* – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin luvallanne ehdottaa, että odotamme muutaman hetken, koska tämä on suullinen kysymys komissiolle, ja toivomme, että komission jäsen McCreevy olisi täällä, mutta näen, että komission jäsen Samecki aikoo puhua. En ole tavannut komission jäsentä Sameckia aiemmin, joten minusta on mielenkiintoista, että hän on täällä antaakseen vastaukseen kysymykseen, jonka osalta komission jäsen McCreevy ja hänen ryhmänsä ovat tehneet töitä. Kiitos hyvin paljon.

Aioin toivottaa komission jäsenen McCreevyn tervetulleeksi tänne ja kiittää hänen aiemmasta työstään, joten ehkä välitätte hänelle parhaat toivotuksemme sen osalta, mikä olisi saattanut olla hänen viimeinen esiintymisensä täällä. Olen kuitenkin erityisen iloinen, että Michel Barnier on täällä valiokuntani erittäin aktiivisena jäsenenä kuulemassa tätä, koska hän käsittelee tulevaisuudessa erittäin paljon tätä asiakirjaa edellyttäen tietysti, että parlamentti hyväksyy hänen nimityksensä ja että komissio etenee. On kuitenkin erittäin hyvä, että hän on täällä.

Ammattihenkilöiden vapaa liikkuvuus ja direktiivi ammattipätevyyden vastavuoroisesta tunnustamisesta ovat niiden lippulaivakysymysten joukossa, joista valiokuntani yhtenäismarkkinoiden koko rakenteessa on eniten huolissaan. On hyvin asianmukaista, että keskustelemme tästä komissiolle esitetystä kysymyksestä tänä aamuna, koska pääasiassa siinä pyydetään ajanmukaista tietoa siitä, miten edistytään sen tarkistetun direktiivin saattamisessa osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä, jonka parissa valiokuntani työskenteli vuosina 2004–2005, ja siitä, miten sitä todella pannaan täytäntöön jäsenvaltioissa. Se on myös hyvin ajankohtainen, koska professori Monti tuli maanantaina valiokuntaamme puhumaan komission puheenjohtajan hänelle antamasta tehtävästä, joka koskee sisämarkkinoiden tulevaa suuntaa. Hän korosti lujasti sitä, että osa sisämarkkinoita koskevaa ongelmaa ei itse asiassa ole lainsäädännön puute, vaan sisämarkkinoiden luomiseksi käytettävissämme olevien nykyisten välineiden johdonmukainen täytäntöönpano ja tehokkuus.

Ammattipätevyyden vastavuoroisen tunnustamisen tapauksessa tiedämme jo, kuten kysymyksessämme sangen selkeästi todetaan, että kansalaisilla on huomattavan paljon ammattipätevyyden tunnustamista koskevia ongelmia koko Euroopan unionissa. Sitä koskevien valitusten taso on yksi korkeimmista Solvit-mekanismissa, jota tuemme huomattavasti jäsenhallitusten tasolla. Monet ihmiset ovat turhautuneita, koska selkeitä päätöksiä ei ole, ja myös siksi, että eri jäsenvaltioiden valtuutuselinten välillä ei ole yhteyttä. Yksi tutkimuksemme aikaansaamista asioista, ja tämä valiokunta on teettänyt tästä aiheesta tutkimuksen, on sen osoittaminen, että riittävästi yhteensovitettu toiminta on paras tapa auttaa ihmisiä tunnistamaan oikeutensa vastavuoroisen tunnustamisen nojalla. Toinen näkökulma on se, että meidän tekemästämme ja muiden tekemästä työstä on myös käynyt selväksi, että riittävän monissa ammateissa ei tällä hetkellä mietitä siirtymistä eurooppalaiseen tutkintojen viitekehykseen. Meidän on kysyttävä vakavia kysymyksiä mekanismista, siitä, miten yksinkertaista siihen on päästä, ja siitä, miten tehokas se käytännössä on. Tiedämme tilastoista ja tiedoista – ja olen varma, että kuulemme pian komission jäseneltä – että tämän välineen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on viivästynyt kutakuinkin kaikissa jäsenvaltioissa. Sen toimintakuntoon saattaminen on vienyt paljon ihmisten odotuksia kauemmin, ja jo se herättää huolta itse välineen monimutkaisuudesta.

Liittääkseni nämä kaikki asiat yhteen sisämarkkinavaliokunnan viiden seuraavan vuoden ajan tehtävän työn puitteissa olen iloinen, että luullakseni kaikki valiokunnan koordinaattorit ovat tänään täällä, ja haluan kiittää

heitä työstä, jota he ovat kanssani tehneet tämän valiokunnan eteenpäin suuntautuvan asialistan laatimisessa. Tämä ammattipätevyyden vastavuoroista tunnustamista koskeva kysymys ei ole ainutkertainen. Meistä tuntuu, että valiokuntamme tehtävänä on jatkaa yhtenäismarkkinoiden tärkeimpien rakennuspalikoiden, tärkeimmän lainsäädännön tulevan kehityksen tutkimista, edistämistä ja sitä koskevien suositusten antamista.

Tiedämme, että komission on tarkistettava vastavuoroisesta tunnustamisesta annettu direktiivi vuonna 2011. Suunnittelemme kansallisten parlamenttien ja kansallisten parlamenttien jäsenten kanssa kokousta keskustellaksemme tästä ehdotuksesta. Meillä on jo ollut tästä kuuleminen ja meillä on tutkimusraporttimme. Nämä ovat välineitä, joita valiokuntani voi käyttää, ja, jos koordinaattorit suostuvat, olen varma, että laadimme valiokunta-aloitteen mietinnön johonkin aikaan vuonna 2010 edistääksemme tätä keskustelua, jonka komissio käy.

Nämä ovat kysymyksen puitteet. Odotamme kuulevamme komission vastauksen, jossa sille laaditaan kehys, mutta tämä on vasta prosessin alku, ja olen varma, että uusi komission jäsen voi edistää sitä ja työskennellä kanssamme, jotta tätä lainsäädännön elintärkeää osaa voidaan todella kehittää ja jotta yhtenäismarkkinat saadaan toimimaan paremmin.

**Paweł Samecki**, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan jäseniä näiden merkittävien asioiden ottamisesta esiin.

Ennen yksittäisiin kysymyksiin vastaamista haluaisin aloittaa yleiskatsauksella. Ammattipätevyyttä koskevan direktiivin tavoitteena on helpottaa kansalaistemme vapaata liikkuvuutta sisämarkkinoilla. Kaksi vuotta sen jälkeen, kun osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskeva kausi päättyi, direktiivi oli saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä 22 jäsenvaltiossa, ja neljä jäsenvaltiota saa sen toivottavasti aikaan vuoden loppuun mennessä. Tässä vaiheessa olen kuitenkin huolissani Kreikasta, jolta emme ole vielä saaneet minkäänlaisia arvioita saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Siirryn nyt ensimmäiseen kysymykseen. Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on ollut haaste monille jäsenvaltioille pääasiassa siksi, että se vaikuttaa yli 800 ammattiin. Näitä ammatteja on säännelty usein liittovaltion tai alueiden lainsäädännöllä. Sitä ei voida kuitenkaan käyttää tekosyynä viivästyksille, ja Euroopan unionin tuomioistuin ei ole hyväksynyt kyseisiä viivästyksiä tähän mennessä kuudessa tuomiossa.

Toiseen kysymykseen vastaan, että suurimmat ongelmat liittyvät terveydenhuoltoalan ammatteihin ja arkkitehteihin, joiden osalta sovelletaan korkeampaa koulutusvaatimusten yhtenäistämistasoa EU:n tasolla. Ongelmia on myös ammateissa, joissa rajatylittävän liikkuvuuden taso on korkea, esimerkiksi opettajat tai matkaoppaat.

Kolmannen kysymyksen osalta komission ensisijainen tavoite on varmistaa direktiivin asianmukainen ja johdonmukainen täytäntöönpano. Olemme kehittäneet sitä varten hallinnollisia käytäntöjä koskevat käytännönsäännöt ja kansalaisille osoitetun käyttöoppaan, millä myös edistetään johdonmukaisuutta.

Solvit-verkon määrittämien esteiden osalta olemme täysin tietoisia itse paikalla olevista ongelmista, kuten tunnustamisenettelyssä ilmenevät viivästykset, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten vastausten puute, perustelemattomat päätökset, kadonneet tiedostot ja niin edelleen. Joskus maahanmuuttajille annetaan virheellistä tietoa ja heitä kehoitetaan noudattamaan vääriä menettelyjä. Solvit-verkko on kuitenkin osoittautunut tehokkaaksi monien näiden ongelmien ratkaisemisessa.

Mutta Solvit ei ole ainoa. Kaikissa jäsenvaltioissa on nyt toiminnassa kansallisia yhteyspisteitä kansalaisten tiedottamiseksi ja avustamiseksi, ja komissio odottaa niiden olevan tulevaisuudessa vielä aktiivisempia. Sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmä on lisäksi tarjonnut välineen tukea tänä vuonna yli 1 200:a monia säänneltyjä ammatteja koskevaa tietojenvaihtoa. Se on saanut aikaan edistystä päivittäisessä hallintoyhteistyössä jäsenvaltioiden välillä.

Lopuksi, viimeisestä kysymyksestä, komissio ei kykene arvioimaan, tarvitaanko tällä hetkellä uudistusta. Se tehdään direktiivillä säädetyn jälkiarvioinnin aikana. Aiomme todellakin noudattaa direktiivissä asetettua aikataulua. Seuraavan komission tehtävänä on päättää, miten sen osalta edetään.

**Kurt Lechner**, *PPE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, hyväksyimme tämän direktiivin parlamentissa vuonna 2005 monen työn ja keskustelun sisältäneen vuoden jälkeen, ja se tuli voimaan. Vuonna 2007 se pantiin täytäntöön. Nyt olemme jo vuodessa 2009, ja on vaikeaa hyväksyä, että direktiiviä ei ole pantu kaikkialla täytäntöön, erityisesti siksi, että se ei ollut täysin uusi, koska ehdotuksia oli jo käytössä. Voin vain kannustaa komissiota painostamaan jäsenvaltioita enemmän.

Olin odottanut, että ongelmat koskisivat direktiivin käytännön hallintaa. Se on tulevien tutkimusten keskeinen aihe: saada selville, onko olemassa erityisiä paikallisia ongelmia, ja paljastaa, mitä todella tapahtuu. On jo viitattu siihen, että 20 prosenttia Solvit-verkolle osoitetuista valituksista koskee tätä aihetta. Se on hyvin vakava asia. Malcolm Harbour pani aivan oikein merkille – enkä tahdo toistaa, mitä hän sanoi – tämän ongelman merkityksen sisämarkkinoille taloudellisesta näkökulmasta.

Taloudellisten asioiden lisäksi yksi kansalaisten perusvapauksista on kuitenkin voida harjoittaa ammattiaan ja toteuttaa mahdollisuutensa toisessa valtiossa esimerkiksi silloin, kun he menevät naimisiin tai muuttavat toiseen maahan jostakin muusta syystä. Tämä on todellinen ongelma Euroopan kansalaisille.

Meidän on tärkeää tunnustaa, että ongelmia tulee väistämättä. Kyseessä on monimutkainen asia, sen täytäntöönpano vie aikaa ja siinä on mukana erilaisia kulttuureja ja perinteitä erityisesti ammattien osalta ja noiden ammattien laatua ja pätevyyttä koskevien käsitteiden osalta. Siksi ei ole mahdollista tunnustaa yhden maan kaikkia todistuksia toisessa maassa ilman kysymyksiä. Minulle ja teille tässä ei ole niinkään kyse väistämättä ilmenevien vaikeiden tapausten käsittelemisestä vaan enemmänkin sen tutkimisesta – ja tässä Solvit-verkko tulee mukaan – onko rakenteissa tai järjestelmässä vikoja ja voidaanko parannuksia ottaa käyttöön ja miten niitä voidaan ottaa käyttöön.

Haluaisin huomauttaa, että tätä asiaa on mahdotonta saattaa koskaan loppuun. Se on pitkäkestoinen kysymys, koska koko ajan tietysti tulee uusia ammatteja ja uusia työnkuvauksia. Tämän takia se on jatkuva tehtävä komissiolle ja parlamentille mutta myös jäsenvaltioille, joilta haluaisin tässä vaiheessa pyytää hyvää tahtoa.

**Evelyne Gebhardt, S&D-ryhmän puolesta.** – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi sanoa, että on todella tärkeää, että täällä ei ole komission jäseniä, koska tämä on komissiolle osoitettu kysymys. Se on merkki parlamentin halveksunnasta. Se on todella tärkeää, ja meistä sitä on mahdotonta hyväksyä.

(Hälinää)

Kyllä? Kyllä, hän ei noussut ylös. No, olen pahoillani: En voi hyväksyä sitä.

Sitten käsiteltävänä olevaan asiaan. Hyvät kollegat, tässä kaikessa on kyse unionin kansalaisuudesta, ihmisistä, joilla on oikeus liikkua vapaasti koko Euroopan unionissa ja harjoittaa ammattiaan siellä, missä he asuvat ja missä he päättävät työskennellä. Olemme antaneet tämän lainsäädännön, jotta siitä tulisi helpompaa ja jotta ammattipätevyyden tunnustamisenettely voidaan todella ajanmukaistaa. Minusta on yksinkertaisesti kauhistuttavaa, että monissa tapauksissa jäsenvaltiot eivät ole ryhtyneet tarvittaviin toimenpiteisiin pannaakseen tämän lainsäädännön täytäntöön ja varmistaakseen, että kansalaisilla todella on tämä liikkumisen vapaus. Euroopan komissiolle on tässä suhteessa vielä paljon tehtävää.

Haluaisin kiinnittää huomioon yhteen kohtaan, joka on minulle hyvin tärkeä ja jonka olemme ottaneet toistuvasti esiin parlamentissa. Meidän on varmistettava, että ehdottamamme eurooppalainen ammattikortti otetaan käyttöön. Sillä kansalaisille annetaan jotakin sellaista, minkä avulla he voivat liikkua vapaasti koko Euroopassa. Tietyt järjestöt pyrkivät saamaan tämän aikaan. Mielestäni on kuitenkin tärkeää kysyä Euroopan komissiolta, onko tämä ala, jolla se voisi osallistua prosessin vauhdittamiseksi.

**Cristian Silviu Buşoi, ALDE-ryhmän puolesta.** – (RO) Henkilöiden vapaa liikkuvuus on yksi Euroopan unionin kansalaisten perusoikeuksista. Siihen kuuluu myös ammattihenkilöiden vapaa liikkuvuus, joka on olennainen edellytys sisämarkkinoiden mahdollisimman tehokkaan toiminnan varmistamiselle.

Kuten kaikissa tähän mennessä pidetyissä puheenvuoroissa on mainittu, huolimatta siitä, että ammattipätevyyden tunnustamisesta annettu direktiivi hyväksyttiin vuonna 2005, ammattihenkilöillä, jotka haluavat harjoittaa oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen, on edelleen monia vaikeuksia. Minä itse olen kohdannut monia tällaisia tapauksia, joista minulle ovat Romanian kansalaisten lisäksi kertoneet muut EU:n kansalaiset monien ammattien osalta.

Kollegani sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnassa soivat minulle suuren kunnian nimittäessään minut eurooppalaisen Solvit-verkon esittelijäksi. Kuten tähän mennessä on mainittu, huomattava osuus tapauksista, joita Solvit-verkon on ratkaistava, liittyy ammattipätevyyden vastavuoroista tunnustamista koskevan järjestelmän puutteisiin.

Arvoisat kollegat, mielestäni meidän on analysoitava yksityiskohtaisesti Solvit-keskuksiin toimitettuja ongelmia, jotta voimme nähdä, mitä voimme parantaa.

Viestintää on myös parannettava yhteyspisteiden välillä, jotta jäsenvaltioiden keskinäistä ymmärtämistä voidaan parantaa. Niiden on ymmärrettävä, miten muut järjestelmät Euroopan unionissa toimivat, jotta direktiivin soveltamisessa voidaan olla mahdollisimman joustavia ja välttää ammattihenkilöiden toimintaa haittaavat hallinnolliset esteet.

Lopuksi, olisi toivottavaa, että ne viisi jäsenvaltiota, jotka eivät ole vielä päättäneet direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, tai mitkä tahansa valtiot niiden 22 valtion joukossa, jotka ovat sen tehneet mutta joilla on edelleen ongelmia osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen kanssa ja jotka ovat tehneet sen epäasianmukaisesti, korjaisivat nopeasti nämä tilanteet. Lopullisena tavoitteena on helpottaa palvelujen tarjoamisen sisämarkkinoiden sujuvaa toimintaa, johon ammattipätevyyden tunnustamiseen liittyvät ongelmat vaikuttavat suoraan.

**Heide Rühle, Verts/ALE-ryhmän puolesta.** – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, mielestäni olemme kaikki samaa mieltä tavoitteesta. Tietenkin me kaikki haluamme, että EU:n kansalaiset voivat liikkua vapaasti ja harjoittaa ammattiaan. Kysymys on siitä, miksi tätä direktiiviä ei ole vielä pantu asianmukaisesti täytäntöön neljän tai nyt miltei viiden vuoden jälkeen. Mielestäni olisi järkevää, jos valiokunta lainsäädännön laatimisen ja käyttöönoton lisäksi tekisi myös jälkepäin analyysin syistä, miksi saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on viivästynyt tällä tavalla.

Ammattipätevyyden tunnustamisesta annettu direktiivi ei ole ainoa ongelmia aiheuttava direktiivi. Kun Euroopan unionin tuomioistuimessa on niin monia asioita, kun valitusmenettelyjä on niin monia ja kun Solvit-verkosto on niin tiiviisti mukana tässä aiheessa, sen pitäisi olla meille herätys. Meidän on tarkasteltava lähemmin tämän taustalla olevia syitä. Syitä on monia. Toisaalta on aina erittäin helppoa sanoa, että jäsenvaltiot ovat vastuussa viivästyksestä. Protektionismi on epäilemättä toinen syy. Erilaisilla kulttuureilla ja oikeusjärjestelmillä on myös varmasti osansa. Mitä vaikutusta EU:n lainsäädännöllä on näihin toisistaan poikkeaviin oikeusjärjestelmiin? Se on toinen kysymys, jota meidän on käsiteltävä.

Meidän on lisäksi mietittävä, onko direktiivillä toivottu vaikutus ja pystytäänkö sillä saamaan aikaan tietyt tulokset heti sen laatimisesta alkaen. Mielestäni on hyvin tärkeää, että tarkastelemme tätä kysymystä uudelleen. Tällainen jälkiarvointi on yksi tärkeimmistä asioista, joita tämän valiokunnan on käsiteltävä ja jonka osalta sen on edistytävä.

Minulla on kuitenkin myös kysymyksiä komissiolle. Olen yllättynyt siitä, että nämä suuntaviivat ilmestyvät vasta yli neljän vuoden jälkeen. Se olisi voitu tehdä paljon aiemmin. Pidän kuitenkin näitä suuntaviivoja myönteisinä. Olen lukenut ne, ja ne ovat ehdottomasti avuksi. Olisi kuitenkin ollut hyödyllistä lähettää ne jokin aika sitten. Haluaisin kysyä Evelyne Gebhardtin tavoin, mitä tapahtuu eurooppalaiselle ammattikortille. Se on toinen merkittävä vaihe.

**Adam Bielan, ECR-ryhmän puolesta.** – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unioniin viime kuukausina vaikuttanut kriisi on osoittanut kiistämättömästi, miten tärkeät sisämarkkinat ovat Euroopan unionin toiminnalle. Emme saa niiden rakentamista päätökseen, elleimme ota käyttöön ihmisten tiettyä vapauttaa muuttaa maahan, mikä taataan muun muassa ammattipätevyyden vastavuoroisesta tunnustamisesta annettulla direktiivillä. Siksi on surullista ja levottomuutta herättävää, että neljä vuotta direktiivin hyväksymisen jälkeen se ei ole vieläkaan voimassa neljässä valtiossa, ja yksikään jäsenvaltio ei hyväksynyt sitä ennen direktiivin sisältämää määräaika, 20. lokakuuta 2007.

Tämän osalta ensimmäinen kysymykseni Euroopan komissiolle on seuraava: onko komissio ollut liian passiivinen neljän viime vuoden aikana, ja mitä komissio tarkalleen ottaen teki, jotta kaikki valtiot onnistuisivat saattaa direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään ajoissa? Toiseksi, haluaisin kysyä, milloin komissio aikoo julkaista kertomuksen, jossa arvioidaan direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja mitä käytetään kyseisen kertomuksen päätelmien perustana. Palveludirektiivi olisi pantava täytäntöön vuoden lopussa. Nyt me jo tiedämme parlamentissa, että monet maat eivät onnistu antamaan siitä lakeja ajoissa. Haluaisin kysyä, minkä yhteyden komissio näkee näiden kahden asiakirjan välillä.

Lopuksi, hyvin merkittävä asia edustamalleni maalle on kysymys sairaanhoitajien maahanmuutosta. Direktiivillä otetaan käyttöön sairaanhoitajien koulutusvaatimusten yhtenäistäminen. Haluaisin kysyä, mihin erityisiin toimiin komissio on ryhtynyt auttaakseen Keski- ja Itä-Euroopasta, myös Puolasta, tulevia sairaanhoitajia.

**Andreas Schwab (PPE).** – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, ensiksi haluaisin ilmaista vilpittömät kiitokseni komission jäsenelle siitä, että hän esitti meille lausuntonsa. Haluaisin myös kuitenkin panna merkille, että komission ja parlamentin välisen toimielinten sopimuksen perusteella, ja olen nähnyt

tämän tapahtuvan palveludirektiivissä, josta keskusteltiin Brysselissä kuukausi sitten, parlamentilla on oikeus vaatia, että asiasta vastaava komission jäsen on täällä vastaamassa vaikeisiin kysymyksiin. En usko, että pystymme ratkaisemaan tämän kysymyksen tämän komission kanssa, eikä kannata edes yrittää.

Haluaisin parlamentin puolesta selittää täällä olevalle komissiota edustavalle jäsenelle, että meidän mielestämme tämä osa toimielinten sopimusta on erittäin tärkeä. Miksi niin? Ei pelkästään muodollisuuden takia vaan siksi, että tämä on erittäin tärkeä poliittinen kysymys Euroopan unionin kansalaisille. Adam Bielan on juuri viitanut palveludirektiiviin, joka voi toimia vain, jos molemmat puolet tunnustavat ammattipätevyyden. Se on erittäin tärkeää, mutta monet ihmiset myös yhdistävät sen avuttomuuden tunteeseen, jos heistä näyttää, että heidän työnantajansa käyttää hyväkseen ammattipätevyyden rajatylittävää vastavuoroista tunnustamista koskevia puutteita vain vähentääkseen heidän tulojaan.

Nämä ihmiset tuntevat itsensä hylätyiksi ja avuttomiksi. Olen nähnyt tämän itse monissa tapauksissa täällä Saksan ja Ranskan rajalla. Tämä ei tietenkään ole ainoa ongelma-alue. On totta, että emme voi ratkaista kaikkia ongelmia yhdessä yössä ja että tämä prosessi jatkuu tulevaisuudessa, kuten esittelijä Kurt Lechner sanoi. On kuitenkin meidän tehtävämme osoittaa kansalaisille, että suhtaudumme heidän huoliinsa vakavasti, ja mielestäni se sisältää myös sen, että komissio pitää tätä kysymystä riittävän tärkeänä.

Toivon, että voimme tehdä tämän osalta yhteistyötä uuden komission kanssa, jotta edistyisimme. Pyytäisin teitä järjestämään sen tästä alasta vastaavan pääosaston kanssa.

**Bernadette Vergnaud (S&D).** – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olemme jo keskustelleet peloista, jotka liittyvät palveludirektiivin saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tässä mielessä ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun direktiivin esimerkki on symbolinen. Jotkin valtiot eivät ole noudattaneet osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskevaa määräaika ja niillä on ongelmia tekstin aukkojen takia. Vaikka tällä direktiivillä laaditaan vakaa perusta vastavuoroiselle tunnustamiselle, tiettyjen ammattien ominaispiirteitä ei ole otettu huomioon. Tosiasia on, että pätevyyden tunnustaminen ilman todellisten yhteisten pätevyys- ja koulutustasojen laatimista, myös korkeakoulutuksessa, voi aiheuttaa vain monimutkaisuutta ja luoda epäluottamusta jäsenvaltioiden, ammattihenkilöiden ja kansalaisten osalta.

Selkein esimerkki on terveydenhuoltoalan ammatit. Esimerkiksi Ranskassa kätilöillä on valtuudet kirjoittaa reseptejä ja heidät on koulutettu siihen, mutta niin ei ole muissa valtioissa. Mitä tapahtuu, kun kätilö, jolla ei ole kyseistä valtuutusta, tulee Ranskaan ilman täydentävää koulutusta, ja hänen on kirjoitettava lääkeresepti? Kaikissa jäsenvaltioissa ei myöskään vastaavasti ole tiettyjä erityisaloja.

Tämä direktiivi on olennainen työntekijöiden vapaalle liikkuvuudelle, pohjalle, jolle eurooppalainen hanke perustuu, mutta sitä on parannettava ja edistettävä, ja kohdattuja vaikeuksia on hyödynnettävä sellaisten ammattien määrittämiseksi, joissa tarvitaan kielipintoja ja yhtenäistä koulutusta.

Haluaisin mainita kaikkien terveydenhuoltoalan ammattihenkilöiden tukeman ainoalaatuisen aloitteen eurooppalaisen kortin luomisesta. Se on todellinen takuu sekä ammatinharjoittajalle että asiakkaalle tai potilaalle, ja kehotan komissiota laajentamaan sitä muihin ammatteihin, koska sen avulla voidaan parantaa vastavuoroista tunnustamista ja saada kansalaisten luottamus.

**Antonia Parvanova (ALDE).** – (EN) Arvoisa puhemies, keskustellessamme ammattipätevyyden vastavuoroisesta tunnustamisesta ja sisämarkkinoiden asianmukaisesta toiminnasta on tarkasteltava nykyistä tilannetta terveydenhuoltoalalla, jonka osalta tästä direktiivistä ja sen täytäntöönpanosta on ehkä keskusteltava enemmän.

Tämän direktiivin täysimääräisen täytäntöönpanon lisäksi on olennaista ottaa käyttöön vastavuoroiseen tunnustamiseen sovellettavia täydentäviä toimenpiteitä diplomaattien lisäksi myös terveydenhuoltoalan pätevyyden osalta. Terveydenhuoltopalvelujen toimittaminen edellyttää asianmukaista kielitaitoa, rekisteröitymistä kansallisissa sääntelyviranomaisissa ja, mikä tärkeintä, kykyä antaa turvallista ja laadukasta hoitoa.

Mielestäni jäsenvaltioiden välillä on jaettava paremmin tietoa terveydenhuoltoalan ammattihenkilöiden rekisteröinnistä esimerkiksi yhteisen EU:n tietokannan avulla. Valmiuksien varmistusjärjestelmä on myös keskeinen tekijä turvallisten terveydenhuoltopalvelujen toimittamisessa, ja meidän pitäisi harkita yhteisiä normeja valmiuksien ja taitojen arviointia varten.

Terveydenhuoltoalan ammattihenkilöiden liikkuvuudessa on kyse myös kansanterveydestä ja yleisestä turvallisuudesta. Tällä perusteella Euroopan unionin tuomioistuin on jo hyväksynyt täydentävät kansalliset suojalausekkeet tavaroiden liikkumista varten. Kyseisten toimenpiteiden soveltamiselle

terveydenhuoltopalvelujen tarjoamiseen on myös perusteet, erityisesti, kun uudet viestintätekniikat mahdollistava kiistanalaiset käytännöt, esimerkiksi sähköisen lääkärin vastaanoton. Meidän on kohdattava ikääntyvää väestöä koskeva haaste, ja se luo vielä enemmän painetta EU:n terveydenhuoltoalan työvoimalle.

Terveydenhuoltoalan ammattihenkilöiden liikkuvuutta varmistettaessa meidän on myös pystyttävä takaamaan kaikille EU:n kansalaisille pääsy oikea-aikaisiin ja korkeimpien laatunormien mukaisiin terveydenhuoltopalveluihin. Se on meidän kaikkien vastuulla. Toivon, että EU:n toimielimet ja jäsenvaltiot harkitsevat sitä vakavasti, koska jotkin kansalliset terveydenhuoltojärjestelmät ovat jo tyhjentyneet ammattihenkilöistä, ja se vaikeuttaa erittäin paljon perusterveydenhuollon palvelujen tarjoamista.

**Malgorzata Handzlik (PPE).** – (PL) Arvoisa puhemies, jos haluamme kansalaisten olevan liikkuvia – ja sitä EU:n talous tarvitsee – heidän on voitava olla varmoja, että kun he saavat ammattipätevyytensä, esimerkiksi Puolassa, heillä ole ongelmia tämän pätevyyden tunnustamisessa missään jäsenvaltiossa. Ymmärrän ongelman laajuuden täydellisesti. Komission jäsenen Sameckin mainitsemat 800 säänneltyä ammattia sekä monet näitä ammatteja koskevat asetukset kansallisella ja alueellisella tasolla ovat huomattava haaste jäsenvaltioiden hallinnoille. Niiden kansalaistemme haaste, joilla on ongelmia ammattipätevyytensä tunnustamisessa, on kuitenkin pääasiassa se, miten pärjätä koko monimutkaisessa järjestelmässä. Solvit-verkon tiedot vahvistavat tämän, ja siksi direktiivin täytäntöönpanoa ajoissa koskeva ongelma on vain yksi näkökulma keskustelussamme.

Meidän ei pitäisi kuitenkaan unohtaa, että monia ongelmia ilmenee siksi, että jäsenvaltioissa ei luoteta muiden jäsenvaltioiden opetus- ja koulutusjärjestelmiin. Meillä ei, loppujen lopuksi, ole yhteistyötä, resursseja ja kansallisten hallintojemme sitoumusta. Eurooppalaisen ammattikortin käyttöönotto on hyvä ajatus, ja meillä oli tilaisuus keskustella siitä Euroopan parlamentin edellisen vaalikauden aikana. Sellaisella kortilla on kuitenkin edistettävä ihmisten virtaa, ei estettävä sitä enemmän. Tämän kortin käyttöönotosta – ja haluaisin korostaa tätä hyvin lujasti – ei saisi tulla uutta sisämarkkinoiden estettä.

Hyvät kollegat, alle kymmenen päivän kuluttua umpeutuu palveludirektiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskeva määräaika. Mainitsen tämän, koska se on myös tärkeää tämän päivän keskustelumme puitteissa. Nämä kaksi direktiiviä täydentävät toinen toistaan tietyissä kohdissa. Ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ei voida sanoa menestykseksi, joten sallin itseni jälleen kerran tehdä tästä paikasta vetoomuksen, että molempien direktiivien osalta tehtävää työtä tehostetaan, koska ilman niitä emme edisty sisämarkkinoilla.

**António Fernando Correia De Campos (S&D).** – (PT) Arvoisa puhemies, kuten tiedämme, 15 direktiiviä vahvistettiin yhdeksi ammattipätevyyden vastavuoroista tunnustamista koskevaksi säädökseksi. Se on aiheuttanut eri jäsenvaltioissa monia käytännön ongelmia, jotka liittyvät sen saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä. Vaikeudet tunnetaan hyvin, ja komission pitäisi luetteloida takertumiskohdat ja analysoida ongelma-alueet, joita on tämän merkittävän sisämarkkinoita koskevan säännöksen saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Monilla aloilla päättään nostava protektionismi on este henkilöiden vapaan liikkuvuuden lisäksi myös sisämarkkinoille. Meidän on pyrittävä määrittelemään epäselvät alueet, jotta direktiiviä ei heikennetä epäluottamuksen takia. Emme pyydä unionia tekemään sitä, mikä jäsenvaltioiden pitäisi tehdä, mutta tarvitaan ponnisteluja asioiden edistämiseksi auttamalla tuhoamaan ammatteihin liittyvä korporatismi.

Jotta tämän direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä voidaan parantaa, ammattipätevyyden tunnustamista koskevia tietoja on levitettävä Solvit- ja Eures-verkkojen kautta, on kannustettava yhteisiä foorumeja, toteutettava tehokkaita yhteyspisteitä ja, yhtä tärkeänä, liitettävä tämä direktiivi palveludirektiiviin.

**Louis Grech (S&D).** – (MT) Suurin ongelma, joka vaikuttaa tämän direktiivin asianmukaiseen täytäntöönpanoon, on jäsenvaltioiden toistensa järjestelmiä kohtaan tuntema epäluottamus. Jäsenvaltioiden haluttomuus tehdä yhteistyötä toistensa kanssa näkyy myös siinä epäjohdonmukaisessa tavassa, jolla ne suhtautuvat sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmään. Kaikki jäsenvaltiot väittävät käyttävänsä järjestelmää, mutta käytön laajuus vaihtelee käytön tarkoituksen mukaan. Tietojenvaihtojärjestelmä ei voi toimia tehokkaasti, jos jäsenvaltiot eivät käytä sitä samalla tavalla. On välttämätöntä laatia täysimääräiset ja säännöllisesti ajanmukaistetut tiedot ja on myös välttämätöntä luoda kaikille jäsenvaltioille yhteyspiste, johon kaikki jäsenvaltiot syöttävät kaikki tarvittavat tiedot, joiden avulla direktiivi voidaan panna konkreettisesti täytäntöön.

Haluaisin pyytää komissiota tiedottamaan meille toimentasuunnitelmista, jotka se aikoo hyväksyä, jotta tämä direktiivi pannaan asianmukaisesti täytäntöön, jos todella aiomme omaksua yhtenäismarkkinoiden käsitteen emmekä vain tulkita sitä sopivaksi katsomallamme tavalla.

**Catherine Stihler (S&D).** – (EN) Arvoisa puhemies, ennen kysymykseni esittämistä haluaisin sanoa, että tänä aamuna on puhuttu paljon Solvit-verkosta. IMCO-valiokunnan edellisessä kokouksessa meille kerrottiin Solvit-keskusten alirahoituksesta. Arvoisa Michel Barnier, saatatte haluta panna tämän merkille ennen kuulemistanne, mutta yhdessä suuressa jäsenvaltiossa yksi harjoittelija johtaa koko organisaatiota. Emme voi sallia sen jatkumista, koska saamme Solvit-verkosta erinomaista palvelua.

Kysymykseni komissiolle liittyy terveydenhuoltoalan ammattihenkilöihin. Toimintakyvyltään heikentynyt ammattihenkilö vaarantaa potilaiden terveyden ja voi, äärimmäisimmissä tapauksissa, aiheuttaa kuoleman.

Harkitseeko komissio oikeudellista velvoitetta toimivaltaisille viranomaisille jakaa ennakoivasti ja tehokkaasti tietoja ammattihenkilöistä, joiden oikeudet on poistettu, varmistaakseen, että terveydenhuoltoalan ammattihenkilöiden liikkuvuudella ei vaaranneta potilasturvallisuutta?

Nykyinen sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmä mahdollistaa tietojenjaon, mutta vain silloin, kun toimivaltaisella sääntelyviranomaisella on kysymys sen rekisteriin liittyvästä hakijasta, joten meillä on oltava parempi vaihtojärjestelmä antaaksemme varoituksen viranomaisille, kun joltakulta on poistettu oikeudet epäpätevyyden takia.

Kiitos, arvoisa puheenjohtaja, siitä, että otitte tämän asian esiin komitean puolesta.

**Philippe Juvin (PPE).** – (FR) Arvoisa puhemies, ammattipätevyyden vastavuoroisesta tunnustamisesta on sanottu monia asioita. Kysymykseni on tämä: miksi tätä direktiiviä, joka on niin merkittävä ja yleisesti niin kaivattu, on niin vaikeaa soveltaa? No, sangen yksinkertaisesti siksi, että sitä on vaikeaa ja monimutkaista soveltaa käytännön toimissa jokapäiväisessä elämässä.

Minusta siinä on kolme keskeistä ongelmaa: ensimmäinen on tietysti kieli, jo esiin otettu asia, toinen on niiden menettelyjen monimutkaisuus, joita on noudatettava, jotta pätevyys tunnustetaan voimassa olevaksi – toisinaan ihmisten on kirjaimellisesti loikattava renkaiden läpi saadakseen alkuperäiset todistuksensa tunnustetuiksi – ja kolmas on ehkä alkuperäisen koulutuksen vaihtelevuus.

Tämän osalta olisi mielestäni hyvä ajatus, että komissio pyytäisi jäsenvaltioita nimittämään kunkin ammatin osalta yhden toimivaltaisen ammattielimen vastaamaan jatkuvasta koulutuksesta – koska jatkuva koulutus on yksi ratkaisuista. Näitä toimivaltaisia elimiä olisi pyydettyä toimimaan EU:n tason lautakuntana, joka määrittää EU:n yhteisen todistusmuodon. Sillä tavalla ammattihenkilöt siirtyisivät asteittain alun perin erilaiselta tasolta yhteiselle jatkuvan koulutuksen tasolle.

**Marc Tarabella (S&D).** – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, Belgia on yksi viidestä jäsenvaltiosta, jotka eivät ole vielä saattaneet ammattipätevyyden tunnustamisesta annettua direktiiviä täysimääräisesti osaksi kansallista lainsäädäntöään. Minulla olevien tietojen mukaan kuitenkin ainoa asia, joka on vielä tehtävä EU:n lainsäädännön noudattamiseksi, on matkailualan ammattihenkilöitä koskevan ongelman ratkaiseminen.

Jos jätetään huomiotta EU:n eri direktiivien osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamiseen liittyvät Belgian institutionaaliselle järjestelmälle ominaiset ongelmat, näyttää siltä, että direktiivi, josta täällä keskustelemme, on erityisen monimutkainen. Se on jo mainittu. Belgia ei ole ainoa maa, johon direktiivien osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamatta jättäminen tai heikko tai osittainen osaksi kansallista lainsäädäntöä saattaminen vaikuttaa. Siksi kehotan Euroopan komissiota, ammattihenkilöiden etujen vuoksi, auttamaan vaikeuksissa olevia jäsenvaltioita. Ammattihenkilöiden pitäisi pystyä hyötymään henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta ja sijoittautumisvapaudesta, jotka, haluaisin huomauttaa, ovat tämän direktiivin keskeiset tavoitteet.

**Seán Kelly (PPE).** – (EN) Arvoisa puhemies, kiitokseni komission jäsenelle Sameckille hänen hyvästä työstään. Luulen, että me kaikki olemme samaa mieltä periaatteesta, josta keskustelimme täällä tänä aamuna, mutta sitä pitäisi Euroopan unionin lisäksi soveltaa myös koko maailmassa.

Tästä keskustelimme äskettäin Kanadan valtuuskunnassa, mikä on askel oikeaan suuntaan. Jos kuitenkin haluamme saada aikaan tuon utopistisen tilanteen, meidän on varmistettava ammattipätevyyttä koskevat yhdenvertaiset normit koko Euroopan unionissa ja, ihanteellisessa tapauksessa, koko maailmassa.

On olemassa kaskunomaisia todisteita siitä, että ainakin joissakin maissa, joissa opiskelijat eivät ole pärjänneet opetuksessa päästäkseen kurssille, he voivat mennä toiseen maahan ja maksaa kurssin suorittamisesta siellä.

Tarvitaan siis riippumatonta ja todennettavaa tietoa siitä, että normit ovat yhdenvertaisia, ja jos ne ovat yhdenvertaisia, ei ole olemassa mitään tekosyytä sille, että tätä periaatetta ei saatettaisi osaksi kansallista lainsäädäntöä koko Euroopan unionissa ja, toivottavasti, ajan myötä koko maailmassa, jotta saavutamme haluamme – ammattihenkilöiden työvoiman vapaan liikkuvuuden.

**Alan Kelly (S&D).** – (EN) Arvoisa puhemies, menkäämme suoraan asiaan. Se, että jäsenvaltiot eivät pysty toimimaan ammattipätevyyden tunnustamisen osalta, maksaa meille työpaikkoja. Se, että jäsenvaltiot eivät itse asiassa suhtaudu tähän vakavasti, on vakava asia. Rajatylittävän kauppamme taso markkinoilla, joiden pitäisi olla yhtenäismarkkinat, on kaukana siitä, mikä sen pitäisi olla. Olemme rakentamassa Euroopan taloutta uudelleen, ja tähän liikkeeseen on kuuluttava tapoja edistää rajatylittävää kauppaa ja tehdä työvoimastamme nykyistä liikkuvampaa.

Meidän on siirryttävä uusille yritysinnovaatioiden alueille, joilla työskentelemme Euroopassa yhdessä valmistaaksemme maailman urauurtavimpia tuotteita. Koska teollisuusperustamme on ehtynyt – esimerkiksi Irlannissa – palvelujemme vieminen on uusi tapa edistää kauppaa Euroopassa. Sitä varten Euroopalla on kuitenkin oltava normeja pätevyyden osalta.

Tähän asti jäsenvaltioiden kykenemättömyys sopia tätä asiaa koskevista säännöistä on rajoittanut kykyämme myydä samoja palveluja rajojen yli. Mukana olevien yksityishenkilöiden osalta sillä rajoitetaan työvoiman vapaata liikkuvuutta.

Olen samaa mieltä kollegani, kreikkalaisen Euroopan parlamentin jäsenen kanssa siitä, että jäsenvaltiot eivät osoita riittävästi kunnioitusta erityisesti käyttämäänsä tietojenvaihtojärjestelmää kohtaan, ja jonkun on oltava tästä vastuussa kaikissa jäsenvaltioissa. Kehotan komissiota määrittämään esteet, jotka estävät tässä suhteessa yhtenäismarkkinoiden toteuttamisen, ja puuttumaan niihin.

**Lambert van Nistelrooij (PPE).** – (NL) Arvoisa puhemies, haluaisin poimia tästä keskustelusta yhden asian. Näyttää siltä, että erityisistä ammattihenkilöistä on suuri pula, mikä on johtanut näiden pätevyydistustusten kaupan ja siihen, että aitoja todistuksia ei oteta huomioon. Se voi aiheuttaa suuria vaaroja sekä esimerkiksi turvallisuusalalla että suurissa tehtaissa, esimerkiksi kemikaaliyrityksissä ja öljynjalostamoissa. Kansallinen valvonta näyttää tässä yhteydessä olevan riittämätöntä.

Haluaisin kysyä komission jäseneltä kolme kysymystä. Ensinnäkin, tietääkö hän tästä; toiseksi, voiko Euroopan komissio antaa meille tästä kertomuksen; ja kolmanneksi, mitä voimme sen osalta tehdä?

Tämä on täysin naurettava, epätoivottu ilmiö, josta on minun mielestäni päästävä eroon.

**Milan Zver (PPE).** – (SL) Hyvät kollegat, nyt käsittelemämme asia on todellakin hyvin tärkeä, ammattipätevyyden vastavuoroista tunnustamista Euroopan unionissa koskeva asia. Se on suuri ongelma, koska pätevyydistodistuksia myöntävät EU:n jäsenvaltioiden opetusjärjestelmät, joita on ainakin 27.

Jotkut teistä ehkä muistavat, että perustimme viime vuoden maaliskuussa eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen, joka on opetusjärjestelmien vertailun mahdollistava mekanismi. Yksi tämän tutkintojen viitekehyksen ongelmista kuitenkin on se, että kaikki jäsenvaltiot eivät ole panneet sitä täytäntöön. Jotkin niistä eivät ole panneet sitä täytäntöön täysimääräisesti ja jotkin ovat käyttäneet sitä vain erilaisten pätevyysien, ammattien, taitojen ja koulutustasojen sopivaa tulkintaa varten.

Minun mielestäni jäsenvaltioilla on tällä erityisellä alalla tärkeä tehtävä ja, jos ne todella aikovat panna aiemmin EU:n toimielinten tasolla hyväksytyn eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen täytäntöön, niiden pitäisi edistää valtavasti koulutustodistusten vertailua ja todellista vastavuoroista tunnustamista.

**Paweł Samecki, komission jäsen.** – (EN) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, pyydän anteeksi, että en noussut seisomaan ensimmäisen puheenvuoroni aikana. Se johtui kokemuksen puutteesta ja aikaisesta aamusta.

Yleisesti haluaisin viitata muutamaa valittuun kysymykseen. Ensinnäkin olisi korostettava, että komissio on tukenut jäsenvaltioita niiden valmistellessa tämän direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä. Mikäli osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskeva määräaika on rauennut, olemme myös olleet ankaria osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen valvonnassa. Vuonna 2007 julkaisimme osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskevan oppaan. Sitten kehitimme sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmän,



jota nyt kaikki jäsenvaltiot käyttävät sängen tehokkaasti, ja julkaisimme myös tämän vuoden kesäkuussa käytännesäännöt hallinnollisista käytännöistä.

Vuosi sitten komissio vei määräyksiä noudattamattomat jäsenvaltiot Euroopan unionin tuomioistuimeen, ja tuomioistuin teki kuusi puoltavaa päätöstä, joilla tuomittiin osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamatta jättäminen kyseisissä jäsenvaltioissa. Aivan äskettäin julkaisimme tulostaulun, jossa kuvataan, missä tilanteessa saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on jäsenvaltioissa, sekä käyttöoppaan kansalaisille ja yritysyhteisölle.

Lopuksi haluaisin kiittää teitä kaikista kysymyksistä ja huomioista, ja erityisesti puheenjohtajaa, Malcolm Harbouria, hänen arvokkaasta osuudestaan. Mielestämme nyt on jäsenvaltioiden aika toimia. Komissio odottaa, että tämän asiakirjan osalta parlamentin kanssa kehittyy erityissuhde. Olemme erityisesti valmiita keskustelemaan aktiivisesti siitä, miten direktiivi käytännössä toimii, ja siitä, miten nopeasti muuttuva ympäristö voidaan ottaa parhaiten huomioon tulevina vuosina.

**Puhemies.** – (HU) Keskustelu on päättynyt.

#### ***Kirjalliset lausumat (149 artikla)***

**Christa Klaß (PPE), kirjallinen.** – (DE) Yksi tämän direktiivin ääneen ilmaissuista tavoitteista on panna täysimääräisesti täytäntöön ammattihenkilöiden liikkuvuuden vapautta EU:ssa koskevat nykyiset säädökset. Ammattihenkilöiden vapaa liikkuvuus on jo hyväksytty direktiivillä 2005/36/EY. Ongelmia kuitenkin ilmenee toistuvasti, erityisesti alueilla, jotka sijaitsevat lähellä kansallisia rajoja. Monet ihmiset sillä alueella, jossa minä asun, työskentelevät Luxemburgissa, Belgiassa tai Ranskassa. Saan monia kyselyitä kansalaisilta, jotka ylittävät työhön menessään yhden naapurivaltiomme rajan. Nämä kyselyt liittyvät usein ammattipätevyyden tunnustamiseen. Tämän tilanteen on muututtava. Ammatilliset järjestöt ovat saaneet sopimuksia aikaan erityisten ammattien osalta, mutta se ei auta kaikissa tapauksissa, ja kansalaisten on aivan liian usein taisteltava saadakseen pätevyytensä tunnustetuksi. Se on erityisen vaikeaa silloin, kun tietyllä maalla ei ole tiettyä ammattia tai kun tuo ammatti on organisoitu eri tavoin, esimerkiksi fysioterapeutit tai ihmiset, joilla on tohtorin tutkinto kaupassa ja hallinnossa. Samaan aikaa monilla aloilla on työvoimapula. Esimerkiksi sairaanhoitajilla tai mekaniikoilla on tulevaisuudessa oltava paremmat mahdollisuudet työmarkkinoilla ja, ennen kaikkea, sisämarkkinoiden on toimittava tehokkaasti työn osalta. Tarvitsemme avoimen, yksinkertaisen ja selkeän tunnustamismenettelyn.

### **3. Yhteenkuuluvuuspolitiikka vuoden 2013 jälkeen (keskustelu)**

**Puhemies.** – (HU) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Maria Hübnerin aluekehitysvaliokunnan puolesta komissiolle laatimasta kirjallisesta kysymyksestä yhteenkuuluvuuspolitiikasta vuoden 2013 jälkeen (O-0121/2009/tark. 1 – B7-0229/2009)

**Danuta Maria Hübner, kysymyksen esittäjä.** – (EN) Arvoisa puhemies, kolme vuotta sitten EU:n yhteenkuuluvuuspolitiikassa tehtiin suuri uudistus, jossa otettiin huomioon unionin ennennäkemätön laajentuminen ja uudet esiin nousevat haasteet.

Ei ollut sattumaa, että vuosina 2005 ja 2006 EU:n yhteenkuuluvuuspolitiikan ensisijaiset painopistealat olivat Lissabonin strategia, innovaatio ja kilpailukyky, ilmastonmuutos, energiavarmuus ja -tehokkuus, vedenkäytön tehokkuus, investoiminen uusiin taitoihin, alueiden houkuttelevuus nuorten kannalta ja elämänlaatu.

Koska olemme ymmärtäneet, että yhteenkuuluvuuspolitiikan tehtävänä on ennakoida muutosta, ei seurata sitä, olemme ottaneet yhteenkuuluvuuspolitiikan vuosien 2007–2013 asialistalle kaikki nuo ensisijaiset tavoitteet, jotka ovat tällä hetkellä komission EU 2020 -strategiassa.

Siksi yli kaksi vuotta sitten julkaistiin analyttinen Alueet 2020 -raportti. Tarkoituksena oli ymmärtää, mitä yhteenkuuluvuuspolitiikan ensisijaisten tavoitteiden pitäisi vuoden 2013 jälkeen olla. Nyt olemme hyvin valmistautuneita kohtaamaan tulevaisuuden.

Vuosi sitten politiikassa asetettiin kaikki sen varat Euroopan talouden elvytyspaketin käyttöön ja siten luotiin olennainen yhteys toisaalta reaalitalouden kriisiä koskevan vetäytymisstrategian ja toisaalta pitkän aikavälin kestävä kasvun ja rakenteellisen muutoksen välille.

Mutta suullinen kysymys on tulevaisuudesta. Tulevina vuosina EU, jossa elämme, tarvitsee vahvaa yhteistä toimintaa vastatakseen kansalaistensa odotuksiin, kansalaistensa, jotka ovat tällä hetkellä hyvin tiedostavia kansalaisia ja täysin tietoisia siitä, mikä kaikki riippuu päätöksentekijöiden valinnoista. Nuo odotukset vahvistetaan yleisissä mielipidekyselyissä.

Jacques Delors sanoi kerran, että EU:n yhtenäismarkkinoissa on kyse kilpailusta, joka kannustaa, yhteistyöstä, joka vahvistaa meitä, ja yhteisvastuusta, joka yhdistää meitä. EU:n yhteenkuuluvuus, joka saa yhtenäismarkkinat toimimaan, toteutetaan EU:n aluepolitiikalla, joka perustuu tällä hetkellä juuri tähän kolmiosisaiseen perustaan: kilpailukykyyn, yhteistyöhön ja yhteisvastuuseen.

Olemme vuosien ajan puhuneet siitä, että kaikkien Euroopan alueiden ja kaupunkien kehitysmahdollisuudet on vapautettava ja saatava käyttöön. Kokemus ja järki osoittavat meille selkeästi, että tämä käyttöönotto on tehokkainta ja toimivinta, jos se toteutetaan EU:n hallitusten alueellisten tasojen suoran sitoutumisen avulla.

EU:n aluepolitiikka on jo läpäissyt toissijaisuustestin. Toissijaisuus toimii EU:n hyväksi.

Yhteenkuuluvuuspolitiikan vuoden 2006 uudistus on tehnyt siitä nykyaikaisen paikkaan perustuvan politiikan, joka on rakennettu tasapuolisuuden ja tehokkuuden, alhaalta ylöspäin ja ylhäältä alaspäin suuntautuvan lähestymistavan ja yhteisten EU:n tavoitteiden ja paikallisen joustavuuden väliselle tasapainolle.

Noissa asioissa on edettävä, politiikan hallinnan uudistusta on jatkettava, mutta tiettyjä periaatteita ei saisi hylätä. Uudella perussopimuksella on lujitettu uutta ymmärrystä EU:n toissijaisuusperiaatteesta, joka on jo juurtunut lujasti yhteenkuuluvuuspolitiikkaan, eli toissijaisuus, joka on ulotettu hallinnon paikallisille ja alueellisille tasoille.

Voimme tehdä siitä enemmän, erityisesti paikallistason osalta. Ne, jotka ehdottavat, että yhteenkuuluvuuspolitiikka voidaan rajoittaa Brysseliin ja kansalliselle tasolle, eivät joko tunne EU:n todellisuutta tai eivät ymmärrä, että paikallisen ja alueellisen EU:n jättäminen yhteisten EU:n tavoitteiden saavuttamisen ulkopuolelle, on taloudellisesti parhaimmillaan epäviisasta ja poliittisesti vaarallista.

Yhteenkuuluvuus on käsite, johon ei kuulu poissulkeminen. Poliittikkaan, talouteen, yhteiskuntaan ja legitimeettiin liittyvistä syistä yhteenkuuluvuuspolitiikalla ei saa luoda jakoja: sen pitäisi olla politiikkaa, joka kuuluu kaikille, aivan kuten sisämarkkinat kuuluvat, aivan kuten yhtenäisvaluutta kuuluu.

Kaikki tämän yhdentymiskolmion osat – yhteismarkkinat, yhteinen valuutta, yhteenkuuluvuus – vahvistavat toisiaan ja ovat riippuvaisia toisistaan. Ne ovat yhteistä eurooppalaista yleistä hyväämme.

Me päätöksentekijät olemme nostaneet panoksia lupaamalla, että toteutamme sen. Haasteet ovat tiedossa hyvin; EU 2020 -strategia on avattu julkisille kuulemisille.

Tarvitaan kehityspolitiikkaa, jonka tavoitteet ja välineet ovat selkeitä. Yhteenkuuluvuuspolitiikka on kehityspolitiikkaa, joka sitoo kaikki EU:n hallinnon tasot työskentelemään yhdessä EU:n kansalaisten puolesta.

Lopuksi, EU tarvitsee uutta energiaa huolehtiakseen tulevaisuudestaan, uudistaakseen itsensä vakuuttavasti. On oikeutettua kysyä, mistä tämä energia voisi ja mistä sen pitäisi tulla. Minulle vastaus on selkeä. Nyt tämän energia pitäisi tulla alhaalta. Nyt tämä energia pitäisi vapauttaa EU:n hallinnon paikallisten ja alueellisten tasojen suoralla sitoutumisella yhteisten EU:n tavoitteiden saavuttamiseen.

**Paweł Samecki, komission jäsen.** – (EN) Arvoisa puhemies, esitetyt kysymykset ovat erittäin olennaisia. Niissä korostetaan merkitystä, jonka liitatte yhteenkuuluvuuspolitiikkaan, sekä omistautumistanne politiikan pitämiseksi Euroopan yhdentymisen ytimessä.

Monitasoista ohjausta koskevaan kysymykseenne vastaan, että, monitahoinen ohjaus on tunnustettu perusmekanismiksi EU:n ensisijaisen poliittisten tavoitteiden saavuttamisessa. Unionin hallinnon eri tasojen kasvavaa keskinäistä riippuvuutta korostettiin komission EU 2020 -strategiasta laatimassa tausta-asiakirjassa.

Yhteenkuuluvuuspolitiikka on hyvä esimerkki monitahoisesta hallinnosta. Sillä tarjotaan hallintojärjestelmä, jossa arvostetaan ja hyödynnetään paikallista ja alueellista tietoa, yhdistetään se yhteisön tason strategiseen suuntaan ja sovitetaan hallinnon tasojen väliset toimet yhteen.

Monitasoisen hallinnon vahvuuksia korostettiin myös alueiden komitean kesäkuussa 2009 antamassa valkoisessa kirjassa, jossa se kehotti unionia vahvistamaan monitasoisen hallinnon mekanismeja ja pani merkille yhteenkuuluvuuspolitiikan aikaansaamat vipuvaikutukset, jotka edistivät myös muiden yhteisön politiikanalojen täytäntöönpanoa.

Kahdesta kysymyksestänne, jotka koskevat mahdollista luopumista tavoitteesta 2 ja kaikkien Euroopan alueiden mahdollisuuksia osallistua, totean, että kaudella 2007–2013 kaikki alueet ovat oikeutettuja rakennerahastojen tukeen. Vuoden 2013 jälkeisen ajan osalta ei tässä vaiheessa ole vielä virallista komission kantaa.

Täydentävyyden periaatteen heikkenemistä koskevan kolmannen kysymyksenne osalta vastaan, että täydentävyys on yksi yhteenkuuluvuuspolitiikan perusperiaatteista. Sillä varmistetaan, että rakennerahastoilla ei korvata jäsenvaltioiden julkisia menoja tai vastaavia rakenteellisia menoja. Siten sillä taataan EU:n toimien todellinen taloudellinen vaikutus ja annetaan yhteenkuuluvuuspolitiikalle merkittävä eurooppalainen lisäarvo.

Kysymykseenne yhteenkuuluvuuspolitiikan alueellisesta ulottuvuudesta vuoden 2013 jälkeen vastaan, että Lissabonin sopimuksessa säilytetään tavoite erojen vähentämisestä eri alueiden kehitystasojen välillä ja heikoimmassa asemassa olevien alueiden jälkeenjääneisyyden vähentämisestä osana unionin toimivaltaa taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden alalla 174 artiklan nojalla.

Lisäksi 176 artiklassa pannaan merkille, että Euroopan aluekehitysrahaston tarkoituksena on myötävaikuttaa keskeisimmän alueellisen epätasapainon poistamiseen unionissa osallistumalla kehityksessä jälkeen jääneiden alueiden kehittämiseen ja rakenteelliseen mukauttamiseen sekä taantuvien teollisuusalueiden uudistamiseen.

Alue- ja paikallishallinnon osallistumista eurooppalaisten tavoitteiden saavuttamiseen vuoden 2013 jälkeisen yhteenkuuluvuuspolitiikan puitteissa koskevan kysymyksen osalta haluaisin, jälleen kerran, kiinnittää huomionne komission tausta-asiakirjaan EU 2020 -strategiasta, jossa haetaan aktiivista tukea sidosryhmiltä, esimerkiksi työmarkkinaosapuolilta ja kansalaisyhteiskunnalta, ja tunnustetaan, että EU 2020 -näkemyksen omaksuminen kaikilla EU:n alueilla on myös olennaista sen menestykselle.

Komissio ei ole vielä kehittänyt kantaa siitä, mikä asema yhteenkuuluvuuspolitiikalla on EU 2020 -strategian toteuttamisessa. Mutta yhteenkuuluvuuspolitiikalla on valmiudet saada alueelliset ja paikalliset toimijat kaikkien rajojen yli pyrkimään saavuttamaan eurooppalaiset tavoitteet.

Kysymykseenne siitä, aikooko komissio julkaista alueellista yhteenkuuluvuutta koskevan valkoisen kirjan, vastaan, että tässä vaiheessa ei suunnitella erillistä valkoista kirjaa alueellisesta yhteenkuuluvuudesta. Alueellista yhteenkuuluvuutta koskevaa vihreää kirjaa koskevista julkisista keskusteluista johtuvat poliittiset päätelmät sitä vastoin yhdistetään vuoden 2013 jälkeistä yhteenkuuluvuuspolitiikkaa koskevaan kattavaan lainsäädäntöpakettiin viidennen yhteenkuuluvuutta koskevan kertomuksen puitteissa. Kertomus on uuden perussopimuksen mukaan määrä toimittaa vuonna 2010.

Kysymykseenne Euroopan sosiaalirahaston roolista yhteenkuuluvuuspolitiikassa ja tasapainoisen ja kestäväen kehityksen tavoitteiden saavuttamisessa vastaan, että yhteenkuuluvuuspolitiikalla on elintärkeä rooli EU:n ensisijaisten tavoitteiden saavuttamisessa. Näin on myös Euroopan sosiaalirahaston osalta, sillä se jatkaa uuden perussopimuksen XI osastossa määriteltyihin tavoitteisiinsa pyrkimistä.

Sosiaalisen, taloudellisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden aikaansaaminen edellyttää asianmukaisia toimia ja eri tasojen investointien yhdistämistä. ESR:stä rahoitetut investoinnit inhimilliseen pääomaan muodostavat tämän toimien yhdistelmän olennaisen osan maailmanlaajuisen tietoon perustuvan talouden puitteissa.

Kysymykseenne yhteenkuuluvuuspolitiikan roolista suhteessa muihin yhteisön politiikkoihin vastaan, että yhteenkuuluvuuspolitiikka tarjoaa EU:lle sen suurimman reaalitaloutta koskevien investointien lähteen. Joulukuussa 2008 annetussa komission tiedonannossa ”Koheesiopolitiikka: investointeja reaalitalouteen” korostettiin politiikan merkitystä EU:n Lissabonin ohjelman toteuttamiseen keskittymisessä ja ihmisiin, liike-elämään, tutkimukseen ja innovaatioon, ensisijaisiin infrastruktuureihin ja energiaan investoimisessa.

Komission nykyinen painopiste on sen varmistamisessa, että suunniteltujen investointien täytäntöönpano voidaan toteuttaa yhteistyössä kansallisten ja alueellisten viranomaisten kanssa mahdollisimman tehokkaasti. Tähän ponnistukseen kuuluu tiivistä yhteistyötä asiaankuuluvien komission yksikköjen kanssa ja komission ja asiaankuuluvien alueellisten ja paikallisten viranomaisten välillä.

Käytännön esimerkki komission yksikköjen välisestä yhteistyöstä on vuonna 2007 julkaistu käytännön opas EU:n tutkimus- ja innovaatiotoiminnan rahoitusmahdollisuuksista, jonka tarkoituksena on auttaa mahdollisia edunsaajia valitsemaan kolmesta yhteisön rahoitusvälineestä ja antaa päätöksentekijöille neuvoja noiden välineiden koordinoidusta saatavuudesta.

ESR:n osalta sen ensisijaisten tavoitteiden tiivis mukauttaminen työllisyysuuntaviivoihin tarjoaa suoran yhteyden EU:n työllisyyspolitiikan ensisijaisten tavoitteiden ja EU:n rahoitustuen välille.

Täydentävyyttä on myös yhteenkuuluvuuspolitiikalla ja maaseudun kehittämistä koskevalla politiikalla tuettujen toimien välillä, kuten molempia politiikanaloja koskevissa yhteisön strategisissa suuntaviivoissa selkeästi todetaan.

Toivon, että olen vastannut joihinkin kysymyksiinne, ja odotan mielenkiintoista keskustelua.

**Lambert van Nistelrooij, PPE-ryhmän puolesta.** – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tämän päivän keskustelu koskee pääasiassa yhteenkuuluvuuspolitiikan sisällön arviointia ja tämän politiikan tietä eteenpäin. Euroopan parlamentti tietysti haluaa taloudellisen väliarvioinnin. Yhteenkuuluvuuspolitiikka ja varojen käyttö nyt ja tänä seuraavana kautena vuoteen 2020 asti muodostavat sen olennaisen osan. Suureksi yllätykseksemme emme kuitenkaan löytäneet mitään mainintaa sisällön arvioinnista väliarvioinnin valmistelua koskevassa epävirallisessa valmisteluasiakirjassa. Haluaisin tehdä selväksi Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmän ensimmäisenä puhujana, että uuden komission on esitettävä Euroopan parlamentille sisällön arviointi eikä aluepolitiikan irvikuvaa.

Komission puheenjohtajan Barroson haaveasiakirjassa EU 2020 suunnitellaan kasvua ja tietoon perustuvaa taloutta, varustamista ja koulutusta, kilpailua ja vihreää taloutta. No, sitten, nykyinen ja tuleva aluepolitiikka ovat Euroopan yhdentymistä koskevat puitteet näiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Ajatelkaa energiansiirtoa, ilmastonmuutosta ja Lissabonin strategiaa: nämä kaikki ovat olennaisia tekijöitä alueille ja kaupungeille.

PPE-ryhmän osalta toivomme, että yhteenkuuluvuuspolitiikassa keskitytään huomattavasti enemmän tämän EU 2020 -strategian keskeisiin osiin, ja samalla säilytetään kaikkien alueiden välinen yhteisvastuu sekä tavoite 2, josta komission jäsen juuri nyt puhui niin ponnettomasti. Kilpailun edistäminen rikkailla alueilla on osa kattavaa arviointia. Talousarvioiden jakaminen, EU:n tason rahastojen alakohtaisen sirpaloitumisen lisääntyminen kyseisen väliarvioinnin puitteissa ei hyödytä mitään, ja se on väärä lähestymistapa. Nykyisinä kriisiaikoina näemme, miten tärkeitä alueelliset rahastot ovat elpymisessä. Niitä jaetaan nopeammin ja ne käytetään täysimääräisesti: vuonna 2009 käytännöllisesti katsoen sata prosenttia otettiin käyttöön innovaatioita ja uusia tavoitteita varten alueellani, Etelä-Alankomaiden alueella. Vuoden 2010 alussa minä itse laadin mietinnön alueellisten rahastojen ja tutkimuksen ja kehityksen välisestä vuorovaikutuksesta.

Haluaisin päättää puheenvuoroni kysymykseen. Arvoisa komission jäsen, sanotte, ettette aio antaa valkoista kirjaa alueellisesta yhteenkuuluvuudesta, mutta juuri parlamentti käsittelee tätä tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen nojalla ja varmistaa, että näistä asioista säädetään uusissa asetuksissa.

**Constanze Angela Krehl, S&D-ryhmän puolesta.** – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, olisin halunnut nähdä jännittävemmän johdannon tähän aiheeseen, koska mielestäni EU:n yhteenkuuluvuuspolitiikan on muututtava vuoden 2013 jälkeen. Meillä on edessämme sangen erilaisia haasteita kuin kymmenen tai 15 vuotta sitten.

Ryhmäni keskittyy siihen, että alueiden välisestä yhteisvastuusta ei neuvotella. Toisaalta se tarkoittaa, että kaikilla alueilla on oltava mahdollisuus osallistua Euroopan unionin yhteenkuuluvuuspolitiikkaan, ja toisaalta se tarkoittaa myös, että meidän on vastustettava kaikkia yrityksiä kansallistaa yhteenkuuluvuuspolitiikka uudelleen. Tarvitsemme eurooppalaista lähestymistapaa, jonka avulla kansalaiset voivat samastua Euroopan unioniin.

Meille ei ole kysymystäkään siitä, että tarvitsemme myös muutosta. Muutaman seuraavan vuoden aikana valokeilassa on keskustelu niiden alueiden asettamisesta tärkeysjärjestykseen, jotka saavat rahoitusta EU:n yhteenkuuluvuuspolitiikasta. Emme voi tulevaisuudessa tukea kaikkia EU:n rahoilla. Meidän on keskityttävä tehokkaiden infrastruktuurien perustamiseen erityisesti uusissa jäsenvaltioissa ja tutkimuksen ja innovaation kehittämiseen. Meidän on tietysti myös pidettävä mielessä, että tulevaisuudessa EU:n yhteenkuuluvuuspolitiikalla on vastattava asianmukaisesti ilmastonmuutoksen, väestönmuutoksen ja globalisaation kaltaisiin haasteisiin.

Meidän on myös keskityttävä kaupunkikehitykseen. Se ei johdu siitä, että haluan lyödä maaseutualueita laimin, vaan siitä, että tiedämme, että kaupungeissa ja kaupunkien lähialueilla asuu 80 prosenttia kansalaisista, ja siitä, että maaseudun kehittäminen ei valitettavasti tällä hetkellä ole osa yhteenkuuluvuuspolitiikkaa vaan se katetaan maatalouspolitiikalla. Meidän lähestymistapamme on vahvempien verkostojen luominen. En tiedä vielä, toimiiko se, mutta meidän on vastattava haasteeseen.

Mikä vielä tärkeämpää, tuki itse ihmisille on myös osa yhteenkuuluvuuspolitiikkaa, ja siksi pidän valitettavana, että komission jäsenen vastaus oli hieman välttelevä. Meille se tarkoittaa pääasiassa opetusta, koulutusta ja tutkintoja kaikille pienistä lapsista iäkkäisiin ihmisiin. Elinikäinen oppiminen on merkittävä käsite. Se

kuitenkin myös tarkoittaa, että Euroopan sosiaalirahaston (ESR) yhdistämistä yhteenkuuluvuuspolitiikkaan on jatkettava. Ei pidä ajatella ESR:n erottamista yhteenkuuluvuuspolitiikasta.

Rajatyö on meille hyvin tärkeää. Haluamme vahvistaa tätä yhteistyötä samalla, kun yksinkertaistamme siihen liittyvää byrokratiaa.

### **Puhetta johti**

*varapuhemies* **Alejo VIDALQUADRAS**

**Filiz Hakaeva Hyusmenova, ALDE-ryhmän puolesta.** – (BG) Hyvät kollegat, keskustelu rakennerahastojen uudistuksesta on erittäin tärkeä siltä kannalta, että Euroopan unionilla on mahdollisuus käyttää taloudelliseen tilanteeseen sopivia rahoitusvälineitä sekä asiaankuuluvia luonnonvaroja ja henkilöresursseja.

Meillä on edessämme vaikea tehtävä suunnitellessamme ja laatiessamme yhteenkuuluvuuspolitiikkaa, jolla edistetään kansalaisten pitkän aikavälin vaurautta. Tämä politiikka oli ja on edelleen yksi EU:n yhteisvastuun näkyvimmistä määrällisistä indikaattoreista. Joidenkin alueiden väliset erot ovat kuitenkin sangen valtavia, emmekä saa jättää sitä huomiotta.

Hälyttävää on se, että on ilmennyt suuntauksia, jotka kertovat näiden erojen kasvamisesta, mikä voi lisätä epätasa-arvoa ja johtaa eristymiseen. Yhden Euroopan unionin köyhimmän jäsenvaltion edustajana vaadin, että yksi yhteenkuuluvuuspolitiikan ensisijaisista tavoitteista on matalan tulotason jäsenvaltioiden välinen yhteenkuuluvuus.

Huomautan, ettemme pidä rakennerahastoja patenttiratkaisuna. Meille on selvää, että tarvitsemme yhteisiä ponnisteluja ja että meidän on lisättävä vauhtiamme saavuttaaksemme Euroopan unionin perusnormit. Meidän pitäisi myös varoittaa mahdollisuudesta, että maiden eteneminen eri nopeuksilla saattaa sopivalla hetkellä johtaa Euroopan unionin sisäiseen rakennemuutokseen.

Meidän on ennen kaikkea laadittava kriteerit, yksinkertaistetut ehdot ja yhdenvertaiset mahdollisuudet EU:n rahastojen varojen saatavuuden osalta. Vasta sen jälkeen pitäisi lisätä lauseke niiden maiden tuen vähentämisestä, jotka eivät saa edistystä aikaan. Mielestäni on asianmukaista, että jos joillakin mailla on vaikeuksia toimiessaan omillaan, ne liitetään alueisiin ja ongelmiin, joissa on huomattava kansainvälinen ulottuvuus.

Sen tuloksena EU:n varoja osoitetaan myös rikkaammille maille ja niiden alueille, joissa BKT on alhaisempi. Lopuksi, yhteenkuuluvuuspolitiikan tuloksia on myös mitattava luodun työllisyyden osalta. Se on myös mittari sille, miten se liittyy muihin politiikanaloihin ja miten sillä taataan lisäarvo.

**Elisabeth Schroedter, Verts/ALE-ryhmän puolesta.** – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, EU:n yhteenkuuluvuuspolitiikan merkityksestä EU:ssa ei ole sanottu paljon. Se on Euroopan unionin ytimessä, koska se on politiikka, joka pitää EU:n yhdessä sen ytimessä. Se on symboli yhteisvastuulle ja kansallisen itsekkyuden voittamiselle. Se on kaikkien alueiden väline. Siksi Euroopan parlamentti on niin huolissaan siitä, että tämä yhteisvastuumekanismi saatetaan yksinkertaisesti hylätä. Ei kerro kovin hyvästä hallinnosta, että komissio antaa salaisesti strategisia asiakirjoja sen sijaan, että se järjestäisi avoimen keskustelun siitä, miten voimme jatkaa yhteisvastuumekanismiin kanssa ilmastonmuutoksen ja väestönmuutoksen kaltaisten kohtaamiemme suurten haasteiden osalta tiukat talousarviorajoitteet huomioon ottaen.

Tarvitsemme uudistusta, mutta sen on johdettava aitoon muutokseen. Sen on saatava aikaan kestävä kehitys alueille. Sillä on annettava alueille tukea niiden hankkeissa, eikä se saa olla ylhäältä alaspäin suuntautuvaa politiikkaa, kuten tämä kohdentamismekanismi nykyisellään on. Sen sijaan siinä on kehitettävä alhaalta ylöspäin suuntautuvaa prosessia tiiviissä yhteistyössä alueen kaikkien toimijoiden kanssa. Tämä prosessi on meille tuttu. Meillä on jo Leader-menetelmä maaseutualueiden kehittämistä varten. Se on erinomainen menetelmä kestävä kehityksen edistämiseksi ja kaikkien saamiseksi mukaan, jotta voidaan varmistaa laaja hyväksyntä paikallisesti. Tarvitsemme kuitenkin komissiota, joka on tarpeeksi rohkea sanoakseen kyllä yhteisvastuumekanismille ja kyllä omasta kehityksestään päättävälle alueille sen sijaan, että se olisi kansallisten hallitusten vastuulla.

**Oldřich Vlasák, ECR-ryhmän puolesta.** – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, nykyinen yhteenkuuluvuuspolitiikka on elävä organismi. Euroopan muuttuessa yksittäisten valtioiden ja ryhmien asema muuttuu suhteessa tähän politiikkaan. Valitettavasti vuoden 2014 jälkeisen yhteenkuuluvuuspolitiikan tulevaisuutta koskevilla keskusteluilla on esitetty enemmän kysymyksiä kuin vastauksia.

Palvellaanko yhteenkuuluvuuspolitiikalla edelleen pääasiassa unionin vähiten kehittyneitä alueita? Onko meillä tilaisuus rakentaa liikenneinfrastruktuuria ja teknistä infrastruktuuria tulevalla kaudella? Onnistumme parantamaan elämänlaatua ja saamaan aikaan säästöjä? Onnistumme vähentämään EU:n rahoitukseen käyttöön liittyvää byrokratiaa ja liiallista hallintoa? Odotamme yksimielisiä vastauksia näihin ja muihin kysymyksiin lähitulevaisuudessa.

Tulevan kehityksen näkökulmasta olen itse sitä mieltä, että on olennaista ensin mukauttaa asianmukaisesti paikallisviranomaisten asemaa EU:n varojen hallinnassa ja toiseksi kohdentaa EU:n varat nykyaikaisten tekniikoiden käytön tukemiseen. Juuri nämä kaksi alaa on yhdistetty niin sanotussa Älykkäät kaupungit -aloitteessa, joka antaa mahdollisuuden antaa uutta pontta kunnallisille virkamiehille ja tarjota samalla yrityssectorille talouskriisin aikana mahdollisuus soveltaa nykyaikaisia järjestelmiä ja älykkäitä tekniikoita ja saada aikaan talouskasvua. Tämä on epäilemättä syy keskittää strategisia investointeja tällä alalle paikallisviranomaisten tason lisäksi jäsenvaltioiden ja myös EU:n tasolla. Älykkäät liikennejärjestelmät, jotka voivat vapauttaa kaupungit liikennekaaoskasta, navigoinnin tukijärjestelmät, jotka voivat lisätä matkailun houkuttelevuutta kaupungeissa, ja etätukijärjestelmät, joiden avulla iäkkäät kansalaiset voivat asua pidempään omissa kodeissaan, ovat kaikki investointeja, jotka pitäisi hyväksyä.

Talouskriisin takia keskustelustamme yhteenkuuluvuuspolitiikan tulevaisuudesta on tullut kiireellisempää kuin se on koskaan ollut. Nyt meidän on harkittava kahdesti ennen kuin päätämme, minne EU:n varoja osoitetaan.

**Charalampos Angourakis**, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (EL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin yhteenkuuluvuuspolitiikka ei ole onnistunut vähentämään alueellista ja yhteiskunnallista epätasa-arvoa vaan se on jopa edistänyt sen pahenemista. Tilastoissa annetut arvot ovat usein kuvitteellisia, minkä Euroopan unioni itse myöntää, ja sen takia se loi siirtymäajan tukijärjestelmän monille alueille, joista kolme on minun kotimaassani Kreikassa.

Epätasa-arvoisen kehityksen sääntö kapitalistisessa järjestelmässä on anteeksiantamaton, erityisesti kriisiaikoina, jolloin vastakohdat näkyvät vielä selkeämmin. Vuoden 2013 ennustukset ovat valitettavasti vielä huonompia työntekijöille, erityisesti vähiten kehittyneillä alueilla. Euroopan unionin yhteenkuuluvuuspolitiikalla yritetään kaunistella tätä ruohonjuuritason vastaista politiikkaa, ostaa ihmisiä, hämätä työntekijöitä ja, mikä vielä tärkeämpää, varmistaa pääoman voitot.

Tavoite, jonka mukaan väliaikaisesti tasoitetaan rahavallan osien välisiä eroja, mitä kutsutaan harhaanjohtavasti ”yhteisvastuuksi”, korvataan nyt kilpailua ja vapaita markkinoita koskevalla säännöllä. Nämä tekijät ovat myös Lissabonin strategiassa ja EU 2020 -strategiassa.

Siinä kehoitetaan ottamaan käyttöön uusia alueellisen ja paikallisen hallinnon muotoja, kuten Kreikassa PASOK- ja Uusi demokratia -puolueet ovat ehdottaneet, Euroopan unionin laajempi ja suurempi puuttuminen alueellisiin elimiin ja erilaistunut alueellinen yhteistyö, joka ylittää myös kansalliset rajat. Kehotamme työntekijöitä torjumaan tämän politiikan.

Lopuksi, haluaisin käyttää hyväkseni puheikaani kehottaakseni teitä, arvoisa puhemies, käyttämään vaikutusvaltaanne, jotta kaduille suuntaavien työntekijöiden oikeutettuihin vaatimuksiin vastattaisiin Euroopan parlamentissa.

**John Bufton**, *EFD-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, talousarvioluonnosta koskeva vuodettu asiakirja nimeltä ”A Reform Agenda for a Global Europe” paljastaa vuoden 2013 jälkeisen yhteenkuuluvuuspolitiikan osalta, että vuodesta 2013 alkaen EU:n rahoitus voisi muuttua täysin kansallisesti koordinoituksi sen sijaan, että sitä jaettaisiin alueellisesti.

Luonnoksessa hylätään monitasoisen hallinnon alueellisen ja paikallisen tason valvonta, ja käännetään yhteisen hallinnoinnin periaate pääläelleen. Sitä vastoin uuden talousarvion osalta hyväksytään alakohtainen lähestymistapa, eikä riippumatonta toimintaa nykyisten rakenteiden puitteissa.

Ehdotus politiikan rajoittamisesta kansalliselle tasolle johtaisi siihen, että tukeen oikeutetut jäsenvaltiot hallinnoisivat jakamista. Sen lisäksi, että nettomaksajat menettäisivät lisää palautusrahoitusta, se tarkoittaisi myös, että ne jäsenvaltiot, joiden odotetaan liittyvän Euroopan unioniin tulevassa laajentumisessa, tulisivat jäseneksi sellaisen yhteenkuuluvuusrahoituksen nojalla, jollaisena se todennäköisesti säilyy tulevan talousarviokauden aikana.

Siten ne maat, jotka tällä hetkellä kantavat suuren osan unionin rahoitustaakasta, kuten Yhdistynyt kuningaskunta, huomasivat, että niiden on rahoitettava koko ajan kasvavaa määrää tukeen oikeutettuja jäsenvaltioita.

Koko ajan harvempien pitäisi kantaa koko ajan enemmän, ja Yhdistynyt kuningaskunta saattaisi menettää sen hyväksi tehtävän korjauksen. Kun EU:hun liittymistä jonottaa koko ajan enemmän maita, olen huolissani siitä, että Walesissa kipeästi tarvittu tuki menee uudemmille jäsenvaltioille.

Ei ole mikään yllätys, että jotkin Euroopan rikkaimmista maista, kuten Norja ja Sveitsi, ovat kiertäneet Euroopan unionin kaukaa, koska ne tietävät joutuvansa maksamaan rahoittaakseen köyhempiä naapureitaan. Mutta Walesilla ei ole varaa maksaa, jos mitään ei makseta takaisin.

Tämä liike vahvistaa Euroopan unionin koko ajan kasvavaa kunnianhimoa tulla yhtenäisemmäksi, keskitetyimmäksi ja liittovaltiomaisemmaksi, mutta siinä hylätään yhteenkuuluvuuspolitiikan alueellinen ulottuvuus, jolla tuetaan Euroopan unionin sitoumusta tukea alueellista yhteenkuuluvuutta ja jolla tuotetaan etuja kaikille jäsenille.

Sen sijaan EU hylkää salakähmäisesti, kuin susi lammasten vaatteissa, yhteistyön ja kompromissit lujittamisen takia.

Vaikka Euroopan kansoille kerrottiin, että unioni – sillä perusteella, että se edisti kauppayhteyksiä – vahvisti maatalousyhteyksiä ja edisti tasa-arvoa, koko ajan byrokraattisemman yleisen EU:n vehkeilyissä keskityttiin maatalouden ja alueellisen kehityksen taannuttamiseen ei-toivotun kunnianhimoisen yleisen strategian eduksi, mukaan luettuna lisääntyvä siirtolaisuus Yhdistyneen kuningaskunnan kaltaisiin maihin.

EU:n talousarviosta on osoitettava suurempia osuuksia kyseiseen asialistaan Walesin kaltaisten alueiden kustannuksella. Viimeiset maksut vuosien 2007–2013 EU:n rakennerahastojen ohjelmien mukaisille hankkeille suoritetaan vuonna 2015. On epävarmaa, mitä, jos mitään, EU:n rahoitusta on Walesin saatavilla tulevilla rahoituskierroksilla.

Vihjaus siitä, että yhteenkuuluvuus saattaisi kadota kokonaan rikkaammilta mailta ilman mainintaa siirtymärahoituksesta, heikentäisi edelleen Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisoikeuksia.

Suhteeton jäsenyyslasku olisi parempi ohjata talouskehityksen rahoittamiseen Yhdistyneen kuningaskunnan itse määrittämän riippumattomuuden nojalla.

EU:n talousarvion kokonaistarkastelussa, joka on määrä julkaista keväällä, kaikki EU:n hallitukset luultavasti ilmoittavat tarpeesta lisätä julkisen sektorin lainausta. Näyttää koko ajan todennäköisemmältä, että Walesin saatavilla olevan rahoituksen taso alenee huomattavasti.

Seurauksia ovat muun muassa ohjelmien talousarvioiden pienennykset, vähemmän investointeja Walesin laajempaan talouteen ja suuret ohjelmien hallinnointiin ja hankkeiden toteuttamiseen liittyvien työpaikkojen menetykset.

Sen sijaan, että EU:lla olisi edes jonkinlainen myönteinen vaikutus vaalipiirini asukkaisiin, EU sivuuttaa Walesin kansan, jos se päättää vetää maton jalkojemme alta. Walesin ja Yhdistyneen kuningaskunnan todennäköisellä rahoituksen vähentämisellä on valtava vaikutus koko maahamme, ja se vaikuttaa myös maatalousalaan.

Nyt on aika, että Walesin ja Yhdistyneen kuningaskunnan kansa pitää kansanäänestyksen suhteistaan Euroopan unioniin, jotta ihmiset voivat päättää, haluavatko he Westminsterin vai Brysselin hallitsevan heitä.

**Markus Pieper (PPE).** – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kuvitelkaamme hetki Euroopan alueita ilman EU:n aluepolitiikkaa. Monilla kaupungeilla ja maaseutualueilla ei olisi ratkaisevia kannustimia rakennemuutosta varten. Raja-alueet ja niiden ongelmat rajatylittävien työntekijöiden ja rajatylittävän infrastruktuurin kanssa yksinkertaisesti jätettäisiin huomiotta. Sosiaalipolitiikassa ei enää pystyttäisi hyödyntämään EU:n panostusta koulutus- ja työllisyyspolitiikkaan. Keskisuuria yrityksiä estettäisiin osallistumasta menestyksekkäästi kansainvälisiin verkostoihin.

Ilman EU:n aluepolitiikkaa alueiden yhteisöt eivät enää näkyisi. Siksi olemme hyvin harmissamme komissiosta tulevista merkeistä, jotka sisältävät yhteiskunnallisia ohjelmia koskevia ehdotuksia ilman rakennerahoituksen tukea. Sillä tehtäisiin komissiosta yhteiskunnallinen monopoli ilman alueita tai se johtaisi vaatimuksiin tukipolitiikasta vain yhteiskuntamme heikoimmille. Se vuorostaan tarkoittaisi, että kadottaisimme näkyvistämme täysin EU:n kehityksen ja meidän pitäisi palata uudelleenkansallistamisen aikakaudelle.

Huolimatta siitä, että komissio on nyt julkaissut nämä asiakirjat, Euroopan parlamentti ei anna tukeaan liikkeelle, jota se kuvailee aluepolitiikaksi ilman alueita. Se ei tarkoita, että emme hyväksy ajatusta uudistuksesta. Uudet ympäristöön, energiapolitiikkaan tai väestönmuutokseen liittyvät haasteet on liitettävä nykyisiin tukirakenteisiimme. Kannatan myös sitä, että EU:n alueille antaman tuen mittaamista helpotetaan.

Meidän on myös määrättävä ankarampia seuraamuksia jäsenvaltioille, jotka toistuvasti eivät pysty osoittamaan, että ne hallinnoisivat varoja asianmukaisesti. Enemmän alueellista yhteisrahoitusta, enemmän lainoja, enemmän avoimuutta ja enemmän tehokkuutta: tällaisia ehdotuksia haluaisimme nähdä yhteenkuuluvuuspolitiikan uudistuksessa. Tuemme tällaisia ehdotuksia, mutta torjumme kaikki yritykset tuhota aluepolitiikka. Uudistukset kyllä, uudelleenkansallistaminen ei!

**Georgios Stavrakakis (S&D).** – (EL) Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä tähän asti puhuneiden jäsenten kanssa ja myös minä haluaisin huomauttaa, että emme voi hyväksyä vuoden 2013 jälkeistä yhteenkuuluvuuspolitiikkaa, jossa ensinnäkin tehdään ero EU:n alueiden välillä ehdottamalla esimerkiksi tavoitteen 2 (kilpailukyky) poistamista ja joka toiseksi sisältää politiikan uudelleenkansallistamisen ja jossa kolmanneksi jätetään paikallisviranomaiset yhteisön politiikan ohjelmasuunnittelun ja täytäntöönpanon ulkopuolelle.

Sitä vastoin me suunnittelemme vuoden 2013 jälkeistä yhteenkuuluvuuspolitiikkaa, jaksoa, jolloin yhteistä EU:n politiikkaa edelleen sovelletaan kaikkiin Euroopan unionin alueisiin, politiikkaa, jolla on edelleen riittävästi varoja tavoitteidensa saavuttamiseen ja jossa on yksinkertaistetut soveltamissäännöt, jotta se saa aikaan vielä enemmän lisäarvoa.

Olen huolissani 2020 -strategiaa koskevan asiakirjan sisällöstä, koska siinä ei viitata yhteenkuuluvuuspolitiikkaan, joka on asianmukaisin väline Lissabonin tavoitteiden saavuttamiselle. Itse asiassa yhteenkuuluvuuspolitiikan suurella osalla jo pyritään näihin tavoitteisiin ja osoitetaan sen lisäarvo. Tärkeä todiste sen merkityksestä on myös se, että yhteenkuuluvuuspolitiikka on eturintamassa Euroopan talouden elvytysuunnitelmassa.

Kaikille EU:n kansalaisille on yksi kehityspolitiikka, yksi yhteisvastuupolitiikka, yksi politiikka riippumatta siitä, millä Euroopan unionin alueella he asuvat. Valitettavasti Euroopan komissiossa tämä kuitenkin unohdetaan tai näytetään olevan välittämättä siitä ja laaditaan ehdotuksia, joilla muutetaan yhteenkuuluvuuspolitiikan periaatteita ja muotoa. Voitte kuitenkin olla varmoja, että käytämme kaikki tilaisuudet muistuttaaksemme komissiota.

**Michael Theurer (ALDE).** – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, alueiden rahoitus ja rakennerahoitus ovat osa käytännön talouspolitiikkaamme ja niillä EU:sta tehdään laajasti näkyvä. Paikallisviranomaisten alueilla, alueiden kaupungeissa ja kunnissa eri toimijat tekevät tiivistä yhteistyötä. Siksi meidän on säilytettävä tämä yhdenmukainen lähestymistapa koko Euroopan unionissa.

Kehotan komissiota keskittymään tiiviimmin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin ja ottamaan paikallisviranomaisten alueet, kaupungit ja kunnat enemmän mukaan tulevaan yhteenkuuluvuuspolitiikkaan. Meidän on ehdottomasti investoitava tulevaisuudessa enemmän infrastruktuuriin, mutta mikä vielä tärkeämpää, meidän on varmistettava, että pienille ja keskisuurille yrityksille taataan innovaatiot ja teknologian siirto. Meidän pitäisi tulevaisuudessa myös mahdollistaa työpaikkojen tukeminen. Nämä ovat elintärkeitä asioita, kun Euroopan unionin rakenne- ja yhteenkuuluvuuspolitiikalle valitaan uutta suuntaa.

**François Alfonsi (Verts/ALE).** – (FR) Arvoisa puhemies, Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän mielestä yhteenkuuluvuuspolitiikka on yhden Euroopan unionin perustavanlaatuisimman politiikan ytimessä, ja se on yhteisvastuu. Eurooppa vahvistuu aina, kun osoitetaan eurooppalaista yhteisvastuuta. Se on meille perusasia.

Euroopan komission on mielestämme yhdenmukainen seuraavat periaatteet. Ensinnäkin, koska alueellinen yhteenkuuluvuus on poliittinen painopisteala, sen pitäisi siksi olla myös talousarvion painopisteala.

Toiseksi, alue on aluekehityspolitiikan kumppanuuden asianmukainen taso. Emme voisi hyväksyä tämän politiikan uudelleenkansallistamista.

Kolmanneksi, yhteenkuuluvuutta on käytettävä vähentämään alueiden vakavinta taloudellista ja yhteiskunnallista epätasa-arvoa sellaisten heikossa asemassa olevien kaupunki- tai maaseutualueiden eduksi, jotka ovat vaikeuksissa tai joilla on hyvin harvoja palveluja rakenteellisten puutteiden takia, kuten on esimerkiksi saarten tapauksessa.



Lopuksi, kaikkien EU:n alueiden oikeus hyötyä yhteenkuuluvuuspolitiikasta on arvioitava yksittäin, tietysti niiden vauraustason mukaan, mutta Euroopan unionin on voitava tehdä osansa aina, kun yhteenkuuluvuuspolitiikka on vaakalaudalla.

**Cornelia Ernst (GUE/NGL).** – (DE) Arvoisa puhemies, tämä on keskeinen keskustelu Euroopan unionin luonteesta. Valinta tehdään markkina- ja sosiaalipolitiikan välillä. Komission nykyisiä ajatuksia yhteenkuuluvuuspolitiikan tulevaisuudesta ei voida hyväksyä. Rakennerahastoja on vahvistettava eikä heikennettävä. EU:n on tehtävä enemmän eikä vähemmän selvittääkseen kehityksen taloudelliset ja yhteiskunnalliset erot. Haluaisin sanoa sangen avoimesti, että jopa nykyisen yhteenkuuluvuuspolitiikan osien uudelleenkansallistamisella olisi vakava vaikutus heikossa asemassa oleviin alueisiin, mukaan luettuna Saksan ja erityisesti Itä-Saksan alueet. Euroopan unionin viimeisen laajentumisvaiheen jälkeen unionin alueiden väliset erot ovat kasvaneet.

Lisäksi minulle on erityisen tärkeää, että tunnustetaan yhteiskunnalliset-taloudelliset vaatimukset alueilla, jotka ylittävät juuri tukikelpoisuusrajan, joka on 75 prosenttia EU:n keskimääräisestä BKT:stä. Tukien äkillinen poistaminen vuoden 2013 jälkeen olisi tuhoisaa näille alueille.

On tietysti erittäin tärkeää, että Euroopan unioni lisää erityistukia kaupungeille, koska juuri niissä ovat talouden ja rahoituksen suurimmat mahdollisuudet, koska kriisi on vaikuttanut erityisen ankarasti kaupunkeihin.

Haluaisin sanoa viimeiset sanat raja-alueista. Itä-Saksasta tulevana parlamentin jäsenenä tiedän, että meidän on investoitava ja saatava siellä paljon aikaan. Olen hyvin huolissani siitä, että komissio pettää meidän tässä suhteessa.

**Franz Obermayr (NI).** – (DE) Arvoisa puhemies, olette luultavasti jo huomanneet, että aluekehitysvaliokunnan jäsenten keskuudessa on vakavaa tyytymättömyyttä ja levottomuutta, koska komission niin sanottu salainen asiakirja on ollut liikkeellä lokakuusta alkaen. Asiakirjassa on luonnos vuosien 2013–2020 talousarviouudistuksesta, joka on täyskäännös talousarviopolitiikassa. Talousarvion alkuperäinen alueellinen painopisteala on korvattu alakohteisella lähestymistavalla.

Uudessa luonnoksessa rajoitetaan valtavasti toissijaisuuden ja monitasoisen hallinnon periaatteita, mikä on ristiriidassa Lissabonin strategian kanssa. Tarkemmin sanottuna luonnoksessa suunnitellaan tavoitteen 2 poistamista, toisin sanoen kilpailukyky- ja työllisyyspolitiikan poistamista. Koska kaikissa jäsenvaltioissa on tavoitteen 2 alueita, se vaikuttaisi tietysti surullisesti kahteen kolmasosaan kaikista EU:n alueista. Tätä epäonnista ehdotusta perustellaan sillä, että ero uusien – tai toisin sanoen, tulevien – jäsenvaltioiden ja Länsi-Euroopan välillä kansallisella tasolla on niin suuri, että tarvitaan uutta talousarviopolitiikkaa. Rahoituskriisin takia tämän sanotaan olevan tapa vauhdittaa taloutta.

Minusta näyttää ilmeiseltä, että tässä ehdotuksessa ennakoidaan Turkin mahdollista liittymistä. Tiedämme, että tarvittaisiin lisää rahoitusta, ja tällaisella suunnittelutavalla voidaan varmistaa, että liittymisessä tarvittavat valtavat rahamäärät ovat käytettävissä.

Haluaisin kuitenkin sanoa sangen selkeästi, että alueellisella tasolla yhteenkuuluvuuspolitiikan menestys on siinä, että se on lähellä paikallisen talouden ongelmia. Siksi raha investoidaan järkevästi ja tehokkaasti, kuten tähän asti on tehty. Jos alueellista tekijää ei oteta mukaan, ei ole mahdollista saada talouskriisiä päättymään.

Minua ei vakuuttanut puheenjohtaja Barroson vastaus komission jäsenen Hübnerin avoimeen kirjeeseen, jossa hän ilmaisi huolensa, ja siksi odotan, että hän antaa konkreettisen lausunnon pian.

**Alain Cadec (PPE).** – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ryhmämme tukee selkeästi vahvaa ja asianmukaisesti rahoitettua yhteenkuuluvuuspolitiikkaa, jolla voidaan edistää Euroopan alueiden lähentymistä. Katsomme todellakin, että tätä politiikkaa on uudistettava ja edistettävä, jotta se olisi tehokasta. Meidän, parlamentin ja Euroopan komission, on suunniteltava tätä politiikkaa yhdessä mahdollisimman avoimesti.

Pidän myönteisenä, että parlamentin aluekehitysvaliokunta on perustanut yhteenkuuluvuuspolitiikan tulevaisuutta käsittelevän työryhmän. Kaikkien asianosaisten toimijoiden on oltava mukana tämän politiikan vuoden 2013 jälkeistä talousarviota ja tulevia tavoitteita koskevassa kuulemisessa: jäsenvaltioiden, alueiden, Euroopan komission ja parlamentin. On uskomatonta yrittää heikentää tai jopa poistaa alueelliset ja paikalliset tasot, jotka antavat tälle politiikalle todellisen merkityksen. Erityisesti rahoituksen osalta olemme erittäin epävarmoja tämän yhteenkuuluvuuspolitiikan tulevaisuudesta. Nykyisten rahoituskehyksen loppumispäivämäärä on epävarma, kuten myös rahoituskehyksen uudistuksen laajuus. Tämän politiikan rahoitusta koskevan vakauden säilyttämisen merkitys on muistettava. On myös olennaista torjua kaikki

ajatuksat yhteenkuuluvuuspolitiikan uudelleenkansallistamisesta, koska sillä riistettäisiin alueilta valinnan mahdollisuus siitä, miten rakennerahastot jaetaan, ja tuhottaisiin tämän politiikan alueellinen ulottuvuus.

Odotamme komissiolta ehdottomasti ennakoivaa asennetta alueellista yhteenkuuluvuutta koskevan valkoisen kirjan laatimisen osalta, arvoisa komission jäsen. Emme pyri näiden varojen jakamisessa egalitarismiin vaan rahoituksen tasapuolisuuteen, ja pyrimme siihen yhdessä sellaisen yhtenäisen kehitysmuodon kanssa, joka perustuu löydöksiin ja tilanteisiin, jotka vaihtelevat alueen mukaisesti. Yhteenkuuluvuuspolitiikassa ei pidä keskittyä vain köyhimpiin alueisiin; se on osoitettava kaikille EU:n alueille, mukaan luettuna merentakaiset alueet.

Parlamentille on olennaisen tärkeää, että on olemassa selkeästi määritellyt paikalliset yhteyspisteet. Se on hinta – ainoa hinta – johon EU:n rakennerahaston varat jaetaan oikeudenmukaisesti ja tehokkaasti.

**Ricardo Cortés Lastra (S&D).** – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluaisin aloittaa lähettämällä terveiseni kaikille yhteiskunnallisille järjestöille, jotka ovat Kööpenhaminassa ja jotka toivovat myönteistä tulosta planeetan tulevaisuuden ja maailmanlaajuisen yhteenkuuluvuuden tulevaisuuden osalta.

Meidän on puolustettava yhteenkuuluvuuspolitiikkaa yhteisön politiikkana, joka on suoja uudelleenkansallistamisyrittäjiä vastaan. Se on välttämätöntä sen takia, että sillä on välitön vaikutus yhteenkuuluvuuden kehittämiseen kaikilla alueillamme ja jäsenvaltioissa, mutta myös siksi, että se tuo lisäarvoa strategisen suunnittelun, rahoitusvakauden ja eurooppalaisen hankkeen näkyvyyden osalta.

Samalla on tärkeää pitää mielessä olennainen asema, joka alueilla on ja joka niillä on oltava yhteenkuuluvuuspolitiikassa. Eri tasoille hajautettu johto ja hyvä hallinto ovat olennaisia aluekehityspolitiikan menestyksen varmistamisessa.

Sellaisten siirtymämekanismien perustaminen, joilla taataan sujuva siirtyminen niillä alueilla ja maissa, joissa toimintaa vähitellen vähennetään niin sanotun lähentymistavoitteen ja yhteenkuuluvuusrahaston puitteissa on toinen huolenaiheeni. Niin on myös niiden Euroopan alueiden kehittäminen, joiden on selvittävä luonnonhaitoista, mukaan luettuna raja-alueiden ominaispiirteet.

**Ilda Figueiredo (GUE/NGL).** – (PT) Arvoisa puhemies, olemme todistaneet erittäin huolestuneina kaikkea talousarvion uudistukseen liittyvää kehitystä, erityisesti rakenne- ja yhteenkuuluvuuspolitiikan osalta.

Kriisissä, jolle ovat ominaisia valtava yhteiskunnallinen epätasa-arvo ja alueellinen yksitahoisuus, rakenne- ja yhteenkuuluvuuspolitiikka on perustekijä tehokkaalle taloudelliselle ja sosiaaliselle yhteenkuuluvuudelle. Se tarkoittaa sitä, että tällä alalla säilytetään tiukat tavoitteet ja että ei yritetä kansallistaa uudelleen yhteisön politiikan kustannuksia maataloudessa tai kalataloudessa, mikä vahingoittaisi vähiten kehittyneitä maita ja alueita sekä syrjäisimpiä alueita.

On kuitenkin monia merkkejä, että ollaan toteuttamassa liikkeitä, joilla heikennetään lisää yhteenkuuluvuuden käsitettä joko yrittämällä saada se sisältämään ja rahoittamaan kaikenlaisia toimia ja toimijoita, joilla ei ole yhteyttä yhteenkuuluvuustavoitteisiin – erityisesti Euroopan unionin 2020-strategiassa ja ilmastonmuutospolitiikassa – tai muuttamalla tukikelpoisuus- ja hallintoperusteita. Tätä keskustelua yhteenkuuluvuuspolitiikasta vuoden 2013 jälkeen tarvitaan siis suuresti. Odotamme saavamme selkeitä vastauksia todellisen taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskevan politiikan tueksi.

**Nuno Teixeira (PPE).** – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, meidän on kiireellisesti keskusteltava yhteisön talousarviosta ja siitä, miten sen kestävyyttä ja avoimuutta voidaan tulevaisuudessa parantaa. Vuoden 2013 jälkeinen rahoituskehys on rakennettava yhteisvastuun ja alueellisen yhteenkuuluvuuden perustalle. Ne ovat elintärkeitä arvoja Madeiran kaltaisille alueille, joilla on pysyviä haittoja ja jotka siksi tarvitsevat pysyvää tukea.

Haluaisin jakaa kanssanne muutaman ajatuksen, joiden pitäisi mielestäni aina olla läsnä, kun ajattelemme yhteenkuuluvuuspolitiikkaamme ja kehitämme sitä. Komissio on monissa tapauksissa maininnut tiettyjä näkökulmia, jotka ovat mielestäni olennaisia, kuten sen, että tämän politiikan on oltava joustavampaa, yksinkertaisempaa, tehokkaampaa ja enemmän tuloksiin suuntautunutta määritelmässään ja täytäntöönpanossaan. Nämä ovat kuitenkin asioita, jotka hieman huolestuttavat minua, erityisesti syrjäisimpien alueiden tarpeiden osalta. Haluaisin esittää tästä kolme lyhyttä huomiota.

Ensinnäkin nykyisen alueellisen lähestymistavan pitäisi olla etusijalla vaihtoehtojen perusteiden, kuten lisäarvoa tuovien alojen, suhteen. Sellaisella muutoksella saatettaisiin vaarantaa tavoite 2, joka hyödyttää

tällä hetkellä noin kahta kolmasosaa EU:n alueista, ja se saattaisi vaikuttaa kielteisesti alueilla, joiden taloudelliset ominaispiirteet ja kilpailuedut ovat erityisiä.

Toiseksi, mielestäni on olennaista säilyttää läheisyysperiaate yhteenkuuluvuuspolitiikassa. Ensisijainen asema olisi annettava rakennerahaston varojen osoittamiselle ja niiden hallinnolle alueellisesta näkökulmasta eikä kansallisesta tai edes keskitetystä eurooppalaisesta näkökulmasta.

Kolmanneksi ja viimeiseksi, mutta ei vähäisimmäksi, haluaisin korostaa Lissabonin sopimuksen 349 artiklaa, jossa säädetään syrjäisimpien alueiden erityiskohtelusta rakennerahastojen saatavuuden osalta, erityisesti juuri niiden sellaisen taloudellisen ja sosiaalisen tilanteen takia, joka johtuu pysyvistä ja ainoalaatuisista rajoitteista ja ominaispiirteistä, jotka näkyvät niiden pysyvissä haitoissa ja edellyttävät siksi haluttua pysyvää apua.

**Wojciech Michał Olejniczak (S&D).** – (PL) Arvoisa puhemies, yhteenkuuluvuuspolitiikalla edistetään tällä hetkellä tie- ja raideinfrastruktuurien kehittämistä, pääasiassa uusissa jäsenvaltioissa. Poliitiikan ansiosta on luotu monia uusia työpaikkoja, ja useampia epäilemättä luodaan muutaman seuraavan vuoden aikana. Ympäristönsuojeluun liittyvät investoinnit ovat myös erittäin tärkeitä.

Kun arvioidaan politiikkaa ja sen tehokkuutta tähän asti, kannattaa vastata peruskysymykseen: mitä tapahtuu vuoden 2013 jälkeen? Euroopan parlamentin olisi ilmoitettava selkeästi, että yhteenkuuluvuuspolitiikan rationalisoinnista ei ole yksimielisyyttä. Vuoden 2013 jälkeen yhteenkuuluvuuspolitiikassa sekä sen perinteisissä toimissa ja mekanismeissa olisi tuettava tutkimusta, tiedettä, kehitystä, innovatiivisuutta, työpaikkojen luomista ja ilmaston lämpenemisen torjuntaa. Yhteenkuuluvuuspolitiikan olisi myös sisällettävä enemmän maaseutualueita. On tärkeää, että yhteenkuuluvuuspolitiikan toteuttaminen perustuu alueisiin ja makroalueisiin.

**Tamás Deutsch (PPE).** – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin puhua lyhyesti kolmesta asiasta: oikeuksien ja aseman yhdenvertaisuudesta, salailusta ja viimeisenä vaan ei vähäisimpänä, maaseudun kehityksen merkityksestä. Kaksikymmentä vuotta Berliinin muurin murtumisen jälkeen ja 20 vuotta sen jälkeen, kun kollegamme László Tőkés mursi hiljaisuuden muurin Romanian vallankumouksen alussa Temesváriissa (Timișoara) Transsylvaniassa, on sanottu useasti, että 2000-luvulla meillä ei enää ole Euroopan unionin uusia ja vanhoja jäsenvaltioita vaan yksi Euroopan unioni. Olen täysin samaa mieltä tästä lausunnosta, joka on, tietenkin, hyvin yleinen, mutta minusta on tärkeää, että se ei näytä vain osalta nimellisiä päätöksiä vaan kuvastaa myös yhteenkuuluvuuspolitiikan päivittäistä soveltamista, sillä se on yksi Euroopan unionin merkittävin yhteinen politiikka.

Jos Euroopan unionin jäsenvaltioilla on yhdenvertaiset oikeudet ja asema, on uskomatonta, että yhteenkuuluvuuspolitiikkaa pitäisi uudistaa siten, että vuosina 2004 ja 2007 Euroopan unioniin liittyneet jäsenvaltiot häviävät uudessa yhteenkuuluvuuspolitiikassa. Sellainen uudistus on yksinkertaisesti käsittämätön. Toinen kohtani on salailu. Asiantila on naurettava, kun Euroopan komissio joko antaa joitakin merkityksettömiä lausuntoja yhteenkuuluvuuspolitiikan tulevaisuudesta tai ei sano yhtään mitään koko aiheesta. Euroopan parlamentin jäsenenä ja Euroopan parlamentin asiaankuuluvan valiokunnan jäsenenä odotan Euroopan komission antavan selkeän ja yksiselitteisen kannan näistä asioista.

Viimeisenä, mutta ei vähäisimpänä, haluan puhua maaseudun kehityksestä. Uskon lujasti, että maaseudun kehityksen on jatkossakin oltava yhteenkuuluvuuspolitiikan olennainen näkökulma. Maaseudun kehittämistä koskevaan politiikkaan on osoitettava asiaankuuluvat resurssit. Euroopan kuntien ja alueiden neuvoston hyväksymän teknisen kannan perusteella meidän on mielestäni tärkeää miettiä perusteellisesti mahdollisuutta liittää maaseudun kehittämistä koskeva politiikka vuoden 2013 jälkeiseen yhteenkuuluvuuspolitiikkaan.

**Luís Paulo Alves (S&D).** – (PT) Yhteenkuuluvuuspolitiikka on Euroopan unionin tärkein väline varmistettaessa, että kaikilla EU:n kansalaisilla on yhdenvertaiset mahdollisuudet menestyä, missä tahansa he asuvat. Sillä edistetään ratkaisevasti eurooppalaisen yhteenkuuluvuuden tunteen luomista, ja se on yksi onnistunein ja tehokkain EU:n kehityspolitiikka.

Arvoisa komission jäsen, en voi salata huolestumistani komission nyt kuuluisasta epävirallisesta valmisteluasiakirjasta ja sen ehdotuksista. Emme hyväksy yhteenkuuluvuuspolitiikan uudelleenkansallistamista, koska se käytännössä päättäisi sen, jos sen tehokkuus riippuisi kunkin jäsenvaltion vauraudesta. Toivon vilpittömästi, että komissio hylkää tuon tien lopullisesti.

Arvoisa komission jäsen, kuten tiedätte, perussopimuksen uudessa 349 artiklassa säädetään siitä, että EU:n politiikat on mukautettava syrjäisimpien alueiden erityispiirteisin, osittain niiden haittojen lieventämiseksi

mutta myös niiden mahdollisuuksien hyödyntämiseksi. Mitä ajatuksia voitte esittää meille syrjäisimpien alueiden tulevasta strategiasta, joka komission on määrä julkaista vuoden 2010 aikana.

**Seán Kelly (PPE).** – (EN) Arvoisa puhemies, olen kollegoideni lailla ollut huolissani joistakin suuntauksista, joita hahmoteltiin sisäisessä asiakirjassa, joka vuodettiin äskettäin suurenmoiseen vanhan kunnan tyyliin. Asia, joka huolestuttaa minua eniten, on ehdotus poistaa kilpailukykytavoitteilta ensisijainen asema.

Nämä kilpailukykytavoitteet ovat olleet olennaisia luotaessa maaseudun kehitystä ja alueellista kehitystä – erityisesti teknologiapuistoja, jotka ovat auttaneet edistämään älykästä taloutta ja joita tarvitaan tulevaisuudessa enemmän.

Ne ovat myös edistäneet yhteenkuuluvuutta alueilla ja niiden kesken. Mielestäni on hyvin tärkeää ymmärtää, että alueiden välillä on valtavia köyhyyskuiluja. Sitä ei aina tunnusteta, ja mielestäni erityisesti kriteeri, jossa kaikki perustuu kansalliseen BKT:hen, on virheellinen mittausperuste. Siinä pitäisi olla enemmän kyse ostovoimasta, ja tietysti ostovoima tietyillä alueilla on paljon alhaisempi kuin kansallinen keskiarvo.

Toivon, että tulevassa valkoisessa kirjassa käsitellään näitä asioita sekä mahdollisuuksia, joita on olemassa tutkimuksen, innovaation ja aluekehityksen välisessä vuorovaikutuksessa.

Kollegojeni tavoin myös minä olen huolissani maaseudun kehitystä koskevasta politiikasta – vaikkakaan ei osana yhteenkuuluvuuspolitiikkaa, enemmänkin YMP:n mukaisesti – mutta samalla on ehdottoman olennaista, että sitä ei puristeta mihinkään tuleviin ehdotuksiin, koska maaseudun kehitys, erityisesti perheviljelmät, on olennaista yhteiskunnan sosiaaliselle infrastruktuurille.

Lopuksi haluan vain sanoa, että petosten torjunnassa on tehtävä enemmän. Tiedän, että viime vuosina on ollut parannuksia, mutta meidän on varmistettava, että EU:n antama raha menee sinne, mine sen pitääkin mennä, jotta voimme tarjota parempia mahdollisuuksia ihmisille kaikkialla Euroopan unionissa.

**Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE).** – (PL) Arvoisa puhemies, Podkarpacie – edustamani alue – on ihmeellisten, kunnianhimoisten ja ahkerien ihmisten alue, paikka, jossa monet energiset yritykset toimivat. Siellä kehitetään uusia aloitteita, kuten ilmailulaakso, mutta samaan aikaan Podkarpacie on yksi Euroopan unionin heikoimmin kehittyneistä alueista. Ongelmamme eivät johdu tahdon puutteesta vaan rakenteellisista ja infrastruktuuriin liittyvistä rajoituksista, joita yritämme, monien ohjelmien avulla, poistaa. Haluaisin korostaa, että osana ponnistuksiamme emme vaadi hyväntekeväisyyttä vaan tukea aloitteillemme. Myös me haluamme, että EU:n talouden kilpailukyky kasvaa, ja haluamme ratkaisuja, jotka auttavat meitä suojelemaan ilmastoamme.

Haluamme myös kuitenkin, että rahoituksen tärkeysjärjestyksen muutos on asteittainen, ei äkillinen, koska se tarkoittaisi, että heikoimmat alueet jätetään huolehtimaan itsestään. On hyvin tärkeää, että alueet toteuttavat yhteenkuuluvuuspolitiikkaa, koska sellaisella ratkaisulla saadaan aikaan parhaat vaikutukset. Haluaisin myös panna merkille, että yhteenkuuluvuuspolitiikalla on hyvin tärkeä viesti kansalaisille. Se osoittaa, että Eurooppa on yhtenäinen ja että tähän poikkeukselliseen hankkeeseen kannattaa osallistua.

**Sabine Verheyen (PPE).** – (DE) Arvoisa puhemies, alueellinen rakennerahoitus on tärkeä väline Euroopan yhdentymisessä, ja erityisesti tavoitteen 2 rahoitusta monen alueen ihmiset ovat pitäneet paikallisen rakenteellisen ja taloudellisen kehityksen liikkeellepanevana voimana. Se on tärkeä väline rakenteellisen muutoksen hallinnassa alueilla ja paikallisviranomaisten alueilla.

Sen avulla ihmiset voivat kokea EU:n itse, koska rahoituksella on paikallinen vaikutus. Tarvitaan kuitenkin koheesiorahastojen yksinkertaisempia, selkeämpiä ja avoimempia rakenteita ja niiden parempaa valvontaa, jotta rahat käytetään kestävästi ja tehokkaasti. Yhteenkuuluvuus, tai sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen lähentyminen, on EU:n tärkein tavoite ja siksi on tärkeää, että tulevaisuudessa tätä välinettä vahvistetaan eikä heikennetä.

EU:n yhteenkuuluvuuspolitiikka tarvitsee enemmän selkeyttä, enemmän avoimuutta ja enemmän tehokkuutta. Yksittäisten jäsenvaltioiden on myös otettava enemmän vastuuta tällä alalla. Siksi on tärkeää säilyttää rahoituksen täydentävyysjärjestelmä. Emme halua, että rakennerahoitus kansallistetaan uudelleen. Haluaisin siksi pyytää komissiota vastaamaan näihin vaatimuksiin vuotta 2013 koskevilla rahoitusperusteilla.

**Derek Vaughan (S&D).** – (EN) Arvoisa puhemies, Wales on luultavasti Yhdistyneen kuningaskunnan EU:hun myönteisimmän suhtautuva alue, ja syy siihen on se, että kaikki yhteisöt, miltei kaikki yksityishenkilöt ja monet järjestöt hyötyvät EU:n rahoituksesta, aiemmin tavoitetta 1 ja nyt lähentymistä koskevasta rahoituksesta.

Jos komission antamia ehdotuksia siis viedään eteenpäin, katson, että sillä olisi valtavat poliittiset seuraukset Walesin kaltaisilla alueilla. Sillä olisi tietysti myös valtavat talouteen, rahoitukseen ja yhteiskuntaan liittyvät seuraukset noilla alueilla.

Siksi on mielestäni ehdottoman olennaista, että kaikki tämän parlamentin jäsenet kehottavat komissiota antamaan ehdotuksia, jotka voimme hyväksyä – ja tällä tarkoitan ehdotuksia, joilla rakennerahastot ovat kaikkien EU:n tukikelpoisten alueiden saatavilla – ja myös varmistamaan, että alueilla, jotka lakkaavat olemasta oikeutettuja lähentymisrahoitukseen vuoden 2013 jälkeen, on tulevaisuudessa myös jonkinlainen siirtymäasema.

**Puhemies.** – (FR) No niin, hyvä Bruno Gollnisch, saavuitte viimein. Annan teille puheenvuoron, mutta teillä on vain yksi minuutti.

**Bruno Gollnisch (NI).** – (FR) Arvoisa puhemies, olen joka tapauksessa kuunnellut hyvin tarkkaavaisesti kaikkien kollegojeni puheenvuorot. Mielestäni näissä puheenvuoroissa on käynyt ilmi kaksi pääkohtaa. Ensimmäinen on komission arvoituksellista epävirallista asiakirjaa ympäröivä salailu, ja siksi odotamme innokkaasti komission selityksiä.

Toinen on tämä sangen outo asenne, jossa alueellista yhteenkuuluvuutta koskeva politiikka aiotaan ilmeisesti määritellä uudelleen sellaisten täysin uusien ensisijaisten tavoitteiden perusteella, joilla näyttää olevan hyvin vähän yhteistä itse yhteenkuuluvuuden kanssa. Ajattelen erityisesti ulkopoliittikkaa koskevaa asiaa, jonka tiedämme vallan hyvin olevan ensisijainen asia korkealle edustajalle mutta joka ei selvästikään ole niin ensisijainen asia tällä alalla.

Yhteinen maatalouspolitiikka on valitettavasti jo uhrattu suurelta osin markkinavoimille. Siksi katsomme, että olisi erittäin hyödyllistä, jos komissio voisi antaa meille selkeämmän kuvan siitä, mitä nämä tavoitteet ovat tästä lähtien. Lopuksi, ilmaston lämpeneminen ei minusta näytä kuuluvan yhteenkuuluvuuspolitiikkaan.

**Alfredo Pallone (PPE).** – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, jaan monen kollegani huolet. Uskon lujasti, että BKT:n palaaminen juuri ja juuri myönteisiin kasvulukuihin, esimerkiksi vuodelle 2010 ennustettuihin lukuihin, ei tarkoita kokemamme talouskriisin loppua. Pystymme pitämään sitä ohitettuna vasta, kun työllisyys on palannut kriisiä edeltävälle tasolle. Optimistisimpien arvioiden mukaan se tapahtuu joskus vuonna 2010.

Tässä yhteydessä on välttämätöntä panna täytäntöön investointipolitiikka, ja strategisesti on välttämätöntä, että tavoite 2 tai jokin vastaava säilytetään, koska se on tehokas väline autettaessa alueitamme selviämään kriisistä. Tavoitteen 2 säilyttäminen on Italian ja monien muiden Euroopan maiden etujen mukaista, koska sillä vastataan olennaiseen tarpeeseen: jälkeenjääneiden alueiden kehittämiseen ja kehittyneimpien alueiden kilpailukykyyn vahvistamiseen.

Näiden perustelujen nojalla, arvoisa komission jäsen, arvoisa puhemies, onko teidänkin mielestänne tavoitteen 2 lopettaminen erittäin haitallista Italian alueille, EU:lle ja Välimeren alueelle ja myös muille maille?

**Evelyn Regner (S&D).** – (DE) Arvoisa puhemies, kaikki puhujat tai ainakin puhujien enemmistö puhuu Euroopan sosiaalisesta mallista, mutta se ei näy riittävästi EU:n talousarviossa tai yhteenkuuluvuuspolitiikassa. Haluaisin siksi nähdä riippumattoman Euroopan sosiaalirahaston (ESR), joka on erillinen EU:n rakennepolitiikasta. ESR:lle olisi osoitettava enemmän rahoitusta, ja siitä olisi tehtävä joustavampi. Saatavilla olevan rahoituksen lisäämisen pitäisi myös olla mahdollista seitsemän vuoden rahoituskauden aikana.

Erottamalla sosiaalirahasto rakennepolitiikasta on mahdollista antaa riittävästi rahoitusta saataville niille alueille, jotka eivät ole taloudellisesti alikehittyneitä ja jotka on siksi jätetty laajalti huomiotta EU:n rakennerahastopolitiikassa. Euroopan sosiaalirahastoa olisi siksi käytettävä tehokkaammin torjumaan työmarkkinoiden ongelmia, esimerkiksi korkeaa työttömyyttä, naisten alhaista työllisyyttä, koulun keskeyttäneiden suurta määrää ja jatkokoulutuksen alhaista tasoa.

**Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE).** – (EL) Arvoisa puhemies, mielestäni parlamentin valiokuntamme teki erittäin tärkeän päätöksen tämän päivän keskustelusta, joka on osoittautumassa erittäin mielenkiintoiseksi, koska siinä nostetaan esiin monia kysymyksiä ja erittäin tärkeitä ulottuvuuksia, jotka liittyvät vuoden 2013 jälkeisen tehokkaan yhteenkuuluvuuspolitiikan lisäksi Euroopan unionin luonteeseen.

Haluaisin panna merkille, että tämä keskustelu, tämä huoli, muotoillaan Euroopan unionin kannalta hyvin outoon aikaan. Toisaalta meillä on myönteistä edistymistä kohti yhdentymistä Lissabonin sopimuksen ansiosta ja toisaalta meillä on edelleen kohdattavana seuraukset ennennäkemättömästä kansainvälisestä

rahoituskriisistä, jossa me kaikki ymmärsimme, miten tärkeä Euroopan unionin yhteisvastuu on sisämarkkinoiden ja yhteenkuuluvuuden tukemisessa.

Haluaisin kysyä Euroopan komissiolta kahdesta Euroopan parlamenttia huolestuttavasta asiasta, joiden osalta jaan kollegoideni huolen. Ensinnäkin, onko innovatiivisia ehdotuksia, jotka mielellämme hyväksymme, koskevista suunnitelmistamme mitään aikomusta kansallistaa yhteisön yhteenkuuluvuuspolitiikkaa uudelleen, ja toiseksi, mitä tapahtuu tavoitteelle 2, koska juuri sitä tarvitaan kilpailukykyä varten, ei vain tietyillä alueilla, vaan loppujen lopuksi koko EU:n markkinoilla?

**Karin Kadenbach (S&D).** – (DE) Arvoisa puhemies, mielestäni parlamentin ja Euroopan unionin tehtävä on luoda perusedellytykset, joiden ansiosta kaikkien jäsenvaltioiden ihmiset voivat saada parhaan mahdollisen elämänlaadun niillä alueilla, joilla he elävät. Nämä edellytykset ovat kuitenkin sängen erilaisia ympäri Eurooppaa. Siksi tarvitsemme vahvaa ja asianmukaisesti rahoitettua yhteenkuuluvuuspolitiikkaa.

Meidän on lujasti torjuttava kaikki ehdotukset, jotka sisältävät valitsemaltamme polulta poikkeamisen, ja tänään olemme kuulleet, että joitakin sellaisia on tehty. Emme tarvitse uudelleenkansallistamista. Tarvitsemme rahoitusvälineitä kaikille EU:n alueille, mukaan luettuna ne, jotka ovat heikossa asemassa, ja ne, joilla on jo korkea kehitystaso. Emme saa vaarantaa sitä, mikä on jo saatu aikaan.

Tarvitsemme avointa tukijärjestelmää, jonka nojalla rahoituksen saatavuus on helppoa mutta jolla myös varmistetaan, että rahat käytetään asianmukaisesti ja tehokkaasti. Meidän on ajateltava EU:n tasolla mutta toimittava alueellisella tasolla.

**Iosif Matula (PPE).** – (RO) Mielestäni tämä keskustelu vuoden 2013 jälkeisen yhteenkuuluvuuspolitiikan tulevaisuudesta on erityisen hyödyllinen. Nykyään, erityisesti tämän kriisin aikana, erot EU:n eri alueiden kehitystasojen välillä ovat huomattavia ja ne jatkavat kasvuaan.

EU:n paikallisalueiden on jatkettava yhteenkuuluvuuspolitiikkaa ehdotettujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Eroja eri alueiden välillä on vähennettävä nopeammin, viipymättä. Hallinnon alue- ja paikallistasojen osallistumisen on ehdottomasti lisäännyttävä, koska ilman sitä alueista täytyy tuntua, että ne unohdetaan ja hylätään asteittain.

Monet Euroopan unionin jäsenvaltiot perustavat kehityssponsisteluksensa ja kansallisen talouspolitiikkansa myös yhteenkuuluvuuspolitiikan tavoitteisiin. Kotimaani Romania katsoo myös, että olisi erityisen hyödyllistä jatkaa nykyistä yhteenkuuluvuuspolitiikkaa myös vuoden 2013 jälkeen ja yhdistää ponnistukset ja kansalliset varat rakennerahastojen ja rahoituksen tarjoamaan rahoitukseen alueellisella tasolla.

**Antigoni Papadopolou (S&D).** – (EL) Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä siitä, että aluepolitiikka on väline parempaan yhteenkuuluvuuteen ja yhteisvastuuseen yhteisössä. Nykyinen kansainvälinen talouskriisi on näyttänyt hampaansa. Se on aiheuttanut paljon epätasa-arvoa ja painetta, erityisesti heikossa asemassa olevissa ryhmissä. Se on lisännyt työttömyyttä, epätasa-arvoa ja yhteiskunnallista kuohuntaa kansallisella ja alueellisella tasolla.

Nykyinen maailmanlaajuinen talouskriisi on kuitenkin myös haaste. Yhteisön yhteisvastuuta on välittömästi vahvistettava, jotta saadaan aikaan asianmukainen, yhdenmukainen EU:n alueellista yhteenkuuluvuutta koskeva politiikka, jossa asetetaan korkeat ensisijaiset tavoitteet ja turvataan asianmukaiset infrastruktuurit ja tiiviimpi rajatylittävä yhteistyö parhaiden käytäntöjen vaihdolla.

Sanomme ei syrjinnälle, ei uudelleenkansallistamiselle, ei byrokratialle, ei avoimuuden puutteelle, ei salaiselle rahojen käytölle ja tavoitteen 2 poistamiselle, joka haittaa Etelä-Eurooppaa ja Välimeren aluetta. Sanomme kyllä yhteisön varojen oikeudenmukaiselle jakamiselle, paikallisviranomaisten osallistumiselle, pienten ja keskusurten yritysten vahvistamiselle, asianmukaiselle uudistukselle, joka on tehtävä niin, että toimille on asianmukainen rahoitus EU 2020 -strategian tavoitteiden mukaisesti. Lopuksi, me sanomme kyllä syrjäisten alueiden erityiskohtelulle, erityisesti Etelä-Euroopassa ja Välimeren alueella.

**Petru Constantin Luhan (PPE).** – (EN) Arvoisa puhemies, monitasoisen hallinnon lisääntyminen on johtanut siihen, että koordinoituneita mekanismeja ja -foorumia tarvitaan enemmän, ja paikallisviranomaiset huomaavat usein, että ne joutuvat käsittelemään sellaisten toimien kehityksestä aiheutuvia yhteiskunnallisia eroja, joita ne eivät valvo tai joihin ne eivät voi vaikuttaa.

On lisäksi hyvin vaikeaa arvioida EU:n rahastoista rahoitettujen hankkeiden pitkän aikavälin vaikutuksia ja samaan aikaan täytäntöönpanutjen ohjelmien vaikutusta.

Haluaisin tietää, miten Euroopan komissio aikoo tukea paikallisviranomaisten ponnistuksia saada aikaan yhdenmety ja kestävä kehitysstrategia, joka perustuu yhteisöjen tarpeisiin ja jossa otetaan huomioon tarpeet, joihin ulkoiset syyt voisivat vaikuttaa.

Mitä välineitä Euroopan komissio kehittää paikallisviranomaisille?

**Czesław Adam Siekierski (PPE).** – (PL) Arvoisa puhemies, yhteenkuuluvuuspolitiikka on kehityspolitiikan pilari. Juuri tämä politiikka todella edistää eniten alueiden ja paikallisyhteisöjen identiteetin vahvistamista. Minun mielestäni menemme nyt kahteen äärimmäisyyteen. Jotkut haluaisivat politiikan sisältävän hieman liikaa, kun taas toiset haluavat rajoittaa sitä liikaa. Politiikan tärkein tavoite on varmasti kestävä kehitys monilla alueilla.

Yhteenkuuluvuuspolitiikan on oltava sama sekä kaupunki- että maaseutualueiden osalta. Muistakaamme, että unioni on näin suuren laajentumisen jälkeen hyvin erilaistunut. Kehitystä koskevien yhdenvertaisten mahdollisuuksien takaaminen on merkittävä tehtävä. Nykyaikaiset haasteet, jotka meidän on samaan aikaan kohdattava, ovat talouskriisin torjunta, epäsuotuisa väestönkehitys ja, lopuksi, ilmastonmuutos. Yksi asia on varma: yhteenkuuluvuuspolitiikkaa on jatkettava ja se on mukautettava nykyisiin haasteisiin.

**Silvia-Adriana Țicău (S&D).** – (RO) Haluaisin kollegojeni lausuntoihin sen, että kun puhumme älykkäistä kaupungeista, meidän on tärkeää investoida enemmän energiatehokkuuteen asuinrakennuksissa. Nyt on jo olemassa 90 prosenttia asunnoista, jotka ovat olemassa vuonna 2020. Siksi pyydän, että tulevassa yhteenkuuluvuuspolitiikassa lisätään Euroopan aluekehitysrahaston rahoitusta, jotta jäsenvaltiot voivat käyttää sitä parantaakseen energiatehokkuutta rakennuksissa, erityisesti kodeissa. Mielestäni meidän on myös investoitava enemmän julkiseen liikenteeseen kaupunkiliikenteen kehittämiseksi.

**Georgios Papanikolaou (PPE).** – (EL) Arvoisa puhemies, kollegani ovat kattaneet tämän päivän keskustelun peruskysymykset. Haluaisin vain korostaa kahta asiaa.

Ensinnäkin on mahdotonta hyväksyä, että yhteenkuuluvuuspolitiikkamme hyödyntämiseksi on täytettävä edellytykset ja valmiuksien on oltava olemassa, ja lopulta tätä koskevia ohjelmia ei voida toteuttaa toiminnallisista tai, mikä vielä tärkeämpää, byrokraattisista syistä. Mitä enemmän siis yksinkertaistamme menettelyjämme ja toimiamme, sitä lähemmäksi pääsemme sitä, mihin pyrimme, eli yhteenkuuluvuutta Euroopassa.

Toiseksi, olemme sanoneet, että olemme joka tapauksessa selviämässä talouskriisistä, joka on tällä hetkellä vaikuttanut koko Eurooppaan ja koko maailmaan. Jos haluamme olla optimisteja, meidän on selvästi vahvistettava alueita, joilla tarve on suurin, ja, mikä vielä tärkeämpää, jos voin sanoa niin – ja toivoisin komission jäsenen vastaavan tähän – yhteiskunnan ryhmiä, jotka tarvitsevat eniten tukea. Viittaen tässä ennen kaikkea nuoriin ihmisiin.

Tämä on peruskantamme ja poliittisen ryhmämme kanta sosiaalisesta markkinataloudesta. Vain näin voimme kohdata tulevaisuuden varmoina.

**Paweł Samecki, komission jäsen.** – (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin, ei ole epäilystäkään siitä, että yhteenkuuluvuuspolitiikka on tiiviisti mukana EU 2020 -strategian toteuttamisessa.

EU 2020 -strategialla vastataan moniin maailmanlaajuisiin haasteisiin, ja yhteenkuuluvuuspolitiikka on niiden tärkeimpien ja perustavanlaatuisimpien välineiden joukossa, joita Euroopan unionilla ja jäsenvaltioilla on käytössään näiden haasteiden käsittelemiseksi. Siksi huolet siitä, että yhteenkuuluvuuspolitiikka irrotetaan EU:n yleisen strategian täytäntöönpanosta, ovat perusteettomia.

Toiseksi, komissiolla ei ole tässä vaiheessa selkeitä vastauksia moniin arvoisien jäsenten esittämiin kysymyksiin ja ongelmiin, kuten maantieteelliseen kattavuuteen, tavoitteen 2 alueiden kattavuuteen tai olemassaoloon, asianmukaiseen rahoituspohjaan, siirtymäjärjestelyihin tai alueiden yksittäisten ryhmien asemaan.

Myönnän tämän, mutta komission yksiköiden sekä jäsenvaltioiden hallitusten asiantuntijoiden ja komission välillä käydään vilkasta ja perusteellista keskustelua. Nämä keskustelut johtavat komission täysin valmiin kannan laatimiseen syksyllä 2010.

Tulevien kuukausien aikana täällä esitettyihin kysymyksiin ja ongelmiin pitäisi saada asianmukaiset vastaukset komissiolta.

Lopuksi, haluaisin kiittää kaikkia arvoisia jäseniä heidän kysymyksistään ja ehdotuksistaan. Ne vahvistivat minulle yhteenkuuluvuuspolitiikan merkityksen pitkän aikavälin investointeja koskevana välineenä alueilla,

jotka ovat välttämättömiä EU:n alueiden ja jäsenvaltioiden kasvumahdollisuuksien kehittämisessä. Otan mielenkiintoiset ja arvokkaat huomionne mukaani Brysseliin ja kerron niistä kollegoilleni komission yksiköissä sekä seuraajalleni.

Komissio on valmis jatkamaan tulevana kuukausina parlamentin kanssa keskusteluja, jotka liittyvät tulevan yhteenkuuluvuuspolitiikan muotoon.

**Puhemies.** – (ES) Keskustelu on päättynyt.

#### **Kirjalliset lausumat (149 artikla)**

**Livia Járóka (PPE), kirjallinen.** – (HU) Arvoisat kollegat, keskustelu yhteenkuuluvuuspolitiikan tulevaisuudesta on erittäin tärkeä. Koska käsittelemme laaja-alaista politiikkaa, jossa jaetaan yli kolmannes EU:n talousarviosta, yhteenkuuluvuustavoitteiden saavuttamista koskevilla tuloksilla on merkittävä vaikutus maanosan tulevaisuuteen. Yhteenkuuluvuuspolitiikalla on aivan sen alusta saatu aikaan huomattavaa menestystä EU:n 15 vanhassa jäsenvaltiossa. Valitettavasti jäsenvaltioissa, jotka ovat liittyneet äskettäin ja joita haittaa äärimmäinen köyhyys, vaaditaan aktiivisempaa toimintaa. Tilannetta ovat lisäksi vielä vaikeuttaneet uudet, vahvat haasteet, kuten ilmastonmuutos, vähentyvä väestö tai maailmanlaajuinen talouden taantuma. Siksi meidän on tulevaisuudessa käsiteltävä sosiaalisten ja taloudellisten indikaattoreiden alueellisia eroja tehokkaammissa ja joustavammissa puitteissa. On korostettava vahvasti myös vähiten kehittyneiden alueiden kehitystä, erityisesti pienten alueiden, jotka ovat alueellista keskiarvoa jäljessä ja jotka kamppailevat ankarampien haittojen kanssa kuin jopa muut niitä ympäröivät alueet. Kun tämä tarkoitus pidetään mielessä, kannattaisi harkita resurssien kohdentamista EU:n tasolla, millä pyritään erityisesti tekemään LAU 1 -tason (entinen NUTS 4 -taso) suunnittelua ja tilastoja koskevista alueista sellaisia, että näiden varojen käytöstä voivat päättää asiaankuuluvat pienet alueet tai niiden järjestöt. Yhteensovittamista EU:n muiden politiikanalojen kanssa on myös parannettava. Eri rahastojen väliset esteet on poistettava, jotta varoja voidaan osoittaa mahdollisimman paljon. Täytäntöönpanosääntöjä on myös yksinkertaistettava paljon. Ensijainen asema on lisäksi annettava opetukseen, ammattikoulutukseen ja kestävään työllisyyteen liittyville investoinneille ja pienten alueiden yksittäisten tarpeiden mukaan suunniteltujen kattavien ohjelmien täytäntöönpanolle.

**Richard Seeber (PPE), kirjallinen.** – (DE) Alueiden Eurooppa on periaate, josta EU on pitkään ollut samaa mieltä. Vuoden 2013 jälkeisessä yhteenkuuluvuuspolitiikassa on edelleen tehtävä tästä näkemyksestä totta. Yksi hyvä lähestymistapa on tehdä alueellisesta yhteenkuuluvuudesta päätavoite. Näissä puitteissa alueiden välisellä yhteistyöllä on merkittävä asema. Viime vuosikymmeninä alueiden välinen lähestymistapa on ollut sangen menestyksenkäs. Tämän alan erilaisten EU:n hankkeiden avulla kansalaiset voivat kokea Euroopan suoraan ja tuoda EU:n politiikalle ominaisen toiminnan vapauden alas alueelliselle tasolle. Tulevaisuudessa on kuitenkin vielä paljon työtä tehtävänä. Alueiden välinen lähestymistapa edellyttää tehokasta yhteensovittamista, jotta eri maiden erilaiset rakenteet saadaan vastaamaan toisiaan. Muita aluepolitiikan merkittäviä kulmakiviä ovat tulevana vuosina rahoituksen täydentävyys, alojen välinen yhteistyö ja ehdollisuus. Sen varmistamiseksi, että rahoitus tavoittaa ne alueet, joilla sitä tarvitaan, hankkeilla on oltava selkeät ja erityiset tavoitteet. Minun mielestäni myös huolellinen pitkän aikavälin suunnittelu tuo lisäarvoa ja estää varojen tuhlaamista.

**Tomasz Piotr Poręba (ECR), kirjallinen.** – (PL) Pelkään, että komission esittämät säännökset – erityisesti tavoitteen 2 päättämistä koskevat säännökset ja yhteenkuuluvuuspolitiikan alueellisesta näkökulmasta luopuminen alakohtaisen lähestymistavan hyväksi – voivat tarkoittaa paluuta kahden nopeuden Eurooppaan ja vanhan ja uuden Euroopan välisen välimatkan kasvuun talouden ja kulttuurin kannalta. Kyseisellä mallilla poikettaisiin kaikkien 27 jäsenvaltion yhdentymisestä ja Lissabonin sopimuksen 3 artiklalla vahvistetun yhteisvastuun ajatuksesta. Tuo ajatus on ehdottomasti keskeistä koko yhteenkuuluvuuspolitiikassa, jolla pyritään saamaan aikaan mahdollisuuksien yhdenvertaistuminen ja alueiden välisten erojen poistaminen.

Uusien tekniikoiden tutkimuksen ja kehityksen korostamisen lisäämistä koskevaa komission ehdotusta olisi ylistettävä. Tämän tien EU tarvitsee. Sitä valitessamme emme saa kuitenkaan unohtaa niitä alueita ja maita, joissa elintason saaminen EU:n keskitasolle on perusasia. Olkaa hyvä ja muistakaa, että EU:n rikkaimpien ja köyhimpien alueiden välisessä vauraudessa on yli 11-kertainen ero. Näiden erojen poistamisen on oltava edelleen EU:n yhteenkuuluvuuspolitiikan pääperiaate.

Parhaillaan kirjoitetaan uutta versiota asiakirjasta. Toivon, että komissio ottaa uudessa versiossa huomioon tämän päivän keskustelussa sanonut sanat ja sen, mitä on sanottu Euroopan unionin eri osissa ja eri tasoilla: paikallishallituksissa, hallituksissa, yhdistyksissä ja kansalaisjärjestöissä. Hyvä aluepolitiikka voidaan saada aikaan vain alueiden tiiviillä yhteistyöllä.



*(Istunto keskeytettiin klo 11.05 ja sitä jatkettiin klo 11.30)*

**Puhetta johti**  
**puhemies Jerzy BUZEK**

**Puhemies.** – (EN) Minulla on ilmoitusasia. Se koskee naista, joka on tukenut meitä Euroopan parlamentissa monien vuosien ajan – Birgitte Stensballea. Hän on valitettavasti jättämässä meidät ja jää eläkkeelle 1. tammikuuta 2010.

*(Parlamentti antoi Birgitte Stensballelle suosionsoitukset seisaaltaan)*

#### **4. Esityslista**

**Martin Schulz (S&D).** – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin esittää kaksi työjärjestyspuheenvuoroa ja haluaisin esittää ne peräkkäin. Ensiksi minulla on pyyntö koko parlamentille. Se koskee kiireellistä asiaa, josta keskustelemme tänään iltapäivällä. Se on Aminatou Haidarin tapaus.

Meillä on tänä iltana esityslistalla kiireellinen asia. Pyytäisin kollegoitani luottamaan minuun seuraavan menettelyn osalta. Jotkut jäsenet, jotka ovat olleet tiiviisti mukana tässä asiassa, tietävät – enkä voi kertoa tässä vaiheessa enempää yksityiskohtia, mutta olen yksi niistä, jotka tietävät – että saamme ratkaisun tähän asiaan tämän päivän aikana. Huomattavat EU:n hallitusten edustajat tekevät työtä saadakseen aikaan myönteisen ratkaisun. Siksi olisi järkevää poistaa tämä kiireellinen asia tämän iltapäivän esityslistalta, koska kaikki uusi keskustelu vain häiritsee työtä, jota nyt tehdään diplomaattisten kanavien kautta. Siksi pyydän parlamenttia suostumaan siihen, että tässä poikkeuksellisessa tapauksessa meidän pitäisi poistaa tämä kiireellinen asia esityslistalta, koska se auttaisi keskustelua enemmän ratkaisemaan tämän asian. Se oli ensimmäinen pyyntöni, arvoisa puhemies. Toinen pyyntö seuraa välittömästi.

**Puhemies.** – (PL) Hyvä Martin Schulz, en ole varma, voimmeko käsitellä tätä kohtaa enää. Pelkään, että se on jo liian myöhäistä, koska teimme päätöksen tästä asiasta aiemmin. Nyt on vaikeaa käsitellä tätä asiaa uudelleen.

**Joseph Daul (PPE).** – (FR) Arvoisa puhemies, minä tuen Martin Schulzin ehdotusta. Uskon, että neuvottelut ovat erittäin vaikeita. Puhumme asiasta, joka koskee ihmisolentoa, naista, ja ponnistelut poliittisen ratkaisun löytämiseksi ovat meneillään.

Siksi katson, että kun pyritään löytämään poliittinen ratkaisu, on tärkeää olla pahentamatta tilannetta. Pyydän, että sallimme ensin poliittiseen ratkaisuun pyrkimisen.

*(Suosionsoituksia)*

**Miguel Portas (GUE/NGL).** – (PT) Haluaisin vain sanoa lyhyesti yhden asian. Diplomaattiset ponnistelut ovat hyvin tärkeitä, mutta Aminatou Haidar on 33. päivää nälkälakossa sairaalassa. Pahin asia, jonka voisimme nyt tehdä, olisi sanoa naiselle, joka taistelee perusihmisoikeuksien puolesta, että tämä parlamentti aikoo unohtaa hänet tässä ja nyt.

**Puhemies.** – (PL) Hyvät kollegat, työjärjestyksen 140 artiklan mukaisesti voimme äänestää ehdotuksesta poistaa tämä käsittelyjärjestyksestä

Sen osalta haluaisin, että joku käyttäisi puheenvuoron esityksen puolesta.

**Juan Fernando López Aguilar (S&D).** – (ES) Euroopan parlamentin Espanjan sosialistien valtuuskunnan johtajana haluaisin ilmaista hyväksyntäni sanoille, jotka Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän puheenjohtaja lausui ja joita Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmän puheenjohtaja tuki. Teen sen niin kahdesta syystä. Ensinnäkin siksi, että minun mielestäni tämä parlamentti osoittaa selkeästi solidaarisuuttaan itse Aminatou Haidarille ja hänen asialleen tässä vaarallisessa tilanteessa, joka johtuu venyneestä nälkälakosta.

Toinen syyni on se, että mielestäni parlamentti omaksuu myös myönteisen kannan Espanjan kuningaskunnan hallituksen johtamien intensiivisten monenvälisten diplomaattisten ponnistusten tueksi. Se on joka tapauksessa sen maan hallitus, jonka alueella Aminatou Haidar tällä hetkellä on. Se on myös sen maan hallitus, jossa on käynnissä nälkälakko, josta Aminatou Haidar itse on todennut, että se ei lopu ennen kuin hän palaa alueelle, joka ei kuulu Espanjan oikeudenkäyttöalueeseen.

Siksi tuen tätä diplomaattista ponnistusta ja uskon, että paras toimintatapamme olisi välttää päätöslauselmaa, joka saattaisi vaarantaa kaikkien muutaman seuraavan tunnin aikana käytävien neuvottelujen tulokset...

*(Puhemies keskeytti puhujan)*

**Puhemies.** – (PL) Nyt pyydän jotakuta puhumaan esitystä vastaan.

**Izaskun Bilbao Barandica (ALDE).** – (ES) Arvoisa puhemies, pidän puheenvuoron esittääkseni ryhmäni vastustuksen tälle ehdotukselle, ja nyt selitän syymme. Mielestäni ei ole asianmukaista esittää tänä aamuna tällaista ehdotusta. Lisäksi se merkitsisi epäonnistumista kaikkien niiden parlamenttiryhmien osalta, jotka ovat esittäneet päätöslauselman tekstin.

Vasta eilen me käytimme kolme tuntia löytääksemme tavan ottaa tämä asia esiin poliittisessa keskustelussa ja lopettaa Espanjan tapahtumiin keskittyminen. Kaikkien mukana olleiden ryhmien ponnistusten ansiosta onnistuimme sovittamaan yhteen erilaiset kannat ja saamaan aikaan yhteisen päätöslauselman tekstin. Onnistuimme myös samassa kokouksessa voittamaan mielipide-erot.

Siksi katson, että jos tämä katsotaan epäasianmukaiseksi, jos tämä parlamentti ei esitä näkemystään tällaisesta tilanteesta, milloin se sitten oikeastaan aikoo sen esittää? Milloin se tapahtuu?

*(Äänekkäitä suosionosoituksia)*

Minulla on yksi viimeinen pyyntö ...

*(Puhemies keskeytti puhujan)*

**Willy Meyer (GUE/NGL).** – (ES) Arvoisa puhemies, ei ole oikein sanoa, että parlamentti on ilmaissut näkemyksensä Aminatou Haidarin tapauksesta. Sitä ei ole tapahtunut. Parlamentti aikoi ilmaista näkemyksensä tänään. Se aikoi tehdä sen tänään, 33 päivää kestäneen nälkälakon jälkeen, mutta nyt meitä yritetään estää keskustelemasta asiasta. Mielestäni se on moraalitonta. Toistan, se on täysin moraalitonta.

*(Suosionosoituksia)*

**José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE).** – (ES) Arvoisa puhemies, pyysin puheenvuoroa esittääkseni työjärjestyspuheenvuoron. Tämä parlamentti on sitoutunut peruuttamattomasti ihmisoikeuksien puolustamiseen, ja sitä sitoo velvollisuus kunnioittaa tuota velvoitetta. Martin Schulz teki tänä aamuna parlamentille ehdotuksen. Jos hän on tietoinen Aminatou Haidarin tapaukseen liittyvistä asioista tai tärkeistä tiedoista, hänen pitäisi antaa tiedot parlamentin saataville. Päätös pitäisi sitten tehdä täysistunnossa tänä iltapäivänä ennen keskustelun alkua.

*(Suosionosoituksia)*

**Martin Schulz (S&D).** – (DE) Arvoisa puhemies, vastasin monen vuoden ajan ryhmäni puolesta ihmisoikeuskeskusteluista tässä parlamentissa. Käsittelen tätä asiaa erittäin huolellisesti. Haluaisin mainita, että keskustelin erittäin pitkään tästä asiasta Marokon ulkoministerin kanssa viime sunnuntaina.

Minulla on käsitys, että tänään olisi mahdollisuus päättää Aminatou Haidarin nälkälakko ja löytää ratkaisu hänen asiaansa. Jos minulla olisi käsitys, että julkinen lausunto auttaisi ratkaisemaan tämän asian, antaisin julkisen lausunnon. Koska kuitenkin uskon, että tällaisissa monimutkaisissa diplomaattisissa asioissa tahdikkaus on paras tapa ratkaista ongelma, pyytäisin kollegoitani olemaan tarpeeksi tahdikkaita, jotta tämän naisen pelastaminen voidaan taata. Se on ainoa toiveeni.

**Puhemies.** – (PL) Hyvät kollegat, pyytäisin huomiotanne hetkeksi. Emme voi jatkaa tämän asian käsittelyä loputtomiin.

**Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE).** – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa ilmaisemalla hämmästykseni, koska, kuten Izaskun Bilbao Barandica huomautti, me käytimme eilen miltei kolme tuntia tämän asian käsittelyyn. Jos Martin Schulzilla on ollut tästä asiasta hallussaan merkityksellistä tietoa sunnuntaista asti, meille olisi pitänyt ilmoittaa siitä eilen. Toistan, tiedot olisi pitänyt toimittaa meille eilen ennen keskustelua yhteisestä päätöslauselmasta. Meidän olisi pitänyt tietää näistä tiedoista, kun eri ryhmien välillä käytiin keskusteluja, jotka johtivat sopimukseen, eli kompromissiin.

(FR) Ei, se ei ole totta. Meillä on velvollisuus antaa päätöslauselma, ainakin, jotta voimme tietää tämän parlamentin kannan Aminatou Haidarin tapaukseen. Siksi en pyydä, ettemme äänestä, vaan, että meidän pitäisi järjestää keskustelu tavalliseen tapaan.

(Suosionosoituksia)

**Charles Tannock (ECR).** – (EN) Arvoisa puhemies, parlamentti on selkeästi jakautunut. Tämän on hyvin arkaluontoinen asia. Siinä on paljon hämmennystä. Voinko pyytää, että lykkäämme tätä äänestystä kello 15:een asti, jotta voimme kuulla molempia osapuolia ja ryhmiä ja myös saada selville, mitä Marokon maaperällä todella tapahtuu.

**Puhemies.** – (PL) Arvoiset kollegat, olemme kuulleet kaikki huomiot. Olette kuulleet kaiken ja teillä on täydellinen käsitys. Työjärjestyksen 140 artiklan mukaan asetan tämän esityksen äänestykseen. Meillä on erityinen esitys, jonka mukaan emme keskustele asiasta tänään.

(Parlamentti hyväksyi pyynnön)

**Martin Schulz (S&D).** – (DE) Arvoisa puhemies, olen hyvin pahoillani, että minun on jälleen pyydettävä parlamentin kärsivällisyyttä. Meillä on tämän päivän äänestysluettelossa äänestys toissijaisuusperiaatteesta. Työjärjestyksen 177 artiklan 4 kohdan nojalla pyydän, että lykkäämme äänestystä tästä kohdasta seuraavalle täysistuntojaksolle ja tutkimme, onko oikeutettua antaa tästä kohdasta päätöslauselma. Uskon, että koko tässä parlamentissa ollaan merkittävästi samaa mieltä siitä, että toissijaisuusperiaate ja perusoikeudet on taattava. Ei ole kuitenkaan mitään järkeä nostaa sitä Euroopan unionin tasolle. Haluaisin myös sanoa erityisesti italialaisten kollegoideni puolesta, että Italiassa käynnissä oleva keskustelu on italialainen eikä eurooppalainen keskustelu ja että meidän tavallamme kollegani puolustavat moninaisuutta ja moniarvoisuutta. Ei ole kuitenkaan järkeä tehdä sitä tällaisessa päätöslauselmassa.

(Hälinää)

Arvoisa puhemies, on hämmästyttävää, että ryhmät, joiden nimessä on mukana demokratia, eivät edes tiedä, että demokratian periaatteen mukaisesti puhuja saa päättää puheenvuoronsa.

Työjärjestyksen 177 artiklan 4 kohdan nojalla pyydän, että tämä äänestys lykätään seuraavalle istuntojaksolle ja että päätöslauselman ja äänestyksen oikeutus tutkitaan.

(Suosionosoituksia)

**Puhemies.** – (PL) Hyvät kollegat, hyvä Martin Schulz, olkaa hyvä ja pankaa kuulokkeet päähänne. Minulla on erityinen ehdotus – menemme tähän kohtaan äänestyksen toisessa osassa. Ensin äänestämme talousarviosta ja sitten meillä on monia täydentäviä kohtia. Te voitte kaikki miettiä Martin Schulzin ehdotusta ja me palaamme siihen hetken päästä, kun meillä on päätöslauselma edessämme, äänestyksen toisessa osassa.

**Bernd Posselt (PPE).** – (DE) Arvoisa puhemies, nyt, kun kiireellinen asia on poistettu esityslistalta, haluaisin pyytää teitä jakamaan Länsi-Saharaa koskevalle kohdalle varatun puheajan kahden muun kiireellisen asian kesken, koska meillä oli eilen tiukkoja keskusteluja kiireellisiä asioita koskevasta puheajasta. Tämä on käytännöllinen ehdotukseni tälle iltapäivälle, ja pyytäisin teitä hyväksymään sen, koska käytämme tunnin kiireellisistä asioista keskustelemiseen.

**Puhemies.** – (PL) Otamme ehdotuksenne huomioon.

## 5. Äänestykset

**Puhemies.** (PL) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: katso pöytäkirja)

### 5.1. Joustovälineen varojen käyttöönotto: energia-alan hanke (A7-0080/2009, Reimer Böge) (äänestys)

### 5.2. Monivuotinen rahoituskehys 2007–2013: Euroopan talouden elvytyssuunnitelma (talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta

## varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen muuttaminen) (A7-0085/2009, Reimer Böge) (äänestys)

### 5.3. Tarkistusluonnos Euroopan unionin yleiseen talousarvioon varainhoitovuodeksi 2010 (äänestys)

- Ennen äänestystä:

**László Surján**, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, aiomme pitää luultavasti lyhyimmän äänestyksen talousarviosta Nizzan sopimuksen nojalla, ja on varmaa, että tämä on viimeinen äänestys Nizzan sopimuksen nojalla.

Miten on mahdollista, että äänestysluettelo on niin lyhyt? Se johtuu ryhmien erinomaisesta yhteistyöstä. Esittelijänä haluaisin kiittää kaikkia ryhmiä, jotka osallistuivat tämän äänestyksen valmisteluun. Sen lisäksi haluaisin kiittää sihteeristöä sen työstä. Ilman heitä olisi ollut mahdotonta olla täällä vain näiden kahden sivun kanssa. Paljon kiitoksia teille kaikille.

(Suosionosoituksia)

Ja mielestäni tämä lyhyys on perusteltua, koska kriisin aikana meidän pitäisi työskennellä kriisin hoitamiseksi eikä tuhlaata aikaa pitkiin äänestyksiin.

**Vladimír Maňka**, esittelijä. – (SK) Arvoisa puhemies, ehdotan, että äänestämme Muista toimielimistä yhdessä äänestyksessä, koska en odota mitään ongelmia. Kiitos.

**Puhemies**. – (PL) On ilmennyt tilanne, jossa äänestämme eri toimielimistä, ja sääntöjen mukaan meidän on äänestettävä kustakin toimielimestä erikseen. Ei ole mahdollista yhdistää kaikkia yhteen ryhmään. Se olisi menettelyjen vastaista.

**Hans Lindblad**, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, neuvosto panee tyytyväisenä merkille, että parlamentti on vahvistanut sopimuksen, jonka saimme aikaan sovittelukokouksessa 18. marraskuuta tänä vuonna. Neuvoston toisen käsittelyn tuloksen yhteydessä olemme tyytyväisiä, että parlamentin toisen käsittelyn voidaan katsoa edustavan molempien budjettivallankäyttäjien yhteistä tekstiä Lissabonin sopimuksen uuden 314 artiklan mukaisesti.

Neuvosto hyväksyy tämän yhteisen tekstin ja Euroopan parlamentin puhemies voi siten todeta talousarvion lopullisesti hyväksytyksi. Haluaisin kuitenkin huomauttaa, että kun te, arvoisa puhemies, olette todennut talousarvion lopullisesti hyväksytyksi, neuvosto katsoo, että molempien osapuolten olisi allekirjoitettava se, koska uudessa perussopimuksessa todetaan, että sekä neuvosto että parlamentti ovat siitä vastuussa.

Neuvosto pitää valitettavana, että tätä kantaa ei ole otettu huomioon. Sen sanottuani, emme kyseenalaista millään tavalla mitään sovittua. Toivomme kuitenkin, että ensi vuoden talousarviomenettelyssä on riittävästi aikaa tällaisten asioiden käsittelemiselle.

Haluaisin myös käyttää tämän tilaisuuden hyväkseni kiittääkseni jälleen kerran budjettivaliokunnan puheenjohtajaa, Alain Lamassourea, ja kolmea esittelijää, László Surjania, Vladimír Maňkaa ja Jutta Haugia, heidän rakentavasta asenteestaan koko talousarviomenettelyn ajan, mikä kertoo myös erittäin hyvästä yhteistyöstä, josta olemme tässä työssä saaneet nauttia.

Haluaisin lopettaa henkilökohtaiseen huomioon. Neuvoston puheenjohtajan asema on luultavasti arvokkain asema, joka minulla koskaan on. Minulle on ollut suuri kunnia palvella Eurooppaa tällä tavalla, ja haluaisin ilmaista kiitokseni tästä mahdollisuudesta. Kiitos todellakin hyvin paljon.

(Suosionosoituksia)

**Puhemies**. – (PL) Hyvät kollegat, koska olemme päättäneet äänestyksen tämän osan, myös minä haluaisin ilmaista hyvin vilpittömät kiitokset ja onnittelut esittelijöillemme, László Surjánille ja Vladimír Maňkalle – ja aiemmin meillä oli Reimer Bögen mietintö – sekä kaikille ihmisille, jotka ovat tehneet työtä talousarvion osalta. Se oli poikkeuksellisen hankala talousarvio. Haluaisin lisäksi onnitella kollegoitamme ja myös koko parlamenttia, koska teimme tämän päätöksen yhdessä. Se on, todellakin, loistava saavutus. Onnittelut kaikille!

(Suosionosoituksia)

Nyt minun on luettava ääneen joitakin hyvin merkittäviä kohtia, jotka liittyvät epätavalliseen tapaan, jolla hyväksyimme talousarvion. Se on hyvin tärkeää, koska olemme siirtyneet Nizzan sopimuksesta Lissabonin sopimukseen. Se oli hyvin vaikea siirtyminen. Aloitimme Nizzan sopimuksen nojalla ja olemme lopettamassa Lissabonin sopimuksen nojalla, ja siksi tämä lausunto on tarpeellinen. Teidän on kuunneltava tämä lausunto.

”Vuoden 2010 talousarviomenettely on ollut poikkeuksellinen. Se alkoi EY:n perustamissopimuksen 272 artiklan nojalla, mutta sen viimeinen vaihe toteutettiin, kun Lissabonin sopimus tuli voimaan. Parlamentti, neuvosto ja komissio sopivat siten 18. marraskuuta 2009 jatkavansa talousarviomenettelyä EY:n perustamissopimuksen nojalla mutta ne saivat myös aikaan sopimuksen talousarviomenettelyn tuloksen kattamisesta, mukaan luettuna parlamentin äänestys, joka pidettiin täysin monivuotisen rahoituskehyksen mukaisesti. Neuvoston puheenjohtaja on juuri vahvistanut neuvoston sopimuksen talousarviosta, josta juuri olemme äänestäneet. Se tarkoittaa, että parlamentti ja neuvosto ovat nyt saaneet aikaan sopimuksen yhteisestä tekstistä ja noudattaneet 314 artiklan päämäärää ja tavoitetta. Panen siten merkille, että talousarviomenettely, joka aloitettiin Euroopan yhteisön perustamisesta tehdyn sopimuksen 272 artiklan nojalla ja jota jatkettiin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 314 artiklan nojalla, on saatettu loppuun Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 314 artiklan ja monivuotisen rahoituskehyksen nojalla. Talousarviomenettely voidaan siten katsoa päättyneeksi, ja talousarvio todetaan lopullisesti hyväksytyksi.”

Tämä on hyvin tärkeä lausunto. Seuraavalla kerralla tällaista monimutkaisuutta ei ole, koska Lissabonin sopimus on voimassa. Nyt allekirjoitan asiakirjan virallisesti.

\*\*\*

Hyvät kollegat, haluaisin lisätä, että budjettivaliokunnan puheenjohtaja Alain Lamassoure on tehnyt paljon työtä tämän eteen. Haluaisin mainita hänen nimensä sellaisen ihmisen nimenä, joka on ollut hyvin aktiivinen tässä asiassa.

## 6. Tervetulotoivotukset

**Puhemies.** – (PL) Lehterillä on tällä hetkellä valtuuskunta Serbiasta. Haluaisimme toivottaa valtuuskunnan erittäin lämpimästi tervetulleeksi. Olkaa hyvät ja nouskaa ylös, jotta kaikki voivat nähdä teidät.

(Suosionosoituksia)

## 7. Äänestykset (jatkoa)

### 7.1. Neuvoston muuttama esitys yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2010 (kaikki pääluokat) (A7-0083/2009, Vladimír Maňka) (äänestys)

- Ennen äänestystä tarkistuksista 3 ja 7 (toinen osa):

**László Surján, esittelijä.** – (EN) Arvoisa puhemies, ehdotetaan, että tarkistuksista 3 ja 7, jotka ovat tekstissä samanlaisia, äänestetään kolmessa osassa ja että toiseen osaan esitetään suullinen tarkistus. Miksi? Koska alkuperäisessä tekstissä mainittiin komission lausunto, mutta neuvosto on välillä päättänyt tästä asiasta.

Luen siksi ääneen uuden ehdotuksen: ”panee merkille Eurooppa-neuvoston päätelmät, joiden mukaan EU ja sen jäsenvaltiot ovat valmiit myöntämään nopeasti käytettävissä olevaa rahoitusta vuosittain 2,4 miljardia vuosiksi 2010–2012; korostaa kuitenkin, että EU:n talousarvion osuudesta ja määrästä vuosina 2011 ja 2012 tarvitaan tietoa”.

Se on suullinen tarkistus, ja ehdotukseni on äänestää kaikkien kolmen osan puolesta.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin)

**Puhemies.** – (PL) Haluaisin käyttää tilaisuuden hyväkseni ja toivottaa teille kaikille kaikkea hyvää kolmen viikon tauon ajaksi. Meillä on ensi vuonna edessämme hyvin tärkeää työtä. Haluaisin kutsua teidät kaikki cocktail-tilaisuuteen 12. tammikuuta 2010, juhlimaan uutta vuotta ja Lissabonin sopimuksen alkua, mikä on meille niin tärkeää. Joten kutsun teidät kaikki 12. tammikuuta.

(EN) Kaikkea hyvää teille. Hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta!

**Puhetta johti***varapuhemies* **Diana WALLIS**

**Simon Busuttill (PPE).** – (EN) Arvoisa puhemies, PPE-ryhmän äänestysluettelossa on virhe. Haluan huomauttaa kaikille PPE-ryhmän kollegoilleni, että äänestyksessä kahdesta erillisestä äänestyksessä pitäisi äänestysluettelossamme olla ”plus” – siis ”plus” kahdelle erilliselle äänestykselle, joista äänestämme nyt.

**William (The Earl of) Dartmouth (EFD).** – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on PPE-ryhmän yksityisasia, enkä ymmärrä, miksi parlamenttia pitäisi pitkästyttää sillä.

**7.2. Asiakirjojen saamista tutustuttavaksi koskevan oikeudellisen kehityksen parantaminen Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen (äänestys)****7.3. Toissijaisuusperiaatteen puolustaminen (äänestys)**

– Ennen äänestystä:

**Martin Schulz (S&D).** – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin toistaa työjärjestyspuheenvuoroni.

(Hälinää salissa)

Olen ilahtunut siitä, että onnistun aina herättämään kollegani. Se on hyväksi verenkierrolle.

Pyydän jälleen kerran työjärjestyksen 177 artiklan 4 kohdan mukaisesti, että äänestystä lykätään ja että päätöslauselman ja äänestyksen legitimitetti tutkitaan tällä välillä.

**Manfred Weber (PPE).** – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tarkastelen ensin menettelyä koskevaa perustetta. Haluan muistuttaa teitä siitä, että me äänestimme vasta jäsen Cashmanin mietinnöstä. Parlamentti on laatinut tämän mietinnön käynnissä olevan lainsäädäntömenettelyn aikana. Parlamentin oikeudellinen yksikkö on todennut, että tämä ei ole luvallista, mutta sosialistit vaativat sen laatimista. Keskustelimme lehdistönvapaudesta Italiassa ja asiasta vastaava komission jäsen selitti, että Euroopan unionilla ei ole toimivaltaa tällä alueella; tästä huolimatta sosialistit pitivät tarpeellisena hyökätä Berlusconiä vastaan. Kun sosialisteille sattuu sopimaan, kyse on auktoriteetin puuttumisesta. Kun muita ihmisiä vastustetaan, auktoriteetti on olemassa. Tästä syystä heille ei pidä antaa periksi.

Toinen peruste on sen sijaan keskustelemisen arvoinen. Olemmeko me vastuussa Euroopan ihmisoikeussopimuksesta? Haluan muistuttaa teitä siitä, että Lissabonin sopimuksen voimaantulon seurauksena Euroopan unionista tulee Euroopan ihmisoikeussopimuksen osapuoli. Näin ollen, jos Italian parlamentti voi perustellusti keskustella tästä aiheesta, koska Italia on Euroopan ihmisoikeussopimuksen osapuoli, niin tällöin myös Euroopan parlamentti voi keskustella tästä, sillä se tulee myöhemmin liittymään ihmisoikeussopimukseen.

Kolmas ja viimeinen perusteeni liittyy siihen, että me emme ole lakimiehiä, vaan poliitikoita. Tämä tuomio vaikuttaa miljooniin ihmisiin, ja sen vuoksi meidän tulee äänestää siitä tänään.

(Suosionosoituksia)

(Äänestystä lykättiin)

**7.4. Valko-Venäjä (äänestys)**

– Ennen äänestystä:

**Jacek Protasiewicz (PPE).** – (EN) Arvoisa puhemies, tämän tarkistuksen tarkoituksena on herättää tietoisuutta Valko-Venäjällä viime aikoina toteutetuista sortotoimista. Esitän tämän suullisen tarkistuksen vain lisätäkseni tarkistuksessa olevaan nimiluetteloon yhden uuden nimen – kyse on nuoresta demokratian puolustajasta, joka kaapattiin 6. joulukuuta tänä vuonna.

Tarkistus kuuluisi siis seuraavasti: Zmitser Daškevitšin jälkeen haluaisin lisätä ”ja Yauhen Afnahel 6. joulukuuta 2009”. Tämä siis vain lisää yhden uuden nimen Valko-Venäjän hallituksen vainoamien henkilöiden luetteloon.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

## 7.5. VäkivaltaisuuDET Kongon demokraattisessa tasavallassa (äänestys)

## 8. ÄänestysSELITYKSET

### Suulliset äänestysSELITYKSET

#### - Mietintö: Reimer Böge (A7-0080/2009)

**Siiri Oviir (ALDE).** – (ET) Arvoisa puhemies, päätös joustovälineen varojen käyttöönnotosta on osoitus kansainvälisen yhteistyön onnistumisesta ja todistaa jälleen kerran, että EU:n toimielimet pitävät Euroopan talouden elvytysuunnitelman toisen vaiheen rahoittamista kiireellisenä. Toinen myönteinen näkökohta tässä päätöslauselmassa on se, että me onnistuimme löytämään talouden elvytysuunnitelmasta käyttämättömiä varoja energia-alan hankkeisiin vahvistaen tämän myöhemmin talousarviossa. Äänestin päätöslauselman puolesta.

#### - Mietintö: Reimer Böge (A7-0085/2009)

**Siiri Oviir (ALDE).** – (ET) Kannatin myös tätä mietintöä, tämän mietinnön hyväksymistä, sillä, vaikka sovittelukomitea ei ilmeisesti toimikaan kovin suoraviivaisesti tai nopeasti, sen tulos oli myönteinen. Sovittelukomitea päätti toteuttaa Euroopan talouden elvytysuunnitelman ja sen ilmoitetun tavoitteen. Toinen myönteinen seikka oli se, että me kannatimme määrärahoja koskevassa myöhemmässä äänestyksessä aiempaa päätöstä varata 2,4 miljardia euroa mainittuihin tarkoituksiin. Tuin tätä mietintöä.

#### - Mietintö: László Surján, Vladimír Maňka (A7-0083/2009)

**Chris Davies (ALDE).** – (EN) Arvoisa puhemies, brittiläistä kansanpuoluetta edustava Nick Griffin on vihjannut, että äänestyspäätöksiini ovat vaikuttaneet kaupalliset intressit. Haluan tehdä selväksi, että puolustan ylpeänä vähähiilisten teknologioiden käyttöä ilmastonmuutoksen torjunnassa. En ole koskaan pyytänyt enkä saanut tästä työstä penniäkään; puolustan tätä asiaa, koska uskon siihen. Kaikki omistamani osakkeet on aina ilmoitettu sidonnaisuuksia koskevassa ilmoituksessa, eivätkä ne ole koskaan estäneet minua arvostelemasta joitain tuulivoimahankkeita.

Avoimuus on aina ollut poliittisen työni tunnusmerkki. Ennen kuin Nick Griffin ryhtyy mustaamaan muiden parlamentin jäsenten mainetta, toivoisin hänen selittävän, mistä syystä hänen johtamansa puolue ei ole kahdesti onnistunut toimittamaan tilejään Yhdistyneen kuningaskunnan vaalilautakunnalle ajoissa. Hänen kirjanpitäjänsä ovat todenneet, että tilit eivät anna oikeaa ja riittävää kuvaa puolueen asioista. Monet epäilevät, että puolueen jäseniltä saatuja varoja on käytetty henkilökohtaisen hyödyn tavoitteluun. Jos jäsen Griffin kieltää tämän, niin hän voinee esittää tilit, jotka hänen omat tilintarkastajansa voivat hyväksyä.

**Ashley Fox (ECR).** – (EN) Arvoisa puhemies, John Dunningia, 1700-luvulla elänyttä englantilaista parlamentin jäsentä, mukaillen haluan todeta, että EU:n talousarvio on kasvanut, kasvaa edelleen ja sitä pitäisi supistaa.

Äänestin tätä talousarviota koskevaa päätöslauselmaa vastaan, sillä siinä rikotaan bruttokansantuotteelle asetettua 1 prosentin rajaa. Tätä rajaa ei pidä rikkoa. Meidän on syytä muistaa, että jokainen käytetty euro tulee veronmaksajilta. Meidän pitäisi käsitellä heidän rahojaan viisaasti, mutta tällainen ei ole viisasta varojen käyttöä.

**Syed Kamall (ECR).** – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin edellisen puhujan tavoin talousarviota vastaan. On mielenkiintoista, että me usein puhumme yhteisistä eurooppalaisista arvoista ja solidaarisuudesta kansalaisia kohtaan. Kuitenkin aikana, jolloin monet yhteisöt ja perheet kamppailevat nykyisen taloustilanteen kourissa, ponnistelevat maksaakseen laskunsa, osa menettää työpaikkansa ja monet kärsivät palkanleikkauksista, tällaisena aikana on mielestäni pyöristytävää, että me äänestämme täysin nykytilanteen laiminlyöväen talousarvion kasvattamisesta.

Me tarvitsemme vakaata rahataloutta, meidän on osoitettava, että me ymmärrämme äänestäjämme huolenaiheet, ja meidän on käsiteltävä veronmaksajien rahoja viisaasti. Tämä on ainoa tapa luoda kasvua, jota kansalaiset ympäri Euroopan unionia kipeästi tarvitsevat. Tästä syystä äänestin talousarviota vastaan.

Haluan toivottaa kaikille hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta.

**- Päätöslauselmaesitys B7-0248/2009**

**Laima Liucija Andrikienė (PPE).** – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin päätöslauselman puolesta, sillä valkovenäläiset osoittavat täällä tänään sitoutuneisuuttaan Euroopan unionia kohtaan.

Huolimatta Valko-Venäjän suurista puheista, maassa on tähän mennessä tapahtunut vain vähäisiä muutoksia. Oppositiolta hiljattain saatujen tietojen mukaan Valko-Venäjän presidentti aikoo allekirjoittaa asetuksen, joka rajoittaa tiedon vapaata saatavuutta internetissä.

EU:n on ilman mutta autettava Valko-Venäjää lähentymään Eurooppaa, mutta ennen kaikkea meidän on sitouduttava Valko-Venäjän kansan tukemiseen.

Nyt näyttää siltä, että me pyrimme ojentamaan käden Valko-Venäjän viranomaisille jäädyttämällä matkustuskiellot, mutta tavallisille valkovenäläisille matkustaminen on yhä mahdottomuus. 60 euroa maksava Schengen-viisumi on liian kallis valtaosalle valkovenäläisistä. Venäjän kansalaisille vastaava viisumi maksaa puolet vähemmän. EU ei kärsisi suurta tappiota, vaikka valkovenäläisiltä perittäisiinkin vain viisumin todelliset kustannukset, toisin sanoen 5 euroa.

**Puhemies.** – (EN) Olin kiitollinen, jos jäsen Brok ja jäsen Saryusz-Wolski voisivat siirtyä jonnekin muualle keskustelemaan. Jäsen Brok, voisitteko ystävällisesti käydä keskustelunne istuntosalin ulkopuolella?

Voisitteko käydä keskustelunne istuntosalin ulkopuolella?

Ulos!

Jäsen Brok, poistukaa istuntosalista ja käykää keskustelunne ulkopuolella.

Jäsen Preda, jos haluatte esittää äänestysesityksen Valko-Venäjää koskevasta äänestyksestä, voitte tehdä sen nyt. Pitääkö tämä tieto paikkansa?

**Cristian Dan Preda (PPE).** – (RO) Halusin selittää, mistä syystä äänestin jäsen Schulzin esittämän ehdotuksen puolesta. Luulin, että tällaista ehdotusta ei tulisi, joten en ilmoittautunut etukäteen. Haluaisin kuitenkin perustella äänestyspäätökseni jäsen Schulzin ensimmäisen ehdotuksen suhteen...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

**Puhemies.** – (EN) Valitettavasti se ei ole mahdollista. Olin ymmärtänyt, että halusitte puhua Valko-Venäjästä.

**- Päätöslauselmaesitys B7-0187/2009**

**Laima Liucija Andrikienė (PPE).** – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin tämän päätöslauselman puolesta, sillä Kongon tilanne on todella järkyttävä. Maassa menehtyy kuukausittain kymmeniä tuhansia ihmisiä aseellisten ryhmien väkivaltaisten toimien seurauksena. Kongon asevoimat ovat usein päävastuussa näistä rikoksista. Ne käyttävät ajoittain hillitöntä väkivaltaa, jonka uhrit useimmiten ovat siviilejä. Naisten tilanne on erityisen pöyristyttävä, sillä seksuaalinen väkivalta on maassa yleistä. Lähes kaikkien ryhmittymien on kerrottu syyllistyneen raiskauksiin, Kongon armeija mukaan lukien.

Me pidämme EU:n puuttumista Kongon tilanteeseen tervetulleena. EU:n sotilaalliset toimet auttoivat estämään Ruandan tilannetta muistuttavan tilanteen kehittymisen. EU:n poliisioperaatio on erityisen merkittävä, sillä Kongon suurin ongelma on rikollisten rankaisemattomuus ja kyvyttömyys järjestää rikosoikeudenkäyntejä. Merkittävää kehitystä voidaan kuitenkin saada aikaan vain, jos kansainvälinen yhteisö sitoutuu tilanteeseen nykyistä enemmän. Sen vuoksi MONUC:in kautta on kanavoitava enemmän toimia ja YK:n käyttöön on annettava enemmän resursseja.

**Nirj Deva (ECR).** – (EN) Arvoisa puhemies, me olemme pian lähdössä joululomalle pulleiden kalkkunoiden ja muiden perinneherkkujen ääreen. Meidän ei pidä kuitenkaan unohtaa, että samaan aikaan Kongon demokraattisessa tasavallassa kuolee lukuisia ihmisiä.

Kongossa on vuoden 1999 jälkeen tapettu lähes viisi miljoonaa ihmistä ja arvioiden mukaan siellä tapetaan kuukausittain 45 000 ihmistä – tämä vastaa pienen englantilaiskaupungin koko väkilukua. Meidän on syytä miettiä tätä viettäessämme joulua ja pohtia elämmekö me ja Kongon demokraattisen tasavallan asukkaat enää lainkaan samalla planeetalla.



YK on ainakin parinkymmenen vuoden ajan yrittänyt urheasti vakauttaa maan tilannetta kuitenkin vain 20 000 sotilaan voimin. Miten ihmeessä he voisivatkaan turvata rauhan 20 000 sotilaan avulla? Meidän on autettava YK:ta tekemään työnsä tehokkaasti ja pidätettävä pahantekijät, jotka ovat raiskanneet ja tappaneet naisia ja lapsia saamatta rangaistusta. Tästä tilanteesta on tehtävä loppu nyt.

#### - Päätöslauselmaesitys B7-0191/2009

**Simon Busuttil (PPE).** – (EN) Arvoisa puhemies, haluan PPE-ryhmän puolesta todeta, että äänestimme päätöslauselmaa vastaan. Tämä ei tarkoita ettemmekö me kannattaisi avoimuutta ja asiakirjojen saamista tutustuttavaksi, päin vastoin uuden perussopimuksen nojalla. PPE-ryhmä oli kuitenkin jättänyt tästä asiasta oman päätöslauselmansa, josta ei äänestetty mutta jossa mielestämme esitettiin tasapainoisempi lähestymistapa tähän hyvin arkaan aiheeseen.

Keskusteltaessa asiakirjojen saamisesta tutustuttavaksi ja avoimuudesta tulee varoa ylilyöntejä. Asiakirjoja ja menettelyitä ei tule avata siinä määrin, että koko järjestelmästä tulee toteuttamiskelvoton. Jos me avaamme salaiset neuvottelut ja suljetut neuvottelut täysin, niin saatamme päätyä horjuttamaan näitä neuvotteluita ja koko järjestelmää, jonka varassa toimimme.

#### Kirjalliset äänestysseitykset

##### - Mietintö: Reimer Böge (A7-0080/2009)

**Andrew Henry William Brons (NI), kirjallinen.** – (EN) Äänestin tämän mietinnön puolesta hyvin vastahakoisesti. Siinä käsiteltiin pääasiassa olemassa olevien varojen uudelleen kohdentamista, mutta se edellyttäisi tukiaisia joustovälineen kautta. Päätarkoitus oli kuitenkin maksaa korvauksia Bulgarialle ja muille valtioille, jotka oli pakotettu poistamaan käytöstä toimivia ydinreaktoreita vastoin niiden omaa näkemystä. EU oli luvannut rahoitusta ja se lupaus oli pidettävä.

**David Casa (PPE), kirjallinen.** – (EN) Parlamentti ja neuvosto pääsivät 18. marraskuuta 2009 pidetyn sovittelukokouksen jälkeen sopimukseen joustovälineen käytöstä Euroopan talouden elvytysuunnitelman tukemiseksi sekä Bulgariassa sijaitsevan Kozloduyn voimalaitoksen käytöstä poistamiseksi. Molemmat tavoitteet ovat tärkeitä, mutta erityisen tärkeänä pidän Kozloduyn voimalaitoksen asianmukaista käytöstä poistamista. Näin ollen olen päättänyt tukea esittelijää ja äänestää tämän mietinnön puolesta.

**Diogo Feio (PPE), kirjallinen.** – (PT) Käsiteltävänä oleva päätöslauselmaehdotus koskee EU:n rahoitusta kaudella 2010–2013 Bulgariassa sijaitsevan Kozloduyn ydinvoimalan käytöstä poistamiseksi sekä joustovälineen varojen käyttöönottoa tätä tarkoitusta varten. Näin EU noudattaa sitoumusta, jonka se teki Bulgarialle tämän liittymisprosessin aikana.

Päätöslauselmaehdotuksessa käsitellään myös Euroopan talouden elvytysuunnitelman toisen vaiheen energia-alaa koskevaa lisärahoittamista joustovälineen avulla, sillä suunnitelman rahoitus ei ollut vielä riittävä.

En kiellä, etteikö ydinvoima voisi kuulua tasapainoiseen eurooppalaiseen energiapakettiin ja etteikö sen käyttö voisi vähentää Euroopan riippuvuutta kolmansista maista energia-alalla. Uskon kuitenkin, että Euroopan unioni ei voi olla osallistumatta toimiin Kozloduyn vanhentuneen ydinvoimalan sulkemiseksi ja samalla talouden elvytyshankkeiden riittävän rahoituksen varmistamiseksi.

Ympäristöturvallisuuden edistäminen poistamalla Kozloduyn ydinvoimala käytöstä ja avokätisempi investointi energiahankkeisiin ovat molemmat hyviä syitä ottaa joustovälineen varat käyttöön.

**José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen.** – (PT) Joustovälineen varat otettiin 18. marraskuuta 2009 pidetyssä sovittelukokouksessa käyttöön Kozloduyn ydinvoimalan käytöstä poistamisen rahoittamiseksi 75 miljoonan euron summalla vuonna 2010. Pidän tuomittavana sitä, että neuvosto esitteli nämä rahoitustarpeet vasta oikaisukirjelmässä N:o 2/2010 parlamentin ensimmäisen käsittelyn jälkeen, toisin sanoen sen jälkeen, kun parlamentti oli määrittänyt painopistealueensa.

Tämä loi lisäpainetta alaotsikolle 1 a, muutti vuoden 2010 talousarviota koskevien neuvotteluiden dynamiikkaa huomattavasti ja vaaransi parlamentin poliittiset painopisteet. Tästä huolimatta lupaukset on pidettävä. Tämä pätee myös Bulgarian liittymisehtoja koskevaan pöytäkirjaan, jossa EU sitoutuu rahoittamaan Kozloduyn voimalan käytöstä poistamisen. Vuosien 2011–2013 lisärahoitustarpeet, yhteensä 225 miljoonaa euroa, on käsiteltävä monivuotisen rahoituskehiksen puolivälin tarkistuksessa. Kozloduyn lisärahoituksen vuosina 2011–2013 ei pitäisi vaikuttaa olemassa olevien monivuotisten ohjelmien ja toimenpiteiden rahoitukseen. Tästä syystä äänestin mietinnön puolesta.

**Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen.** – (FR) Tämän rahaston käyttö perustuu Euroopan talouden elvytysuunnitelman energia-alaa koskevan osion logiikkaan. Pidättäydyn äänestämästä samoista syistä.

**- Mietintö: Reimer Böge (A7-0085/2009)**

**David Casa (PPE), kirjallinen.** – (EN) Elvytysuunnitelma on ollut yksi komission ratkaisuksista Eurooppaa viime vuodet vaivanneeseen talouskriisiin. Sen tavoitteina on muun muassa palauttaa kuluttajien luottamus ja erityisesti taata lainanannon jatkuminen. Tilanne on edellyttänyt joustavuutta ja varojen uudelleen kohdentamista eri määrärahoista tarpeen mukaan. Tästä syystä minun täytyy tukea esittelijän näkemyksiä ja äänestää ehdotuksen puolesta.

**José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen.** – (PT) Euroopan talouden elvytysuunnitelma, johon parlamentti kohdensi 5 miljardia euroa maaliskuussa 2009, jakautuu Euroopan laajuisiin energiahankkeisiin ja hankkeisiin, joilla kehitetään laajakaistainternetiä maaseutualueilla. Suunnitelma on merkittävä väline talouskriisin torjumiseen, sillä se elvyttää taloutta ja luo siten työpaikkoja. Parlamentti, neuvosto ja komissio pääsivät 18. marraskuuta pidetyssä sovittelukokouksessa sopimukseen elvytysuunnitelman toisen vuoden (2010) rahoittamisesta 2,4 miljardilla eurolla. Tämä energia-alalle ja laajakaistainternetin kehittämishankkeisiin tarkoitettu rahoitus edellyttää kaudelle 2007–2013 laaditun monivuotisen rahoituskehityksen tarkistamista.

Euroopan talouden elvytysuunnitelman rahoittamista ei pidä lykätä tuleviin vuosiin, ja sen vuoksi pidän sovun löytymistä erittäin myönteisenä. Haluan myös huomauttaa, että nykyinen monivuotinen rahoituskehitys ei vastaa Euroopan unionin rahoitustarpeita. Näin ollen komission pitäisi viipymättä laatia ehdotus monivuotisen rahoituskehityksen puolivälin tarkistuksesta. Lisäksi kannatan ehdotusta jatkaa kauden 2007–2013 monivuotista rahoituskehystä vuosiin 2015–2016 asti. Tästä syystä äänestin mietinnön puolesta.

**Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen.** – (PT) Käyttöön otettuja varoja käytetään osin myönteisellä tavalla, mutta ne eivät kuitenkaan riitä lähimainkaan kattamaan maaseutualueiden rahoitustarpeita. Maataloudella on Euroopan unionin jäsenvaltioissa monia muita tarpeita, ja maanviljelijät vaativat maatalouspolitiikkaa, joka kannustaa tuotantoa, takaa maanviljelijöille kunnollisen elintason ja pysäyttää maaseutualueiden autioitumisen.

Jos me todella haluamme tukea Euroopan talouden elpymistä, me emme voi tyytyä vain sanomaan, että edistämme yhteisvastausta energialähteiden suhteen ja tuemme laajakaistaverkkoa maaseudulla.

Me vaadimme yhteisön politiikkojen perusteellista tarkistamista ja määrärahojen huomattavaa lisäämistä.

Tästä syystä pidättäydyimme äänestämästä.

**Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen.** – (FR) Euroopan talouden elvytysuunnitelman energia-alaa koskeva osio sisältää joitain silmiinpistäviä ehdotuksia. Näitä ovat muun muassa erityisen 2020-rahaston perustaminen, tavaroiden ympäristönsuojelun tasoa koskevien kansallisten vaatimusten tiukentaminen ja kannustimet energiatehokkaiden rakennusten rakentamiselle. Bulgariassa sijaitsevan ensimmäisen sukupolven Kozloduy'n ydinvoimalan käytöstä poistaminen on vastaus kiireelliseen tarpeeseen. Yhtä silmiinpistävä on kuitenkin se tosiasia, että EU ei aio tukea ydinvoiman vähentämistä millään tavalla.

EU:lla ei selvästikään ole vakaata aikomusta ottaa etäisyyttä tuottavuuden maksimointiin, vaikka tämä onkin kiireellinen asia. Miten se voisikaan, kun se on sitoutunut pitämään elvytysuunnitelman ylistämät liberalismien periaatteet ehdottomalla etusijalla? Tästä syystä päätin tältä osin pidättäytyä äänestämästä.

**- Mietintö: László Surján, Vladimír Maňka (A7-0083/2009)**

**Liam Aylward (ALDE), kirjallinen.** – (GA) Kannatin Euroopan unionin talousarviota varainhoitovuodeksi 2010. Pidän erityisen myönteisenä neuvoston kanssa aikaan saatua sopimusta, joka lisää maidontuottajien tukea 300 miljoonalla eurolla. Parlamentti vaati varainhoitovuoden 2010 talousarviota koskevissa keskusteluissa muun muassa, että maitoalan kriisin helpottamiseksi perustetaan 300 miljoonan euron maitorahasto. Vaikka komissio kannatti ehdotusta ensin, se suostui myöntämään rahastoon vain 280 miljoonaa euroa.

Nämä varat ovat suureksi hyödyksi maidontuottajille, jotka kärsivät huomattavasti kesän alhaisista hinnoista ja maksuvalmiusongelmista. Pidän myönteisenä myös tukea, joka talousarviossa on varattu erityisolympialaisten järjestön sekä Varsovaissa vuonna 2010 järjestettävien eurooppalaisten erityisolympialaisten ja Ateenassa vuonna 2011 järjestettävien maailmanlaajuisen erityisolympialaisten

rahoituspyyntöihin vastaamiseen. Erityisolympialaisten järjestämiseen on varattu 6 miljoonaa euroa ja lisärahoituksesta on sovittu vuodelle 2011.

**Françoise Castex (S&D), kirjallinen.** – (FR) Äänestin ilman suurempaa intoa EU:n varainhoitovuoden 2010 talousarvion puolesta, sillä en halunnut vaarantaa Euroopan talouden elvytys suunnitelman toisen osion (energiainfrastruktuurin ja laajakaistainternetin) rahoitusta, mikroluottoja edistävän uuden eurooppalaisen aloitteen (jonka arvo on 25 miljoonaa euroa vuonna 2010) käynnistämistä ja maitoalan hätäapua (300 miljoonan euron lisätukea). Haluan todeta, että äänestin ranskalaisten sosialistikollegoideni tavoin kauden 2007–2013 rahoitusnäkyviä vastaan jo vuonna 2006. Tuolloin me arvostelimme halpahintaista talousarviota, joka ei puutteidensa vuoksi olisi mahdollistanut kauaskantoisten hankkeiden toteuttamista Uusi talousarvio vahvistaa näkemyksemme. Se ei anna meille mahdollisuuksia kriisin ratkaisemiseen, vaan kuvastaa eurooppalaisen poliittisen hankkeen puuttumista. Ennen näkemätön talouskriisi, joka parhaillaan koettelee Eurooppaa, vaatii Euroopan unionilta voimakkaita ja yhteisiä vastatoimia. Tästä huolimatta neuvosto ja Euroopan komissio ovat päättäneet antaa jäsenvaltioiden laatia omia elvytys suunnitelmiaan. Tällaisella talousarviolla ei voida palauttaa kasvua eikä torjua onnistuneesti ilmastonmuutosta.

**Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), kirjallinen.** – (RO) Vuoden 2010 talousarviota koskevan äänestyksen lopputulos on merkittävä askel energia-, teknologia-, maatalous- ja infrastruktuurialan säännöstelemisessä tarvittavien yhteisten normien ja toimenpiteiden laatimisessa ja soveltamisessa. Se on tulkittu asianmukaisen tuen tarjoamiseksi jäsenvaltioiden talouksien kriisissä. Pidän 300 miljoonan euron kohdentamista välittömänä tukena alhaisista hinnoista ja niistä aiheutuvasta epävarmuudesta kärsiville maidontuottajille myönteisenä, vaikka alunperin varoja olikin kohdennettu vain 280 miljoonaa euroa. Uskon tuen purevan seurauksiin ja ennen kaikkea niihin syihin, jotka ovat johtaneet tähän maitomarkkinoiden romahdukseen nykyisen talouskriisin yhteydessä.

**Marielle De Sarnez (ALDE), kirjallinen.** – (FR) EU:n talousarvio varainhoitovuodelle 2010 on juuri hyväksytty. Tämän 2,4 miljardin euron talousarvion avulla voidaan rahoittaa Euroopan talouden elvytys suunnitelman toinen ja viimeinen vaihe, ja se on hyvä uutinen. Neuvottelut mikroluottoa edistävän eurooppalaisen ohjelman rahoittamisesta ovat valitettavasti jumiin neuvostossa; tämä ohjelma on erityisen hyödyllinen ja tarpeellinen väline kasvun edistämiseksi.

On myös erittäin valitettavaa, että neuvosto hylkäsi parlamentin tarkistuksen, jossa ehdotettiin kaikkein heikoimmassa asemassa olevien ihmisten tuen lisäämistä nykyisen ennen näkemättömän taloudellisen ja sosiaalisen kriisin vuoksi, erityisesti ottaen huomioon, että vuosi 2010 on julistettu Euroopan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan teemavuodeksi.

Eurooppa-neuvoston viime perjantaina antama ilmoitus, jonka mukaan EU ja sen jäsenvaltiot haluavat rahoittaa ilmastonmuutoksen pikaista torjumista kehitysmaissa 2,4 miljardin euron vuosittaisella summalla vuosina 2010–2012, on kuitenkin oikeansuuntainen. Jos neuvosto haluaa aidosti toimia johdonmukaisesti ja vastuullisesti, sen on kuitenkin myönnettävä, että kaudelle 2007–2013 laaditun rahoituskehityksen puolivälin tarkistus on toteutettava viipymättä. Ilman sitä tämä uutinen jää valitettavasti vain julkisuustempuksi.

**Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson ja Åsa Westlund (S&D), kirjallinen.** – (SV) Me ruotsalaiset sosiaalidemokraatit olemme päättäneet äänestää tänään Euroopan talouden elvytys suunnitelman toisen vaiheen rahoituksen puolesta. Elvytys suunnitelma on merkittävä osa yhteisiä toimiamme rahoitus- ja talouskriisin lievittämiseksi EU:ssa. Suuri osa elvytys suunnitelmasta edellyttää sijoittamista hiilidioksidin talteenotto- ja varastointiteknologioihin. Me kannatamme tutkimuksen jatkamista tällä alalla, mutta mielestämme CCS-teknologioihin ei pidä keskittyä liiaksi ennen kuin niitä on verrattu muihin hiilidioksidipäästöjen vähentämistapoihin. Vertailun ansiosta EU:n varoja voitaisiin sijoittaa kohteisiin, joissa ne voisivat parhaiten edistää ilmastonmuutoksen torjumista.

Me kannatamme talousarvioratkaisua ja äänestimme kaikkien talousarvion osien puolesta poikkeuksena vain vaatimus pysyvän tuen tarjoamisesta maitotalalle; äänestimme tätä vaatimusta vastaan.

**Diogo Feio (PPE), kirjallinen.** – (PT) Kuten jo totesin, mielestäni on ratkaisevan tärkeää, että nykyisen kriisin erityisolosuhteet otetaan huomioon keskusteltaessa varojen kohdentamisesta Euroopan talouden eri aloille. Mielestäni varoja on erityisen tärkeää kohdentaa Euroopan talouden elvytys suunnitelman toteuttamiseen ja ennen kaikkea talouden kasvua, kilpailukykyä, yhteenkuuluvuutta ja työpaikkojen suojelua edistäviin toimenpiteisiin.

Toistan, että varat on ehdottoman tärkeää kohdentaa siten, että kriisistä erityisesti kärsivät pienet ja keskiuuret yritykset voivat saada tukea tilanteesta selviytymiseen. Toistan myös, että rakenne- ja koheesiorahastot ovat kansallisen talouden kasvun kannalta ratkaisevan tärkeitä.

Maitoalan rahaston perustamiseen on kuitenkin valitettavasti myönnetty vain 300 miljoonaa euroa, mikä mielestäni ei ole riittävästi. Maitoalaa parhaillaan koetteleva vakava kriisi olisi peruste lisävarojen myöntämiselle, jotta tuottajia voidaan auttaa selviytymään nykyisistä vaikeuksistaan.

**José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT)** Tämän talousarvion avulla voidaan torjua työttömyyttä ja elvyttää taloutta. Parlamentti on asettanut etusijalle Euroopan talouden elvytysuunnitelman, jota rahoitetaan 2,4 miljardilla eurolla tulevana vuonna. Pidän myönteisenä 300 miljoonan euron lisätuen myöntämistä maitoalalle, mutta kannatan pysyvän maitoalan rahaston perustamista koskevan budjettikohdan laatimista. Mielestäni on myös hyvin tärkeää, että nykyistä kaudelle 2007–2013 laadittua monivuotista rahoituskehystä tarkistetaan ja että se ulotetaan koskemaan myös varainhoitovuosia 2015–2016 kuten ehdotimme tässä talousarviossa. Haluan huomauttaa, että ilmastonmuutoksen torjunta on EU:n painopistealue, jota ei ole huomioitu tässä talousarviossa riittävästi. Lisäksi haluan huomauttaa, että energiavarmuus on EU:lle ratkaisevan tärkeä tekijä, ja sen vuoksi pidän Nabucco-hankkeen allekirjoittamista tervetulleensa. Parlamentin ja muiden toimielinten määrärahat, jotka on nyt jätetty käsiteltäväksi toisessa käsittelyssä, ovat ne, jotka hyväksyimme ensimmäisessä käsittelyssä. Kohdassa 5 on 72 miljoonan euron liikkumavara, joka käytetään ensisijaisesti Lissabonin sopimuksen voimaantulosta suoraan johtuviin lisämenoihin. Tästä syystä äänestin mietinnön puolesta.

**Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT)** Me äänestimme tätä vuoden 2010 talousarviota tukevaa mietintöä vastaan, sillä tämä yhteisön talousarvio heijastelee jo Lissabonin sopimuksessa asetettuja painopistealueita, joiden tavoitteena on tehdä Euroopan unionista toisaalta yhä uusliberalistisempi ja militaristisempi ja toisaalta yhä vähemmän taloudelliseen ja sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen keskittynyt.

Työllisyyteen ja kansalaisten elinoloihin järkyttävällä tavalla vaikuttavan talous- ja sosiaalikriisin keskellä ei voida pitää hyväksyttävänä sitä, että yhteisön talousarvioesityksessä on 11 miljardia euroa vähemmän maksuja kuin rahoitusnäkymissä on suunniteltu.

Pidämme kuitenkin myönteisenä sitä, että joitain jättämistämme ehdotuksista on hyväksytty. Niitä ovat

- uuden budjettikohdan perustaminen tekstiili- ja jalkineiteollisuuden toimia varten alaa koskevan yhteisön ohjelman laatimiseksi

- toisen kohdan perustaminen epävakaiden työpaikkojen muuntamisesta työpaikoiksi, joihin kuuluu oikeuksia.

Näiden ehdotusten tavoitteena on ensinnäkin kiinnittää huomiota tekstiiliteollisuutta koettelemaan vakavaan kriisiin, joka on osittain seurausta kolmansista maista tulevan tuonnin räjähdysmäisestä kasvusta, ja toiseksi torjua nopeasti lisääntyvää työpaikkojen epävakautta, työttömyyttä ja köyhyyttä.

**Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), kirjallinen. – (PL)** Arvoisa puhemies, sovittelumenettelyn yhteydessä sovittiin menojen tasosta, jota parlamentti piti tyydyttävänä ja joka on riittävä EU:n tärkeimpien ensi vuoden tavoitteiden saavuttamiseksi. Erityisen tärkeitä ovat sopimukset, jotka koskevat Euroopan talouden elvytysuunnitelman toteuttamiskeinoja, kuten energia-alan hankkeita, joihin on varattu 1 980 miljoonaa euroa. Laajakaistainternetin saatavuuden lisäämiseen kohdennetaan 420 miljoonaa euroa. Tämä tukee Lissabonin sopimuksen periaatteiden toteuttamista. Lissabonin sopimuksen voimaantuloon liittyviin suunniteltuihin hallinnollisiin kustannuksiin tehtiin huomattavia viime hetken muutoksia.

Eurooppa-neuvoston muuttaminen EU:n toimielimeksi sekä Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan toimen ja ulkosuhdehallinnon perustaminen vaikuttaa EU:n talousarvioon. Eurooppa-neuvoston ja puheenjohtajuuden kustannusten on arvioitu olevan 23,5 miljoonaa euroa, ja ne katetaan vuoden 2009 säästöillä. Ulkosuhdehallinnon perustamisen kustannukset voivat olla jopa yli 72 miljoonaa euroa, mikä sisältyy tämänhetkiseen talousarviovaraukseen. Keskustelua vuoden 2010 menoista ei siis saada päätettyä vielä tänään. Talousarviovaraukseen sisältyvät varat voivat osoittautua riittämättömiksi, jolloin talousarviota tulee ehdottomasti tarkistaa. Näin ollen meidän tulee vedota jäsenvaltioihin, jotta ne toimsivat vastuullisesti ja antaisivat EU:n käyttöön varat, joita Lissabonin sopimuksen veloitteiden täyttäminen edellyttää.

**Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR)** Äänestin vuoden 2010 talousarvion puolesta varsin innottomasti, sillä se ei vastaa tyydyttävällä tavalla Eurooppaa koetteleviin vakaviin haasteisiin – ei taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen kriisiin, eikä myöskään ilmastonmuutokseen. Äänestin talousarvion puolesta ennen kaikkea koska halusin tukea Euroopan talouden elvytysuunnitelmaa mikroluottoa koskevan aloitteen

(25 miljoonaa euroa vuonna 2010) käynnistämiseksi ja maitoalan hätäavun (300 miljoonaa euroa) maksamiseksi. Vastaisuudessa meidän on tarkasteltava EU:n budjettikehyksen tehokkuutta, jotta yhteiset toimintaresurssimme vastaavat aidosti uudistuksiemme asettamia tarpeita.

**Jörg Leichtfried (S&D), kirjallinen.** – (DE) Äänestän EU:n vuoden 2010 talousarviota koskevan mietinnön puolesta. Olen erityisen ilahtunut siitä, että vaikka kyseessä on viimeinen Nizzan sopimuksen perusteella neuvoteltu talousarvio ja vaikka näin ollen Euroopan parlamentilla ei ole muodollista päätösvaltaa varojen käytöstä maatalousalalla, me olemme onnistuneet neuvottelemaan talousarvioon kohdan, joka tarjoaa maidontuottajille 300 miljoonaa euroa tukea.

**Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen.** – (RO) EU:n vuoden 2010 talousarvio noudattaa aiempia eurooppalaisia sitoumuksia, jotka koskevat Euroopan talouden elvytysuunnitelmaa. Varojen löytäminen sekä kriisin aiheuttamiin ongelmiin että Euroopan unionin jo käynnistämien kehityshankkeiden jatkamiseen on ollut melko vaativa tehtävä. Tästä huolimatta talousarvio kattaa molemmat näkökohdat hyvin. Talousarviossa säilytettiin esimerkiksi Euroopan komission puheenjohtajan vuoden 2008 lopulla tekemät sitoumukset ja siihen sisällytettiin myös innovatiivisia toimenpiteitä, kuten Valmistelutoimi – Erasmus nuorille yrittäjille. Tämän talousarvion ansiosta Romania voi myös jatkossa saada rakenne- ja koheesiorahastojen tarjoamaa taloudellista tukea. Lisäksi Euroopan unionin itärajan ja Mustanmeren vesistöalueen ongelmien käsittelyyn on luotu lupaavia näkymiä, sillä Mustanmeren vesistöä koskevan ympäristövalvonnan valmistelutoimiin ja alueen kehittämiseen tähtäävään yhteiseen puiteohjelmaan on kohdennettu varoja. Katsomme myös, että, vaikka elämme vaikeita aikoja, matkailu on huomioitava tärkeänä kehityksen lähteenä kuten talousarviossa tehdään kohdentamalla varoja kestävään ja sosiaaliseen matkailuun.

**Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen.** – (FR) Euroopan unionin talousarvio kuvastaa unionin politiikkoja: se on uusliberalistinen ja tietämätön enemmistön intresseistä. Kapitalistisen järjestelmän kriisi ja ympäristökriisi, joka on seurausta loputtoman voiton tavoittelun mukanaan tuomasta fanaattisesta tuottavuuden maksimoinnista, eivät ole vaikuttaneet siihen millään tavalla. EU jatkaa umpimähkäistä uusliberalististen opinlauseiden toteuttamista välittämättä todisteista, jotka osoittavat niiden olevan taloudellisesti tehottomia sekä haitallisia ympäristölle ja yhteiskunnalle.

Parlamentti äänesti vasta eilen Euroopan globalisaatorahastosta myönnettävästä tuesta. Tämä rahasto on yksinomaan sosialistisen leiman lyömistä suurten konsernien, kuten Fordin, Nokian ja Dellin, järjestömälle uudelleensijoittelulle. Tämä on vain yksi esimerkki. Mitä voidaan sanoa Euroopan talouden elvytysuunnitelmasta, joka puolustaa vapaata kauppaa, joustavaa työntekoa ja tuotannon maksimointia? Ei, tällainen Eurooppa ei todellakaan ole ratkaisu, vaan ongelma. Tämän talousarvion puolesta äänestäminen olisi eurooppalaisen yleisen edun vastaista.

**Nuno Melo (PPE), kirjallinen.** – (PT) Tänään hyväksytty mietintö on erittäin merkittävä useista syistä, ennen kaikkea siksi, että siinä varaudutaan 2,5 miljardin euron arvoiseen talouden elvytysuunnitelmaan. Lisäksi tekstiilialalle on myönnetty 300 miljoonaa euroa parlamentin pitkäaikaisten vaatimusten mukaisesti. Talousarvioon sisältyy myös useita tukea koskevia budjettikohtia, joiden tarkoituksena on arvioida talouden keskeisten alojen asemaa, kuten tekstiili- ja jalkineiteollisuuden sekä kalastusalan asemaa, ja edistää kalastusalan uusimista. Nämä ovat kotivaltiossani hyvin tärkeitä talouden aloja. Nykyisen talouskriisin aikana myös kokeiluhankkeet autioitumisen pysäyttämiseksi ja työpaikkojen säilyttämiseksi ovat erittäin keskeisiä. On syytä huomata, että tämä on viimeinen Nizzan sopimuksen perusteella laadittu EU:n talousarvio. Lissabonin sopimuksessa parlamentin toimivalta ulotetaan koskemaan koko talousarviota.

**Willy Meyer (GUE/NGL), kirjallinen.** – (ES) Tämä talousarvio ei auta ratkaisemaan Euroopan unionia koettelevia taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristöllisiä ongelmia, joita kriisi on pahentanut entisestään.

Siinä ei myöskään huomioida kasvavaa sosiaalista ja alueellista eriarvoisuutta, työttömyyttä ja köyhyyttä. Jotta aito taloudellinen ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus voidaan saavuttaa, Euroopan unionin talousarviossa on asetettava etusijalle lähestymispolitiikat, jotka perustuvat yhteiskunnalliseen kehitykseen, kunkin jäsenvaltion potentiaalın säilyttämiseen ja edistämiseen sekä luonnonvarojen kestäväan käyttöön ja ympäristönsuojeluun.

Ryhmäni hylkää yksimielisesti ajatuksen yhteisön talousarvion käyttämisestä militaristisemmän ja uusliberaalimman Euroopan unionin luomiseksi. Tästä syystä me vastustamme talousarviossa suunniteltua sotilaallisten menojen lisäämistä. Me haluamme tässä yhteydessä korostaa yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan menojen demokraattisen valvonnan tärkeyttä. Tämä on harmaa alue, joka jää talousarviomenojen valvonnan ulkopuolelle.

**Andreas Mölzer (NI), kirjallinen.** – (DE) Talouskriisin aikana, kun Euroopan kansalaiset joutuvat kärsimään irtisanomisista ja sosiaalipalveluiden leikkauksista, Euroopan unionin on myös tehtävä säästöjä. Taloudellisesti vaikeina aikoina tarvitaan tietenkin taloutta virkistäviä toimenpiteitä, mutta on kyseenalaista ovatko Euroopan talouden elvytysuunnitelman kaltaiset välineet siihen oikea tapa. Menneinä vuosina useat paljon ylistetyt EU:n ohjelmat ovat osoittautuneet paperitiikereiksi. Lisäksi monet EU:n tuet ovat tarjonneet tilaisuuksia erilaisiin väärinkäytöksiin. Tämä tarkoittaa, että veronmaksajien kovalla työllä ansaitsemat rahat ovat valuneet jo vuosien ajan tuntemattomiin taskuihin. EU:n talousarviota ei pidä paisuttaa enää enempää. Sen sijaan meidän on ryhdyttävä kattavaan tukijärjestelmien kansallistamiseen. Tästä syystä hylkään talousarvioesityksen.

**Aldo Patriciello (PPE), kirjallinen.** – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, esittelijä on tehnyt erinomaista työtä. Hän on onnistunut turvaamaan Euroopan talouden elvytysuunnitelmalle 1,98 miljardin euron rahoituksen ja tekemään siitä vuoden 2010 talousarvion keskeisen tavoitteen.

Uusi suunnitelma tulee varmasti tarjoamaan uudenlaisia ylläkkeitä talouden kasvuille, kilpailukyvyille, yhteenkuuluvuudelle ja työpaikkojen suojelulle Euroopassa. Samalla se osoittaa, että EU:n talousarvion tarkoituksena on asettaa Euroopan kansalaiset etusijalle ja että se voi tarjota ratkaisuja, jotka auttavat Eurooppaa viime aikoina koetelleen talouskriisin selvittämisessä.

Tästä lähtien on komission tehtävä varmistaa, että kaikki elvytysuunnitelmasta rahoitetut hankkeet ovat täysin nykyisen EU:n ympäristölainsäädännön mukaisia. Meidän on suhtauduttava myönteisesti myös yhteiseen julkilausumaan, jossa vaaditaan rakennerahaston ja koheesiorahaston yksinkertaistamista ja kohdennetumpaa käyttöä talouskriisin vaikutusten lieventämiseksi.

Myös maidontuotantoalan kriisin selvittämiseen myönnetty 300 miljoonan euron tuki on hyvin vaikuttava. Se ylittää neuvoston suosituksen 20 miljoonalla eurolla, mikä on vain myönteistä.

**Marit Paulsen, Olle Schmidt ja Cecilia Wikström (ALDE), kirjallinen.** – (SV) Me uskomme, että maatalouspolitiikka on vapautettava ja siitä on tehtävä markkinaehtoista, jos sen halutaan olevan hyödyksi kuluttajille ja maaseudun väestölle. Näin ollen tarvitaan maatalouspolitiikan perusteellista tarkistamista.

Kaikki maatalouden vienti- ja tuotantotuet on poistettava mahdollisimman pian ja viimeistään vuoteen 2015 mennessä. Maailmanlaajuisen köyhyyden ja nälänhädän poistaminen edellyttää EU:n ja Yhdysvaltojen maataloustukien poistamista. Saman ajanjakson kuluessa on poistettava asteittain myös kaikki maatalouden ja kalastusalan tuotteita koskevat kaupan esteet elintarvikkeiden vapaan kaupan mahdollistamiseksi.

EU:n vuoden 2010 talousarvion maataloutta koskeva osa kuuluu luonnonvarojen suojelua ja hallintaa käsittelevän otsakkeen 2 alle ja muodostaa niin kutsutun ryhmän 3. Tämä ryhmä sisältää interventio- ja tukitoimenpiteitä, joita me vastustamme. Näitä ovat muun muassa erilaiset esimerkiksi alkoholin varastointitoimenpiteet sekä EU:n laaja tuki viinialalle. Niihin kuuluvat myös EU:n tuki maidon ja hedelmien tarjonnalle kouluissa. Tämä on sinällään tärkeä aloite, mutta meidän mielestämme se tulisi pikemminkin toteuttaa kansallisella tasolla. Ryhmä sisältää toisaalta myös tärkeitä eläinten hyvinvointia ja esimerkiksi eläinkuljetusten valvontaa koskevia aloitteita, joita me periaatteessa pidämme myönteisinä. Koska joudumme äänestysmenettelyn takia kuitenkin ottamaan tarkistuksiin kantaa yhtenä ryhmänä, olemme päättäneet äänestää ryhmän 3 kohdalla tyhjää.

**Paulo Rangel (PPE), kirjallinen.** – (PT) Parlamentti tunnustaa unionin kansalaisten toiveet suojatusta ja turvallisesta Euroopasta. Näin ollen se pitää vapautta, turvallisuutta ja oikeutta koskevaan alaotsakkeeseen 3 a talousarvioon 2009 nähden tehtyjä lisäyksiä myönteisinä. Parlamentti korostaa, että on tärkeää osoittaa EU:n talousarviosta lisärahoitusta laillisen maahanmuuton hallintaan ja kolmansien maiden kansalaisten kotouttamiseen, mutta huomauttaa, että samalla on myös torjuttava laitonta maahanmuuttoa.

Se huomauttaa, että näiden politiikkojen täytäntöönpanossa on aina noudatettava EU:n perusoikeuskirjaa. Samalla on lisättävä rajavalvonnan rahoitusta tukemalla muun muassa Euroopan paluurahastoa ja Euroopan pakolaisrahastoa jäsenvaltioiden välisen solidaarisuuden edistämiseksi. Parlamentti myöntää, että tämän otsakkeen piiriin kuuluvat politiikat aiheuttavat kasvavia haasteita kaikille Euroopan unionin maille. Se kehottaa kaikkia jäsenvaltioita hyödyntämään vapautta, turvallisuutta ja oikeutta koskevia talousarvioon 2009 nähden tehtyjä lisäyksiä, jotta ne voisivat vastata yhdessä näihin ja tuleviin haasteisiin edistämällä yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa, joka on mahdollisimman kattava, mutta perustuu ihmisoikeuksien ehdottamaan kunnioitukseen.

**Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjallinen.** – (EN) Pidän vuoden 2010 talousarviota koskevan äänestyksen tulosta myönteisenä. Sen ansiosta varoja voidaan suunnata moniin tärkeisiin hankkeisiin. Näitä varoja

kaivataan kipeästi erityisesti Euroopan unionia yhä koettelevien taloudellisten vaikeuksien vuoksi. Maidontuotantoalalle viimeaikaisen kriisin seurauksena kohdennettava 300 miljoonan euron tuki on erityisen tärkeä. Neuvosto taipui viimein Euroopan parlamentin esittämiin tuen suuruutta koskeviin pyyntöihin, ehdotettuaan ensin tuen rajaamista 280 miljoonaan euroon. Myös Euroopan talouden elvytys suunnitelman toiseen vaiheeseen on kohdennettu merkittävä 2,4 miljardin euron rahoituspaketti, johon kuuluu elintärkeää tukea energiahankkeisiin ja -infrastruktuuriin, kuten uusiutuviin energialähteisiin, sekä 420 miljoonaa euroa laajakaistainternetin kehittämiseen maaseutualueilla. Näin ollen talousarvio mahdollistaa huomattavia kehitystoimia energian, infrastruktuurin ja teknologian alalla sekä tarjoaa nykyisessä taloustilanteessa kipeästi kaivattua apua.

**Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT)** Euroopan unionin talousarviota koskeva äänestys on jokavuotinen toimielinten toiminnan virstanpylväs, jossa vahvistetaan sitoutuneisuus yhteisön ohjelmiin ja jossa parlamentin asema korostuu. Pidän päätöstä vuosien 2009 ja 2010 Euroopan talouden elvytys suunnitelman toisen vaiheen rahoittamisesta myönteisenä, sillä talouden ja työllisyyden elvyttäminen ovat Euroopan kansanpuolelle (kristillisidemokraateille) nykyisen kriisin aikana keskeisiä tavoitteita. Uuden mikrorahoitusvälineen vahvistaminen osoittaa, että Lissabonin strategian tavoitteet on nostettu etusijalle ja että pienillä ja keskisuurilla yrityksillä on työpaikkojen luomisessa merkittävä rooli. Haluan ilmaista huoleni rakenne- ja koheesiorahastojen määrärahojen leikkaamisesta. Nämä rahastot ovat talouden elvyttämisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden kannalta elintärkeitä erityisesti syrjäisimmillä alueilla, kuten Madeiralla.

Mielestäni on erittäin tärkeää lisätä koheesiopolitiikan joustavuutta edelleen, jotta yhteisön varoin rahoitettujen ohjelmien nykyisin matalaa täytäntöönpanon tasoa voitaisiin kohottaa. Lisäksi jatkossa olisi yhä tuettava hankkeita, joilla on strategisia tavoitteita ja jotka tuovat lisäarvoa ja edistävät kilpailukykyä pitkällä aikavälillä. Äänestin mietinnön puolesta kaikista näistä syistä. Tässä mietinnössä kulminoituu teknisesti monimutkainen prosessi, joka on vaikeiden neuvotteluiden tulosta.

**Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjallinen. – (RO)** Tuin äänestyksessä mietintöä neuvoston muuttamasta esityksestä Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2010 (kaikki pääluokat) ja oikaisukirjelmistä esitykseen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2010. EU:n vuoden 2010 talousarvio tarjoaa huomattavia määrärahoja Euroopan talouden elvytys suunnitelmassa tehtyjen sitoumusten toteuttamiseen. Niitä ovat muun muassa voimaverkot (1 175 miljoonaa euroa), Euroopan merituulivoimaverkko (208 miljoonaa euroa) sekä hiilidioksidin talteenotto ja geologinen varastointi (523,2 miljoonaa euroa). Euroopan parlamentti on lisäksi onnistunut kasvattamaan määrärahoja, jotka on varattu liikenneturvallisuuteen, SESAR-yhteisyritykseen, eurooppalaisen liikennepolitiikan ja matkustajien oikeuksien tukitoimiin, älykäs energiahuolto Euroopassa -ohjelmaan, joka on osa kilpailukyvyn ja innovoinnin puiteohjelmaa, sekä Clean Sky -yhteisyritykseen. Myös maatalouteen kohdennettuja määrärahoja on korotettu 14 miljardilla eurolla maaseudun kehityksen edistämiseksi ja 300 miljoonalla eurolla talous- ja rahoituskriisistä katkerasti kärsineiden maidontuottajien tukemiseksi. Talous- ja rahoituskriisin vuoksi Euroopan kansalaiset ovat nykyään huolissaan ennen kaikkea työpaikkansa menettämisestä. Vuonna 2010 tulee mielestäni kiinnittää erityistä huomiota nuorten yrittäjien koulutusohjelmiin ja heidän tukemiseensa oman yrityksen perustamisessa.

**Artur Zasada (PPE), kirjallinen. – (PL)** Me olemme tänään hyväksyneet Euroopan unionin varainhoitovuoden 2010 talousarvion, jonka kokonaisarvo on lähes 123 miljardia euroa. Talousarvio on aina jonkinlainen kompromissi. Monet meistä voivat olla tietoisia tänään hyväksytyn talousarvion puutteista, mutta on syytä painottaa, että tavallinen EU:n kansalainen hyötyy siitä. Euroopan unioni on ennen kaikkea lujittamassa energiavarmuuttaan ja panostamassa liike-elämän ja erityisesti mikroyritysten kehittämiseen. Olen ilahtunut siitä, että Itämeri-strategiaan on varattu 20 miljoonaa euroa. On totta, että vararahastojen varat otetaan käyttöön vasta, kun Euroopan komissio esittää niiden käytöstä kirjallisia ehdotuksia. Uskon tämän kuitenkin tapahtuvan mahdollisimman pian. Olen erityisen ilahtunut siitä, että talousarvioon on sisällytetty kolme kotivaltion kannalta tärkeää hanketta. Tarkoitan Varsovassa ja Ateenassa järjestettävien erityisolympialaisten tukemista, Euroopan naapuruuspolitiikkaan kuuluvista valtioista kotoisin oleville nuorille myönnettäviä apurahoja sekä Bronisław Geremekin nimeä kantavan eurooppalaisen sivilisaation oppitulin perustamista Natolinin College of Europe -oppilaitokselle.

#### - Päätöslauselmaesitys B7-0191/2009

**Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT)** EU:n elinten ja niiden menettelyiden avoimuus takaavat, että jäsenvaltioiden kansalaisyhteiskunta ja suuri yleisö pysyvät ajan tasalla ja lisäksi voivat osallistua päätöksentekomenettelyihin olennaisella ja asiantuntevalla tavalla. Kansalaiset kokevat Euroopan tällä hetkellä jossain määrin etäiseksi, ei vähiten siitä syystä, että Lissabonin voimaantuloon johtanut prosessi

antoi ongelmallisena ja paikoin epäselvänä usein aihetta arvostelulle. Tästä huolimatta EU:n elinten on edelleen pyrittävä määrätietoisesti saattamaan mahdollisimman suuri osa asiakirjoista yleisön saataville hyvissä ajoin. Näin se voi osaltaan kaventaa EU:n ja kansalaisten välistä kuilua.

Pidän kuitenkin tuomittavana sitä, että parlamentin vasemmisto on käyttänyt asiakirjojen saamista tutustuttavaksi säatelevien oikeudellisten puitteiden tarpeellista parantamista hyväkseen omaksumalla sopimuksen voimaantulon seurauksena populistisen kannan, jonka perusteella se sivuuttaa joillain EU:n toiminnan aloilla aidosti välttämättömän luottamuksellisuuden ja korottaa itsensä avoimuuden ainoaksi sankariksi.

Näin arkaluontoisissa asioissa ei tarvita keinotekoisia ja populistisia rajanvetoja; niihin on suhtauduttava vakavasti, velvollisuudentuntoisesti ja mahdollisimman yksimielisesti. On valitettava, että tämä ei ole ollut mahdollista.

**Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen.** – (FR) Annoin kollegani jäsen Cashmanin jättämälle päätöslauselmalle täyden tukeni vaatiakseni komissiota ja neuvostoa tarkistamaan säännöt, jotka koskevat EU:n elinten asiakirjojen saamista tutustuttavaksi Lissabonin sopimuksessa olevien avoimuuslausekkeiden mukaisesti. Tämä asia on ratkaisevan tärkeä EU:n elinten demokraattisen ja vastuullisen toiminnan kannalta ja se voi auttaa palauttamaan kansalaisten luottamuksen Eurooppaan.

**Elisabeth Köstinger, Hella Ranner, Richard Seeber ja Ernst Strasser (PPE), kirjallinen.** – (DE) Vastustin jäsen Cashmanin päätöslauselmaa B7-0194/2009 asiakirjojen saamista tutustuttavaksi (asetus (EY) N:o 1049/2001) koskevan oikeudellisen kehyksen parantamisesta Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen torstaina 17. joulukuuta 2009 pidetyssä äänestyksessä seuraavista syistä: Jäsen Cashmanin päätöslauselmassa viitataan tosiasioihin, joilla ei ole mitään tekemistä avoimuuden kanssa, ja vaaditaan muutoksia, joiden seuraukset eivät parantaisi avoimuutta rakentavalla tavalla.

Haluan korostaa, että kannatan avoimuutta ja asiakirjojen saamista tutustuttavaksi. Näitä tärkeitä tavoitteita ei kuitenkaan saavuteta jäsen Cashmanin vaatimuksiin vastaamalla, vaan ainoastaan käsittelemällä tätä asiaa vastuullisesti, kuten Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) Renate Sommerin, Simon Busuttilin ja Manfred Weberin samaa aihetta koskevassa päätöslauselmassa todetaan.

**Véronique Mathieu (PPE), kirjallinen.** – (FR) On äärimmäisen tärkeää tehdä EU:n toiminnasta avoimempaa ja saattaa mahdollisimman suuri osa EU:n elinten asiakirjoista yleisön saataville, jotta kansalaiset voivat ymmärtää paremmin EU:n toimintaa. Meidän on kuitenkin oltava tässä suhteessa varovaisia ja pyrittävä välttämään kaikenlaista kansankiihotusta. EU:n toiminnan tehokkuuden vuoksi tälle pyhälle avoimuuden periaatteelle on asetettava joitain rajoituksia. Liiallinen avoimuus voi johtaa hedelmättömiin keskusteluihin, jos parlamentin jäsenet pelkäävät puhua avoimesti aroista aiheista. Neuvottelut edellyttävät luottamuksellista ilmapiiriä. Jos viralliset keskustelut eivät ole luottamuksellisia, niin todelliset keskustelut tullaan käymään niiden ulkopuolella, jolloin avoimuus jää toteutumatta. Kannatan siis avoimuuden lisäämistä ja tässä yhteydessä pidän Lissabonin sopimuksen voimaantuloa myönteisenä. Sen ansiosta nämä muutokset voidaan toteuttaa. Avoimuutta ei tule kuitenkaan ajaa EU:n päätöksenteon luotettavuuden kustannuksella.

**Nuno Melo (PPE), kirjallinen.** – (PT) Lissabonin sopimuksen voimaantulon seurauksena asiakirjojen saamista tutustuttavaksi säateleviä oikeudellisia puitteita on tarpeen kehittää. Kehittämisen tavoitteena tulee olla EU:n kaikkien kansalaisten oikeuksien turvaaminen. Euroopan unioni on vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue kuten perusoikeuskirjan johdannossa todetaan. Sen vuoksi toimet EU:n elinten asiakirjojen avoimuuden lisäämiseksi ovat aina tervetulleita. On kuitenkin erittäin tärkeää arvioida, missä määrin kaikkien asiakirjojen täysi saatavuus voi olla haitaksi elinten asianmukaiselle toiminnalle. Näin ollen tässä asiassa on syytä löytää oikea tasapaino.

**Frédérique Ries (ALDE), kirjallinen.** – (FR) Äänestin ehdottomasti Euroopan parlamentin kunnianhimoisen asiakirjoihin tutustumista koskevan päätöslauselman puolesta. Tuin päätöslauselmaa, koska mielestäni on aina tärkeää muistuttaa ihmisiä siitä, että avoimuus on demokratian edellytys. Euroopan unionia koskevien tietojen saaminen tutustuttavaksi on tavallisille kansalaisille yhä aivan liian vaikeaa. Lisäksi 1. joulukuuta voimaan tullut Lissabonin sopimus muuttaa tilannetta merkittäväällä tavalla. Kansalaisten oikeus saada EU:n toimielinten asiakirjoja tutustuttavakseen missä tahansa muodossa on nyt vahvistettu perusoikeuskirjan 42 artiklassa. Lisäksi kansalaisten oikeudet ovat laajenemassa kattamaan neuvoston oikeudelliset lausunnot ja vastaavasti velvoitteet laajenevat koskemaan kaikkia EU:n elimiä.

Tämä äänestys kruunaa avoimuutta aina eturivissä ajaneen poliittisen ryhmäni tekemän työn. Parlamentti oli yhdeksän kuukautta sitten hyväksymässä Cappaton mietintöä ja vaatimassa neuvostoa lisäämään toimiensa



avoimuutta ja demokraattisuutta. Neuvostolla on todellakin moraalinen velvollisuus käydä keskustelunsa ja tehdä päätöksensä julkisesti. Tämä on demokraattinen vaatimus, joka sen on täytettävä EU:n kansalaisten edessä.

**Axel Voss (PPE), kirjallinen.** – (DE) Avoimuus on tärkeä asia ja sen merkitys kasvaa entisestään globalisaation myötä. Tuen sen vuoksi pyrkimyksiä avoimuuden lisäämiseksi EU:ssa. Meidän on kuitenkin pidettävä kiinni sopivasta tasapainosta. Nyt käsiteltävässä päätöslauselmassa avoimuus viedään paljon kansalaisten vaatimuksia pidemmälle, ja olen siksi äänestänyt sitä vastaan. Päätöslauselmaesityksessä ei ole löydetty oikeaa tasapainoa toisaalta tarpeellisen avoimuuden ja toisaalta viranomaisten ja parlamentin jäsenen järkevän EU:n tason toiminnan välillä. Tämän esityksen mukaisessa mallissa ei voida enää taata kirjoitetun sanan luottamuksellisuutta eikä kysymyksiä esittävien kansalaisten yksityisyyttä. Samalla tietosuoja asetetaan kyseenalaiseksi ja seurauksia EU:n turvallisuudelle ja Euroopan keskuspankin rahoitusmarkkinapolitiikalle voidaan vain arvailla. Lisäksi tällainen malli lisää hallinnon ja parlamentin jäsenten toiminnan byrokraattisuutta tavalla, joka olisi tavoitteeseen nähden täysin kohtuuton.

#### - Päätöslauselmaesitys B7-0273/2009

**Louis Grech (S&D), kirjallinen.** – (EN) S&D-ryhmän maltalaisjäsenet äänestävät jäsen Mauron, jäsen Busuttilin ja jäsen Weberin esittelemän toissijaisuusperiaatteen puolustamista koskevan päätöslauselmaesityksen puolesta. Maltalaisjäsenet katsovat kuitenkin, että laajempi yksimielisyys ja suurempi enemmistö antaisivat päätöslauselmasta Euroopalle selkeämmän viestin. Näin ollen voisi olla suositeltavampaa tukea esitystä äänestyksen lykkäämisestä tietyn ajanjakson sisällä, sillä siten voitaisiin todennäköisemmin saavuttaa laajempi yksimielisyys.

**Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen.** – (FR) On kaikkien eurooppalaisten elinten – niin kansallisten kuin yhteisönkin elinten – velvollisuus edustaa kaikkia EU:n kansalaisia ilman poikkeuksia. Sekularismi on ainoa periaate, jota noudattamalla elimet voivat antaa kaikille kansalaisille mahdollisuuden käyttää julkisia palveluita vakaumustensa mukaisesti. Sekularismi on meidän yhteinen filosofinen perintömme ja se takaa siviilirauhan periaatteen, jonka varaan EU on rakennettu.

Tämän vuoksi on ehdottoman tärkeää, että Italia noudattaa Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen asiassa Lautsi vastaan Italia antamaa tuomiota. Kuten tuomioistuin toteaa, uskonnollisten symbolien esilläpito on kiellettävä kaikissa julkisissa rakennuksissa EU:n alueella. On korkea aika poistaa valtion kouluista krusifiksit, jotka määrättiin luokkahuoneissa pakollisiksi Mussolinin kaudella.

**Edward Scicluna (S&D), kirjallinen.** – (EN) S&D-ryhmän maltalaisjäsenet äänestävät jäsen Mauron, jäsen Busuttilin ja jäsen Weberin esittelemän toissijaisuusperiaatteen puolustamista koskevan päätöslauselmaesityksen puolesta. Maltalaisjäsenet katsovat kuitenkin, että laajempi yksimielisyys ja suurempi enemmistö antaisivat päätöslauselmasta Euroopalle selkeämmän viestin. Näin ollen voisi olla suositeltavampaa tukea esitystä äänestyksen lykkäämisestä tietyn ajanjakson sisällä, sillä siten voitaisiin todennäköisemmin saavuttaa laajempi yksimielisyys.

#### - Päätöslauselmaesitys B7-0248/2009

**Diogo Feio (PPE), kirjallinen.** – (PT) Valko-Venäjää kutsutaan syystä Euroopan viimeiseksi neuvostotasavallaksi. Poliittisen, yhteiskunnallisen ja taloudellisen elämän joillain aloilla tapahtuneesta kehityksestä huolimatta on selvää, että Valko-Venäjällä toteutetut uudistukset eivät vielä riitä pyyhkimään pois sen murheellista lempinimeä.

Vaalit eivät ole vapaita, sananvapautta, yhdistymisvapautta ja vapautta osoittaa mieltä ei ole, ja viranomaisten sortotoimet ovat lisääntymässä.

On vaarana, että Euroopan unioni ajautuu lepyttelemään tätä diktatuuria kuten se teki Kuuban tapauksessa. Jos EU alkaa lepytellä Valko-Venäjää, se toimii mielestäni väärin. Sen sijaan EU:n pitäisi tehdä selväksi, että demokratia ja vapaus ovat kiistämättömiä arvoja, jotka ovat lisäksi erottamattomia Valko-Venäjän kanssa tehtävistä sopimuksista. Euroopan unionin on näin ollen pidettävä yllä ja lisättävä yhteydenpitoaan Valko-Venäjän demokraattiseen oppositioon pitääkseen lupauksensa valkovenäläisille demokratian puolustajille, joille Euroopan parlamentti myönsi Saharov-palkinnon.

**Nuno Melo (PPE), kirjallinen.** – (PT) Euroopan unioni ei voi olla kiinnostunut yksinomaan omien jäsenvaltioidensa asioista. Sen on pyrittävä myös ajamaan entisen Neuvostoliiton hajoaamisen jälkeen muodostuneiden valtioiden demokratisoitumista. Kaikki näiden valtioiden oloja mahdollisesti parantavat

toimenpiteet ovat erittäin tärkeitä. Tällainen on tämän päätöslauselmaesityksen tausta. Päätöslauselmaesityksessä vaaditaan Valko-Venäjää tukevien toimenpiteiden hyväksymistä sillä edellytyksellä, että maassa voidaan todeta selkeitä viitteitä demokraattisista uudistuksista sekä ihmisoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen kunnioittamisesta. Valko-Venäjän osallistuminen itäiseen kumppanuuteen on merkittävä askel siihen suuntaan. Vapauksien ja takeiden toteutuminen Valko-Venäjällä edellyttää kuitenkin vielä lukuisia parannuksia.

**Andreas Mölzer (NI), kirjallinen.** – (DE) Olen äänestänyt Valko-Venäjää koskevan yhteisen päätöslauselman puolesta, sillä päätöslauselmassa esitetään tasapainoinen kuva tilanteesta ja tuodaan esiin niin myönteiset näkökohdat ja toteutetut parannukset kuin monia aloja yhä vaivaava demokratian puutteellisuuskin. Mielestäni on erityisen tärkeää varmistaa, että Valko-Venäjän hallitus takaa sananvapauden, kokoontumisvapauden ja yhdistymisvapauden mahdollisimman pian, jotta oppositiopuolueet voisivat toimia tehokkaasti.

**Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjallinen.** – (PL) Valko-Venäjää koskeva päätöslauselma on tärkeä viesti Euroopan unionilta ja Euroopalta. Meidän tulee osoittaa muutenkin kuin tällaisten päätöslauselmien välityksellä sekä Valko-Venäjän demokraattiselle oppositiolle että maan viranomaisille, että me emme hyväksy ihmisoikeuksien rikkomista emmekä poliittisten puolueiden, kansalaisjärjestöjen ja riippumattomien tiedotusvälineiden rekisteröitymisen kieltämistä.

Euroopan parlamentti ei voi hyväksyä kuolemantuomiota, ja Valko-Venäjä on ainoa Euroopan valtio, jossa se on yhä käytössä. Valko-Venäjän vastaisia pakotteita ei voida lieventää, ellei maassa tapahdu merkittävää kehitystä kohti demokratiaa. Euroopan unioni ei voi sulkea silmiään räikeiltä sananvapauden, ihmisoikeuksien, kansalaisoikeuksien ja kansalaisjärjestöjen rajoituksilta. Euroopan parlamentti, joka muodostuu kaikista jäsenvaltioista valituista jäsenistä, on demokratian ja yhteistyön ilmentymä.

Me voimme ja aiomme tukea ainoastaan demokratiaa tukevia toimenpiteitä, sillä ne ovat Euroopan unionin perusta. Me emme voi hyväksyä muunlaisia toimenpiteitä. Toivon, että Valko-Venäjää koskevasta päätöslauselmasta tulee yksi askel matkalla kohti demokratiaa. Valkovenäläiset ja koko Eurooppa odottavat sitä meiltä.

**Justas Vincas Paleckis (S&D), kirjallinen.** – (LT) Äänestin Valko-Venäjää koskevan päätöslauselman puolesta pienin varauksin, sillä Euroopan parlamentissa hyväksytään liian usein Valko-Venäjää koskevia asiakirjoja, jotka sen vuoksi menettävät arvoaan. Toisaalta tässä päätöslauselmassa tuodaan aiempia asiakirjoja selvemmin esiin EU:n ja Valko-Venäjän suhteissa tapahtuneita myönteisiä muutoksia, vaikka päätöslauselman yleissävy onkin kriittinen Minskin hallitusta kohtaan. Euroopan unionin, sen jäsenvaltioiden ja Valko-Venäjän välisten suhteiden perusteellinen parantaminen edellyttää uudistusten toteuttamista ja demokratian lisäämistä Valko-Venäjällä. Tällaiset muutokset helpottaisivat kaikenlaisten suhteiden kehittämistä Valko-Venäjän kanssa. Liettuassa on 39 kaupunkia ja aluetta, jotka tekevät hedelmällistä yhteistyötä valkovenäläisten kaupunkien ja alueiden kanssa vaihtamalla kokemuksia ja järjestämällä yhteisiä hankkeita. Tuin tätä päätöslauselmaa myös siitä syystä, että siinä vaaditaan EU:ta kiinnittämään nykyistä enemmän huomiota käytännön hankkeisiin, jotka vastaavat kumppanivaltioiden intressejä. Päätöslauselmassa onnitellaan Valko-Venäjää, Ukrainaa ja Liettuaa siitä, että ne olivat ensimmäiset valtiot, jotka jättivät Euroopan komissiolle ja EU:n jäsenvaltioille kolmenvälisiä hankkeita osana itäistä kumppanuusohjelmaa. Nämä ovat käytännön hankkeita, jotka koskevat rajavalvontaa, kuljetusalaa, kauttakulkua, kulttuurista ja historiallista perintöä, sosiaaliturvaa ja energiavarmuutta.

#### - Päätöslauselmaesitys B7-0187/2009

**Anne Delvaux (PPE), kirjallinen.** – (FR) Suhtaudun myönteisesti tätä päätöslauselmaa koskevan äänestyksen tulokseen. Väkivaltaisuuudet jatkuvat Kongon demokraattisen tasavallan itäosissa yhä Goman rauhaa, vakautta ja kehitystä koskevasta konferenssista ja tammikuussa 2008 tehdystä aselevosta huolimatta. Väkivaltaisuuudet kohdistuvat järkyttävällä tavalla myös siviiliväestöön, erityisesti naisiin, lapsiin ja vanhuksiin. Seksuaalisesta väkivallasta on tulossa yleistä, ja sitä harjoittavat sotivien osapuolten ohella nyt myös siviilit. Väestön suojelemiseksi on ryhdyttävä kiireellisiin toimiin ottaen huomioon, että maassa tällä hetkellä olevien MONUC-sotilaiden lukumäärä ei riitä kaikissa tapauksissa taltuttamaan lisääntyvää väkivaltaa. Kongon viranomaiset ovat hiljattain osoittaneet pyrkivänsä määrätietoisesti tekemään lopun rankaisemattomuudesta. He ovat omaksuneet kunnianhimoisen nollatoleranssin, jonka mukaan jok'ikinen väkivaltaisuuksiin syyllistynyt joutuu vastaamaan teoistaan. Ei kuitenkaan riitä, että tällainen politiikka vain omaksutaan, vaan se tulee myös panna täytäntöön. Meillä on Euroopan parlamentin jäsenenä velvollisuus muistuttaa kansainvälisten velvoitteiden, kuten ihmisoikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon, kunnioittamisen välttämättömyydestä, jotta naisten ihmisarvoa ja lukemattomien kongolaislasten viattomuutta ei loukattaisi.

**Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT)** Kongon demokraattinen tasavalta, joka aiemmin tunnettiin Belgian Kongona ja Zairena, on Mobutu Sese Sekon korruptoituneen hallinnon päättymisestä lähtien kärsinyt levottomuuksista ja raaoista väkivaltaisuuksista, jotka ovat johtaneet jo miljoonien ihmisten kuolemaan.

Maan itäosa on kärsinyt erityisen raskaasti näistä ongelmista, jotka eivät tunne rajoja ja joista on tullut pikemmin etnisiä kuin kansallisia. Maassa toteutetaan järkyttäviä hirmutekoja niin nopeaan tahtiin, että niistä on mahdotonta pitää lukua. Kansainvälinen yhteisö YK:n joukot etunenässään ei ole pystynyt hallitsemaan niitä huolimatta siviilien ja sotilaiden monista tähänastisista toimista.

Jotkin Afrikan valtiot ovat osoittautuneet mahdottomiksi hallita, ja joissain maissa keskushallinto on menettänyt otteen alueensa tietyistä osista. Nämä ovat ongelmia, jotka ovat valitettavasti yhä ratkaisematta. Ne ovat usein kytköksissä joko kapinallisryhmien tai valtaapitävien joukkojen ja niiden johtajien harjoittamaan luonnonvarojen laittomaan hyväksikäyttöön ja ryöstämiseen. Nämä ilmiöt ovat seurausta eurooppalaisesta siirtomaavallan purkautumisprosessista ja tavasta, jolla valtioiden rajat määritettiin. Tämä ei kuitenkaan vapauta afrikkalaisia johtajia ja päättäjiä heidän vastuustaan ja velvollisuudestaan kehottaa maansa kansalaisyhteiskuntaa ottamaan kohtalon omiin käsiinsä.

**Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR)** Tuin äänestyksessä päätöslauselmaa, joka tuomitsee Kongon viimeaikaiset vakavat etniset väkivaltaisuuksien, joiden seurauksena lähes 44 000 hylättyä ja köyhää ihmistä on joutunut jättämään kotiseutunsa. Olen erityisen huolissani seksuaalisesta väkivallasta, jota käytetään sodan välineenä. Tällaisia rikoksia ei voida hyväksyä ja jättää rankaisematta. Euroopan unionin on ilmaistava vastustavansa niitä. Meidän on varmistettava, että näihin ihmisoikeusloukkauksiin syyllistyneet Kongon armeijan jäsenet tuodaan oikeuden eteen.

**Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT)** Euroopan unioni ei voi olla ottamatta kantaa ympäri maailmaa käynnissä oleviin aseellisiin selkkauksiin. Kongon demokraattisen tasavallan väkivaltaisuuksien ovat jatkuneet useita vuosia. Tämän konfliktin vuoksi miljoonat ihmiset ovat menehtyneet, ovat joutuneet jättämään kotiseutunsa tai ovat menettäneet kotinsa. On siis erittäin tärkeää kannustaa kaikkia konfliktin osapuolia lopettamaan väkivaltaisuuksien, jotta alueen asukkaat voisivat jälleen elää rauhassa. Meidän on myös jatkossa tuettava YK:n alueella toteutettavia operaatioita, joilla pyritään lievittämään koko väestön ja erityisesti vanhusten, naisten ja lasten kärsimystä.

**Willy Meyer (GUE/NGL), kirjallinen. – (ES)** Kongon aseellinen konflikti voidaan ratkaista vain poliittisin keinoin. Kaikki naapurivaltioiden ja muiden valtioiden interventiot on näin ollen keskeytettävä. Kongon demokraattisen tasavallan konflikti voidaan saattaa päätökseen vain osapuolten neuvottelemalla diplomaattisen ratkaisun avulla. Ratkaisun tulee olla kaikilta osin YK:n peruskirjan ja ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen mukainen.

YK:n turvallisuusneuvoston tulee tarkistaa MONUC-joukkojen mandaatti. Luvun VII mukainen mandaatti tulee lakkauttaa, jotta YK:n rauhanturvaoperaatiota ei vaaranneta vahvistamalla Kongon asevoimia. Me vaadimme Kongoon suuntautuvien EUPOL:in ja EUSEC:in operaatioiden päättämistä. Nämä operaatiot ovat vaikuttaneet kielteisellä tavalla väkivallan yltymiseen ja maan tilanteen heikentymiseen, sillä niiden yhteydessä on koulutettu turvallisuusjoukkoja, jotka ovat sittemmin syyllistyneet rikoksiin oman maansa siviiliväestöä vastaan.

YK:n päätöslauselmat aseiden vientikiellosta Kongoon on pantava täytäntöön. Me haluamme tehdä tietyksi, että useat Euroopan unionin jäsenvaltiot rikkovat kieltoa. Muiden poliittisten ryhmien jättämä yhteinen päätöslauselma ei viittaa näihin keskeisiin näkökohtiin, ja olen sen vuoksi äänestänyt sitä vastaan.

**Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE)** Kongon demokraattista tasavaltaa koskeva yhteinen päätöslauselmaesitys kuvastaa hyvin Kongon vaikeaa tilannetta. Alueelle ei ole vielä saatu rauhaa ja vakautta huolimatta kansainvälisen yhteisön myöntämisestä merkittävistä inhimillisistä ja taloudellisista resursseista. YK:n sotilaita syytetään päin vastoin puolueellisuudesta ja tilanteen kärjistymisestä. Tämä ongelma on ratkaistava.

YK:n operaation ja siihen sisältyvän humanitaarisen avun valtavat, yli 7 miljardin euron kustannukset voidaan hyväksyä vain, jos varojen käyttötavat tiedetään tarkasti. Päätöslauselmassa ei kuitenkaan yksiselitteisesti vaadita näiden käyttötapojen selvittämistä, joten olen pidättäytynyt äänestämästä.

**Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL)** Me emme voi olla välittämättä Kongon demokraattisessa tasavallassa tapahtuvista joukkomurhista, rikoksista ihmisyyttä vastaan, lapsisotilaiden värvämisestä sekä naisiin ja tyttöihin kohdistuvasta seksuaalisesta väkivallasta. Kongon itäosissa toimivien ulkomaisten aseellisten

ryhmien toimintaan on puututtava nykyistä painokkaammin. Kansainvälinen yhteisö ei voi vain katsoa näitä tapahtumia vierestä. Sen on taattava, että maaliskuussa 2009 tehtyjä sopimuksia aselevosta noudatetaan aidosti ja vilpittömästi. YK:n ihmisoikeusvaltuutetun kaksi viimeaikaista raporttia osoittavat, että Kongon humanitaarinen tilanne on heikkenemässä huomattavasti.

MONUC-operaatiolla on ratkaisevan tärkeä asema, mutta sen mandaatti ja toimivaltuudet on pantava täytäntöön määrätietoisesti ja pysyvästi, jotta väestön turvallisuus voidaan taata tehokkaammin. MONUC-operaation on jatkuttava maassa. MONUC-joukkojen mandaatin täysipainoista toteuttamista on tuettava väkivallan hillitsemiseksi kaikin mahdollisin keinoin. Neuvoston on otettava tässä asiassa johtava asema ja taattava, että YK:n turvallisuusneuvosto tukee MONUC-operaatiota lisäämällä sen operationaalista kapasiteettia ja määrittelemällä selkeämmin sen painopistealueet, joita on tällä hetkellä 41 kappaletta.

## 9. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 12.40 ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

### Puhetta johti

varapuhemies **Rainer WIELAND**

## 10. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen

**Ilda Figueiredo (GUE/NGL).** – (PT) Arvoisa puhemies, haluan esittää työjärjestyspuheenvuoron. Me äänestimme tänä aamuna oikeuttaaksemme Euroopan unionin ja Marokon väliset neuvottelut. Komissio on tänään julkaissut asiakirjan, jossa se toteaa, että EU:n ja Marokon väliset maatalous- ja elintarvikealaa sekä kalastusalaan koskevat neuvottelut edistyvät. Haluaisin näin ollen tietää, tarkoittiko Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän puheenjohtaja näitä neuvotteluita pyytäessään tänä aamuna neuvotteluihin vedoten, että tämän päivän esityslistalta poistetaan keskustelu Aminatou Haidarista, länsisaharalaisesta aktivistista, joka on ollut 32 päivän ajan nälkälakossa ja joka on tällä hetkellä hengenvaarassa. Tämä seikka on selvitettävä asianmukaisesti, sillä tänäaamuksia tapahtumia ei voida hyväksyä.

**Puhemies.** – (DE) Kiitos, jäsen Figueiredo. En valitettavasti voi vastata kysymykseenne, sillä en itsekään enää muista, mitä ryhmän puheenjohtaja totesi puoliltpäivän pitämässään puheenvuorossa.

**Izaskun Bilbao Barandica (ALDE).** – (ES) Arvoisa puhemies, esityslistalta poistettiin tänä aamuna kaksi kohtaa. Haluaisin tarkempia tietoja poliittisten ryhmien välisestä päätöslauselmasta. Voisitteko tarkentaa, minkä työjärjestyksen kohdan perusteella asia otettiin esiin ja tänään iltpäivällä käsiteltäväksi aiotun esityslistan kohdan poistamisesta järjestettiin välitön äänestys?

Mielestäni tämä on tärkeä asia, ja tänään paikalla oleville parlamentin jäsenille on tiedotettava tästä viipymättä.

**Puhemies.** – (DE) Hyvä jäsen Bilbao Barandica, tämä koski työjärjestyspuheenvuoroa, joka pidettiin työjärjestyksen 140 artiklan perusteella. 140 artikla mahdollistaa esityslistan muuttamisen. Valitettavasti voin nyt sallia ainoastaan työjärjestyspuheenvuorot. Tätä keskustelua ei aloiteta nyt uudelleen. Jos joku puhuja yrittää avata keskustelun uudelleen, keskeytän hänet välittömästi.

**Willy Meyer (GUE/NGL).** – (ES) Arvoisa puhemies, työjärjestyksen 177 artiklan nojalla vähintään 40 jäsenen ryhmä voi pyytää keskustelun siirtämistä. Näin kävi tänä aamuna erittäin epätavanomaisella tavalla. Työjärjestyksessä todetaan, että jos siirtämistä aiotaan pyytää, parlamentin puhemiehelle on ilmoitettava asiasta 24 tuntia aiemmin. Tämän jälkeen puhemies ilmoittaa asiasta parlamentille viipymättä.

Haluaisin tietää, noudatettiinko tätä menettelyä, sillä tilanne, jossa olemme, on varsin epätavanomainen. Kyseessä on ensimmäinen kerta, kun Euroopan parlamenttia on estetty keskustelemasta kaikkien poliittisten ryhmien sopimasta päätöslauselmasta, joka koskee äärimmäisen vakavaa tilannetta, Aminatou Haidarin tapausta. Haluaisin siis tietää, noudatettiinko tässä asiassa työjärjestyksen mukaista menettelyä. Jos sitä ei noudatettu, päätöslauselmasta tulee keskustella välittömästi. Kaikkien poliittisten ryhmien tukema päätöslauselma on otettava uudelleen käsitellyn ja siitä on äänestettävä.

**Puhemies.** – (DE) Onko muita työjärjestyspuheenvuoroja?

**Cristian Dan Preda (PPE).** – (RO) Halusin vain sanoa, että jäsen Schulz on tällä välin saapunut istuntosaliin. Toivomme, että hän voi vastata kollegamme alussa esittämään kysymykseen, jonka aikana hän ei ollut paikalla.

(Suosionosoituksia)

**Puhemies.** – (DE) Jäsen Preda, tuo oli hyvin lyhyt kysymys, mutta se ei ollut työjärjestyspuheenvuoro.

**Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE).** – (ES) Arvoisa puhemies, myös me viittaamme työjärjestyksen 177 artiklaan. Me emme ymmärrä, miten esityslistalta voidaan 177 artiklan perusteella poistaa kohta, ellei sitä tehdä ennen kyseistä keskustelua tai äänestystä.

Me katsomme näin ollen, että työjärjestystä on sovellettu virheellisesti. Me pyydämme puheenjohtajaa ratkaisemaan asian.

**Puhemies.** – (DE) Vastaan tätä kohtaa koskeviin kysymyksiin. Työjärjestyksen 140 artiklan 2 kohdan nojalla esityslistaa voidaan muuttaa joissain olosuhteissa, muun muassa ”puhemiehen ehdotuksesta”. Ryhmän puheenjohtaja esitti työjärjestyspuheenvuoron, ja puhemies suostui pitämään siitä äänestyksen. Tämä on työjärjestyksen mukaista.

**Charles Tannock (ECR).** – (EN) Arvoisa puhemies, pidän työjärjestyspuheenvuoron; viittaan ryhmäni, ECR-ryhmän, puolesta esittämäni pyyntöön lykätä jäsen Schulzin vaatimaa äänestystä kello 15:een, jotta ehtisimme saada selville, mistä tässä kaikessa on kyse. Sitä ei itse asiassa esitetty parlamentille. Puheenjohtaja esitti parlamentille vain jäsen Schulzin esityksen, mutta ei esitystäni lykkäämisestä, joka olisi antanut meille pari-kolme tuntia aikaa rauhoittua ja selvittää tosiasiat. Vastustan sitä, että pyyntöäni ei esitetty parlamentille.

**Puhemies.** – (DE) Hyvä jäsen Tannock, jäsen Schulzin esittämä työjärjestyspuheenvuoro on meneillään oleva työjärjestyspuheenvuoro. Teidän työjärjestyspuheenvuoronne on näin ollen tarpeeton.

**Francisco Sosa Wagner (NI).** – (ES) Arvoisa puhemies, haluan korostaa jäsen Meyerin puheenvuoroa. Puhun lyhyesti. Monet parlamentin jäsenet, suuri osa istuntosalissa olijoista, on hyvin yllättyneitä tänäaamuista ehdotusta seuranneista tapahtumista. Ehdotus hyväksyttiin äänestyksessä hyvin odottamatta ja tavalla, joka antaa ymmärtää, että menettely ei noudata voimassa olevien määräysten henkeä, vaan on niiden vastainen.

**Puhemies.** – (DE) Olen selittänyt teille näkemykseni työjärjestyksestä. Menettelyssä noudatettiin työjärjestystä. En voi ottaa vastaan uusia työjärjestyspuheenvuoroja. Pyydän teiltä kärsivällisyyttä. Meillä on vielä kaksi tärkeää asiaa. Jäsen Salafranca, jos haluatte pitää työjärjestyspuheenvuoron, olkaa hyvä. Jos kyse ei ole työjärjestyspuheenvuorosta, joudun keskeyttämään teidät.

**José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE).** – (ES) Arvoisa puhemies, kyse on todellakin työjärjestyspuheenvuorosta. Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän puheenjohtaja pyysi tänä aamuna yhteisen päätöslauselmaesityksen poistamista esityslistalta. Tämä päätös on ennenkuulumaton, ja esiin on tuotu vahvoja perusteita, muun muassa se, että Aminatou Haidarin henki saattaa vaarantua.

Näin ollen ryhmäni ei halunnut vaarantaa tilannetta pitäen mielessä myös jäsen Schulzin esittämät näkemykset.

En näe kuitenkaan mitään syytä sille, että Euroopan parlamentin kanta vaarantaisi Aminatou Haidarin hengen. En etenkään ymmärrä, mistä syystä meidän pitäisi toimia työjärjestyksen vastaisesti.

Arvoisa puhemies, 177 artiklassa todetaan yksiselitteisesti, että lykkäämistä koskevista esityksistä on ilmoitettava puhemiehelle vähintään 24 tuntia etukäteen ja ennen keskustelun alkua.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

**Puhemies.** – (DE) Hyvä jäsen Salafranca, olen pahoillani, mutta me emme voi jatkaa parlamentin jäsenten tänäaamuisten motiivien tarkastelua. Kysymys siitä, mitä tietoja tänä iltapäivänä on saatu, ei ole enää esityslistalla. Palaan näin ollen esityslistaan.

(Edellisen istunnon pöytäkirja hyväksyttiin.)

**Bernd Posselt (PPE).** – (DE) Arvoisa puhemies, 140 artikla ei uskoakseni ole sovellettavissa kiireelliseen menettelyyn. Pyydän teitä sen vuoksi tarkistuttamaan tämän asian työjärjestystä käsittelevällä valiokunnalla, sillä tästä tapauksesta voi muodostua vaarallinen ennakkotapaus.

**Puhemies.** – (DE) Hyväksyn toki ehdotuksenne, mutta tämäkään ei ollut työjärjestyspuheenvuoro.

## 11. Istuntokalenteri: ks. pöytäkirja

## 12. Keskustelut ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista

### 12.1. Uganda: homoseksuaalisuuden vastainen lainsäädäntöehdotus

**Puhemies.** – (DE) Esityslistalla on seuraavana keskustelu kuudesta Ugandan homoseksuaalisuuden vastaista lainsäädäntöehdotusta käsittelevästä päätöslauselmaesityksestä.

**Michael Cashman, laatija.** – (EN) Arvoisa puhemies, pyydän parlamentin jäseniltä kärsivällisyyttä; toivon, että voimme siirtyä työjärjestyspuheenvuoroista eteenpäin käsittelemään syrjintää.

Ugandan parlamentti on saanut käsiteltäväkseen lakiehdotuksen, ja jotkut ihmettelevät, miten se meihin liittyy. Kansainvälisten velvoitteiden, Cotonoun sopimuksen ja ihmisoikeuksien loukkaukset kuuluvat kuitenkin Euroopan parlamentin toimivaltaan erottamattomasti kuten olemme jo osoittaneet useissa yhteyksissä.

Ugandassa käsiteltävänä oleva lakialoite sisältää erittäin ankaria säännöksiä. Lakialoitteessa muun muassa säädetään, että homoseksuaalisuudesta syytetyille henkilöille voidaan langettaa elinkautinen vankeusrangaistus tai joissain olosuhteissa kuolemanrangaistus. Vanhemmille, jotka eivät ilmianna lesboa tytärtään tai homoseksuaalia poikaansa viranomaisille, voidaan määrätä sakkoja tai todennäköisesti kolmen vuoden vankeusrangaistus. Opettajille, jotka eivät ilmianna lesboa tai homoseksuaalia oppilasta viranomaisille 24 tunnin kuluessa voidaan määrät samat rangaistukset. Vuokranantajille, jotka sattuvat vuokraamaan asunnon ”epäilyllä” homoseksuaalille, voidaan langettaa seitsemän vuoden vankeusrangaistus.

Lakialoitteessa uhataan lisäksi rangaistuksella tai maineen pilaamisella kaikkia sellaisia henkilöitä, jotka työskentelevät lesbojen tai homoseksuaalien parissa. Heitä ovat esimerkiksi aidsin ja HI-viruksen vastaista työtä tekevät lääkärit sekä kansalaisyhteiskunnan johtohahmot, jotka toimivat seksuaali- ja lisääntymisterveyden alalla. Tämä puolestaan horjuttaa julkisen terveydenhuollon toimia HI-viruksen leviämisen torjumiseksi.

On ehdottoman tärkeää, että me tässä istuntosalissa asetamme ennakkoluulomme tänään syrjään ja puolustamme niitä, joilla ei ole jäljellä enää ainuttakaan puolustajaa. Olen siksi erittäin ilahtunut kehitysyhteistyöstä ja humanitaarisesta avusta vastaavan komission jäsen de Guchtin julkilausumasta, Yhdistyneen kuningaskunnan, Ranskan ja Ruotsin hallitusten julkilausumista sekä presidentti Obaman ja Yhdysvaltain edustajainhuoneen ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan julkilausumasta. Kehotan Euroopan parlamentin jäseniä antamaan tälle asialle sen ansaitseman huomion ja puhumaan niiden ihmisten puolesta, joita Ugandassa kieltäydytään kuulemasta.

**Marietje Schaake, laatija.** – (EN) Arvoisa puhemies, yksi Ugandan parlamentin jäsenistä laati viime syyskuussa homoseksuaalisuuden vastaisen lakialoitteen. Tämä lakialoite kriminalisoi homoseksuaalisuuden, josta voidaan sen nojalla langettaa elinikäinen vankeusrangaistus tai jopa kuolemanrangaistus. Lakialoite ei koske vain väitettyjä rikollisia, vaan myös niitä, jotka eivät tee ilmoitusta näistä niin kutsutuista rikoksista tai jotka tukevat ihmisoikeustyötä ja muuta vastaavaa työtä Ugandassa.

Me pelkäämme, että lakialoite loukkaisi sukupuolista suuntautumista koskevaa vapautta ja sananvapautta, jotka ovat ihmisoikeuksia. Ne eivät ole yksinomaan eurooppalaisia arvoja, vaan yleismaailmallisia arvoja.

Lisäksi me tuomitsemme kuolemanrangaistuksen kaikissa olosuhteissa ja yhdymme kansainvälisen yhteisön huoleen kansalaisjärjestöistä, jotka voivat joutua keskeyttämään käynnissä olevat toimintansa Ugandassa.

Me yhdymme presidentti Obaman ja muiden kansainvälisen yhteisön edustajien vaatimukseen hylätä tämä lakialoite ja tarkistaa kaikki lait, jotka mahdollisesti voivat kriminalisoida homoseksuaalisuuden Ugandassa.

**Charles Tannock, laatiija.** – (EN) Arvoisa puhemies, Uganda on syvästi kristillinen maa, jota hallitsevat perinteiset arvot. Homoseksuaalisuus on laitonta Ugandassa kuten monissa muissakin Afrikan maissa. Meidän ei tule pakottaa muita omaksumaan liberaalimpia ja suvaitsevaisempia arvojamme, sillä se voi osoittautua haitalliseksi.

Meidän ei pidä kuitenkaan arastella tämän järkyttävän lakialoitteen vastustamista, sillä se on todella säälimätön ja suhteettoman ankara. Se ei ainoastaan uhkaa vaarantaa Ugandan homoseksuaalien turvallisuutta ja vapautta, vaan se voisi myös tahrata Ugandan maineen kaikkialla maailmassa ja tehdä siitä hylkiövaltion.

Uganda on ottanut kuluneiden kahden vuosikymmenen aikana monia ihailtavia edistysaskeleita, ja sitä voidaan jollain tapaa pitää esimerkkinä Afrikan kehitykselle. Miksi Ugandan parlamentin jäsenet heittäisivät tämän hyväntahtoisuuden menemään? Miksi he asettaisivat maansa Iranin rinnalle – Iranin, joka toteuttaa säännöllisesti homoseksuaalien julkisia teloituksia?

Toivon, että tämän raa'an lakialoitteen Euroopan parlamentissa ja muissa parlamenteissa ympäri maailman aiheuttama paheksunta saa Ugandan presidentin käyttämään veto-oikeuttaan.

**Ulrike Lunacek, laatiija.** – (DE) Arvoisa puhemies, edelliset puhujat ovat antaneet tarkempia tietoja Ugandan parlamentin käsiteltävänä olevasta lakialoitteesta. Haluan kertoa teille pienen tarinan. Olin neljä tai viisi vuotta sitten Kampalassa ja tapasin joukon lesboja, homoseksuaaleja ja transgenderihmisiä eräässä pitsaravintolassa, jonka omistaja salli tapaamisemme. Samana iltana hallituksen ministeri ilmoitti, että vastaisuudessa paikoissa, joissa lesbot, homoseksuaalit ja transgenderihmiset tapaavat, tehtäisiin ratsioita. Olin sinä iltana aika huolissani kuten olivat myös tapaamani ugandalaiset lesbot ja homomiehet. Mitään ei onneksi tapahtunut, mutta tuo ilta oli alku homofobian lisääntymiselle Ugandassa. Käsiteltävänä olevassa lakialoitteessa ei ainoastaan aiempien lakien tapaan kriminalisoida homoseksuaalisuutta, vaan siinä säädetään lisäksi homoseksuaaleille langettavasta kuolemanrangaistuksesta.

Monet Afrikan valtioiden johtajat, Yoweri Museveni mukaan lukien, ovat tehneet paljon hyvää maalleen, mutta väite, jonka mukaan homoseksuaalisuus olisi epäafrikkalaista, on yksinkertaisesti väärä. Homoseksuaalisuutta on esiintynyt kaikissa kulttuureissa kaikilla mantereilla kaikkina historian aikoina ja sitä tulee esiintymään myös jatkossa lainsäädännöstä huolimatta. Pidän myönteisenä sitä, että olemme onnistuneet laatimaan lähes kaikkien ryhmien tukeman yhteisen päätöslauselman, sillä meidän on tärkeää ilmaista vastustavamme lakialoitetta ja tukea lesboja, homoseksuaaleja ja transgenderihmisiä Ugandassa. Me emme voi vain katsella sivusta heidän joutuessaan vihamielisen lainsäädännön kohteeksi.

Euroopan unionilla on velvollisuus pitää yllä ihmisoikeuksia kaikkialla maailmassa ja muistuttaa Ugandan parlamentin jäseniä siitä, että muun muassa Cotonoun sopimuksessa todetaan ihmisarvon ja ihmisoikeuksien koskevan kaikkia ja niiden puolustamisen olevan jokaisen tehtävä. Toivon lisäksi, että esittelemämme päätöslauselma hyväksytään kokonaisuudessaan, sillä on tärkeää, että myös Euroopan unioni tukee järjestöjä, jotka puolustavat lesbojen, homoseksuaalien ja transgenderihmisten oikeuksia Ugandassa.

**Michèle Striffler, laatiija.** – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, vastatakseni kysymykseen ”miksi Euroopan parlamentin pitäisi puuttua tähän asiaan” haluan sanoa, että Ugandan parlamentin käsiteltäväksi jätetty homoseksuaalisuuden vastainen lakialoite on täysin perusvapauksien vastainen ja että sitä ei missään tapauksessa pidä hyväksyä.

Homoseksuaalisuus on kriminalisoitu jo Ugandan voimassa olevassa lainsäädännössä. Kansalaisjärjestöt ovat jo vuosien ajan varoitelleet näihin ryhmiin kohdistuvasta väkivallasta. Jos laki hyväksytään tammikuussa 2010, tilanne vaikeutuu ja homoseksuaalisesta käytöksestä voidaan langettaa elinkautinen vankeusrangaistus tai kuolemanrangaistus, mikäli tuomittu kantaa HI-virusta.

Samalla laki vaikeuttaisi aidsin vastaista työtä. Afrikassa on myös muita homoseksuaalien vastaisia lakeja. Tämä lakialoite poikkeaa kuitenkin niistä, sillä, kuten jäsen Cashman totesi, se pakottaa kansalaiset ilmiantamaan homoseksuaaliset teot 24 tunnin kuluessa. Homoseksuaalien lääkäreillä, vanhemmilla ja opettajilla on velvollisuus ilmiantaa nämä henkilöt poliisille vankeusrangaistuksen uhalla.

Lisäksi lakialoite kriminalisoi ihmisoikeuksia Ugandassa puolustavien ja edistävien kansalaisjärjestöjen, kansainvälisten lahjoittajien ja humanitaaristen järjestöjen oikeutetun työn.

Heti sen jälkeen, kun lakialoite oli esitelty hallitukselle Kampalassa, ihmisoikeuksien puolustajat ympäri maailman tuomitsivat sen. Sen tuomitsivat myös useat valtiot, kuten Ranska, Yhdysvallat...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

ja kehitysyhteistyöstä vastaava Euroopan komission jäsen De Gucht. Ugandan on noudatettava kansainvälisen humanitaarisen lain ja Cotonoun sopimuksen mukaisia velvollisuuksiaan.

Jos tilanne jatkuu, Euroopan unionin tulee kiireellisesti esittää vastustuksensa Ugandan viranomaisille ja harkita uudelleen suhteitaan Ugandaan.

**Puhemies.** – (DE) Hyvä jäsen Striffler, saitte 12 sekuntia lisäaikaa. Olisitte voinut lukea hiukan hitaammin, jolloin kolleganne olisivat voineet nauttia vieläkin paremmasta tulkkauksesta. Kehotan jäseniä, jotka lukevat puheenvuoronsa, toimittamaan tekstinsä tulkeille etukäteen, sillä tämä parantaa tulkkauksen laatua.

**Filip Kaczmarek, PPE-ryhmän puolesta.** – (PL) Arvoisa puhemies, jotkut ovat sitä mieltä, että meidän ei pitäisi puuttua tähän asiaan, sillä heidän mielestään homoseksuaalien oikeudet eivät ole osa ihmisoikeuksia. Tämä on väärinkäsitys.

Ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa tunnustetaan, että ihmisoikeudet koskevat jokaista ihmistä ja että ketään ei voida jättää niiden ulkopuolelle. Sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän kieltäminen ei ole mitään uutta. Ongelma on siinä, että kaikki eivät halua myöntää tällaisen syrjinnän loukkaavan ihmisoikeuksia.

Jotkin tahot Ugandassa ja joissain muissa Afrikan valtioissa väittävät, että meidän tähän asiaan kiinnittämämme huomio on uuskolonialismin ilmentymä tai että me sekaannumme asioihin, jotka eivät meille kuulu. Myös tämä on väärinkäsitys. Kyse on yleisistä, yleismaailmallisista oikeuksista. Tämä ei ole mikään päähänpisto. Me kunnioitamme Ugandan ja muiden valtioiden riippumattomuutta, mutta me emme voi vaieta nähdessämme, että Ugandassa pyritään syrjinnän torjumisen sijaan laajentamaan sitä.

**Kader Arif, S&D-ryhmän puolesta.** – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, pidän myönteisenä sitä, että meillä on tänään tilaisuus keskustella Ugandan parlamentille 25. syyskuuta jätetystä homoseksuaalisuuden vastaisesta lainsäädäntöehdotuksesta.

Näinä aikoina, jolloin ihmisoikeusloukkauksien määrä on vain kasvussa, Euroopan parlamentin kaikkien poliittisten ryhmien on mielestäni erittäin tärkeää katsoa yli puoluerajojen ja tuomita tällainen vapauksien vastainen lakialoite mahdollisimman painokkaasti sekä vaatia Ugandan parlamenttia hylkäämään se ja tarkistamaan kansallista lainsäädäntöään homoseksuaalisuuden dekriminalisoimiseksi.

Kuten jäsen Cashman äsken totesi kaikki kansalaisjärjestöt ovat ilmaisseet vastustavansa tätä lakialoitetta ja todenneet sen olevan este aidsin vastaiselle työlle. Tämän aloitteen on jo tuominut Euroopan komissio komission jäsen De Guchtin sanoin sekä valtaosa jäsenvaltioista, jotka näin yhtyvät presidentti Obaman lausuntoon.

Vetoan näin ollen komissioon EU:n Ugandan suhteiden tarkistamiseksi siinä tapauksessa, että tämä laki hyväksytään. Valtio, joka sillä hetkellä rikkoo paitsi kansainvälistä lainsäädäntöä myös Cotonoun sopimusten peruseriaatteita, ei voi enää jatkossa saada Euroopan unionin tukea.

Hyvät parlamentin jäsenet, haluan vielä todeta, että jokaisella tulee olla oikeus sukupuolista suuntautumista koskevaan vapauteen ilman pelkoa vankeusrangaistuksesta tai kuolemantuomiosta. Tämä periaate ei ole neuvoteltavissa.

**Raül Romeva i Rueda, Verts/ALE-ryhmän puolesta.** – (EN) Arvoisa puhemies, olisin halunnut aloittaa tämän keskustelun puhumalla Aminatou Haidarin tapauksesta. Syistä, jotka me kaikki tunnemme, en kuitenkaan voi. Joka tapauksessa myös kelpoisuus oikeudet Ugandassa ansaitsevat meidän huomiomme, ja tässä tapauksessa me joudumme jälleen kerran hyväksymään uuden homofobian vastaisen asiakirjan.

Me olemme hyväksyneet useita tähän asiaan liittyviä päätöslauselmia, jotka ovat koskeneet muun muassa vähemmistöjen suojelua ja syrjinnän vastaisia politiikkoja. Tänään meidän on liitettävä taas uusi teksti aiemmin hyväksytyjen joukkoon. Ugandalaisen parlamentin jäsenen pelkkä yrityskin jättää homoseksuaalisuuden vastainen lakialoite ansaitsee poliittisen vastalauseen.

Lakialoite sisältää säännöksiä, joiden nojalla lesboudesta, homoudesta tai biseksuaalisuudesta epäillyt henkilöt voidaan tuomita elinkautiseen vankeusrangaistukseen tai jopa kuolemanrangaistukseen. Aloitteessa on myös säännös, jonka nojalla kuka tahansa heteroseksuaalikin ihminen voidaan tuomita jopa kolmeksi vuodeksi vankeuteen, mikäli hän ei ilmianna 24 tunnin kuluessa tuntemiaan lesboja, homoja, biseksuaaleja ja transgenderihmisiä tai mikäli hän tukee tällaisten ihmisten ihmisoikeuksia. Näiden säännösten perusteella kuka tahansa meistä voisi siis joutua oikeuden eteen näistä samoista syistä.



Meidän on muistutettava Euroopan unionia ja kansainvälistä yhteisöä siitä, että sukupuolinen suuntautuminen on asia, joka kuuluu henkilökohtaisen yksityisyyden piiriin. Oikeus yksityisyyteen on taattu kansainvälisessä ihmisoikeuslainsäädännössä, jonka perusteella yhdenvertaisuutta ja syrjimättömyyttä tulee edistää ja sananvapaus tulee taata. Me pyydämme kansainvälisiä lahjoittajia – sekä hallituksia että muita tahoja – keskeyttämään toimintansa tietyillä aloilla, jos lakialoite hyväksytään.

Vastustan ehdottomasti kaikkia pyrkimyksiä kuolemanrangaistuksen käyttöön ottamiseksi. Jos Ugandan viranomaiset eivät täytä näitä vaatimuksia, niin meidän on vaadittava neuvostoa ja komissiota harkitsemaan uudelleen suhteitaan Ugandaan, mikäli lakialoite hyväksytään ja maassa rikotaan kansainvälistä ihmisoikeuslainsäädäntöä. Haluan tästä syystä muistuttaa Ugandan hallitusta sen velvollisuuksista, jotka perustuvat yleismaailmallisia oikeuksia tukevaan kansainväliseen lainsäädäntöön ja Cotonoun sopimukseen.

**Ana Gomes (S&D).** – (PT) Euroopan on puututtava tähän asiaan kaikin mahdollisin keinoin ja erityisesti Cotonoun sopimuksen tarjoamin välinein. Meidän on vaadittava, että tämä säälimätön lakialoite peruutetaan tai muutoin Ugandan taloudelliselle ja poliittiselle yhteistyölle koituu seurauksia.

Kun kuulin tämän lakialoitteen sisällöstä ja sain tietää homoseksuaalien murheellisesta tilanteesta muun muassa Ugandassa, Sudanissa, Iranissa ja Nigeriassa vain muutamia esimerkkejä mainitakseni, ymmärsin, miten syvälle juurtunutta homofobia on yhä monissa kulttuureissa vastoin kyseisten valtioiden ihmisoikeuksia koskevia velvoitteita. On järkyttävää, että Yhdysvalloissa asuvat äärioikeistolaiset evankeliset kristityt ovat osallistuneet monien tällaisten aloitteiden järjestämiseen ja rahoittamiseen Afrikassa.

Euroopan unionin ja sen elinten on tehtävä kaikkensa paikan päällä näissä Afrikan maissa, jotta tällaisten suvaitsemattomuuden kylväjien ilkeämieliset, taantumukselliset ja viharikoksia lietsovat pyrkimykset tehdään tyhjiksi.

**Luis Yáñez-Barnuevo García (S&D).** – (ES) Arvoisa puhemies, pidän erittäin myönteisenä sitä, että eri poliittisia ryhmiä edustavat parlamentin jäsenet ovat puhuneet yksimielisesti tätä keskuudessamme tuotumusta aiheuttanutta Ugandan lakialoitetta vastaan. Uskon tämän kertovan koko parlamentin kattavasta yksimielisyydestä. Olen pyytänyt puheenvuoroa vain yhtyäkseni näihin aiempiin puhuihin ennen tämän asian puolesta äänestämistä.

Tuen jäsen Cashmania, laatijoita ja ryhmäpuheenvuorojen pitäjiä, sillä suvaitsemattomuuden, syrjinnän ja tässä tapauksessa myös homofobian ja kuolemanrangaistuksen vastustaminen edellyttää meiltä määrätietoisuutta, jota meidän on vaadittava myös komissiolta ja neuvostolta. Meidän on pidettävä kannastamme kiinni sinnikkäästi, kunnes tämä epäoikeudenmukainen lakialoite peruutetaan. Lakialoitteen hyväksyminen tarkoittaisi käytännössä Ugandan paluuta siirtomaa-aikaan.

**Cristian Dan Preda (PPE).** – (RO) Olen edellisten puhujien tavoin järkyttynyt tavasta, jolla tänään käsittelemämme lakialoite on esitelty. On itsestään selvää, että EU ei voi hyväksyä seuraamusten langettamista tietyille henkilöille heidän sukupuolisen suuntautuneisuutensa perusteella tai sen perusteella, että he eivät anna tietoja toisten henkilöiden sukupuolisesta suuntautuneisuudesta.

Haluan lisäksi painottaa, että tätä keskustelua käydään samaan aikaan kun Cotonoun sopimuksen toisesta tarkistamisesta keskustellaan. Uganda on Cotonoun sopimuksen osapuoli, ja sopimuksessa vaaditaan hyvin selvästi ihmisoikeuksien kunnioittamista. Äänestin kehitysyhteistyövaliokunnassa tämän viikon maanantaina jäsen Jolien laatimasta Cotonoun sopimusta koskevasta mietinnöstä.

Uskon, että tämänpäiväinen keskustelu asettaa meidät asemaan, jossa me emme voi olla tuomitsematta Ugandan tapahtumia, vaikka tämä keskustelu olisi ehkä pitänytkin käydä jo viime kuussa.

**Heidi Hautala (Verts/ALE).** – (FI) Arvoisa puhemies, haluaisin vielä lisätä tähän sen, että ensi toukokuussa Ugandassa Kampalassa pidetään kansainvälisen rikostuomioistuimen perussäännön tarkistamiskonferenssi. On nimittäin kulunut kymmenen vuotta tämän tärkeän rikostuomioistuimen perustamisesta, ja toivoisin, että Ugandan hallitus kaikin puolin tarkastelisi omaa lainsäädäntöään niin, että se on linjassa kansainvälisten sopimusten kanssa ja noudattaa syrjimättömyyden periaatetta.

**Paweł Samecki, komission jäsen.** – (EN) Arvoisa puhemies, komissio suhtautuu erittäin vakavasti hiljattain Ugandan parlamentin käsittelyyn jätettyyn homoseksuaalisuuden vastaiseen lakialoitteeseen. Jos lakialoite hyväksytään, siitä aiheutuu merkittäviä ihmisoikeuksiin liittyviä ongelmia, joihin komissio kiinnittää erityistä huomiota.

Komissio katsoo, että lakialoitteessa säädetty rangaistusten langettaminen homoseksuaalisuuden perusteella olisi vastoin YK:n ihmisoikeuksia koskevia yleissopimuksia. Uganda on ratifioinut nämä yleissopimukset. Näin ollen sillä on oikeudellinen velvollisuus noudattaa niitä poikkeuksetta ja syrjimättä ketään. Kansallisen lainsäädännön on oltava linjassa kansainvälisten ihmisoikeuksia koskevien velvoitteiden kanssa. Lakialoite olisi myös vastoin EU:n tukemaa YK:n julistusta sukupuolisesta suuntautumisesta ja sukupuoli-identiteetistä, joka on päivätty 18. joulukuuta 2008 ja jossa käsitellään homoseksuaalisuuden dekriminialisointia.

Komission jäsen De Gucht otti nämä asiat henkilökohtaisesti puheeksi presidentti Museveniille viime marraskuussa osoittamassaan kirjeessä. Hän painotti, että komissio ja Euroopan parlamentti pitävät ihmisoikeuksien kunnioittamista äärimmäisen tärkeänä asiana. Samalla hän kuitenkin totesi luottavansa presidentti Museveniin sen suhteen, että tämä ei salli tällaisen taantumuksellisen lainsäädännön hyväksymistä.

Puheenjohtajavaltio ja Ugandan edustuston päälliköt ottivat tämän asian puheeksi Ugandan hallituksen kanssa useita kertoja tavatessaan pääministerin ja oikeusministerin sekä osallistuessaan 8 artiklan tapaamisiin ja Ugandan ihmisoikeustoimikunnan tapaamisiin. Viimeisin tapaaminen oli EU:n puheenjohtajavaltion ja paikallisen troikan neuvottelu väliaikaisen ulkoasiainministerin kanssa 3. joulukuuta. Puheenjohtajavaltio ja troikka ilmaisivat ulkoasiainministerille jälleen kerran syvän huolensa tilanteesta, toistivat hänelle tukevana perusvapauksia ja muistuttivat häntä Ugandan kansainvälisistä velvoitteista. Ministeri viittasi perinteisiin arvoihin ja kulttuuriin tapoihin, jotka muuttuvat hitaasti, sekä väitti saaneensa todisteita värväyskampanjoista, joiden tarkoituksena on käyttää hyväksi köyhiä ihmisiä ja käännyttää heitä homoseksuaalisuuteen. Hän pani kuitenkin EU:n näkemykset merkille ja lupasi välittää ne henkilökohtaisesti hallitukselle ja parlamentille, jotta ne voisivat tehdä päätöksensä tietoisina näistä asioista.

Komissio toivoo, että nämä toimet voivat muiden toimien ohella johtaa EU:n ja Ugandan välisen nykyisen kumppanuuden hengessä lainsäädäntöehdotuksen tarkistamiseen siten, että se vastaa kansainvälisiä periaatteita, joiden mukaan sukupuoliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä ei ole hyväksyttävää.

**Puhemies.** – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskustelujen jälkeen.

## 12.2. Azerbaidžan: ilmaisunvapaus

**Puhemies.** – (DE) Esityslistalla on seuraavana keskustelu seitsemästä ilmaisunvapautta Azerbaidžanissa koskevasta päätöslauselmaesityksestä.

**Fiorello Provera, laatiija.** – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Eurooppa on käynnistänyt mielenkiintoisen itäisen kumppanuushankkeen, joka on saanut osakseen tukea ja kannustavaa yhteistyötä kuudelta valtiolta: Armenialta, Valko-Venäjältä, Georgialta, Moldovalta, Ukrainalta ja Azerbaidžanilta.

Tämä hanke parantaa Euroopan unionin suhteita näihin valtioihin ja voi johtaa demokraattiseen ja taloudelliseen kehitykseen niiden alueella, vaikka kehityksen tahti voikin vaihdella kunkin valtion historiasta riippuen. Tämän älykkään poliittisen strategian vuoksi mielestäni ei ole sopivaa käydä tätä kiireellistä keskustelua kahdesta nuoresta bloginpitäjästä, jotka on tuomittu oikeuden käsiteltävänä vielä olevien tapahtumien seurauksena, jos me jätämme huomiotta muita aidosti murheellisia tapahtumia, kuten 57 henkilön hiljattain tapahtuneen joukkomurhan presidentinvaaliehdokkaan kannattajien tapaamisessa Filippiineillä.

Kaikki poliittiset ryhmät omaa ryhmääni lukuun ottamatta tukevat Azerbaidžania koskevaa päätöslauselmaesitystä, joka on tily ja joka poikkeaa käynnistämiemme kumppanuusaloitteiden linjasta. Olen vakuuttunut siitä, että tänään äänestettävässä päätöslauselmassa esitetty jyrkät näkemykset eivät ainoastaan heikennä Euroopan suhteita Azerbaidžanin hallitukseen, vaan voivat vaikuttaa haitallisesti myös näiden kahden nuoren tapaukseen, sillä päätöslauselma saattaa vaarantaa heidän armahtamisensa.

Haluan muistuttaa teitä eilen täysistunnossa hyväksytystä päätöksestä hylätä Aminatou Haidarin tapausta koskeva päätöslauselma, jotta emme vaarantaisi käynnissä olevia diplomaattisia neuvotteluita. Mielestäni on myös ristiriitaista, että samalla istuntokaudella äänestetään kahdesta päätöslauselmasta, joista toinen koskee Valko-Venäjää ja toinen Azerbaidžania, ja jotka ovat sävyiltään hyvin erilaisia, vaikka nämä molemmat valtiot ovat osa samaa itäistä kumppanuutta.

**Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, laatiija.** – (PL) Kun Eurooppa juhli ensimmäisen maailmansodan päättymistä 11. marraskuuta tänä vuonna, Azerbaidžanissa langetettiin useiden vuosien vankeustuomio

toimittajille, jotka olivat uskaltaneet kirjoittaa maan laajalle levinneestä korruptiosta ja työttömyydestä. Toimittajia syytettiin virallisesti huliganismin ja terrorismin levittämisestä.

Freedom Housen luokittelun perusteella Azerbaidžan on "ei vapaa" valtio. Toimittajat ilman rajoja -järjestön mukaan Azerbaidžan on sananvapauden kunnioittamisen suhteen 175 valtion joukossa sijalla 146. Myös Economist-lehden tutkimusyhtiön (Economist Intelligence Unit) poliittisia vapauksia koskevien tutkimusten tulokset ovat huolestuttavia. Tässä yhteydessä Azerbaidžanin viranomaisten viimevuotinen päätös olla myöntämättä toimilupia ulkomaisille tiedotusvälineille, kuten BBC:lle ja Radio Free Europelle, ei liene kenellekään yllätys.

Mielestäni Euroopan unionin on aika tarkistaa suhtautumistaan Azerbaidžaniin ja hyödyntää maan hallituksen osallistumista eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineeseen painostaakseen maan viranomaisia nykyistä voimakkaammin. Haluan lisäksi yhtyä poliittisen ryhmäni vetoomukseen vangittujen toimittajien vapauttamiseksi välittömästi ja Azerbaidžanin lainsäädännön tarvittavien tarkistusten toteuttamiseksi.

**Marietje Schaake, laatija.** – (EN) Arvoisa puhemies, Azerbaidžan on allekirjoittanut useita kumppanuussopimuksia EU:n kanssa. Azerbaidžan osallistuu aktiivisesti naapuruuspolitiikkaan sekä itäiseen kumppanuuteen. Kyse ei ole vain kaupankäynnistä. Azerbaidžan on sitoutunut myös kunnioittamaan demokratiaa, ihmisoikeuksia ja oikeusvaltioperiaatetta. Nämä kaikki ovat kuitenkin nykyisen hallinnon alla uhattuina.

Tänään puheenaiheena on Emin Millin ja Adnan Hajizaden tapaus, joka symboloi vapaiden tiedotusvälineiden, vapaan ilmaisun ja vapaan yhteiskunnan kuriinpanoa. Kyse ei ole vain kahdesta bloginpitäjästä, jollaisiksi heitä äsken kutsuttiin, vaan paljon vakavammasta ja kauaskantoisemmasta tapauksesta. Emin Milli ja Adnan Hajizade yrittivät käyttää nuorisojärjestönsä toiminnassa uusia tiedotusvälineitä, kuten Facebookia ja Twitteriä. Todellisuudessa me emme edes tiedä, mistä syystä heidät on vangittu, sillä heitä puoltavia todisteita ei hyväksytty oikeudenkäynnissä, eikä oikeudenkäynti vastannut kansainvälisiä vaatimuksia – se itse asiassa vaikuttaa tekaistulta.

Jos EU ei voi luottaa siihen, että Azerbaidžanin hallitus noudattaa demokratiaa, ihmisoikeuksia ja oikeusvaltioperiaatetta koskevia sitoumuksiaan, joista on määrätty useissa sen EU:n kanssa allekirjoittamissa sopimuksissa, niin EU ei voi pitää Azerbaidžania uskottavana kumppanina myöskään muilta osin; tämä koskee myös kauppasuhteita.

Tässä päätöslauselmassa kehoitetaan Azerbaidžanin hallitusta pitämään kiinni omista lupauksistaan ja ryhtymään luomaan oikeutettua asemaansa kansainvälisessä yhteisössä kunnioittamalla omia kansalaisiaan, suomalla heille demokratian ja ihmisoikeudet sekä mahdollistamalla oikeusvaltioperiaatteen toteutumisen.

Euroopan parlamentti myönsi Saharov-palkinnon eilen, ja yksi palkinnon saajista, Sergei Kovalev, piti varsin vaikuttavan puheen. Hän sanoi, että pelko voidaan kohdata vain mielipiteenvapaudella ja että mielipiteenvapaus voidaan ilmaista vain, jos ilmaisunvapaus on aidosti turvattu ja jos me kuuntelemme ihmisiä, jotka vain tuovat esiin ongelmia kuten vastustavat hallitustaan. Tämä meidän on eurooppalaisina taattava yhdessä Azerbaidžanin kanssa kaikilla alueilla.

**Ulrike Lunacek, laatija.** – (DE) Arvoisa puhemies, edellinen puhuja toi jo esiin joitain tämän päätöslauselman yksityiskohtia. Päätöslauselma laatimista innoitti muun muassa heinäkuussa 2009 alkunsa saanut tapaus, jossa kaksi nuorta bloginpitäjää, Emin Milli ja Adnan Hajizade, joutui ravintolassa hyökkäyksen kohteeksi. Kun he menivät ilmoittamaan tapauksesta poliisille, he tulivat itse pidätetyiksi.

Heidät asetettiin syytteeseen, ja oikeudenkäynti oli kaikkien kansainvälisten tarkkailijoiden, muun muassa Amnesty Internationalin, mukaan kaukana oikeudenmukaisesta. Oikeudenkäynnissä ei esimerkiksi näytetty ravintolassa ilmeisesti kuvattua videoleikettä, josta käy selvästi ilmi, ketä vastaan hyökättiin ja että bloginpitäjät eivät olleet hyökkääjinä.

On siis selvää, että tuomio ei täytä oikeusvaltioperiaatetta noudattavien valtioiden edellytyksiä. Toivon, että kaikki todisteet tullaan esittämään toisessa oikeudenkäynnissä, kun se järjestetään.

Olen ilahtunut siitä, että olemme onnistuneet laatimaan päätöslauselman, jota lähes kaikki ryhmät tukevat. Pidän valitettavana sitä, että jäsen Proveran ryhmä ei yhdy meihin, vaan sen sijaan korostaa, että meidän tulisi odottaa tilanteen ratkeavan itsestään ja hyödyntää diplomaattisia kanavia.

Hyvä jäsen Provera, mielestäni Euroopan parlamentin, joka on Azerbaidžanin parlamentin kumppani, on ilmaistava kantansa selvästi. Ihmisoikeudet ovat perustavanlaatuinen kysymys. Jäsen Schaake viittasi eiliseen

Saharov-palkinnon jakotilaisuuteen. Meidän on puolustettava mielipiteenvapautta kaikissa maailman maissa ja katsottava, että se turvataan.

Presidentti Alijev on usein todennut, että jokaisen toimittajan oikeuksia on kunnioitettava ja että valtion on puolustettava niitä. On meidän tehtävämme muistuttaa kaikkia osapuolia tästä. Toivon vilpittömästi, että tulevaisuudessa voidaan laatia uusi päätöslauselma Azerbaidžanin parlamentin ja Euroopan parlamentin kumppanuudesta, sillä kaksi viikkoa sitten se valitettavasti ei onnistunut.

**Joe Higgins, laatija.** – (EN) Arvoisa puhemies, pidän myönteisenä sitä, että ihmisoikeuksien järkyttävään ja johdonmukaiseen polkemiseen Azerbaidžanissa kiinnitetään nyt huomiota. Maassa ei ole tiedotusvälineiden vapautta; kymmeniä toimittajia on pidätetty, joitain on pahoinpidelty ja joitain on jopa tapettu viime vuosina. Meidän on kysyttävä, miksi presidentti Alijevin hallinto toteuttaa näin järkyttäviä sortotoimia. Toimien tarkoituksena on tietenkin peitellä maan laajamittaista korruptoituneisuutta. Maan johtava eliitti on rikastunut satumaisesti erityisesti öljy- ja kaasuteollisuuden ansiosta, siinä missä 90 prosenttia maan väestöstä elää äärimmäisessä köyhyydessä eikä ole hyötynyt millään tavoin maansa luonnonvaroista.

Länsimaiset hallitukset ja monikansalliset yhtiöt suhtautuvat tähän tilanteeseen täysin ulkokultaisesti kuten tavallista. Ne kaupustelevat hallinnon kanssa tottuneesti helpottaakseen liiketoimiaan, ja yhtiöt tekevät massiivista voittoa hyödyntämällä todellisuudessa Azerbaidžanin kansalle kuuluvia luonnonvaroja. Länsimaiden hallituksilta pitäisi kysyä, miksi ne eivät vaadi, että öljylähteitä käytetään kansan elintason kohentamiseen hallitsevan luokan pönkittämisen sijaan.

Euroopan parlamentin jäsenet ovat oikeassa tuomitessaan kovin sanoin toisinajattelijoiden ja mielenosoittajien oikeuksien polkemisen Azerbaidžanissa. En voi olla käyttämättä tätä tilaisuutta tuomitakseni myös Tanskan poliisin viime päivien toimet Kööpenhaminassa, jossa se tukahdutti täysin rauhanomaiset mielenosoitukset raastasti pidättämällä jopa 1 000 mielenosoittajaa, laittamalla heidät käsirautoihin ja jättämällä heidät makaamaan kylmään useiksi tunneiksi.

Kun ilmaisin vastustukseni ja vaadin joidenkin CWI:hin kuuluvien kollegoiden vapauttamista, poliisit itse vastasivat minulle, että kyse oli ehkäisevästä pidätyksestä, ehkäisevästä vangitsemisesta. Mikä koskee Azerbaidžania, sen pitäisi ehdottomasti koskea myös Euroopan unionin jäsenvaltioita.

**Ryszard Antoni Legutko, laatija.** – (PL) Arvoisa puhemies, Azerbaidžanissa kaksi ihmistä on saanut ankarat vankilatuomiot arvosteltuaan maan hallitusta melko varovaisesti ja hienotunteisesti. Mitä tämä tarkoittaa?

Se tarkoittaa ensinnäkin sitä, että Azerbaidžanissa ei ole toimivaa oikeuslaitosta ja että sellaista ei ole myöskään odotettavissa. Toiseksi se tarkoittaa, että Azerbaidžania hallitsee autoritaarinen järjestelmä, joka on ottamassa yhä uusia poliittisen elämän alueita haltuunsa. Pienestään lipsumisesta rangaistaan. Mitä me sitten voimme tehdä tässä tilanteessa?

Meidän on ilman muuta puututtava jokaiseen oikeuksienloukkaustapaukseen, kuten me juuri nyt teemme keskustellessamme tästä asiasta. Tällaiset väliintulot ovat varsin usein tuottaneet tulosta. On huomattavasti vaikeampaa ajaa voimalla läpi institutionaalisia muutoksia. EU:n pyrkimykset ovat tässä asiassa olleet tähän asti riittämättömiä osittain siitä syystä, että me suhtaudumme yhä lempeästi joihinkin hirmuhallitsijoihin ja arvostelemme äänekäästi toisia. Memorial-järjestön edustajat mainitsivat tämän useita kertoja puhuessaan tässä istuntosalissa.

Kohtaamamme ongelmat johtuvat osin myös siitä, että autoritaarisen yhteiskuntajärjestyksen alasajoprosessi on erittäin vaikea, työläs ja pitkälinen. Tämä on varsin pessimistinen päätös, mutta päätän puheenvuoroni tähän ajatukseen: kaikesta huolimatta meidän ei pidä luopua pyrkimyksistämme, vaan meidän on painostettava Azerbaidžania johdonmukaisesti.

**Tunne Kelam, laatija.** – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni esitti tämän vuoden alussa lausunnon vapaudesta ja tiedotusvälineistä Azerbaidžanissa. Olen pettynyt siihen, että Azerbaidžanilta ei ole saatu vastausta maan parlamentin jäsenille säännöllisessä tapaamisessa esitetyistä tiedotusvälineiden vapautta koskevista ongelmista. Sen vuoksi Euroopan parlamentin on otettava kantaa. Tästä tulee muuten viimeinen vuonna 2009 hyväksymämme päätöslauselma.

PPE-ryhmä on erityisesti huolissaan Azerbaidžanin tiedotusvälineiden vapauden rajoittumisesta; ilokseni voin todeta, että kaikki poliittiset ryhmät jakavat tämän saman huolen. Opposition toimittajien laajamittainen ahdistelu, vaino ja tuomitseminen on hälyttävää. Me vetoamme Azerbaidžanin viranomaisiin vangittujen toimittajien vapauttamiseksi viipymättä. Tämä koskee myös äsken mainittuja kahta nuorta bloginpitäjää.

Toinen ongelma on Azerbaidžanin viranomaisten viimeaikainen päätös peruuttaa useiden kansainvälisten radioasemien, kuten Radio Free Europe, Voice of American ja BBC World Servicen, FM-radioluvat, mikä riistää kuulijoilta arvokkaan ja riippumattoman tietolähteen. Pyydän teitä hyväksymään suullisen tarkistuksen päätöslauselman 7 kohtaan: meidän ei pidä tyytyä vain pahoittelemaan tilannetta, vaan meidän tulee lisäksi kehottaa Azerbaidžanin hallitusta peruuttamaan päätöksensä ja uusimaan edellä mainittujen radioasemien FM-luvat.

Tiedonvälityksen moninaisuus, vapaus ja riippumattomuus on avain kestävän kansalaisyhteiskunnan rakentamiseen, kuten Sergei Kovalev meille eilen kertoi. Tämä koskee täysin myös EU:n suhteita Azerbaidžaniin.

**Laima Liucija Andrikiene**, *PPE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, Azerbaidžan on Euroopan unionille merkittävä kumppani. Se on ehdottoman tärkeä kumppani Euroopan energiavarmuuden takaamisen kannalta.

Öljy ja kaasu eivät kuitenkaan ole kaikki kaikessa, vaikka ne tärkeitä ovatkin. Azerbaidžan on sitoutunut demokraattisen ja moniarvoisen yhteiskunnan rakentamiseen. Tästä on määrätty kumppanuus- ja yhteistyösopimuksessa sekä itäisessä kumppanuudessa, johon Azerbaidžan aikoo osallistua täysipainoisesti. Meidän on annettava presidentti Alijevälle kiitosta hänen oikeansuuntaisista toimistaan. Vuoden 2007 lopulla hän esimerkiksi vapautti 199 vankia, joiden joukossa oli viisi toimittajaa.

Tiedotusvälineiden vapautta rajoitetaan Azerbaidžanissa kuitenkin entistä enemmän. Tästä kehityksestä on useita todisteita, muun muassa bloginpitäjien tilanne sekä BBC:n ja Radio Free Europe toimilupien peruuttaminen. Meidän tulee muistuttaa Azerbaidžania rohkeasti siitä, että kansalla tulee olla oikeus puhua vapaasti, vaikka se johtaisikin myös hallituksen arvosteluun. Tämä on demokraattisen yhteiskunnan perusperiaate, ja Azerbaidžanin demokratian kehittämisen tulee olla meille yhtä tärkeä tavoite kuin...

*(Puhemies keskeytti puhujan.)*

**Vilija Blinkevičiūtė**, *S&D-ryhmän puolesta*. – (LT) Ilmaisunvapaus on perusihmisoikeus ja demokratian kulmakivi. Azerbaidžan on ratifioinut Euroopan ihmisoikeussopimuksen ja on sitoutunut noudattamaan sen 10 artiklaa, joka koskee sananvapautta ja tiedonvälityksen vapautta. Artiklassa säädetään, että jokaisella on oikeus ilmaista vapaasti mielipiteitään sekä vastaanottaa ja levittää tietoja viranomaisten siihen puuttumatta. Azerbaidžan on sitoutunut myös ihmisoikeuksien ja yksilön vapauksien kunnioittamiseen sekä demokratian periaatteiden takaamiseen maassaan osallistumalla Euroopan naapuruuspolitiikan ja itäisen kumppanuusaloitteen täytäntöönpanoon. Sananvapaus ja yhdistymisvapaus ovat kuitenkin joutuneet viime aikoina yhä enemmän uhatuiksi ja tiedotusvälineiden toimintaa on rajoitettu. Toimittajat ja kansalaisaktivistit joutuvat kohtaamaan yhä enemmän väkivaltaa. Kehotan Azerbaidžania huomioimaan Euroopan parlamentin ehdotukset ja kannustuksen ihmisoikeuksien suojelemisen kehittämiseksi ja tiedotusvälineiden vapauden takaamiseksi.

**Ryszard Czarnecki**, *ECR-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, Azerbaidžan on jälleen kerran päässyt Euroopan parlamentin esityslistalle. Azerbaidžanista keskusteltiin jo viime vaalikaudella. Tuolloin hyväksyimme kolme päätöslauselmaa, joista yksi koski tiedotusvälineiden vapautta Azerbaidžanissa. Me keskustelimme myös Etelä-Kaukasiasta ja siinä yhteydessä jälleen kerran myös Azerbaidžanista.

Me olemme kiinnostuneita Azerbaidžanista ja suhtaudumme siihen hyväntahtoisesti. Azerbaidžan hapuilee vähitellen eteenpäin ja se on todellakin lähentymässä länsimaita itänaapureidensa sijaan. Meidän pitäisi arvostaa tätä. Suhtaudumme mielestäni Azerbaidžaniin ja sen viranomaisiin erittäin hyväntahtoisesti. Hyväntahtoisuus ei saa kuitenkaan estää meitä ottamasta esiin asioita, joita pidämme huolestuttavina. Tilannetta, jossa kaksi bloginpitäjää on vangittu siitä syystä, että he sanovat mitä ajattelevat maan viranomaisista, ei voida tietenkään pitää hyväksyttävänä.

Meidän pitäisi tukea Azerbaidžanin viranomaisten Eurooppa-myönteisiä taipumuksia, sillä Azerbaidžanissa keskustellaan kaiken aikaa siitä, pitäisikö maan lähentyä Eurooppaa vai Venäjää. Meidän tulisi tukea kaikkia niitä, jotka haluavat tulla lähemmäs länsimaita. Heitä tukiessamme meidän tulee kuitenkin puhua myös arvoista, joille länsimailma perustuu. Lehdistönvapaus ja ilmaisunvapaus ovat täällä perusarvoja, ja se on tehtävä hyvin selväksi.

Azerbaidžanin asema ei ole helppo, sillä Venäjä pyrkii rakentamaan uudelleen poliittista ja taloudellista vaikutusalueitaan. Kun me tuemme Azerbaidžanin viranomaisia niiden lähestyessä EU:ta, meidän on samalla puhuttava myös maan ongelmista.

**Jaroslav Paška, EFD-ryhmän puolesta.** – (SK) Ilmaisunvapaus on demokraattisen yhteiskunnan keskeinen tunnusmerkki. Sen vuoksi EU toimii oikein seurattessaan tarkkaan toimia, joiden tarkoituksena on pelotella hallituksen kovaäänisiä arvostelijoita.

Tästä näkökulmasta ymmärrän, että Euroopan parlamentti haastaa Azerbaidžanin hallituksen ja ilmaisee tälle olevansa huolissaan poliisitutkimuksista, jotka on käynnistetty kahta nuorta vastaan siitä syystä, että nämä ovat esittäneet satiirisia viittauksia maan poliittisen elämän tunnettuihin puutteisiin. Olen yhtä mieltä siitä, että me emme voi jättää Azerbaidžanista tulevia kielteisiä viestejä huomiotta. En myöskään epäile maan poliittista elämää koskevan arvostelun paikkansa pitävyyttä. Katson kuitenkin, että Euroopan parlamentti ei ole puuttunut Filippiinien viimeaikaisiin tapahtumiin, joiden seurauksena 57 poliittista panttivankia on murhattu. Mielestäni meidän pitäisi käsitellä kaikkia demokraattista maailmaa horjuttavia tapauksia.

**Bernd Posselt (PPE).** – (DE) Arvoisa puhemies, vuonna 1979 pidettyjen ensimmäisten europarlamenttivaalien jälkeen minulla oli kunnia työskennellä yhdessä nyt vakavasti sairaan Otto von Habsburgin kanssa Euroopan parlamentin ihmisoikeusperinteiden, kuten näiden torstai-iltaapäivän ajankohtaisten kiireellisten keskusteluiden, käynnistämiseksi. Minut valittiin Euroopan parlamenttiin vuonna 1994, ja sain kunnian työskennellä yhdessä muun muassa jäsen Schulzin kanssa kehittääkseni edelleen näitä ihmisoikeusperinteitä, joista voimme olla ylpeitä. Tästä syystä järkytyin, kun jäsen Provera totesi viitaten jäsen Schulziin, joka ei ansainnut tätä, että tätä tapausta ei pitäisi käsitellä, ja kun hän melkeinpä toisti Azerbaidžanin hallituksen kansalaisaktivisteille esittämät uhkaukset sanoen, että he joutuvat kestämaan tätä.

Aiemmissa puheenvuoroissa on jo viitattu ihmisoikeuspalkintoon. Muistan hyvin, kun me ilmaisimme tukemme Andrei Saharoville, Vytautas Landsbergisille ja muille kansalaisoikeuksien puolustajille, meille sanottiin silloin: ”Älkää puuttuko tähän asiaan. Me käytämme diplomaattisia kanavia, teidän toimistanne on enemmän haittaa kuin hyötyä.” Me tiedämme nyt, että näiden kansalaisten kannalta oli ratkaisevan tärkeää, että Euroopan parlamentti otti tilanteeseen yksiselitteisesti kantaa heidän puolestaan. Siispä, hyvä jäsen Schulz, hyvät parlamentin jäsenet, jatkakaamme riippumattomia torstai-iltaapäivän perinteitämme. Pyydän ryhmien puheenjohtajia antamaan meille hiukan toimintavapauksia.

Tämä ei liity mitenkään puoluepolitiikkaan. Viime istuntokaudella eräs jäsen sanoi, että me emme voi keskustella Kiinasta juuri EU:n ja Kiinan välisten tapaamisten alla. Tänä aineena oli Länsi-Sahara. Tämä on kenties perusteltua yksittäistapauksissa, mutta olen erittäin huolissani Euroopan parlamentin ihmisoikeustyöstä. Hyvät parlamentin jäsenet, Azerbaidžanin tapaus osoittaa, kuinka tärkeää on olla tarkkanäköinen. Azerbaidžan on entinen Neuvostoliiton satelliittivaltio. Maassa alettiin harjoittaa yksipuolista viljelyä, maa tuhottiin ja alistettiin julman järjestelmän alaisuuteen. Nyt Azerbaidžan on vähitellen kasvamassa kohti demokratiaa. Euroopan neuvoston jäsenenä se on sitoutunut kunnioittamaan ihmisoikeuksia, ja meidän on tuettava sitä näissä pyrkimyksissä.

(Suosionosoituksia)

**Cristian Dan Preda (PPE).** – (RO) Tuen jäsen Posseltin aikaisempaa puheenvuoroa. Samalla haluan pyytää Azerbaidžanin hallitusta kunnioittamaan jokaisen kansalaisensa ilmaisunvapautta ja hylkäämään viipymättä tekaistuihin todisteisiin perustuvat syytteet näitä kahta nuorta miestä vastaan, kuten jäsen Lunacek aiemmin totesi. Näihin toimiin on ryhdyttävä viipymättä, sillä lehdistönvapaus on Azerbaidžanissa heikentynyt äkillisesti kuten Euroopan neuvoston ja Etyjin viimeisimmissä raporteissa todetaan.

Katson myös, että Azerbaidžanin hallituksen on ryhdyttävä näihin toimiin viipymättä, sillä sen on noudatettava Euroopan naapuruuspolitiikan ja itäisen kumppanuuden mukaisia sitoumuksiaan.

Lopuksi haluan vielä sanoa, että olin edellisten puhujien tavoin järkyttynyt tämänpäiväisestä Aminatou Haidarin tapausta koskevasta päätöksestä erityisesti siitä syystä, että hänen kärsimyksensä voitaisiin välttää kehittämällä Marokon ja Espanjan viranomaisten välistä yhteistyötä.

Euroopan parlamentin päätöslauselmasta tuskin olisi ollut haittaa, vaan pikemminkin paljon hyötyä.

**Tadeusz Zwiefka (PPE).** – (PL) Arvoisa puhemies, Azerbaidžanin perustuslain 47 artiklassa säädetään: ”Jokaisella on oikeus mielipiteen- ja sananvapauteen.” Valitettavasti tämä on vain sanahelinää, sillä perustuslakia ei noudateta.

Olen ollut EU:n ja Etelä-Kaukasian parlamentaarisen yhteistyövaliokunnan jäsen viiden vuoden ajan. Vierailin Azerbaidžanissa jokaisen yhteisistunnon aikana. Eräissä asiakirjassa käsitellään sananvapauden periaatteen rikkomista sekä toimittajien ja kustantajien usein tekaistuin perustein tehtyjä pidätyksiä ja sitä, että he eivät saa lääkärinapua sairastuessaan. Eräissä tapauksissa sairastunut toimittaja menehtyi tästä syystä.

Sain kerran tilaisuuden vierailla azerbaidžanilaisissa vankiloissa. Sikäläisten vankiloiden taso on kaukana eurooppalaisesta. Meidän on siis hyvä jaksaa muistuttaa siitä, että Azerbaidžanissa tulee noudattaa perustuslaissa säädettyjä periaatteita.

**Paweł Samecki**, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, Azerbaidžan on Euroopan unionille merkittävä energiantuottaja ja kauttakulkumaa. Sillä on myös huomattava vaikutus Etelä-Kaukasian alueelliseen vakauteen. Azerbaidžan on yksi kuudesta itäiseen kumppanuuteen osallistuvasta valtiosta, ja me pidämme tämän kumppanuuden perustana toimivia yhteisiä arvoja erittäin tärkeinä.

Kumppanuus- ja yhteistyösopimus on ollut voimassa 10 vuoden ajan. Azerbaidžan on kuitenkin ilmaissut olevansa kiinnostunut luomaan Euroopan unioniin läheisempiä suhteita korvaamalla sen assosiaatiosopimuksella.

EU:n ulkoasiainministerit päättivät syyskuussa käynnistää valmistelut assosiaatiosopimusten laatimiseksi Etelä-Kaukasian valtioiden kanssa, ja parhaillaan käydään keskusteluja neuvotteluohjeista myös Azerbaidžanin osalta.

Neuvoston päätöksen mukaisesti neuvottelujen käynnistäminen kaikkien Etelä-Kaukasian valtioiden kanssa edellyttää edistymistä tarvittavien poliittisten vaatimusten täyttämiseksi. Näitä ovat oikeusvaltioperiaate, ihmisoikeuksien kunnioittaminen, markkinatalouden periaatteet sekä kestävä kehitys ja hyvä hallintotapa.

Laadimme vuosittain tarkan ja tasapainoisen arvion kunkin kumppanivaltion edistymisestä Euroopan naapuruuspolitiikan mukaisen toimintasuunnitelmansa toteuttamisessa. Valmistelutyöt vuoden 2009 raportin laatimiseksi on juuri aloitettu.

En halua mennä raportin edelle, mutta esitän kuitenkin joitain huomioita erityisesti perusvapauksia ja ihmisoikeuksia koskevasta tilanteesta. Totesimme vuoden 2008 raportissa, että Azerbaidžan on edistynyt hyvin talouden kehittämisessä, mutta että ihmisoikeuksien, perusvapauksien, demokratian ja oikeusvaltioperiaatteen kunnioittamisen suhteen sen tulokset ovat edelleen vähäisiä.

Sittemmin on valitettavasti tapahtunut jonkin verran kielteistä kehitystä: perustuslakiin on tehty muutoksia, valtion päämiehen valtuuksia koskevat rajoitukset on poistettu ja tänään puheenaiheena olevat kaksi bloginpitäjää on pidätetty ja tuomittu.

Kielteisiin muutoksiin kuuluvat myös ihmisoikeusaktivistien, opposition aktivistien ja toimittajien jatkuva vainoaminen sekä tiedotusvälineiden vapauksien entistä tiukempi rajoittaminen.

Euroopan unioni on ottanut nämä ongelmat puheeksi kaikilla tasoilla lukuisissa tapaamisissaan maan viranomaisten kanssa ja aikoo tehdä niin myös jatkossa. Samalla komissio on ottamassa käyttöön useita välineitä tukeakseen Azerbaidžania uuden sopimuksen haasteisiin vastaamisessa.

Me käytämme ENPI-välineen mukaista tukea. Me tarjoamme kohdennettua tukea osana kattavaa instituutioiden kehittämisohjelmaa. Tähän sisältyy merkittäviä oikeusvaltioperiaatetta ja tuomiovallan riippumattomuutta koskevia osatekijöitä.

Azerbaidžan tulee saamaan tukea myös eurooppalaisen ihmisoikeus- ja demokratia-aloitteen kautta.

Lisäksi me ehdotamme oikeudesta, vapaudesta ja turvallisuudesta sekä ihmisoikeuksista ja demokratiasta vastaavan alivaliokunnan perustamista osana voimassa olevaa kumppanuus- ja yhteistyösopimusta. Se tulee tarjoamaan tärkeän lisäkanavan näkemystemme esittämiseksi.

**Puhemies.** – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskustelujen jälkeen.

### 13. Äänestykset

**Puhemies.** – (DE) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

#### 13.1. Uganda: homoseksuaalisuuden vastainen lainsäädäntöehdotus (äänestys)

### 13.2. Azerbaidžan: ilmaisunvapaus (äänestys)

- Ennen 7 kohdasta toimitettua äänestystä:

**Laima Liucija Andrikiene**, PPE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ehdotan PPE-ryhmän puolesta 7 kohtaan seuraavaa suullista tarkistusta: sanat ”pahoittelee Azerbaidžanin viranomaisten päätöstä olla uusimatta” tulisi korvata sanoilla ”kehottaa Azerbaidžanin viranomaisia uusimaan”. Tekstin pitäisi kuulua seuraavasti: ”kehottaa Azerbaidžanin viranomaisia uusimaan useiden kansainvälisten radioasemien – BBC World Service, Voice of America ja Radio Free Europe/Radio Liberty – lähetyslupia...” ja niin edelleen.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

### 14. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

### 15. Pyyntö parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämiseksi: ks. pöytäkirja

### 16. Valtakirjojen tarkastus: ks. pöytäkirja

### 17. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpanot: ks. pöytäkirja

### 18. Täytäntöönpanotoimenpiteet (työjärjestyksen 88 artikla): ks. pöytäkirja

### 19. Tiettyjä asiakirjoja koskevat päätökset: ks. pöytäkirja

### 20. Luetteloon kirjatut kirjalliset kannanotot (työjärjestyksen 123 artikla): ks. pöytäkirja

### 21. Tämän istuntojakson aikana hyväksytyjen tekstien edelleen välittäminen: ks. pöytäkirja

### 22. Seuraavien istuntojen aikataulu: ks. pöytäkirja

### 23. Istuntokauden keskeyttäminen

**Puhemies.** – (DE) Hyvät parlamentin jäsenet, vuoden viimeinen istuntojakso päättyy tähän. Olen ilahtunut, että uudet jäsenet ovat päässeet kuluneina kuukausina asettumaan hyvin taloksi. Toivotan teille kaikille Hyvää Joulua ja menestystä vuodelle 2010. Toivon, että vuoden 2010 päättyessä te voitte kaikki sanoa sen olleen hyvä vuosi.

Julistan Euroopan parlamentin istuntojakson keskeytetyksi.

(Istunto päättyi klo 16.10.)



## LIITE (Kirjalliset vastaukset)

### KOMISSIOLLE ESITETTÄVÄT KYSYMYKSET

**Nikolaos Chountisin laatima kysymys nro 20 (H-0432/09)**

**Aihe: Kansallisen strategisen viitekehyksen uudelleentarkastelu kriisin aikana**

Maa- ja maatalousalan kriisi on luonut jäsenvaltioiden finanssipolitiikkaa ja kehityspolitiikan suunnittelua koskevia uusia tarpeita ja painopistealueita.

Näin ollen monien jäsenvaltioiden on suunniteltava uudelleen ohjelmia ja toimia samoin kuin kansallisen strategisen viitekehyksensä rahoitusjärjestelmä.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

Harkitseeko se ehdotuksia, joilla helpotettaisiin jäsenvaltioiden mahdollisuuksia ajantasaistaa Euroopan unionin yhteisrahoittamia ohjelmia? Tutkiiko se muutoksia kansallisten strategisten viitekehysten rahoitusjärjestelmiin auttaakseen jäsenvaltioita, joista suurimmalla osalla on kriisistä aiheutuvia valtavia julkisen talouden ongelmia?

#### Vastaus

Komissio hyväksyi talouskriisin vuoksi marraskuussa 2008 maailmanlaajuisen strategian<sup>(1)</sup>, jossa korostetaan jälleen kerran, että elvytystoimissa on keskityttävä tiettyihin ennalta määriteltyihin painopisteisiin, joilla nopeutetaan kasvu- ja työllisyystavoitteiden saavuttamista. Nämä tavoitteet investoimisesta ihmisiin, yrityksiin, tutkimukseen ja infrastruktuuriin vastaavat pitkälti koheesiopolitiikan tavoitteita ja niiden perusteella laadittuja yksittäisten jäsenvaltioiden kehittämisohjelmia.

Koska koheesiopolitiikan ensisijaisena tavoitteena on jouduttaa kyseisten ohjelmien toteuttamista, nopeuttaa rahoituksen päättymistä tuensaajille ja yksinkertaistaa sääntöjen soveltamista, sillä on vastattu kriisin synnyttämiin uusiin tarpeisiin ja painopisteisiin kahden asiakokonaisuuden perusteella.

Rakennerahastojen lainsäädäntökehykseen on ensinnäkin tehty muutoksia, joilla on nopeutettu investointeja ja helpotettu ohjelmien toteuttamista. Muutosten ansiosta jäsenvaltioille voitiin maksaa yli 6 miljardia euroa lisäennakoita vuonna 2009, mikä vaikutti merkittävästi budjettirajoitteisiin, joita kriisi on niille aiheuttanut. Jäsenvaltiot ovat myös merkittävästi yksinkertaistaneet sovellettavia sääntöjä, helpottaneet rakennerahastovarojen saatavuutta ja mahdollistaneet uusia investointikohteita. Komissio on myös tehnyt lisää ehdotuksia mukauttaakseen sääntöjä vielä enemmän kriisin vaikutukseen ja jäsenvaltioiden rahoitustarpeisiin. Ehdotukset ovat parhaillaan lainsäädäntöprosessissa, ja ne on tarkoitus hyväksyä vuoden 2010 alussa.

Komissio on lisäksi ryhtynyt laatimaan jäsenvaltioille ehdotuksia, jotka eivät ole lainsäädännöllisesti sitovia, sekä suosituksia nopeuttaakseen ohjelmien toteutusta. Rakennerahastoihin sovellettavaan lainsäädäntökehykseen sisällytetyt ominaisuudet mahdollistavat kehittämisohjelmien (toimenpideohjelmien) mukuttamisen tai virallisen muuttamisen niin, että ne ilmentävät muuttuneita olosuhteita tai vastaavat niihin.

Komissio on tässä yhteydessä kehottanut jäsenvaltioita tutkimaan mahdollisuutta muuttaa painopisteitä ja tavoitteita, jotta menot voitaisiin keskittää Euroopan elvytysstrategiassa määritetyille kasvualueille. Olemassa olevien ohjelmien strateginen lähestymistapa ja laajuus tarjoavat jo paljon joustavuutta nykyisten toimenpideohjelmien mukauttamiseksi erityistarpeisiin. Rakennerahastojen alaisuudessa toteutetuissa jäsenvaltioiden toimenpideohjelmissa keskitytään jo nyt paljolti kasvu- ja työllisyyttä koskevan unionin uudistetun Lissabonin strategian painopistealoihin: ihmisiin, yrityksiin, tutkimukseen ja innovointiin sekä vihreämpään talouteen. Finanssikriisi ei suinkaan ole poistanut tavoitteita, joita kyseisten painopisteiden avulla on tarkoitus saavuttaa, vaan niistä on nyt tullut jopa aiempaa kiireellisempiä. Mikäli jäsenvaltiot keskittyvät strategioissaan soveltuihin painopisteisiin, niillä on paremmat mahdollisuudet selviytyä nykyisestä kriisistä jopa voimakkaampina.

<sup>(1)</sup> Euroopan talouden elvytysuunnitelma, KOM(2008)0800 lopullinen.

Koheesiopolitiikka voi tarjota tärkeää tukea ja vakaata rahoitusta julkisille laitoksille sekä paikallisille ja alueellisille elvytysstrategioille. Ohjelmajohtajat voivat periaatteessa mukauttaa menojen ja täytäntöönpanon suhteellista vauhtia eri painopisteissä ja tuensaajaryhmissä tai korvata hankkeita täydentävillä toimenpiteillä, jotka on räätälöity välittömiin tarpeisiin. Lainsäädäntökehyksen tarjoama joustomahdollisuus olisi hyödynnettävä täysimääräisesti, jotta kaikki koheesiopoliittiset varat voitaisiin saada täysin käyttöön jäsenvaltioiden ja alueiden elvytystoimien tukemiseksi.

Nykyistä taloudellista tilannetta voitaisiin lisäksi käyttää perusteena toimenpideohjelmien muuttamiseen. Komissio tarkastelee yhdessä jäsenvaltioiden kanssa toimenpideohjelmiin mahdollisesti tehtäviä varhaisia muutoksia, joita tarvitaan täyttämään uusia tarpeita, yksinkertaistamaan toteutusta ja nopeuttamaan vahvistettujen painopisteiden saavuttamista. Nykyinen lainsäädäntö edellyttää, että tällaisessa tapauksessa ohjelmaan tehdään virallinen tarkistus asetuksen (EY) N:o 1083/2006 33 artiklan mukaisesti. Kyseisen säännöksen mukaan mahdolliset muutokset toimenpideohjelman tekstiin tai toimenpideohjelmaa koskevaan komission päätökseen edellyttävät virallista muutospäätöstä, joka tulee voimaan sen tekoajankohtana. Jos muutos kuitenkin koskee uusia menoja, sitä sovelletaan taannehtivasti siitä päivästä lähtien, jolloin pyyntö toimenpideohjelman tarkistamisesta on esitetty komissiolle.

Asetuksen (EY) N:o 1083/2006 nykyisessä 48 artiklassa säädetään lisäksi, että ennen toimenpideohjelman muuttamista on tehtävä arviointi, joka osoittaa toimenpideohjelman tarkistustarpeen. Tämä asia sisältyy kuitenkin komissio tekemään ehdotuksen asetuksen (EY) N:o 1083/2006 muuttamisesta. Asetuksen 48 artiklaa koskevassa muutosehdotuksessa selvennetään, että toimenpideohjelman tarkistuksen perusteena voidaan arvioinnin sijaan käyttää myös muita tiedonlähteitä. Asetuksen mukaan komission on tehtävä päätös tarkistuksesta kolmen kuukauden määräajassa.

Koska toimenpideohjelmien tarkistaminen ei asetuksen (EY) N:o 1083/2006 33 artiklan 3 kohdan nojalla edellytä kansallista strategista viitekehystä koskevan komission päätöksen tarkistamista, kyseisiä strategioita ei tarvitse muuttaa.

Jäsenvaltioiden strategioihin tehdyt suuret muutokset on kuitenkin sisällytettävä asetuksen (EY) N:o 1083/2006 29 artiklan mukaisiin jäsenvaltioiden strategiaan kertomuksiin.

\*  
\* \*

### **Georgios Papanikolaoun laatima kysymys nro 21 (H-0429/09)**

#### **Aihe: Lissabonin sopimus ja EU:n viestintäpolitiikka**

Lissabonin sopimus aiheuttaa merkittäviä muutoksia EU:n rakenteen ja toiminnan lisäksi myös kansalaisten elämään. Asianmukainen tiedottaminen kansalaisille on epäilemättä vaikea toteuttaa. Sen merkitys on ilmeinen, kun otetaan huomioon usein ilmaistu huoli siitä, että kansalaisille tiedotetaan riittämättömästi EU-asioista. Tehokkaan viestinnän puuttuessa EU:n kansalaisilla ei näytä olevan tietoa uuden sopimuksen määräyksistä eivätkä he ole täysin sisäistäneet sopimuksen aiheuttamia muutoksia heidän jokapäiväiseen elämäänsä.

Kysyn arvoisalta komission jäseneltä, olemmeko viestinnän näkökulmasta onnistuneet tyydyttävällä tavalla saamaan EU:n kansalaiset tietoisiksi EU:n rakenteisiin aiheutuvista muutoksista? Lopuksi katsotteko, että asiaa koskeva tiedottaminen EU:n kansalaisille on riittävää, ja mitkä kvantitatiiviset tiedot vahvistavat tämän seikan? Jos se ei ole riittävää, tarvitaanko lisätoimia ja millaisia näiden toimien tulisi olla?

#### **Vastaus**

Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä Lissabonin sopimuksen laajasta vaikutuksesta. Tarjotakseen konkreettista ja selkeää tietoa uudesta sopimuksesta komissio on asettanut Europa-sivustolla<sup>(2)</sup> saataville kysymyksiä ja vastauksia sekä uuden sopimuksen konsolidoidun tekstin. Lisäksi komissio on laatinut uudesta sopimuksesta kansalaisille tiivistelmän nimeltä "Tietoa Lissabonin sopimuksesta", jossa esitetään selkeästi ja konkreettisesti, mitä muutoksia uusi sopimus tuo mukanaan. Opas on saatavilla kaikilla Euroopan unionin 23 virallisella kielellä, ja sitä on jaettu kaikkiin jäsenvaltioihin. Myös EUROPE DIRECT -palvelu vastaa päivittäin kansalaisten kysymyksiin siitä, mitä seurauksia Lissabonin sopimuksella on ja miten kansalaiset voivat osallistua prosessiin. Esimerkiksi 2 814 kansalaista on saanut

<sup>(2)</sup> [http://europa.eu/lisbon\\_treaty/index\\_fi.htm](http://europa.eu/lisbon_treaty/index_fi.htm)

vastauksen sopimusta koskevaan tiedusteluunsa sen jälkeen, kun Lissabonin sopimus allekirjoitettiin joulukuussa 2007.

Kun Lissabonin sopimus on nyt voimassa, meidän on keskitettävä huomiomme siihen, miten se saadaan palvelemaan kansalaisten etuja. Tämä onkin juuri yksi vuodelle 2010 laadituista toimielinten yhteisistä viestinnän painopisteistä, joista keskusteltiin ja päästiin laajaan yksimielisyyteen toimielinten tiedotusyhteistyöryhmän kokouksessa (24. marraskuuta 2009). Edellä mainitun viestintämateriaalin lisäksi komissiossa valmistellaan uutta multimediatuotepakettia, joka sisältää modulaarisen audiovisuaalisen dokumenttiohjelman, opetusmateriaaleja opettajille ja opiskelijoille sekä työvälineitä tiedottajille. Tuotepakettia täydennetään uudella mediakampanjalla. Lisäksi EU:n toimintaa ja sen politiikkoja esitteleviä perusviestinnän tuotteita päivitetään Lissabonin sopimuksen aiheuttamien muutosten esiin tuomiseksi.

Komissio jatkaa myös toimiaan, joiden tarkoituksena on saada kansalaiset tehokkaasti mukaan sopimuksen täytäntöönpanoon. Konkreettisen osallistumismahdollisuuden tarjoaa kansalaisaloitetta koskeva julkinen kuuleminen, jossa miljoona kansalaista voi pyytää komissiota esittämään toimintaehdotuksia. Kansalaiset voivat parhaillaan esittää näkemyksiään siitä, miten kansalaisaloitteen pitäisi toimia käytännössä. Komissio ottaa huomioon nämä näkemykset laatiessaan kansalaisaloitetta koskevan asetusehdotuksen, jonka Euroopan parlamentti ja neuvosto myöhemmin hyväksyvät.

\*  
\* \*

### **Gay Mitchellin laatima kysymys numero 22 (H-0437/09)**

#### **Aihe: Kansalaisille tiedottaminen Euroopan komission myöntämistä tuista**

Vaalipiirini jäsenet kysyvät minulta usein, voivatko he itse tai hanke, jossa he ovat mukana, saada Euroopan komissiolta joko rahallista tai logistista tukea. Komission verkkosivuilla on runsaasti hyvää kansalaisille tarkoitettua tietoa, mutta sivuilta on vaikea löytää tarkkaa tietoa siitä, mitä komissio voi tai ei voi tehdä kansalaisten tukemiseksi tällä tavalla.

Mihin toimiin komission jäsen voi ryhtyä parantaakseen Euroopan kansalaisille tiedottamista edellä kuvatulla alalla? Voisiko komissio harkita verkkosivua ja kyselyihin vastaamiseen erikoistunutta henkilöstöä, jotta komission tuen hakeminen saataisiin niin helpoksi ja yksinkertaiseksi kuin mahdollista?

#### **Vastaus**

Euroopan unioni rahoittaa ja avustaa monenlaisia hankkeita ja ohjelmia. Kysymyksiä ja vastauksia avustuksen hakemisesta sekä tietoa EU:n tarjoamista rahoitusmahdollisuuksista on kansalaisten saatavilla Europa-sivustolla:

[http://europa.eu/policies-activities/funding-grants/index\\_fi.htm](http://europa.eu/policies-activities/funding-grants/index_fi.htm)

EU:n kansalaiset voivat hakea avustuksia virallisen menettelyn mukaisesti. He voivat halutessaan pyytää menettelyn osalta apua omassa maassaan toimivalta komission edustustolta. Tietoa parhaillaan haettavista avustuksista on saatavilla myös jäsenvaltioissa toimivien komission edustustojen verkkosivustoilla:

[http://ec.europa.eu/represent\\_fi.htm](http://ec.europa.eu/represent_fi.htm)

\*  
\* \*

### **Hans-Peter Martinin laatima kysymys numero 23 (H-0456/09)**

#### **Aihe: Tiedotuskampanjat ja julkisuustyö**

Komission jäsen Margot Wallström jättää pian virkansa. Häntä pyydetään laajan kokemuksensa perusteella vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

Mistä virheistä komission jäsen varoittaa seuraajaansa?

Millä aloilla hänen mielestään on suurin tarve toimia tulevina vuosina?

Millä alalla hän toimisi nyt toisin? Oliko Irlannissa toteutettu Lissabon-kampanja hänen menestyksekkäin saavutuksensa?

**Vastaus**

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään ystävällisesti hakemaan kysymyksiinsä vastauksia hiljattain ilmestyneestä julkaisusta "Engaging citizens - Five years as European Commissioner for Institutional Relations and Communication Strategy", jossa esitetyt tärkeimmät toimet voidaan tiivistää seuraavasti: on kuunneltava tarkemmin kansalaisten näkemyksiä ja huolenaiheita, on tiedotettava paremmin siitä, miten päätökset ja aloitteet vaikuttavat heidän päivittäiseen elämäänsä ja on matkustettava paikan päälle ja luotava tiiviimpiä yhteyksiä ihmisiin keskustelemalla heidän kanssaan heidän omilla asuinpaikkakunnillaan.

[http://ec.europa.eu/commission\\_barroso/wallstrom/pdf/engaging-citizens\\_en.pdf](http://ec.europa.eu/commission_barroso/wallstrom/pdf/engaging-citizens_en.pdf)

\*  
\* \*

**Bernd Posseltin laatima kysymys nro 24 (H-0426/09)****Aihe: Energiariippuvuus Venäjästä**

Miten komissio arvioi EU:n pyrkimyksiä vähentää energiariippuvuuttaan Venäjästä, ja millaisena se näkee lähitulevaisuuden käytännössä?

**Vastaus**

Venäjältä Ukrainan kautta kulkevan kaasuvirran keskeytymisen aiheuttama kaasukriisi tammikuussa 2009 osoitti, miten haavoittuvaisia Euroopan unioni ja erityisesti tietyt jäsenvaltiot ovat energiavarmuuden ja tuontien energiariippuvuuden osalta. Sen jälkeen on edistytty energiainfrastruktuurien, energiaverkkoyhteyksien ja kriisinhallintamekanismien kehittämisessä. Komissio on pyytänyt asianomaisia toimijoita ryhtymään kiireellisesti tarvittaviin lisätoimiin.

Euroopan unioni ja Venäjä allekirjoittivat 16. marraskuuta 2009 yhteisymmärryspöytäkirjan energia-alan varhaisvaroitusjärjestelmästä, jossa varaudutaan arvioimaan jo varhaisessa vaiheessa maakaasun, öljyn ja sähkön tarjontaan ja kysyntään liittyviä mahdollisia riskejä ja ongelmia sekä ennaltaehkäisemään hätätilanteita tai niiden uhkia ja reagoimaan niihin nopeasti. Varhaisvaroitusjärjestelmässä on tältä osin pyrittävä välttämään tammikuun 2009 kaltaisten kaasukriisien toistuminen kehittämällä hätätilanteiden ennaltaehkäisyä ja ratkaisua ja ottamalla tarvittaessa kolmansia osapuolia mukaan järjestelmään. Komissio pitää lisäksi erittäin tärkeänä, että EU:n ja Venäjän energia-alan suhteet perustuvat avoimeen ja ennakoitavissa olevaan kahdensiväliseen lainsäädäntökehykseen, ja pyrkii sen vuoksi sisällyttämään tätä koskevia tehokkaita määräyksiä neuvoteltavana olevaan uuteen sopimukseen.

Komissio seuraa vastedeskin hyvin tiiviisti, miten Venäjän ja Ukrainan väliset suhteet kehittyvät kaasumaksujen osalta. Komissio havaitsee hienoista edistymistä sen infrastruktuuria koskevan yhteisen julkilausuman täytäntöönpanossa, joka annettiin Ukrainan kaasun kauttakulkujärjestelmän uudenaikaistamista käsitelleessä kansainvälisessä investointikonferenssissa maaliskuussa 2009. Komission ja Ukrainan viranomaisten välillä on pidetty useita kokouksia, ja Ukrainan kaasun kauttakulkujärjestelmän kokonaissuunnitelmassa määritettyjen ensisijaisten hankkeiden yksityiskohtia tarkastellaan parhaillaan kansainvälisissä rahoituslaitoksissa. Komissio tekee myös tiivistä yhteistyötä Ukrainan viranomaisten kanssa varmistaakseen, että nämä ryhtyvät konferenssin yhteisessä julkilausumassa esiin tuotuihin välttämättömiin uudistuksiin, jotta kansainväliset rahoituslaitokset voisivat tarjota niihin tarvittavaa taloudellista tukea.

Infrastruktuurien kehittämistyö on edennyt merkittävästi viime kuukausien aikana, kuten seuraavat esimerkit osoittavat.

Komissio ja Itämeren alueen kahdeksan jäsenvaltiota allekirjoittivat kesäkuussa 2009 energiayhteyksiä käsittelevää suunnitelmaa koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan, joka on merkittävä askel Itämeren alueen ja EU:n muiden alueiden välisten yhteyksien parantamiseksi.

Heinäkuussa 2009 allekirjoitettiin hallitustenvälinen Nabucco-sopimus, joka on merkittävä askel Kaspianmeren alueelta eteläisen käytävän kautta kulkevien kaasutoimitusten monipuolistamisessa.

Parhaillaan pannaan täytäntöön asetusta yhteisön rahoitustukea energia-alan hankkeille koskevasta talouden elvytysohjelmasta, josta myönnetään lähes neljä miljardia euroa kaasu- ja sähköverkkojen yhteenliittämistä, merituulivoimaa sekä hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia koskeviin hankkeisiin. Komissio toivoo voivansa allekirjoittaa ensimmäiset avustussopimukset vuoden 2010 loppuun mennessä.

Välimeren kaasu- ja sähköverkkojen yhteenliittäminen on edennyt niin, että vuonna 2010 voidaan tehdä konkreettisia aloitteita.

Komissio teki heinäkuussa 2009 kaasunsaannin turvaamista koskevan asetusehdotuksen, jolla pyritään tarjoamaan tehokas lainsäädäntökehys kriisitilanteita varten. Ehdotuksesta keskusteltiin hiljattain pidetyssä energianeuvoston kokouksessa, ja komissio toivoo, että siitä päästään poliittiseen yksimielisyyteen Espanjan toimiessa EU:n puheenjohtajana.

Euroopan unioni on tiivistämässä suhteitaan tärkeimpiin energiakumppaneihinsa. Hiljattain perustettiin esimerkiksi EU:n ja Yhdysvaltain välinen ministeritason energianeuvosto, ja komissio toivoo voivansa allekirjoittaa energiaa koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan Irakin kanssa tämän vuoden loppuun mennessä. Pöytäkirjaan on määrä sisältyä tärkeitä infrastruktuuria koskevia osia.

Energiavarmuus on epäilemättä tärkeä asiakysymys ja säilyy seuraavan komissionkin tärkeimpänä haasteena.

\*  
\* \*

### **Marian Harkinin laatima kysymys numero 25 (H-0428/09)**

#### **Aihe: Uusiutuvaa energiaa koskevat EU:n tavoitteet**

Uusiutuvien energialähteiden käyttöä koskevan eurooppalaisen lainsäädännön käyttöönotto on tärkeä toimenpide, jolla EU pyrkii varmistamaan, että jäsenvaltiot toteuttavat toimia, joilla turvataan vakaa poliittinen kehys uusiutuvien energialähteiden käytölle. Komission tuore tilanneselvitys kuitenkin osoittaa, että joillakin jäsenvaltioilla on vaikeuksia saavuttaa asetettu tavoite, jonka mukaan 5,75 prosenttia liikennealalla käytettävästä energiasta on saatava uusiutuvista lähteistä vuoteen 2010 mennessä. Voiko komissio kertoa, mitä toimia se on toteuttanut lisätäksään biopolttoaineiden tuotantoa EU:ssa? Mihin toimiin komissio aikoo erityisesti ryhtyä varmistaakseen, että esimerkiksi Irlanti ja muut maat, jotka ovat tällä hetkellä jäljessä 5,75 prosentin tavoitteen saavuttamisessa, ottavat biopolttoaineiden tuotannon edistämiseksi käyttöön uusia, pienyrityksiä ja maatalousalaa houkuttelevia kannustimia?

#### **Vastaus**

Komissio voi vahvistaa, että liikenteen biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä annetulla direktiivillä 2003/30/EY asetettua ohjeellista tavoitetta, jonka mukaan 5,75 prosenttia liikennealalla käytettävästä energiasta on saatava uusiutuvista lähteistä, ei todennäköisesti saavuteta EU:n tasolla. Sitä ei saavuteta siitäkään huolimatta, että biopolttoaineiden käyttö lisääntyy EU:ssa nopeasti ja nousi vuoden 2003 0,5 prosentista noin 3,3 prosenttiin vuonna 2008. Nykyinen lainsäädäntökehys ei kuitenkaan anna Euroopan komission käyttöön tehokkaita keinoja varmistua siitä, että jäsenvaltiot saavuttavat tavoitteensa. Komissio on aloittanut direktiivin noudattamatta jättämisen vuoksi jäsenvaltioita vastaan 62 rikkomusmenettelyä vuoden 2005 jälkeen, mutta suurin osa menettelyistä koskee raportointivelvoitteiden laiminlyöntiä tai direktiivin viitearvojen mukaisten kansallisten tavoitteiden asettamatta jättämistä.

Tämä oli yksi syy siihen, että komissio ehdotti neuvostolle ja parlamentille uutta uusiutuvien energialähteiden edistämistä koskevaa direktiiviä, jossa asetetaan oikeudellisesti sitova tavoite uusiutuvalla energialle ja liikennealalla käytettävälle uusiutuvalla energialle. Tämä uusi direktiivi 2009/28/EY tarjoaakin vahvemman lainsäädäntökehysten uusiutuvien energialähteiden käytölle liikenteessä: siinä muutetaan ohjeellinen tavoite sitovaksi ja ulotetaan se koskemaan biopolttoaineiden lisäksi kaikkea uusiutuvaa energiaa, kuten sähköä. Lisäksi vuoteen 2020 mennessä saavutettava tavoite korotetaan siinä 10 prosenttiin.

Direktiivissä asetetaan myös biopolttoaineille kestävyyskriteerejä. Niiden on täyttyvä, jotta biopolttoaineet voidaan laskea mukaan pakolliseen tavoitteeseen ja jotta ne voidaan ottaa tukijärjestelyjen piiriin. Kestävyyskriteereitä ovat muun muassa biopolttoaineilla saavutettava kasvihuonekaasupäästövähennysten pakollinen vähimmäistaso, biologiselta monimuotoisuudeltaan rikkaiden maa-alueiden suojelu ja metsäkadon estäminen.

Komissio on tietoinen siitä, että monet jäsenvaltiot ovat jäljessä 5,75 prosentin tavoitteen saavuttamisesta. Jäsenvaltioiden velvollisuutena on kuitenkin ottaa käyttöön kannustimia, joita tarvitaan uusiutuvan energian tuotannon tai käytön edistämiseksi. Jäsenvaltioiden kannattaa omien etujensa nimissä ottaa käyttöön tarkoituksenmukaisia kansallisia tukitoimenpiteitä, jotta ne voisivat saavuttaa paremmin tavoitteen liikenteessä käytettävän uusiutuvan energian osuuden nostamisesta 10 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä.

Jäsenvaltioiden on saatettava uusiutuvaa energiaa koskeva uusi direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöään joulukuuhun 2010 mennessä. Jo ensi vuoden kesäkuun loppuun mennessä jäsenvaltioiden on kuitenkin toimitettava komissiolle kansalliset uusiutuvaa energiaa käsittelevät toimintasuunnitelmansa, joissa selvitetään yksityiskohtaisesti, miten jäsenvaltiot aikovat saavuttaa liikenteessä käytettävälle uusiutuvalla energialle asetetun 10 prosentin tavoitteen ja muut tavoitteensa. Toimintasuunnitelmat arvioidaan komissiossa, ja se ja ryhtyy tarvittaessa toimiin käynnistämällä muun muassa rikkomusmenettelyjä niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät toimita suunnitelmiaan direktiivin vaatimusten mukaisesti.

\*  
\* \*

#### **Silvia-Adriana Țicău** laatima kysymys numero 26 (H-0441/09)

#### **Aihe: Energia- ja ilmastopaketin täytäntöönpanon eteneminen ja siihen sisältyvien toimien toteuttaminen**

Joulukuussa 2008 hyväksytyssä energia- ja ilmastopaketissa veloitetaan jäsenvaltiot vähentämään päästöjään 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä. Jos Kioton jälkeinen sopimus saadaan aikaan, luku on 30 prosenttia. Vuoteen 2020 mennessä 20 prosenttia käytettävästä energiasta on oltava peräisin uusiutuvista energialähteistä. Näiden tavoitteiden saavuttaminen edellyttää päästöjen vähentämistä paljon energiaa kuluttavilla teollisuudenaloilla samoin kuin liikenteen ja rakennusten alalla. Energia- ja ilmastopaketissa asetetut tavoitteet edellyttävät eurooppalaisten yritysten uudenaikaistamista, liikenteen ja rakennusten energiatehokkuuden lisäämistä sekä hiilen geologista varastointia.

Voiko komissio kertoa, miten täytäntöönpano etenee ja mitä energia- ja ilmastopaketin toimia on toteutettu ja onko alkuperäiseen aikatauluun tullut viivästyksiä?

#### **Vastaus**

Uusiutuvaa energiaa koskeva direktiivi<sup>(3)</sup>, joka on osa energia- ja ilmastopakettia, on saatettava osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä 5. joulukuuta 2010 mennessä. Direktiivin 4 artiklan mukaan kunkin jäsenvaltion on vahvistettava kansallinen uusiutuvaa energiaa käsittelevä toimintasuunnitelma ja toimitettava sen komissiolle viimeistään 30. kesäkuuta 2010. Kansallisten uusiutuvaa energiaa käsittelevien toimintasuunnitelmien laadinnassa on käytettävä komission 30. kesäkuuta 2009 vahvistamaa mallia, josta säädetään direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä VI. Jotta jäsenvaltiot saisivat apua kansallisten uusiutuvaa energiaa käsittelevien toimintasuunnitelmien laadinnassa, direktiivissä vaaditaan myös, että kunkin jäsenvaltion on julkaistava ja toimitettava komissiolle viimeistään 31. joulukuuta 2009 asiakirja siitä, miten ne aikovat käyttää direktiivissä säädettyjä yhteistyömekanismeja. Komissio ei aio poiketa tästä aikataulusta. Komissiossa valmistellaan parhaillaan myös biopoltoaineiden kestävyyttä koskevia täytäntöönpanotoimenpiteitä.

Tarkistetun päästökauppadirektiivissä<sup>(4)</sup> säädetään lukuisten täytäntöönpanotoimenpiteiden vahvistamisesta. Moniin niistä sovelletaan valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä. Täytäntöönpanoa koskeva työ alkoi komissiossa välittömästi sen jälkeen, kun ilmasto- ja energiapaketti hyväksyttiin joulukuussa 2008. Ensimmäinen toimenpide eli päätös sellaisten toimialojen ja toimialojen osien luettelosta, joiden katsotaan altistuvan merkittävän hiilivuodon riskille, tehdään aikataulun mukaisesti joulukuun 2009 loppuun mennessä. Muiden komissiolle delegoitujen päätösten valmistelutyö on hyvää vauhtia käynnissä.

Vastuunjakopäätöksen<sup>(5)</sup> mukaisesti on vahvistettava neljä täytäntöönpanotoimenpidettä, joihin kaikkiin sovelletaan valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä. Täytäntöönpanoa koskeva työ alkoi komissiossa välittömästi sen jälkeen, kun ilmasto- ja energiapaketti hyväksyttiin joulukuussa 2008, ja valmistelut ovat hyvää vauhtia käynnissä.

(3) Direktiivi 2009/28/EY uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä, EUVL L 140, 5.6.2009.

(4) Direktiivi 2009/29/EY direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppaa koskevan yhteisön järjestelmän parantamiseksi ja laajentamiseksi, EUVL L 140, 5.6.2009.

(5) Päätös N:o 406/2009/EY jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisvelvoitusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä, EUVL L 140, 5.6.2009.

Hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia koskevaan direktiiviin<sup>(6)</sup> ei sisälly täytäntöönpanotoimenpiteitä, mutta siinä kehoitetaan komissiota laatimaan ohjeita kolmeen kysymykseen. Ohjeiden laadintatyö on hyvää vauhtia käynnissä.

Energia- ja ilmastopakettissa asetettuun energiatehokkuustavoitteeseen liittyvät rakennusten energiatehokkuusdirektiivi<sup>(7)</sup>, energiapalveludirektiivi<sup>(8)</sup>, yhteistuotantodirektiivi<sup>(9)</sup>, ekosunnitteludirektiivi<sup>(10)</sup> (sitä koskevat täytäntöönpanotoimenpiteet) ja energiankulutusmerkintöjä koskeva direktiivi<sup>(11)</sup> on joko jo pantu täytäntöön tai niiden täytäntöönpano on parhaillaan käynnissä. Kaikissa näissä direktiiveissä vaaditaan jäsenvaltioita julkaisemaan ja toimittamaan komissiolle asiaa koskevat lakinsa kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle asetettuihin määräaikoihin mennessä. Komissio ei aio poiketa tästä aikataulusta. Lisäksi 20-20-20-tavoitteita koskevan yhdenmetyt energia- ja ilmastomuutospolitiikan<sup>(12)</sup> jatkotoimina on laadittu Toinen strateginen energiakatsaus<sup>(13)</sup>, jossa esitetään joitakin uusia komission energiatehokkuusaloitteita, kuten ehdotus energiankulutusmerkintöjä ja rakennusten energiatehokkuutta koskevien direktiivien uudelleenlaatimisesta ja ehdotus renkaiden merkitsemisestä. Rakennusten energiatehokkuusdirektiivin uudelleenlaatimista koskevaa ehdotusta aikaistettiin vuodelta siitä, mitä komissio oli ilmoittanut vuonna 2006 julkaistussa energiatehokkuuden toimintasuunnitelmassa<sup>(14)</sup>, koska haluttiin varmistaa, että energia- ja ilmastomuutospaketin tavoite saavutettaisiin ajoissa. Kahdesta uudelleenlaadittavasta direktiivistä ja renkaiden merkitsemistä koskevan asetuksen vahvistamisesta hiljattain aikaansaatu poliittinen yksimielisyys on todellinen saavutus ja osoittaa, että kunnianhimoiselle energiatehokkuuspolitiikalle on voimakasta poliittista tahtoa.

\*  
\* \*

#### **Brian Crowleyn laatima kysymys numero 27 (H-0464/09)**

##### **Aihe: Uusiutuva energia**

Mitä aloitteita komissio harjoittaa uusiutuvien energialähteiden alalla Euroopan ilmastomuutosta koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi ja uusien työpaikkojen luomiseksi entistä vihreämmässä ja älykkäämmässä taloudessa?

##### **Vastaus**

Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annettu direktiivi<sup>(15)</sup>, joka on osa aiemmin vuonna 2009 hyväksyttyä energia- ja ilmastopakettia, on saatettava osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä viimeistään 5. joulukuuta 2010. Direktiivin antamisen jälkeen on nyt keskitytty sen täysimääräiseen ja asianmukaiseen täytäntöönpanoon jäsenvaltioissa. Direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa vaaditaankin, että kukin jäsenvaltio toimittaa kansallisen uusiutuvaa energiaa käsittelevän toimintasuunnitelmansa komissiolle viimeistään 30. kesäkuuta 2010. Komissio hyväksyi 30. kesäkuuta 2009

<sup>(6)</sup> Direktiivi 2009/31/EY hiilidioksidin geologisesta varastoinnista ja neuvoston direktiivin 85/337/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2000/60/EY, 2001/80/EY, 2004/35/EY, 2006/12/EY ja 2008/1/EY ja asetuksen (EY) N:o 1013/2006 muuttamisesta, EUVL L 140, 5.6.2009.

<sup>(7)</sup> Direktiivi 2002/91/EY rakennusten energiatehokkuudesta, EUVL L 1, 4.1.2003.

<sup>(8)</sup> Direktiivi 2006/32/EY energian loppukäytön tehokkuudesta ja energiapalveluista, EUVL L 114, 27.4.2006.

<sup>(9)</sup> Direktiivi 2004/8/EY hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämisestä sisämarkkinoilla, EUVL L 52, 21.2.2004.

<sup>(10)</sup> Direktiivi 2009/125/EY energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista, EUVL L 285, 31.10.2009.

<sup>(11)</sup> Direktiivi 92/75/ETY kodinkoneiden energian ja muiden voimavarojen kulutuksen osoittamisesta merkinnöin ja yhdenmukaisin tuotetiedoin, EUVL L 297, 13.10.1992, s. 16–19.

<sup>(12)</sup> Komission tiedonanto – Energiapolitiikka Euroopalle, KOM(2007)0001 lopullinen, julkaistu 10.1.2007.

<sup>(13)</sup> Komission tiedonanto – Toinen strateginen energiakatsaus: energian toimitusvarmuutta ja energia-alan solidaarisuutta koskeva EU:n toimintasuunnitelma, SEC(2008) 2870, SEC(2008) 2871, SEC(2008) 2872 ja KOM/2008/0781 lopullinen, julkaistu 13.11.2008.

<sup>(14)</sup> Komission tiedonanto – Energiatehokkuuden toimintasuunnitelma: Mahdollisuuksien toteuttaminen, SEC(2006) 1173, SEC(2006)1174, SEC(2006)1175 ja KOM(2006)0545 lopullinen, julkaistu 19.10.2006.

<sup>(15)</sup> Direktiivi 2009/28/EY – EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16.

sitovan mallin<sup>(16)</sup>, jonka mukaisesti jäsenvaltioiden on laadittava suunnitelmansa. Kun kansalliset toimintasuunnitelmat on toimitettu komissiolle, se arvioi ne ja tarkistaa, että niissä noudatetaan direktiivissä asetettuja kansallisia ja eurooppalaisia tavoitteita.

Samaisessa energia- ja ilmastopaketissa vaadittiin myös panemaan täytäntöön strateginen energiateknologiasuunnitelma (SET-suunnitelma)<sup>(17)</sup> sellaisten energiateknologisten edistysaskeleiden tukemiseksi, jotka ovat tarpeen vuodelle 2020 asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi, ja EU:n kokonaispanostukseen keskittymiseksi. Yksi tämän toiminnan tärkeimpiä saavutuksia on ollut vähähiilistä teknologiaa (mm. tuuli-, aurinko- ja bioenergiaa sekä älykkäitä verkkoja) koskevien eurooppalaisten teollisuusaloitteiden valmistelu teollisuuden ja jäsenvaltioiden kanssa. Aloitteiden tavoitteet ja toimet, tarvittavat resurssit ja täsmällinen aikataulu on määritetty selkeästi, ja niitä toteutetaan vuoteen 2020 saakka teknologiasuunnitelmien muodossa. Aloitteet käynnistetään ja niiden käytännön toteutus alkaa vuoden 2010 aikana. Ehdotuksessaan nimeltä ”Investoiminen vähähiilisten teknologioiden kehittämiseen”<sup>(18)</sup> komissio arvioi, että energiateknologian tutkimukseen tarvitaan 50 miljardin euron lisäinvestointi kymmenen seuraavan vuoden aikana. Tämä tarkoittaa, että vuosittainen investointi Euroopan unionissa lähes kolminkertaistuu: 3 miljardista 8 miljardiin euroon.

Seitsemänneistä puiteohjelmasta (2007–2013) rahoitetun aihealueen painopisteitä, joiden kokonaisrahoitus on 2 350 miljoonaa euroa, yhdensuuntaistetaan parhaillaan SET-suunnitelman teollisuusaloitteiden tavoitteiden ja suunnitelmien kanssa.

Älykäs energiahuolto Euroopassa -ohjelmasta<sup>(19)</sup> tuetaan kestävän energian kehittämistä ja keskitytään markkinaesteiden poistamiseen sekä yrityksille suotuisamman toimintaympäristön luomiseen uusiutuvan energian markkinoilla. Ohjelma kattaa monia erilaisia toimia, kuten edistämishankkeita ja tulosten levittämishankkeita. Kaupunginjohtajien yleiskokous on tässä yhteydessä Euroopan komission kunnianhimoinen aloite, jonka tarkoituksena on saada paikallisviranomaiset ja kansalaiset mukaan torjumaan maapallon lämpenemistä.

Arvoisaa parlamentin jäsentä kehoitetaan myös tutustumaan aiempaan vastaukseen, jonka komissio on antanut ympäristöalan työpaikkoja koskevaan kysymykseen H-0208/09<sup>(20)</sup>.

\*  
\* \*

### **Pat the Cope Gallagherin laatima kysymys numero 28 (H-0465/09)**

#### **Aihe: Ison-Britannian energiansiirtomaksujen vaikutus Irlannissa**

Ison-Britannian energiansiirtomaksujärjestelmä vääristää energiakauppaa erityisesti Iso-Britannian ja Irlannin välillä, koska se nostaa Irlannista peräisin olevan energian siirtokustannuksia ja talvella ostettavan halvan energian hintariskiä. Mainittu maksujärjestelmä estää Irlannin uusiutuvan energian lähteiden taloudellisen potentiaalin täysimääräisen hyväksikäytön, saattaa aiheuttaa halvempien uusiutuvan energian voimalähteiden verkosta poiskytkemisen normaalitasapainoa useammin ja lisää näin ollen riippuvuutta kuluttajien rahoittamista tukijärjestelmistä.

Katsooko komissio, että Ison-Britannian energiansiirtomaksujärjestelmä vääristää merkittävästi energiakauppaa Iso-Britannian ja Irlannin välillä? Aikooko komissio tarkistaa, että Ison-Britannian energiansiirtomaksujärjestelmä on sopusoinnussa verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävissä

<sup>(16)</sup> Komission päätös, tehty 30 päivänä kesäkuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/28/EY mukaisten kansallisten uusiutuvaa energiaa käsittelevien toimintasuunnitelmien mallista (tiedoksiannettu numerolla K(2009) 5174) – EUVL L 182, 15.7.2009.

<sup>(17)</sup> Euroopan strateginen energiateknologiasuunnitelma (SET-suunnitelma) – Kohti vähähiilistä tulevaisuutta, KOM(2007)0723.

<sup>(18)</sup> KOM(2009)0519 lopullinen.

<sup>(19)</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1639/2006/EY, tehty 24 päivänä lokakuuta 2006, kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman (2007–2013) perustamisesta.

<sup>(20)</sup> Saatavilla osoitteessa <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>



sähkön kaupassa koskevan asetuksen (EY) N:o 714/2009<sup>(21)</sup> kanssa? Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä mainitun kaltaisten kaupan esteiden estämiseksi?

#### Vastaus

Asetus 714/2009 annettiin osana kolmatta energiamarkkinapakettia, ja sitä aletaan soveltaa 3. maaliskuuta 2011 lähtien. Siihen asti sovelletaan edelleen asetusta 1228/2003<sup>(22)</sup>. Tämän kysymyksen osalta asetusten välillä ei kuitenkaan ole huomattavia eroja.

Verkon kaikkien käyttäjien on suoritettava maksuja niille siirtoverkonhaltijoille, joiden verkkoon ne on liitetty. Nämä maksut hyväksytään etukäteen kansallisilla sääntelyviranomaisilla, ja maksujen on vastattava siirtoverkon toiminnasta aiheutuvia kustannuksia. Maksua ei saa periä käyttäjiltä, jotka tuovat tai vievät sähköä enemmän (tai vähemmän) kuin ne käyttäjät, jotka ostavat sähköä jäsenvaltion sisällä toimivilta tuottajilta.

Jäsenvaltioiden sisällä voidaan määrätä verkkomaksuja tuotantoyritysten kannustamiseksi sijoittautumaan paikkakunnille, joilla yleistä siirtoverkkoa koskevat kustannukset ovat alhaisempia. Tällaiset niin kutsutut sijaintikohtaiset maksut sallitaan erikseen sähköasetuksessa. Yhdistyneessä kuningaskunnassa noudatetaan tällaista järjestelmää. Komissiolla ei ole syytä katsoa, että järjestelmästä aiheutuvat maksut eivät vastaa kustannuksia.

Asetuksessa 1228/2003 (ja 714/2009) säädetään myös siirtoverkonhaltijoiden välisen korvausmekanismin perustamisesta niitä kustannuksia varten, jotka aiheutuvat rajat ylittävien sähkövirtojen siirtämisestä. Kaikki kyseisen mekanismin mukaiset maksut ovat siirtoverkonhaltijoiden välisiä, ja ne sisällytetään suorituksen jälkeen siirtotariffeihin, joita verkon käyttäjille jäsenvaltioissa määrätään.

Korvausmekanismin käyttö on tähän saakka ollut vapaaehtoista. Komissio aikoo tehdä ehdotuksia mekanismeja koskevista sitovista suuntaviivoista, jotka vahvistetaan komiteamenettelyssä. Ehdotuksiin sisältyy myös suuntaviivoja siitä, miten sähköntuottajia koskevia siirtomaksuja voidaan yhdenmukaistaa. Suuntaviivat perustuvat Euroopan sähkö- ja kaasualan sääntelyviranomaisten ryhmän vuonna 2005 laatimiin ohjeluonnoksiin.

\*  
\* \*

#### Cristina Gutiérrez-Cortinesin laatima kysymys numero 29 (H-0430/09)

**Aihe: Veden toimittamista Cenajon patoaltaasta Canales del Taibillan vesiyhtymälle koskevasta vesihuoltojärjestelmän perushankkeesta tehdyn kantelun käsittelyn keskeyttäminen**

Haluaisin tietää, mistä oikeudellisista syistä ja millä perustein Euroopan komissio on keskeyttänyt kantelun (SG/CDC(2008)A/822 käsittelyn. Isidoro Ruiz Gabaldón on tehnyt käyttäjäyhdistysten (Las Juntas Centrales de Usuarios, Regantes del Segura ja Norte de la Vega del río Segura) puolesta kantelun, joka koskee vesihuoltojärjestelmän perushanketta veden toimittamiseksi Cenajon patoaltaasta Canales del Taibillan vesiyhtymälle. Kanteluun, jonka yli 11 000 kansalaista on allekirjoittanut, ovat yhtyneet Ciezan, Blancan, Abaránin kunnat ja kasteluyhdistykset.

Kuten edellä mainitussa asiakirjassa todetaan, joen sijoittaminen maan alle merkitsee sitä, että joki ja sen rannat tuhoetaan suoraan, vesimuodostuma turmellaan ja direktiiviä 2000/60/EY rikotaan. Hankkeeseen ei sisälly muita vaihtoehtoja, ympäristövaikutusten arviointia eikä myöskään toimia hankkeesta aiheutuvien vaikutusten korvaamiseksi. Tarjouskilpailu käynnistetään ennen kuin kyseiset ratkaisut on sisällytetty hankkeeseen. Toisaalta hanke merkitsee rauhoitettujen eläinten kuten saukon (*Lutra lutra*) katoamista.

#### Vastaus

Tämän hankkeen tarkoituksena on varmistaa yli 700 000 asukkaasta (kesäisin ehkä jopa miljoonasta asukkaasta) muodostuvan väestöryhmän vesihuolto Murcian alueella Espanjassa. Nykyinen vesihuolto ei

(21) EUVL L 211, 14.8.2009, s. 15.

(22) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1228/2003, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2003, verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähkön kaupassa, EUVL L 176, 15.7.2003.

korkeiden sulfaatti- ja magnesiumpitoisuuksien vuoksi täytä tiettyjä juomavesidirektiivin<sup>(23)</sup> vaatimuksia. Hanke, jonka rahoitukseen EU osallistuu koheesiorahaston välityksellä, korvaa aiemman hankkeen ("Conexión Embalse de la Fuensanta-río Taibilla"), joka hylättiin sen huomattavan ympäristövaikutuksen vuoksi. EU osallistuu

Komissio sai vuonna 2005 hankkeesta kantelun. Siinä esitettiin useita seikkoja, jotka koskivat EY:n ympäristölainsäädännön ja varsinkin ympäristövaikutusten arvioinnista<sup>(24)</sup> ja luonnonsuojelusta annettujen direktiivien<sup>(25)(26)</sup> todennäköistä rikkomista. Kantelun käsittely lopetettiin lokakuussa 2005, koska asian perinpohjainen tarkastelu ei osoittanut, että EU:n ympäristölainsäädäntöä olisi rikottu.

Komissiolle toimitettiin 8. tammikuuta 2008 eri taholla tehty toinen kantelu, joka kirjattiin EU Pilot -järjestelmään. Asiasta laadittiin täydellinen arviointi, ja hankkeesta käytiin tietojenvaihtoa Espanjan viranomaiset ja komission välillä.

Kantelun tekijälle ilmoitettiin 29. kesäkuuta 2009 päivätyllä kirjeellä (ja lisäksi 13. lokakuuta 2009 päivätyllä vahvistuskirjeellä) komission yksiköiden päätyneen katsomaan, että lainsäädäntöä ei ole rikottu.

Asian käsittely lopetettiin lähinnä seuraavista syistä:

Monet esitetyistä seikoista koskivat kansallisiin menettelyihin mahdollisesti kohdistuvia rikkomuksia, joihin komissiolla ei ole valtuuksia puuttua.

Toimivaltainen ympäristöviranomainen oli tuolloin laatimassa hankkeesta ympäristövaikutusten arviointia. Arviointitekstissä mainittiin muun muassa tarkastellut vaihtoehdot sekä luonnon- ja vesiensuojeluun liittyvät kysymykset.

Koska edellä mainittu menettely on paras keino todennäköisten ympäristövaikutusten määrittämiseksi ja koska hanketta ei ollut hyväksytty, sen ei voitu katsoa rikkovan EU:n ympäristölainsäädäntöä.

Tarjouskilpailumenettelyn käynnistäminen ennen ympäristövaikutusten arviointimenettelyn päättymistä ei tietenkään ole esimerkiksi hyvästä toimintatavasta, mutta ympäristövaikutusten arviointia koskevassa direktiivissä ei esitetä tältä osin erityisiä vaatimuksia. Direktiivissä säädetään ainoastaan, että hanketta ei voida hyväksyä ennen arviointimenettelyn päättymistä.

\*  
\* \*

### **Frank Vanhecken laatima kysymys numero 30 (H-0433/09)**

#### **Aihe: Turkki ja Sudan**

Sudanin presidentin Omar al-Bashirin väitetään osallistuneen Istanbulissa 9. marraskuuta 2009 alkaneeseen islamilaisten maiden järjestön (OIC) kokoukseen. Kansainvälinen rikostuomioistuin syyttää al-Bashiria Darfurissa tehdyistä sotarikoksista ja rikoksista ihmisyyttä vastaan ja on siksi antanut häntä koskevan kansainvälisen pidätysmääräyksen.

YK:n turvallisuusneuvosto, jonka vaihtuva jäsen Turkki on vuosina 2009–2011, kehotti päätöslauselmassaan 1593 kaikkia valtioita tekemään yhteistyötä Kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa. Turkki ei tosin ole Kansainvälisen rikostuomioistuimen sopimuspuoli, toisin kuin kaikki EU:n jäsenvaltiot.

Mikäli Omar al-Bashir oli läsnä Istanbulissa ilman, että hänet pidätettiin, miten komissio suhtautuu Turkin tässä tapauksessa noudattamaan politiikkaan, pitäen mielessä EU:n yhteisen ulkopolitiikan tavoitteet ihmisoikeuksien alalla? Mitä seurauksia tällä on liittymisneuvotteluiden kannalta?

<sup>(23)</sup> Neuvoston direktiivi 98/83/EY ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta, EUVL L 330, 5.12.1998.

<sup>(24)</sup> Neuvoston direktiivi 85/337/ETY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 1985, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista, sellaisena kuin direktiivi on muutettuna; EYVL L 175, 5.7.1985.

<sup>(25)</sup> Neuvoston direktiivi 79/409/ETY, annettu 2 päivänä huhtikuuta 1979, luonnonvaraisten lintujen suojelusta; EYVL L 103, 25.4.1979.

<sup>(26)</sup> Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta; EYVL L 206, 22.7.1992.

**Vastaus**

Sudanin presidentti Omar Al-Bashir ei saapunut Turkkiin osallistuakseen Islamilaisten maiden järjestön taloudellisen ja kaupallisen yhteistyön pysyvän komitean kokoukseen.

\*  
\* \*

**Seán Kellyn laatima kysymys numero 31 (H-0435/09)****Aihe: Tavaramerkkilainsäädäntöä koskeva direktiivi ja Googlen AdWords-mainosjärjestelmä**

Euroopan yhteisöjen julkisasiamies Poiars Pessoa Maduro antoi äskettäin tavaramerkkilainsäädäntöä koskevan direktiivin (2008/95/EY<sup>(27)</sup>) 5 artiklan nojalla Googlen AdWords-mainosjärjestelmää koskevan lausunnon, jossa yhtiöllä katsottiin olevan lupa ostaa toisen yhtiön tavaramerkillä suojattu hakutermi.

Tavaramerkki on erittäin tärkeä teollis- ja tekijänoikeuksien suojaamisen kannalta. Yhtiö voi joutua käyttämään monta vuotta luodakseen maineen, johon tavaramerkki sittemmin perustuu. Tämä pätee niin pk-yrityksiin kuin suurempiinkin yrityksiin. Se, että jokin yhtiö voi ostaa toisen yhtiön tavaramerkin, on päivänselvästi epäoikeudenmukaista.

Onko komissio siis valmis esittämään ehdotuksia tavaramerkkilainsäädäntöä koskevan direktiivin saattamiseksi ajan tasalle, mikäli Euroopan yhteisöjen tuomioistuin antaa aikanaan Googlea suosivan päätöksen?

**Vastaus**

Komissio ymmärtää tavaramerkillä myönnettyjen oikeuksien suojaamisen merkityksen ja eriävät tulkinnot jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 22. lokakuuta 2008 annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2008/95/EY, joka korvaa aiemman, 21. joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY<sup>(28)</sup>. Julkisasiamies Poiars Maduron 22. syyskuuta 2009 antama ratkaisuehdotus koskee yhdistettyjä asioita C-236/08, C-237/08 ja C-238/08, joissa kaikissa Google on osallisena. Komission on liian aikaista harkita ryhtymistä direktiivin muuttamiseen, kun EU:n tuomioistuin ei ole vielä antanut asioissa omaa ratkaisuaan.

\*  
\* \*

**Eleni Theoharousin laatima kysymys numero 32 (H-0438/09)****Aihe: Kulttuuriperinnön tuhoutuminen**

Kulttuuriperinnön tuhoutuminen Kyproksen miehitetyssä pohjoisosassa on koko Euroopan kannalta erittäin tärkeä kysymys. On myönteistä, että miehitetyille alueille myönnetystä yhteensä 259 miljoonan euron tuesta 2 miljoonaa euroa on osoitettu Panagia Odigitrian kirkkoa varten (Bekestan). Kyproksen miehitetyssä osassa sijaitsee suuri määrä kristillisiä ortodoksia (ja muiden kirkkokuntien) kirkkoja ja muistomerkkejä, jotka ovat vaarassa tuhoutua ja hävitä ikiajoiksi, jos niitä ei välittömästi kunnosteta. Kysyn komissiolta, aikooko se osoittaa lisää varoja 259 miljoonan euron määrärahoista ja aikooko se nopeuttaa tätä prosessia, koska kyseessä on eurooppalaisen ja maailmanlaajuisen kulttuuriperinnön pelastaminen?

**Vastaus**

Komissio on täysin samaa mieltä arvoisan parlamentin jäsenen kanssa siitä, että Kyproksen koko kulttuuriperinnön säilyttäminen on tärkeää. EU on vuodesta 2001 lähtien korvamerkinnyt rahoitusta tähän tarkoitukseen ja erityisesti lippulaivahankkeisiin, joita toteutetaan muurilla jaetussa Nikosian kaupungissa molempien yhteisöjen yhteisen Nicosia Master Plan -suunnitelman mukaisesti. Kaksi merkittävää EU:n rahoittamaa hanketta – Ömeriyen kylpylän ja Bedestanin kunnostaminen – ovat molemmat saaneet Europa Nostra -palkinnon. Muita EU:n tukemia hankkeita on valmistunut muurien ympäröimässä Famagustan kaupungissa.

(27) EUVL L 299, 8.11.2008, s. 25.

(28) EYVL L 40, 11.2.1989.

Lisäksi vuonna 2010 aiotaan toteuttaa parlamentin pyynnöstä kulttuuriperintöä koskeva selvitys, jonka arvo on 800 000 euroa. Selvitykseen sisältyy muun muassa yksityiskohtainen kuvaus kustakin kulttuuriarvoltaan merkittävästä muistomerkistä (valokuvin ja piirroksin täydennettynä), luettelo vahingoista sekä lista korjauksista, joita tarvitaan vaurioituneiden kulttuurimuistomerkkien säilyttämiseksi alkuperäisessä tilassaan. Kun selvitys valmistuu, sen perusteella kanavoidaan lisää EU:n varoja kunnostushankkeisiin.

\*  
\* \*

### **Ernst Strasserin laatima kysymys numero 33 (H-0439/09)**

#### **Aihe: Näkemys talousrikollisuuden kasvusta EU:n itälaajentumisen seurauksena**

Vuosittain toteutettavan Top Manager Index -tutkimuksen, josta vastaavat yhdessä konsulttiyritys AT Kearney ja Vienna University of Economics & Business Administration, uusimpien tulosten mukaan 88% haastatelluista itävaltalaisyrittäjistä pitää talousrikollisuuden lisääntymistä EU:n itälaajentumisen seurauksena erittäin todennäköisenä.

Tämän riskinäkömyksen jakavien yritysten määrä on pysynyt vakaana vuodesta 2003 (87 % vuonna 2008).

Vastaako edellä kuvattu itävaltalaisyrittäjien näkemys komission näkemystä tai tietämystä kyseisestä ilmiöstä, ja jos vastaa, aikooko komissio laatia ehdotuksen, jonka tavoitteena on estää kyseinen ilmiö ja kitkeä sen taustalla olevat syyt?

#### **Vastaus**

Komissiolla ei ole käytössään tietoja, jotka vahvistaisivat tai kumoaisivat arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemassa tutkimuksessa esitetyt itävaltalaisyrittäjien ylimpien johtajien näkemykset. Komissiolla ei ole myöskään tietoa siitä, mitä menetelmää tutkimuksessa on käytetty mielipiteiden mittaamiseksi.

Järjestäytynyttä rikollisuutta koskevasta uhkakuva-arviosta laadittu Europolin raportti ja muut lainvalvonnasta vastaavat viranomaislähteet ovat tuoneet esiin järjestäytyneiden rikollisryhmien harjoittaman talousrikollisuuden ja muun rikollisen toiminnan lisääntymisen Itä-Euroopassa. Käytettävissä olevat vähäiset tilastotiedot eivät kuitenkaan riitä osoittamaan, että unionin laajentumisen ja talousrikollisuuden lisääntymisen välillä olisi jokin yhteys. Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemassa tutkimuksessa todetaan myös, että itävaltalaisjohtajien mielipiteet eivät ole muuttuneet vuodesta 2003 (eli ennen Itä-Euroopan maiden liittymistä unioniin).

Komissio ehkäisee ja hillitsee unionissa esiintyvää talousrikollisuutta ennestäänkin hyvin aktiivisesti. Se on myös ehdottanut, että Tukholman ohjelmaan sisältyviä nykyisiä toimia tehostetaan entisestään. Kyseisessä ohjelmassa vahvistetaan unionin painopisteet viiden seuraavan viiden vuoden ajaksi. Suunniteltujen tärkeimpien toimien tavoitteena on tehdä ehdotuksia väärentämistä ja teollis- ja tekijänoikeuksien loukkaamista koskevista rikosoikeudellisista toimenpiteistä, laajentaa järjestäytyneestä rikollisuudesta saadun hyödyn takavarikointimahdollisuuksia muuttamalla nykyistä lainsäädäntökehystä ja lisäämällä rikollista alkuperää olevien varojen jäljittämiskeinoja sekä parantaa lahjonnan ennaltaehkäisyä ja torjuntaa ja lisätä jäsenvaltioiden valmiuksia suorittaa rahoitustutkintaa.

Lainvalvontaviranomaisten valmiuksien vahvistaminen on tärkeä osa laajentumismaiden liittymisvalmisteluja. Järjestäytyneet rikollisryhmät ovat hyötynet kyseisten maiden valtionlaitosten riittämättömistä valmiuksista torjua rikollista toimintaa, valvoa rajojaan ja tehdä yhteistyötä kyseisellä alueella sijaitsevien ja EU:n muiden maiden vastaavien laitosten kanssa. Kaakkois-Euroopan aloitteeseen (SECI) kuuluva rajat ylittävän rikollisuuden alueellinen torjuntakeskus on laatinut Kaakkois-Euroopan alueesta järjestäytynyttä rikollisuutta koskevan uhkakuva-arvion yhteistyössä Europolin kanssa. Jotkin maista ovat tehneet yhteistyösopimuksia Europolin kanssa, ja vastaavia sopimuksia on valmisteilla muidenkin maiden kanssa. Komissio myöntää taloudellista apua laajentumismaiden alueellisten ja kansallisten lainvalvontaviranomaisten valmiuksien parantamiseksi, jotta järjestäytynyttä rikollisuutta voitaisiin hillitä tehokkaammin.

\*  
\* \*

**Jürgen Kluten laatima kysymys numero 34 (H-0442/09)****Aihe: Euroopan yhteisön ja Nicaraguan välisen yhteistyön jäädyttäminen**

Vaikka Nicaragua on yksi maailman köyhimpiä maita, komissio päätti jäädyttää kaudelle 2008–2009 varatun 60 miljoonan euron avustuksen paikallisvaaleissa väitetysti esiintyneiden rikkeiden vuoksi. Tämä summa oli korvamerkitty koulutus- ja terveydenhuolto-ohjelmiin, tuotannon monipuolistamiseen ja muihin tarkoituksiin. Tämä komission toimenpide on näin ollen kohdistunut ankarasti Nicaraguan köyhimpiin väestönsiin.

Jokin aika sitten komissio oli valmis jatkamaan avunantoa ja vapautti 10 miljoonaa euroa mutta nyt se on päättänyt jatkaa sanktioita Nicaraguaa vastaan presidentin ja kaupunginjohtajien uudelleenvalintaa koskevan Nicaraguan korkeimman oikeuden päätöksen vuoksi.

Miksi komissio ryhtyi tällaisiin toimenpiteisiin Nicaraguaa vastaan mutta ei Colombian tai Costa Rican hallituksia vastaan, vaikka nämä ovat tehneet vastaavanlaisia päätöksiä?

Aikooko komissio lopettaa sanktiot Nicaraguaa ja sen demokraattisesti valittua hallitusta vastaan?

Onko komissio arvioinut näiden toimenpiteiden vaikutuksia Nicaraguan köyhimpiin väestönsiin?

**Vastaus**

Komissio on auttanut Nicaraguaa aktiivisesti jo monen vuoden ajan. EY:n kehitysyhteistyöhön ei liity mitään kytköksiä. Demokratian ja oikeusvaltion kunnioittaminen ja hyvän hallinnon noudattaminen ovat kuitenkin perusedellytyksiä, jotka sisältyvät kaikkiin kyseisen maan viranomaisten kanssa allekirjoitettuihin rahoitussopimuksiin.

Marraskuussa 2008 pidetyissä kunnallisvaaleissa ilmenneiden vilppien jälkeen komissio päätti neuvostoa kuultuaan, että budjettituki ei ole oikea keino tehdä Nicaraguan kanssa kehitysyhteistyötä.

Komissio on sen jälkeen käynyt Nicaraguan kanssa vaali- ja hallintokysymyksiä koskevaa vuoropuhelua, joka on johtanut koulutukseen myönnettävän budjettituen osittaiseen jatkamiseen.

Komissio pitää edelleen yllä tätä tärkeää vuoropuhelua ja toivoo voivansa suorittaa lisää maksuja sitten, kun välttämättömät edellytykset täyttyvät.

Komissio koordinoi avustustoimintaansa tiiviisti EU:n jäsenvaltioiden ja muiden avunantajien kanssa. Se on myös ottanut asianmukaisesti huomioon Euroopan parlamentin 18. joulukuuta 2008 ja vastikään, 26. marraskuuta 2009, antamat päätöslauselmat.

Komissio sitoutuu säilyttämään Nicaragualle annettavan avun kokonaisuudessaan ennallaan suuntaamalla yhteistyöohjelmia tarvittaessa uudelleen.

Mainittakoon lopuksi vielä, että budjettitukea lukuun ottamatta kaikki muut avun toimitusmenetelmät on säilytetty ennallaan, ja yhteistyö on muun muassa uusien hankkeiden hyväksynnän ja maalle annetun avun välitarkistuksen osalta edennyt normaalisti vuoden 2009 aikana.

\*  
\* \*

**Anna Hedhin laatima kysymys numero 35 (H-0443/09)****Aihe: Alkoholimainonta**

Tieteellinen tutkimusryhmä esitteli viime keväänä alkoholia ja terveyttä käsittelevän eurooppalaisen foorumin ("Alcohol and Health Forum") toimeksiantona laaditun raportin "Mainonnan vaikutus erityisesti nuorten alkoholijuomien käytön määrään ja kulutustottumuksiin" ("The impact of marketing communication on the volume and patterns of consumption of alcoholic beverages, especially by young people").

Raportista käy ilmi, että kaksitoista kolmestatoista tutkitusta tutkimuksesta osoittaa, että alkoholimainonta vaikuttaa nuorten alkoholinkäytön aloittamiseen ja lisää nuorten alkoholin kulutusta. Tutkimuksista käy myös ilmi, että mainoksien määrän, jolle nuoret altistuvat, ja alkoholin kulutuksen lisääntymisen välillä on selvä yhteys. Komission teettämässä tutkimuksessa osoitetaan lisäksi, että alkoholiteollisuuden kannattama alkoholimainonnan itsesääteily ei tuota erityisen hyviä tuloksia. Tiukat rajoitukset ovat tehokkaampia.

Nykyiset määräykset, joiden mukaan alkoholimainokset eivät saa olla suoraan nuorille suunnattuja, ovat käytännössä hyödyttömiä. Alkoholimainonnan kieltäminen kokonaan on paras tapa vähentää nuorten juomista, mikä käy ilmi myös The Lancet -viikkolehdestä julkaistusta tutkimuksesta.

Edellä mainitun perusteella kysyn komissiolta, voisiko se harkita alkoholimainonnan kieltämistä kokonaan terveyssyiden vuoksi, kuten on toimittu tupakkamainonnan kanssa?

### Vastaus

Arvoisa parlamentin jäsen esittää tärkeän ja asiaankuuluvan kysymyksen.

Neuvoston tämänhetkinen puheenjohtajavaltio Ruotsi on nähnyt paljon vaivaa pitääkseen alkoholiin liittyvät kysymykset EU:n asialistan kärjessä. Aiemmin tässä kuussa tehdyissä neuvoston päätelmissä kehoitettiin sekä jäsenvaltioita että komissiota suojelemaan lapsia tehokkaammin mainonnan ja markkinoinnin vaikutteilta.

EU:n ensimmäisen alkoholistrategian käynnistyessä komissio tukee alkoholijuomien parempaa sääntelyä kahdella tärkeällä tavalla. Ensimmäinen niistä on audiovisuaalisten mediapalvelujen direktiivi<sup>(29)</sup>, jossa asetetaan puitteet televisiolähetyksissä ja tilattavissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa esitettävän, alkoholijuomia koskevan kaupallisen audiovisuaalisen viestinnän vähimmäisvaatimuksille. Siinä säädetään, että alkoholijuomia koskevaa audiovisuaalista kaupallista viestintää ei saa kohdistaa erityisesti alaikäisille eikä televisiomainonnassa saa esittää kuvia alaikäisistä, jotka juovat alkoholijuomia.

Toinen tapa on uusien rakenteiden perustaminen EU:n alkoholistrategian täytäntöönpanon tueksi. Ensimmäinen niistä on kansallisen alkoholipolitiikan ja -toiminnan komitea (Committee for National Alcohol Policy and Action), jossa jäsenvaltiot voivat jakaa ja vertailla kokemuksiaan kansallisella tasolla omaksutuista menettelytavoista.

Toinen on alkoholia ja terveyttä käsittelevä eurooppalainen foorumi, johon osallistuu erilaisia sidosryhmiä eri yhteiskuntasektoreilta. Osallistujat sitoutuvat kehittämään vapaaehtoisia menettelytapoja alkoholiin liittyvien haittojen vähentämiseksi. Foorumissa ovat edustettuina kaikki alkoholin arvoketjun osat (tuottajien, vähittäismyyjien sekä hotelli- ja ravintola-alan edustajat).

Alkoholimainonta on tärkeä aihe foorumille, ja sen yhteyteen perustettiin markkinointiviestinnän asiantuntijaryhmä, jonka tehtävänä on perehtyä eri kysymyksiin ja auttaa foorumia muodostamaan yhteinen näkemys.

Tulevina vuosina nämä toimet on tutkittava ja arvioitava, ovatko ne kokonaisuudessaan lasten ja nuorten suojelun kannalta riittäviä. Tutkittava on erityisesti, ovatko EU:n ja jäsenvaltioiden nykyiset lainsäädäntöpuitteet yhdessä sidosryhmien vapaaehtoisten toimien kanssa riittävät vai onko tätä yhdistelmää arvioitava uudelleen. Vasta sen jälkeen voidaan miettiä, tarvitaanko alkoholimainonnan osalta voimakkaampaa EU:n tason toimintaa.

Komissio kuitenkin katsoo, että nyt on tärkeä jatkaa EU:n alkoholistrategialla aloitettua toimintaa, josta vallitsee laaja yhteisymmärrys.

\*  
\* \*

### Jim Higginsin laatima kysymys numero 36 (H-0444/09)

#### Aihe: Turpeen nosto ja fossiilisiin polttoaineisiin perustuvan energian tuotanto

Turpeen nostamisen Irlannin soilta salliva lupa päättyy 31. joulukuuta 2010. Onko komissio valmis harkitsemaan luvan voimassaolon jatkamista luontotyyppidirektiivin 6 artiklan 3 ja 4 kohdan ("suunnitelmat ja hankkeet, joilla on huomattavia vaikutuksia Natura 2000 -alueisiin") perusteella?

Irlannin talous on lähes täysin riippuvainen hiilidioksidipäästöjä aiheuttavista fossiilisista polttoaineista, joiden hinta on jo muutenkin korkealla. EU hyväksyy valtion omistaman Bord Na Mona -yhtiön turpeentuotannon sekä turpeen käytön sähköntuotantoon kahdessa suuressa turpeenpolttolaitoksessa

<sup>(29)</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/65/EY, annettu 11 päivänä joulukuuta 2007, televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti), EUVL L 332, 18.12.2007.

Irlannin Midlandsin alueella. Onko komissio valmis harkitsemaan turpeennoston poikkeuslupan jatkamista uuden rajoitetun kauden ajaksi?

#### Vastaus

Jäsenvaltiot ovat luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetulla direktiivillä 92/43/ETY<sup>(30)</sup> oikeudellisesti sitoutuneet suojelemaan yhteisön tärkeänä pitämiä luontotyyppisiä, kuten keidas- ja peittosoita, jotka ovat luonnontilaisina direktiivillä ensisijaisesti suojeltavia kohteita. Suojelutavoite on määrä saavuttaa pääasiallisesti perustamalla, rauhoittamalla ja hoitamalla erityisten suojelutoimien alueita. Irlannilla on EU:ssa erityinen vastuu tällaisten luontotyyppien suojelemisesta.

Irlannin toimivaltaisten viranomaisten velvollisuutena on ottaa käyttöön tarvittavia suojelutoimenpiteitä. Suunnitelmia tai hankkeita, jotka saattavat vaikuttaa negatiivisesti Natura 2000 -alueeseen, voidaan viedä eteenpäin vain, jos ne täyttävät täysin luontotyyppidirektiivin 6 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädetyt edellytykset. Tämä edellyttää suunnitelman tai hankkeen asianmukaista arviointia, jotta se voidaan hyväksyä alueen luonnonsuojelutavoitteet huomioon ottaen. Jos todetaan, että suunnitelma tai hanke vaikuttaa haitallisesti alueen koskemattomuuteen, sitä voidaan viedä eteenpäin vain, jos sille ei ole vaihtoehtoisia ratkaisuja, jos se koskee erittäin tärkeää yleistä etua ja jos alueelle aiheutuva vahinko voidaan täysin poistaa korvaavilla toimenpiteillä. Koska luonnontilaiset keidas- ja peittosuot ovat ensisijaisia luontotyyppisiä, asia vaatisi myös, että komissio antaa erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavien syiden osalta virallisen lausunnon.

Natura 2000 kattaa vain osan Irlannin turvesoista. Joitakin turvesoita suojellaan Irlannissa myös kansallisen lainsäädännön mukaisina luonnonperintöalueina. Niiden ulkopuolella on yhä laajoja turvesuoalueita, joilla kyseisten alueiden suojelutoimenpiteet eivät vaikuta turpeennostoon. Komission tietojen mukaan Bord na Mona ei nosta tai hanki turvetta Natura 2000 -alueilta tai muilta suojelluilta alueilta, ja sen vuoksi sen turvevoimalaitosten toiminnan jatkaminen ei voi olla veruke sille, että erikseen nimettyjä turvesoita ei ole ryhdytty suojelemaan.

Irlannin viranomaisten julkaisema viimeisin suojelutason arvio on varsinkin luonnontilaisten keidassoiden osalta erityisen huolestuttava. Koskemattomat keidassuot ovat Irlannissa nykyään erittäin harvinaisia, ja keidassuoalueiden pinta-ala on kutistunut yli 35 prosenttia kymmenen viime vuoden aikana<sup>(31)</sup>. Mikäli turpeennoston, metsätalouden ja turpeenpolton aiheuttama luontotyyppien hydrologisen tilan jatkuva heikkeneminen etenee nykyistä tahtia, luontotyyppien elinkelpoisuuden katsotaan vakavasti vaarantuvan useimmilla alueilla.

Komissio on jo saattanut näkemyksensä arvoisan parlamentin jäsenen tietoon kirjalliseen kysymykseen E-3449/08<sup>(32)</sup> antamassaan vastauksessa, jossa se totesi, että Irlannin Natura 2000 -alueisiin kuuluvien turvesoiden osalta on pikaisesti otettava käyttöön tehokkaita hoito- ja suojelutoimenpiteitä, kuten kiellettävä turpeenotto alueilla, joilla se on ristiriidassa kyseisten alueiden suojelun kanssa.

Komissio haluaa selventää arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se ei ole hyväksynyt mainitulle kaudelle yhtään "lupaa" jatkaa haitallista turpeennostoa Natura 2000 -alueilla.

\*  
\* \*

#### François Alfonsin laatima kysymys numero 37 (H-0446/09)

##### **Aihe: Bonifacionsalmen poistaminen Kansainvälisen merenkulkujärjestön toimesta kansainvälisestä meriliikenteestä**

Bonifacionsalmi eli Korsikan ja Sardinian välinen salmi on vaarallinen alue meriliikenteelle.

Ranska ja Italia ovat vuodesta 1993 alkaen kieltäneet haitallisia tai saastuttavia tuotteita kuljettavien alustensa liikennöinnin siellä. Tätä nykyä liikennöinti salmessa on siis vähäistä eikä sillä ole talouden kannalta merkitystä. Mutta yksi ainoa onnettomuus riittäisi, jos jokin muu kuin ranskalainen tai italialainen vaarallista lastia kuljettava alus uppoaisi siellä, kuten Erika (Maltan lipun alla) tai Prestige (Bahamasaarten lipun alla).

<sup>(30)</sup> EYVL L 206, 22.7.1992.

<sup>(31)</sup> <http://www.npws.ie/en/PublicationsLiterature/HabitatsDirectiveReport07/>

<sup>(32)</sup> <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home.jsp?language=fi>

Bonifacionsalmi kuuluu itse asiassa kansainvälisen meriliikenteen alueeseen ja on näin ollen vapaasti kauppalaivojen käytettävissä kauttakulkuun. Täten ylläpidetään mahdollisesti vakavaa vaaratilannetta ilman, että saadaan todellisia taloudellisia etuja. Tilanne on kohtuuton eikä sovi yhteen laajan meriympäristön suojelualueen toteuttamishankkeen kanssa (korsikalais-sardinialainen kansainvälinen meriluonnonpuisto).

Voiko komissio ryhtyä samoihin toimiin kuin Ranska ja Italia, jotta tämä salmi voitaisiin poistaa kansainvälisestä meriliikenteestä Kansainvälinen merenkulkujärjestön toimesta?

#### **Vastaus**

Komissio ei ole saanut tietoa siitä, että Ranska ja Italia olisivat tehneet Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä (IMO) aloitteen, jonka tavoitteena olisi lopettaa Bonifacionsalmen luokittelu kansainväliseen merenkulkuun käytettäväksi salmeksi. Koska komissiolla ei ole yksityiskohtaista tietoa tästä kyseisten jäsenvaltioiden suunnittelemasta hankkeesta, se ei voi ottaa siihen kantaa.

Komissio haluaa kuitenkin korostaa, että kansainväliseen merenkulkuun käytettävien salmien määrittely ja tällaisilla alueilla noudatettava järjestelmä perustuvat Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimukseen (UNCLOS).

Koska arvoisa parlamentin jäsen on huolestunut alusten aiheuttamien merionnettomuuksien ja meren pilaantumisen ennaltaehkäisystä, komissio haluaa korostaa, että Euroopan unioni on kymmenen viime vuoden aikana huomattavasti parantanut meriturvallisuutta muun muassa hyväksymällä kolme merenkulukupakettia, joista parlamentin ja neuvoston huhtikuussa 2009 hyväksymä viimeisin paketti pitää sisällään kahdeksan lainsäädäntötoimenpidettä. Tämän säännösten myötä Euroopan unioni on selvästi vahvistanut valmiuksiaan hillitä alikuntoisten alusten liikennöintiä, varmistaa merenkulun turvallisuus ja estää EU:n aluevesillä liikennöiviä aluksia pilaamasta merta.

\*  
\* \*

#### **Gesine Meissnerin laatima kysymys numero 38 (H-0448/09)**

##### **Aihe: EU:n ja Venezuelan välinen kauppasopimus**

Yhteiskunnallista omaisuutta koskevan Venezuelan uuden lakiehdotuksen mukaan hallitus voi pakkolunastaa kohtuullista korvausta vastaan omaisuutta, jonka tuotantotoiminta ei vastaa kansallisia etuja ja kansallista sosiaalis-tuotannollista mallia.

Arveleeko komissio, että tämän lain käyttö on esteenä EU:n ja Venezuelan välisille suhteille? Ja jos ei, niin miksi ei?

#### **José Manuel García-Margallo y Marfilin laatima kysymys numero 39 (H-0452/09)**

##### **Aihe: EU:n ja Venezuelan välinen kauppasopimus**

Onko komissio tutkinut yhteiskunnallista omistusta Venezuelassa koskevan lakihankkeen määräyksiä ja määritellyt, ovatko ne yhteensopivia vapaan ja oikeudenmukaisen kaupan periaatteiden kanssa, joille EU:n ja Venezuelan välillä mahdollisesti tehtävien kauppasopimusten on perustuttava? Ellei näin ole, voiko komissio kertoa syyn tähän?

#### **Yhteinen vastaus**

EU:lla ei ole kauppasopimusta Venezuelan kanssa, eikä tällaista sopimusta ole edes kaavailtu. Koska Venezuelan lakiehdotus on yhä luonnosvaiheessa eikä sitä ole annettu tai pantu täytäntöön, komissio ei kykene tutkimaan, sopiiko se yhteen EU:ta koskevien konkreettisten tai valmisteilla olevien oikeudellisten velvoitteiden kanssa, tai arvioimaan sen tarkkaa vaikutusta EU:n ja Venezuelan välisiin suhteisiin.

Kun laki tulee voimaan, komissio kuitenkin seuraa ja arvioi tarkkaan, miten se vaikuttaa EU:n taloudellisiin intresseihin Venezuelassa, ja ilmaisee tarvittaessa Venezuelan viranomaisille huolestuneisuutensa sen mahdollisista haitallisista vaikutuksista.

\*  
\* \*



**Liam Aylwardin laatima kysymys numero 40 (H-0450/09)****Aihe: Maailmanlaajuinen elintarviketurva**

Joka vuosi kuolee nälkään ja köyhyyteen yli 40 miljoonaa ihmistä, ja joka kuudes sekunti kuolee yksi lapsi. Hiljattain järjestetyssä YK:n elintarvike- ja maataloushuippukokouksessa todettiin, että maailmassa on nyt yli miljardi nälänhädästä kärsivää ihmistä. Maailmanlaajuinen elintarvikekriisi on lisäksi yksi merkittävimmistä rauhaa ja turvallisuutta uhkaavista tekijöistä maailmassa.

Mihin toimiin komissio voi ryhtyä käsitelläkseen nälästä ja puutteellisesta elintarviketurvasta johtuvia maailmanlaajuisia ongelmia?

Mihin toimiin komissio voi ryhtyä varmistaa, että Euroopan unionin politiikka, erityisesti maatalous- ja kehitysyhteistyöpolitiikka, ei edesauta nälänhädän ja elintarvikepulpan lisääntymistä maailmassa?

**Vastaus**

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan vastauksiin, joita komissio on antanut Enrique Guerrero Salomin esittämään kysymykseen numero P-5506/09<sup>(33)</sup> ja Mairead McGuinnessin esittämään kysymykseen numero H-0416/09<sup>(34)</sup>.

\*  
\* \*

**Ryszard Czarneckin laatima kysymys numero 41 (H-0454/09)****Aihe: Kansainvälisen valuuttarahaston raportti**

Pyytäisin komissiota ottamaan kantaa Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) maailman rahoitusvakautta käsittelevään raporttiin (Global Financial Stability Report). IMF toteaa diplomaattisesti ja nimiä mainitsematta, että italialaiset pankit eivät vahvista täysimääräisesti ulkomaisten sivukonttoreidensa ja tytäryhtiöidensä tappioita. IMF perustaa toteamuksensa siihen seikkaan, että unionin ulkopuolisten rahoituslaitosten rahoitustappiot ovat suurempia kuin euroalueen pankkien. IMF esittää, että mitä alempi tilinpäätösten vahvistamisen aste on, sitä pienempi on ilmoitettu tappioindeksi.

Vain yksi italialainen pankki on laajentanut toimintaansa ulkomaille, joten IMF:n huomautukset voivat koskea vain sitä. Eikö tämänkaltaisen raportointi uhkaa rahoitusjärjestelmän vakautta, koska IMF:n toimitusjohtaja on huolissaan? Unicreditin tytäryhtiöt Ukrainassa, Romaniassa, Bulgariassa ja entisissä neuvostotasavalloissa tarvitsevat tukea maksuvalmiutensa ylläpitämiseksi. Esimerkiksi puolalainen pankki Pekao S.A. on avustanut Ukrainan Unicreditiä viemällä sille käteisvaroja kymmenien tuhansien eurojen edestä tilikauden usean peräkkäisen vuosineljänneksen kuluessa, vaikka toisin kuin muilla alueen pankeilla Pekaolla ei ole varantoja ukrainalaisia sijoituksiaan varten. Pitääkö komissio tällaisia kirjanpitoimenettelyjä ja tällaista "kirjanpidollista luovuutta" hyväksyttävänä? Turvaavatko ne pankkijärjestelmän likviditeetin keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä? Mitä seurauksia tällä voi olla Puolan, Romanian, Bulgarian ja entisen Neuvostoliiton valtioiden rahoitusjärjestelmälle?

**Vastaus**

Joidenkin italialaisten pankkien noudattaman epäasianmukaisen kirjanpitoimenettelyn aiheuttaman huolen osalta on huomautettava, että Italian pankit, kuten kaikki muutkin EU:n pörssinoteeratut pankit, ovat vuodesta 2005 laatineet konsernitilinpäätöksensä Euroopan unionin asetuksella N:o 1606/2002 vahvistamien kansainvälisten tilinpäätösstandardien (IFRS) mukaisesti.

IFRS-standardien mukaan pankkien on konsolidoitava kaikki tytäryhtiönsä riippumatta siitä, missä ne sijaitsevat, ja konsernin sisäiset liiketoimet on eliminointava. Direktiivin N:o 2006/43/EY mukaan tilinpäätökset on tarkastutettava auktorisoidulla ulkopuolisella tilintarkastajalla.

Unicreditin tarkastetun konsernitilinpäätöksen 2008 mukaan Unicredit on noudattanut Euroopan unionin hyväksymää IFRS-standardia, joten se on konsolidoinut kaikki tytäryhtiönsä eli myös ne, jotka sijaitsevat Romaniassa, Ukrainassa ja Bulgariassa. Unicreditin ukrainalaisten, romanialaisten ja bulgariaalaisten

<sup>(33)</sup> <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home.jsp>

<sup>(34)</sup> 24.11.2009 annettu kirjallinen vastaus.

tytärtyhtiöiden tilinpäätösasiakirjoissa raportoidut luottotappiot raportoidaan siis myös Uncredit-konsernin konsolidoidussa tilinpäätöksessä.

Näin ollen komissiolla ei ole esitettävänä erityisiä huomautuksia Uncredit-konsernin kirjanpitosäännöistä tai -menettelyistä.

Esitettyjen huolenaiheiden osalta on huomautettava, että kun IMF:n raportissa todetaan, että Italia, Alankomaat ja Espanja eivät raportoi ulkomaisten sivukonttoreidensa tai tytärtyhtiöidensä tappioita, siinä ilmeisesti kuvataan niiden tilastotietojen kattavuutta, joita IMF käyttää raporttiaan varten.

\*  
\* \*

### **Kathleen Van Bremptin laatima kysymys numero 42 (H-0457/09)**

#### **Aihe: Halpojen lelujen turvallisuus**

Laaduntarkastusvirasto TÜV:n äskettäinen tutkimus osoittaa, että kaksi kolmesta tutkitusta halvasta lelusta ei täytä nykyisiä laatuvaatimuksia. Kolmasosa leluista sisältää kiellettyjä pehmittimiä (ftalaatteja). Kun otetaan huomioon, että tämä tutkimus kohdistui erityisesti halpoihin leluihin, ongelmalla on myös merkittävää sosiaalinen ulottuvuus.

Onko komissio tietoinen näistä ongelmista? Miten komissio aikoo valvoa uuden leludirektiivin tiukempien määräysten noudattamista, kun otetaan huomioon, että ilmeisesti tässä ei onnistuta edes edellisen direktiivin suhteen? Mitä toimenpiteitä komissio aikoo toteuttaa, jotta jokainen lapsi voi kasvaa turvallisten lelujen parissa?

#### **Vastaus**

Komissio on perehtynyt arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemaan lehdistötiedotteeseen ja on tietoinen siitä, että mainitut lelut eivät täytä vaatimuksia varsinkin siksi, että niissä on liikaa ftalaatteja, kemiallisia aineita tai pienosia. Se ei ole kuitenkaan saanut tästä vielä virallista ilmoitusta Saksan hallitukselta.

Jos markkinoille saatetut lelut saattavat vaarantaa lasten turvallisuuden nykyisessä tai uudessa leluturvallisuudirektiivissä tarkoitetulla tavalla, jäsenvaltioiden velvollisuutena on ryhtyä asian vaatimiin toimiin poistaakseen ne markkinoilta, kieltääkseen niiden markkinoille saattamisen tai rajoittaakseen sitä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisesta toimenpiteestä viipymättä komissiolle ensinnäkin nopean tietojenvaihtojärjestelmän (RAPEX) mukaisesti ja joissakin tapauksissa myös niin kutsuttujen turvalausekemenettelyjen mukaisesti. Kaikki jäsenvaltiot saavat asiasta tiedon, ja niiden on otettava kyseisen lelun osalta käyttöön asian vaatimia lisätoimenpiteitä.

Komissio haluaa korostaa, että lasten turvallisuus on jo keskeinen tavoite nykyisessä leluturvallisuudirektiivissä 88/378/ETY, joka sisältää markkinoille saatettavia leluja koskevia pakollisia turvallisuusvaatimuksia. Näitä vaatimuksia on tiukennettu uudella leluturvallisuudirektiivillä, joka tulee voimaan tammikuusta 2011 lähtien. Uudet säännökset ovat maailman tiukimpia. Niihin on päädytty useiden selvitysten, kattavan vaikutusarvioinnin ja laajan julkisen kuulemisen perusteella, ja niistä on myös keskusteltu vilkkaasti Euroopan parlamentissa ja neuvostossa lainsäädäntöprosessin aikana. Uudessa leluturvallisuudirektiivissä säädetään lisäksi, että lelujen osalta on noudatettava myös muita yhteisön säädöksiä, kuten yleistä tuoteturvallisuutta koskevia sääntöjä sekä vaarallisten valmisteiden, aineiden ja seosten luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevia sääntöjä. Lelujen on siis noudatettava myös REACH-asetusta 1907/2006 ja erityisesti sen liitettä XVII, jossa rajoitetaan ftalaattien käyttöä leluissa ja lastentarvikkeissa. Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) toimittaa tammikuun 2010 puoliväliin mennessä raportin nykyisten ftalaattirajoitusten tarkistamisesta.

Lelut ovat jo ennestään jäsenvaltioiden harjoittaman markkinavalvonnan keskiössä, ja komissio osallistuu tällaisten toimintojen rahoitukseen, mikäli niitä koordinoidaan usean maan kesken. Komissio on tyytyväinen voidessaan ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että esimerkiksi vuonna 2009 markkinavalvontaviranomaiset aloittivat yhteisen hankkeen, jossa EU:n markkinoille saatettuja leluja testataan erityisesti niiden sisältämien pienosien, magneettien ja raskasmetallien osalta. Tämä yhteishanke, jota rahoitetaan komission kuluttajapoliittisten toimien välityksellä, on määrä saada päätökseen vuoden 2010 puolivälissä.

Uusi direktiivi lisää myös markkinavalvontaa. Se on ensimmäinen alakohtainen direktiivi, joka sisällytetään ja sovitetaan EU:n markkinoilla kaupan pidettäviin tuotteisiin liittyviin yleisiin puitteisiin eli niin sanottuun

tavarapakettiin (9. heinäkuuta 2008 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 765/2008 tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta sekä 9. heinäkuuta 2008 tehtyyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseen N:o 768/2008/EY tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista ja päätöksen 93/465/ETY kumoamisesta). Lelujen markkinavalvontaan sovelletaan niin ikään markkinavalvontaa ja ulkorajoilla suoritettavia tarkastuksia koskevia tiukempia sääntöjä, jotka sisältyvät uuteen monialaiseen asetukseen N:o 765/2008.

Komissio kannustaa myös parantamaan tuotantolinjalla tehtäviä tarkastuksia ja laatii parhaillaan lelualan edustajien kanssa opastusta lasten vanhemmille ja muille lelujen ostajille.

\*  
\* \*

#### **Proinsias De Rossan laatima kysymys numero 43 (H-0459/09)**

##### **Aihe: SR Technicsin työntekijät ja Euroopan globalisaatorahasto**

Onko Euroopan globalisaatorahasto vastaanottanut rahoitusta koskevan hakemuksen Irlannin viranomaisilta Dublinissa sijaitsevan SR Technicsin entisten työntekijöiden tukemiseksi? Mikäli vastaus on myönteinen, mikä on tämän hakemuksen nykytilanne?

##### **Vastaus**

Irlannin hakemus Dublinissa sijaitsevan SR Technicsin entisten työntekijöiden tukemiseksi esitettiin komissiolle 9. lokakuuta 2009. Hakemus perustuu asetuksen (EY) 1927/2006 (ns. EGR-asetuksen)<sup>(35)</sup> 2 artiklan a alakohtaan, jossa edellytyksenä on vähintään 500 työntekijän vähentäminen neljän kuukauden aikana jäsenvaltiossa sijaitsevasta yhdestä yrityksestä, mukaan luettuna työntekijät, jotka vähennetään sen toimittajien tai jatkajalostajien palveluksesta. Hakemus koskee 910 työntekijän vähentämistä yrityksestä. Heistä 800 irtisanottiin neljän kuukauden viitejakson aikana ja 110 sen jälkeen. Irlannin viranomaiset aikovat auttaa 838 työntekijää aktiivisilla työmarkkinatoimenpiteillä, kuten tarjoamalla neuvontaa, koulutusta ja tukea itsenäiseen ammatinharjoittamiseen. Hakemus on parhaillaan arvioitavana komission yksiköissä, jotka ovat pyytäneet tietyistä kohdista lisätietoja Irlannin viranomaisilta. Saatuaan pyytämänsä lisätiedot komissio tekee päätöksen siitä, hyväksyykö se hakemuksen ja antaako se budjettivallan käyttäjälle suosituksen sen rahoittamisesta. Komission arvio on tällä hetkellä vielä kesken, joten se ei voi vielä kommentoida, mihin lopputulokseen sen osalta päädytään.

\*  
\* \*

#### **Ádám Kósan laatima kysymys numero 44 (H-0460/09)**

##### **Aihe: Kielten ja viittomakielten oikeudet**

Tähän mennessä yhdeksän Euroopan unionin jäsenvaltiota on tunnustanut viittomakielen aseman lainsäädännössään tai perustuslaissaan. Viimeisimpänä näin toimi Unkari 9. marraskuuta 2009. Euroopan parlamentti on kahdesti käsitellyt viittomakieltä päätöslauselmissaan vuosina 1988 ja 1998, mutta vailla suurempia käytännön seurauksia.

Vuonna 2007 monikielisyttä käsitellyt korkean tason työryhmä antoi lukuisia suosituksia monikielisyydestä. Työryhmä korosti, että monikielisyyteen kuuluvat myös viittomakielet.

Yleisten asioiden (ulkoasioiden) neuvosto pääsi 26. marraskuuta 2009 sopimukseen vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen ratifiointista. Yleissopimuksen 30 artiklassa tunnustetaan, että: ”vammaisilla henkilöillä on yhdenvertaisesti muiden kanssa oikeus erityisen kulttuuri- ja kieli-identiteettinsä, kuten viittomakielten ja kuurojen kulttuurin, tunnustamiseen ja tukeen”.

Kun otetaan huomioon vuoden 2000 Flensburgin suositukset, joissa viitattiin myös viittomakieleen, mitä komissio aikoo tehdä edistääkseen viittomakielten tunnustamista ja niiden asianmukaista käyttöä Euroopan unionin toimielimissä?

<sup>(35)</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1927/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan globalisaatorahaston perustamisesta, EUVL L 406, 30.12.2006.

## Vastaus

Komissio on tietoinen Euroopan vähemmistöasioiden keskuksen (European Centre for Minority Issues, ECMI) 22.–25. kesäkuuta 2000 järjestämässä kansainvälisessä konferenssissa annetuista Flensburgin suosituksista, jotka koskevat alue- tai vähemmistökielten hyväksi toteutettavia toimenpiteitä ja joissa pyydetään viittomakielten asianmukaista tunnustamista. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 artiklan mukaan jäsenvaltioiden velvollisuutena on ottaa keskus- ja aluetasolla käyttöön konkreettisia toimenpiteitä kielipolitiikan edistämiseksi, ja tämä koskee myös viittomakielten tunnustamista.

Jos viittomakieltä on kuitenkin käytettävä apuna, jotta kuurot pääsevät työmarkkinoille, etenevät työurallaan tai saavat koulutusta, kysymys voi kuulua yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27. marraskuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY<sup>(36)</sup> soveltamisalaan.

Komissio on lisäksi esittänyt 2. heinäkuuta 2008 direktiiviehdotuksen (KOM(2008)0426 lopullinen), jonka laajana tavoitteena on yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpano työmarkkinoiden ulkopuolella. Ehdotuksessa tarkastellut syrjäntäperusteet ovat uskonto ja vakaumus, vammaisuus, ikä ja sukupuoli suuntautuminen eli juuri ne, jotka luetellaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 19 artiklassa (sukupuolta ja rotua on käsitelty jo aiemmin annetuissa EU:n direktiiveissä).

Komissiossa kehitellään myös kieltenoppimisen ja kielellisen monimuotoisuuden edistämispoliittikkaa, johon kuuluvat kaikki EU:ssa käytettävät kielet eli näin ollen myös viittomakielet. Komissio osallistuu kieltenoppimista ja kielellistä monimuotoisuutta edistävien hankkeiden ja verkostojen rahoitukseen rahoitusohjelmiansa kautta. Elinikäisen oppimisen ohjelmaa (2007–2013) koskevassa ehdotuspyynnössä 2008 asetettiin etusijalle hankkeet ja verkostot, joiden tavoitteena on edistää erityisapua tarvitsevien ihmisten käyttämiä kieliä. Vuoden 2009 ehdotuspyynnössä yksi painopisteistä oli jälleen "niiden hyvien käytäntöjen kartoittaminen, vaihtaminen ja hyödyntäminen, joita liittyy kielten opettamiseen erityisiä tarpeita omaaville väestöosille".<sup>(37)</sup> Vuonna 2008 valittiin kolme viittomakieliä käsittelevää hanketta, ja ne ovat parhaillaan käynnissä.

Komissio kiinnittää huomiota siihen, että kaikki jäsenvaltiot ja Euroopan yhteisö allekirjoittivat 30. maaliskuuta 2007 omien toimivaltuuksiensa laajuudessa Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) yleissopimuksen vammaisten henkilöiden oikeuksista. Useissa sen artikloissa (9, 21, 24 ja 30) määrätään sopimuspuolten velvollisuuksista ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin viittomakielten käytön ja opiskelun avustamiseksi, hyväksymiseksi ja helpottamiseksi. Varsinkin 21 artiklassa mainitaan, että yksi tällaisista toimenpiteistä on viittomakielten käytön tunnustaminen ja edistäminen.

Lopuksi komissio muistuttaa, että EU:n toimielinten kielijärjestelmästä säädetään neuvoston asetuksessa N:o 1/1958<sup>(38)</sup>. Tämän asetuksen ensimmäisessä artiklassa luetellaan toimielinten viralliset kielet ja työkielet. Asetuksen hyväksyminen tai muuttaminen edellyttää neuvoston yksimielistä päätöstä, eikä sen tarkistamiseksi tarvita komission ehdotusta. Viittomakieliä koskevien säännösten sisällyttäminen asetukseen edellyttäisi edellä mainittua menettelyä. Komission omana käytäntönä on tarjota tulkkausta useilla viittomakielillä, ja se on myös rahoittanut hanketta, jossa koulutetaan viittomakielen tulkkeja.

\*  
\* \*

## Charalampos Angourakisin laatima kysymys numero 45 (H-0461/09)

### Aihe: Sosiaaliturvajärjestelmien romuttaminen

EU ja jäsenvaltioiden hallitukset ovat ryhtyneet yhdessä pääoman omistajien kanssa ankaraan hyökkäykseen työntekijöiden oikeuksia vastaan ottamalla käyttöön ulkomaanvelkaan ja julkiseen vajeeseen kiteytyvän ideologisen terrorismin ja käyttäen verukkeenaan väestön vanhenemisesta ja väestörakenteen muuttumisesta johtuvaa sosiaaliturvajärjestelmien kaatumisen uhkaa. Tavoitteena on eläkkeiden sekä terveys- ja sosiaalietuuksien supistaminen ja eläkeiän nostaminen. Tyypillinen esimerkki tästä on Kreikka, jossa komission, Nea Dimokratia- ja PASOK-puolueen hallitusten sekä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen

<sup>(36)</sup> EYVL L 303, 2.12.2000.

<sup>(37)</sup> [http://ec.europa.eu/education/llp/doc/call09/prior\\_fi.pdf](http://ec.europa.eu/education/llp/doc/call09/prior_fi.pdf)

<sup>(38)</sup> EYVL 17, 6.10.1958.

vehkeilyn avulla, ollaan nostamassa julkisella sektorilla työskentelevien naisten eläkeikää 5–17 vuodella samalla, kun sosiaaliturvajärjestelmän julkinen ja sosiaalinen luonne on myös asetettu kyseenalaiseksi.

Kysyn komissiolta seuraavaa: Aikooko se jatkaa sosiaaliturvajärjestelmien romuttamispolitiikkaa huolimatta sen traagisista vaikutuksista työntekijöiden elämään?

### Vastaus

Komissio on tietoinen tarpeesta varmistaa riittävä sosiaalinen suojelu. Se huomauttaa, että sosiaalinen suojelu kuuluu EU:n toiminnasta tehdyn sopimuksen nojalla jäsenvaltioiden toimivaltaan. Näin ollen komissio tekee jäsenvaltioiden kanssa yhteistyötä sosiaalista suojelua ja sosiaalista osallisuutta koskevan avoimen koordinoitimenetelmän mukaisesti. Jäsenvaltiot ovat sopineet koordinoitimenetelmän osalta kolme yhteistä eläkkeitä koskevaa ensisijaista tavoitetta: eläkkeen pitäisi ensinnäkin olla riittävä. Toiseksi eläkejärjestelmien rahoituksen pitäisi olla kestävä. Kolmanneksi eläkejärjestelmät olisi mukautettava nyky-yhteiskunnan vaatimuksiin. Sosiaalialan avoimen koordinoitimenetelmän mukaisesti tehtävän työn tärkeänä piirteenä on komission ja neuvoston yhteinen tutkimus ja arvio kansallisista sosiaalisen suojelun ja sosiaalisen osallisuuden strategioista, joista laaditaan yhteisiä raportteja.

Vuoden 2009 yhteisessä raportissa keskityttiin edistämään työelämää, joka auttaa tärkeällä tavalla varmistamaan, että eläkejärjestelmät säilyvät kestävinä ja että rahoitusongelma ei muutu sosiaaliseksi ongelmaksi yhteiskuntiemme ikääntyessä. Raportissa korostettiin, että eläkkeiden pitkän aikavälin riittävyys ja kestävyys riippuvat jatkuvasta pyrkimyksestä Lissabonin tavoitteen saavuttamiseen eli siihen, että taantumasta huolimatta iäkkäämpien työntekijöiden työllisyysaste olisi 50 prosenttia. Siinä painotettiin myös, että on tärkeää seurata, millainen eläkesuoja eläkejärjestelmistä tarjotaan muita heikommassa asemassa oleville työntekijöille. <sup>(39)</sup>

Komissio ja jäsenvaltiot arvioivat lisäksi yhdessä sitä pitkäaikaista yksityis- ja julkistaloudellista haastetta, jonka väestön ikääntyminen aiheuttaa eläkejärjestelmille. Tätä arviota päivitettiin vuonna 2009 julkaistuissa väestön ikääntymistä koskevassa kertomuksessa ja julkisen talouden kestävyyttä koskevassa kertomuksessa. <sup>(40)</sup> Ikääntymistä koskevassa kertomuksessa todettiin, että jäsenvaltioiden julkisten eläkekustannusten osuus BKT:stä kasvaneen väestörakenteen muutoksen vuoksi 10,1 prosentista vuonna 2007 aina 18,8 prosenttiin vuonna 2060. Kertomuksen arvioiden mukaan julkiset menot ovat vain 12,5 prosenttia BKT:stä vuonna 2060 jäsenvaltioissa tehtyjen uudistusten ja työllisyysasteen paranemisarvioiden ansiosta. Jatkamalla työelämän pituutta voidaan siis varmistaa, että eläkejärjestelmät ovat riittäviä ja kestäviä.

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta tilanteesta eli 26. maaliskuuta 2009 annetusta yhteisöjen tuomioistuimen tuomiosta asiassa komissio vastaan Kreikka komissio huomauttaa, että yhteisöjen tuomioistuin antoi Kreikkaa koskevan kielteisen tuomion, koska se ei ollut täyttänyt EY 141 artiklan (SEUT 157 artiklan) mukaisia velvoitteitaan. Kyseisessä artiklassa määrätään mies- ja naispuolisten työntekijöiden samapalkkaisuuden periaatteesta. Yhteisöjen tuomioistuin huomautti kyseisessä asiassa, että Kreikan lain mukaan maksettu eläke täytti yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä asetetut kriteerit, joten sen voitiin katsoa olevan perustamissopimuksessa tarkoitettu palkka.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio koskee ainoastaan eroja miesten ja naisten eläkeiässä.

\*  
\* \*

### Georgios Toussasin laatima kysymys nro 46 (H-0467/09)

#### Aihe: Maanviljelijöiden tuet

Viljelylohkojen digitalisoiminen olisi pitänyt saattaa päätökseen Kreikassa vuonna 2008. Tavoite ei ole kuitenkaan toteutunut ja teknisesti näyttää siltä, että digitalisoimisen loppuunsaattaminen vuoden loppuun mennessä on hankalaa. Näin ollen maanviljelijät ovat vaarassa menettää tuet, joihin he ovat oikeutettuja. Lähes kaikkien kasvi- ja eläinperäisten tuotteiden markkinahinnat ovat romahtaneet pohjalukemiin jo toisen

<sup>(39)</sup> <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=757&langId=fi>

<sup>(40)</sup> [http://ec.europa.eu/economy\\_finance/thematic\\_articles/article14761\\_en.htm](http://ec.europa.eu/economy_finance/thematic_articles/article14761_en.htm). Väestön ikääntymistä koskeva kertomus täydentää tiedonantoa KOM(2009)0180 ja julkisen talouden kestävyyttä koskeva kertomus tiedonantoa KOM(2009)0545, jotka molemmat ovat komission talous- ja rahoitusasioiden pääosaston julkaisemia. Ensiksi mainittu julkaistiin European Economy -julkaisun numerossa 2/2009 ja jälkimmäinen numerossa 9/2009.

kerran perättäisinä vuosina, osa tuotannosta ja myymättä ja mätänee pelloilla, vaikka tuottamiseen on kulutettu työtunteja ja rahaa, suuri osa maanviljelijöistä ei ole saanut kauppiaille ja osuuskunnille myytävistä tuotteista (persikoista, viinistä, viljasta jne.) markkinahintaa, lähes puolet maataloustuloista muodostuu tuista, ja nyt maanviljelijät ovat vaarassa jäädä ilman niitä, erityisesti pienet ja nipin napin keskisuuret tuottajat ovat korviaan myöten veloissa, heidän taloudellinen tilanteensa on kurja ja toimeentulo hankalaa.

Kun edellä mainitut seikat otetaan huomioon, kysyn komissiolta, myönnetäänkö maanviljelijöille välittömästi kaikki heille kuuluvat tuet huolimatta siitä, saadaanko digitalisointi päätökseen, jotta he selviäisivät hengissä ja voisivat jatkaa maanviljelytoimintaa?

### Vastaus

Komissio haluaa huomauttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle ensinnäkin, että komissio ja jäsenvaltiot hoitavat yhdessä yhteisen maatalouspolitiikan varoja asetuksen 1290/2005<sup>(41)</sup> mukaisesti.

Maanviljelijöille suoritettavista maksuista vastaavat yksittäisten jäsenvaltioiden hyväksymät maksajavirastot. Jäsenvaltiot saavat maksuista jälkeenpäin korvauksen komissiolta.

Kreikan oli esitettävä vuotta 2009 koskevat tukihakemuksensa viimeistään 15. toukokuuta 2009 (määräaikaa voitiin pidentää 9. päivään kesäkuuta 2009, mutta siinä tapauksessa jouduttiin maksamaan sakkoa). Koska viljelylohkojen digitalisoiminen on Kreikan järjestelyssä osa maanviljelijän hakemusta (aakkosnumeerisen tiedon ohella), kyseinen päivä on myös digitalisoinnin viimeinen valmistumispäivä.

Vastuu digitalisoinnista annettiin maanviljelijöille sekä maanviljelijäliitoille. Maanviljelijäliittojen ongelmien vuoksi digitalisointiprosessissa esiintyi kuitenkin vakavia viiveitä. Huomautettakoon, että maanviljelijöiden läsnäolo on tässä työssä välttämätöntä.

Suoria tukia koskevan lainsäädännön mukaisesti ja moitteetonta hallintoa koskevista ilmeisistä syistä tarkastukset on toimitettava ennen kuin maksajavirastot suorittavat maksut. Se edellyttää, että kaikki viljelylohkot on digitalisoitu.

Kreikan viranomaisten velvollisuutena on nopeuttaa digitalisointiprosessia ja saada se valmiiksi, jotta ne voivat suorittaa maksut maanviljelijöille mahdollisimman pikaisesti.

\*  
\* \*

### Iliana Malinova Iotovan laatima kysymys numero 47 (H-0468/09)

**Aihe: Rikkomismenettelyn käynnistäminen Bulgariaa vastaan, koska EU:n jätelainsäädäntöä ei ole saatettu asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä Sofiassa Bulgariassa**

Komissio on todennut, että Sofiassa Bulgariassa jo vuosia jatkuneen jäteongelman ratkaisemiseksi ei ole ryhdytty asianmukaisiin kiireellisiin toimiin. Samaan aikaan Bulgarian hallitus ja Sofian kaupunginvaltuusto väittävät toteuttaneensa lukuisia toimia, jotka ovat komission tiedossa.

Minkä tietojen perusteella komissio on päättänyt käynnistää rikkomismenettelyn Bulgariaa vastaan?

Tietääkö komissio toimista, joihin Bulgaria on ryhtynyt Sofian jäteongelman ratkaisemiseksi?

Ovatko Bulgarian komissiolle esittämät todisteet vakuuttavia?

Onko saatavilla bulgarialaisiantuntijoiden tietoja ja otettiin mahdolliset asiantuntijatiedot huomioon?

Komissio keskusteli Bulgarian pääministerin Boiko Borisovin kanssa Bulgarian valtion suunnitelmista jätekysymyksen ratkaisemiseksi. Mihin komissio sitoutui keskusteluissa?

Mihin määräaikaan mennessä komissio odottaa Bulgarialta konkreettisia tuloksia?

<sup>(41)</sup> Neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2005, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, EUVL L 209, 11.8.2005.

**Vastaus**

Komissio on päättänyt nostaa Bulgariaa vastaan kanteen yhteisöjen tuomioistuimessa, koska se ei ole noudattanut jätteistä annetun direktiivin<sup>(42)</sup> (jätehuollon puitedirektiivin) 5 artiklaa, jossa jäsenvaltiot velvoitetaan perustamaan yhtenäinen ja riittävä jätteenkäsittelylaitosten verkosto.

Rikkominen jatkui 1. joulukuuta 2008 lähetettyyn perusteltuun lausuntoon vastaamiselle asetetun kahden kuukauden määräajan päättyessä. Siitä olivat osoituksena muun muassa se, että useita satoja tuhansia tonneja Sofian kotitalousjätettä säilytettiin paalattuna yhteisön lainsäädännön vastaisissa olosuhteissa, koska Suhodolin kaatopaikkaa oltiin tyhjentämässä eikä lähistöllä ollut muita käsittelylaitoksia, jotka olisivat voineet ottaa vastaan tuotettua jätettä.

Komissio on ottanut huomioon kaikki Bulgarian toimittamat tiedot Sofian lähiseutujen jätetilanteesta ja päättänyt saamiensa tietojen perusteella toteamaan, että vaikka paalatun jätteen hävittämisessä onkin edistytty ja vaikka Sofian yhtenäisen jätehuoltojärjestelmän perustamiseksi onkin ryhdytty tarvittaviin toimiin ("Sofia Waste Project"), riittävän ja kestävä jättehuoltoinfrastruktuurin puuttumisesta johtuvaa ongelmaa ei ole vielä kukaan ratkaistu.

Komissio on tyytyväinen toimiin, joita Bulgaria on toteuttanut jätehuoltoinfrastruktuurin perustamiseksi, ja toivoo ja odottaa, että infrastruktuuri tarjoaa pitkäaikaisen ja kestävä ratkaisun Bulgarian pääkaupungille Sofialle. Koska määräaika vaadittavan infrastruktuurin perustamiselle on jo kulunut umpeen, komissio olettaa, että Bulgaria järjestää asian mahdollisimman pikaisesti ja varmistaa, että uusien laitosten osalta noudatetaan täysin asiaa koskevaa yhteisön lainsäädäntöä ja erityisesti jätteistä annetun direktiivin 5 artiklassa säädettyä vaatimusta parhaimman saatavilla olevan teknologian käyttämisestä. Komissio haluaa myös ilmoittaa, että Sofian ulkopuolelle on kiireellisesti saatava uusi jäteinfrastruktuuri.

\*  
\* \*

**Ivo Beletin laatima kysymys numero 48 (H-0469/09)****Aihe: Sähköautojen tulevaisuus**

Yksi tulevan komission lupauksista on jatkaa tarmokkaasti työntekoa vähän hiilidioksidia päästävän talouden edistämiseksi erityisesti rajoittamalla hiilen kulutusta sähköntuotannossa ja liikenteessä – ja kehittämällä puhtaita sähköautoja.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä näiden kunnianhimoisten tavoitteiden toteuttamiseksi?

Kaavaileeko komissio sähköautojen käyttöönoton nopeuttamiseen tähtäävien aloitteiden käynnistämistä?

Mitä toimia komissio suunnittelee sähköautoille tarkoitettujen latauspisteiden verkoston nopeaa kehittämistä ajatellen?

Mikä on komission näkemyksen mukaan sähköautojen akkujen merkitys sähkön kysynnän ja tarjonnan tasapainossa pitämisen kannalta?

Katsooko komissio, että tässä työssä on myös Euroopan investointipankilla oma leiviskänsä hoidettavanaan?

**Vastaus**

EU:n on luotava näkemys lähes hiilittömästä EU:n energiajärjestelmästä vuoteen 2050 mennessä.

Vähähiilisten tai hiilittömien sähköntuotantoteknologioiden, puhtaiden ajoneuvoteknologioiden sekä rakennusten ekotehokkaiden lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien on oltava kaikkien hiilidioksidipäästöjen vähentämissuunnitelmien keskiössä. Komissio onkin viime vuosina tehnyt koko joukon aloitteita, joiden tarkoituksena on lisätä uusiutuvien energialähteiden käyttöä, asettaa energiatehokkuusvaatimuksia ja edistää fossiilisten polttoaineiden kestävä käyttöä koskevia teknologioita sekä uusiutuvia energialähteitä ja energiatehokkuutta koskevia uusia teknologioita. Kokonainen toimenpidesarja, jota ollaan parhaillaan hyväksymässä ja joka hyväksytään lähitulevaisuudessa, esitettiin yksityiskohtaisesti komission joulukuussa 2007 ja 2008 antamissa strategisissa energiakatsauksissa.

<sup>(42)</sup> Direktiivi 2006/12/EY, EUVL L 114, 27.4.2006.



Kesäkuussa 2009 julkistetussa tiedonannossa ”Kestävä tulevaisuus liikenteelle”, komissio määrittää liikenteen haasteita, toimintakeinoja ja painopisteitä vuoteen 2050 saakka. Ensi vuonna komissio julkaisee liikennepoliitikasta vihreän kirjan, jossa esitellään ensi vuosikymmenellä vahvistettavia liikennepoliittisia toimenpiteitä. Uudessa valkoisessa kirjassa keskitytään tarkastelemaan liikkuvuuden ja hiilidioksidipäästöjen vähentämisen yhdistämistä talouskasvun ja yhteiskuntakehityksen edistämiseksi sekä kestävän liikennejärjestelmän eteenpäinviemiseksi. Tässä yhteydessä tärkeä asema on sähköisellä liikkuvuudella (electromobility), vaikka muitakin vaihtoehtoja pitäisi ottaa huomioon.

Komissio on jo monen vuoden ajan tukenut vaihtoehtoisia ajoneuvo- ja polttoaineteknologioita. Biopolttoaineita, maakaasua, vetyä ja sähköä käyttäviä ajoneuvoja koskevat hankkeet ovat saaneet mittavaa rahoitusta tutkimuksen ja teknologian kehittämisen puiteohjelmasta. Vuonna 2008 perustettiin polttokennoja ja vetyä koskeva yhteinen teknologia-aloite, jota yhteisö rahoitti 470 miljoonalla eurolla. Moottoripolttoainemarkkinoille on asetettu biopolttoaineita ja uusiutuvaa energiaa koskevia tavoitteita, parhaillaan laaditaan biopolttoainekriteerejä ja vaihtoehtoisten polttoaineiden edullinen verokohtelu on mahdollistettu. Puhtaita ajoneuvoja koskevassa direktiivissä, joka annettiin maaliskuussa 2009, vaaditaan, että julkisten liikennepalvelujen yhteydessä tehdyissä ajoneuvojen hankintapäätöksissä otetaan huomioon energiankulutus, hiilidioksidipäästöt ja epäpuhtauspäästöt. Tällä tavoin edistetään puhtaiden ja energiatehokkaiden ajoneuvojen saattamista markkinoille. EU:ssa on myös otettu käyttöön lainsäädäntöä uusien henkilöajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi 130 grammaan kilometriltä (siirtymävaihe vuosina 2012–2015) ja edelleen 95 grammaan kilometriltä (asetus (EY) N:o 443/2009), ja vastaavanlainen lainsäädäntöehdotus on tehty kevyiden hyötyajoneuvojen osalta (KOM(2009)0593).

2. Marraskuussa 2008 hyväksytyssä elvytysuunnitelmassa suunnitellaan kolmen julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden käyttöönottoa. Yksi niistä on niin sanottu Vihreä auto -aloite. Vihreä auto -aloitteessa (kokonaisrahoitus 5 miljardia euroa, josta 1 miljardi tutkimukseen ja kehittämiseen seitsemännestä puiteohjelmasta ja 4 miljardia EIP:n lainoina) tuetaan uusien ja kestävien tieliikennemuotojen kehittämistä. Ensisijaisena tavoitteena on maantieajoneuvojen sähköistäminen (sähköinen liikkuvuus). Euroopan komissio rahoittaa tutkimus- ja kehittämistoimintaa, standardointia ja vaivattomampaa markkinoille saattamista. Vuonna 2010 rahoitusta tarjotaan 108 miljoonaa euroa.

Näiden teollisuuden tukitoimien lisäksi komissio on käynnistämässä tutkimusta selvittääkseen, mitä ympäristövaikutuksia ja muita vaikutuksia sähköajoneuvojen ja ladattavien hybridiajoneuvojen mahdollinen laaja markkinoilletulo voi aiheuttaa.

Komissio tekee vuonna 2010 myös ehdotuksen pelkällä sähköllä toimivien ajoneuvojen, hybridiajoneuvojen sekä muiden sähköajoneuvojen hyväksyntää koskevasta yhdenmukaistetuista vaatimuksista. Ehdotuksessa otetaan käyttöön sähköturvallisuutta koskevia erityisvaatimuksia ajoneuvojen tyyppihyväksyntää koskevassa Euroopan yhteisön lainsäädäntökehyksessä sisällyttämällä siihen Euroopan talouskomission sääntö numero 100.

Lisäksi Euroopan komissio aikoo valtuuttaa eurooppalaiset standardointielimet kehittämään tai tarkistamaan nykyisiä standardeja sähköajoneuvoissa käytettävien akkujen latausjärjestelmien yhteentoimivuuden varmistamiseksi. Näin sähköautojen käyttäjät voivat käyttää samoja latureita moniin eri autoihin, eikä heidän tarvitse aina ostaa uutta laturia uutta autoa tai akkua hankkiessaan. Tällöin kuluttajat voisivat myös ladata autonsa helposti matkustaessaan ulkomaille tai matkatessaan oman jäsenvaltionsa sisällä. Tämä helpottaisi myös akkujen lataamista yleisesti käytettävissä olevissa latauspisteissä ja latausinfrastruktuurien käyttöönottoa. Lisäksi se saisi jäsenvaltiot luopumaan yksittäisistä toimistaan, koska ne saattaisivat johtaa päällekkäisiin ratkaisuihin.

Yhdenmukaistettujen sääntöjen ansiosta hyväksyntäprosessi selkeytyy, helpottuu ja halventuu ja kannustaa siten tuomaan vähähiilisiä ajoneuvoja nopeasti Euroopan unionin markkinoille. Sähköajoneuvoja koskevat uudet ja yksinkertaisemmat puitteet puolestaan lisäävät eurooppalaisen teollisuuden kilpailukykyä ja nopeuttavat hiilidioksidipäästöjen vähentämistä tieliikenteestä.

3. Vihreä auto -aloitteessa mietitään latausinfrastruktuurien verkoston perustamista. Mittava eurooppalainen sähköisen liikkuvuuden hanke, jonka ehdotuspyyntö on voimassa 14. tammikuuta 2010 saakka, pitää sisällään ajoneuvot, infrastruktuurin ja yhteisten sääntöjen, standardien ja määräysten laatimisen. Vihreä auto -aloitteen tuleviin ehdotuspyyntöihin on kaavailtu lisää tutkimus- ja kehittämishankkeita tulosten optimoimiseksi ja kustannusten supistamiseksi sekä tähän tarkoitukseen varattujen älyverkkosovellusten kehittämiseksi (verkon kuormituksen optimointi, erilaisten liiketoimintamallien tukeminen ja maksujärjestelyt jne.).



4. Hiljattain valituissa hankkeissa tutkitaan mahdollisuutta käyttää sähköajoneuvojen akkuja energian varastointiin sähköverkkoa varten. Komissio on jo myöntänyt hankkeille rahoitusta tutkimuksen ja teknologian kehittämisen puiteohjelmasta. Vihreä auto -aloitteessa pohditaan myös uusia tutkimus- ja esittelyhankkeita sähköautojen akkujen roolista sähköjakelun ja -kysynnän tasapainottamisessa. Niissä hyödynnetään nykyisten hankkeiden tuloksia.

5. Euroopan investointipankin (EIP) lainajärjestelyt ovat tärkeä osa Vihreä auto -aloitteen rahoitusta. Käytettävissä on kaksi rahoitusvälinettä:

riskinjakorahoitusväline ja

Euroopan puhdas liikenne -väline (ECTF). Viimeksi mainittu on erityisesti suunniteltu tukemaan ympäristöystävällistä tutkimus-, kehittämis- ja innovaatiotoimintaa kuljetusteollisuudessa.

RSFF on aivan uudenlainen järjestely, jolla parannetaan velkarahoituksen saamista tutkimus-, kehittämis- ja innovaatiotoimintaan tehtäviin korkeamman riskin sijoituksiin. ECTF on puolestaan ollut osa kriisintorjuntapakettia, jonka EIP laati syksyllä 2008 ja joka on tarkoitettu liikennepäästöjen vähentämistä koskevaan tutkimukseen. ECTF-välineestä on rahoitettu Vihreä auto -aloitetta 4 miljardilla eurolla.

\*

\* \*

#### **Mairead McGuinnessin laatima kysymys numero 49 (H-0471/09)**

##### **Aihe: Rekkatarkastukset Calais'n satamassa**

Calais'n sataman kautta Isoon-Britanniaan matkalla olleilla rekkakuskeilla on jo jonkin aikaa ollut ongelmia Ranskan ja Ison-Britannian viranomaisten tekemien tarkastusten vuoksi, koska viranomaiset etsivät rekoista laittomia maahanmuuttajia. On ilmeistä, että Ison-Britannian viranomaiset tekevät tiukempia tarkastuksia kuin Ranskan viranomaiset. Rekkakuskit joutuvat maksamaan sakot paikan päällä tapauksissa, joissa Ranskan viranomaiset eivät ole havainneet laittomia maahanmuuttajia, ja joissa nämä löytyvät vasta Ison-Britannian maahanmuuttoviranomaisten pakollisissa tarkastuksissa.

Voiko komissio kommentoida mainittua tilannetta? Katsooko komissio, että Schengenin alueen rajavalvonnan sääntöjä noudattavien Ranskan viranomaisten ja Ison-Britannian rajavalvontaviranomaisten tekemien tarkastusten yhdenmukaisuutta olisi lisättävä? Pitääkö komissio oikeudenmukaisena sitä, että rekkakuskit joutuvat vastuuseen tarkastusten puutteellisuudesta?

##### **Vastaus**

Komissio on tietoinen Calais'n lähialueiden vaikeasta tilanteesta, jonka Yhdistyneeseen kuningaskuntaan laittomasti yrittävien kolmansien maiden kansalaisten oleskelu alueella aiheuttaa. Komissio on myös tietoinen niiden tarkastusten ja ajoneuvokatsastusten tasosta, joita Ranskan viranomaiset toimittavat maastalähdön yhteydessä. Tasoa voidaan pitää korkeana varsinkin, kun otetaan huomioon tarkastuksissa käytetyt tekniset välineet.

Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset toimittavat maahantulotarkastuksia Ranskan maaperällä Ranskan ja Yhdistyneen kuningaskunnan tekemän kahdenvälisen sopimuksen perusteella. Komissio ei voi antaa lausuntoa rajatarkastuksista, joita Yhdistynyt kuningaskunta toimittaa joko omalla alueellaan tai Ranskassa, koska asiaa koskevat Schengenin säännösten määräykset eivät sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa.

Erot tarkastushavainnoissa eivät välttämättä johdu erilaisista menettelyistä tai laitteista vaan muista syistä, kuten laitteiden teknisistä rajoituksista tai siitä, mihin tarkoitukseen niitä käytetään: satunnaisotannan, tiedustelun vai riskianalyysin perusteella. Komission käsityksen mukaan rekkakuskeja ei aseteta vastuuseen tarkastusprosessissa ilmenevistä virheistä. Heille määrätään sakkoja sen vuoksi, että heidän odotetaan toimivan huolellisesti. Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset odottavat heiltä huolellisuutta sen kansallisen lainsäädännön nojalla, jota sovelletaan kuljetusliikkeiden vastuuseen ajoneuvojen säilyttämisestä (ja joka ilmenee esimerkiksi ajoneuvojen pysäköintipaikan valinnassa tai niiden sinetöinnissä).

\*

\* \*